

T.C.

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK HALK BİLİMİ ANABİLİM DALI

**KONYA BABALIK GAZETESİ'NİN HALKBİLİMİ AÇISINDAN
DEĞERLENDİRİLMESİ (1935-1952)**

Yüksek Lisans Tezi

Büşra SAVAŞ

Danışman

Doç. Dr. Recep TEK

Nevşehir

Temmuz 2022

T.C.

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK HALK BİLİMİ ANABİLİM DALI

**KONYA BABALIK GAZETESİ'NİN HALKBİLİMİ AÇISINDAN
DEĞERLENDİRİLMESİ (1935-1952)**

Yüksek Lisans Tezi

Büşra SAVAŞ

Danışman

Doç. Dr. Recep TEK

Nevşehir

Temmuz 2022

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin, akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim. Aynı zamanda bu kural ve davranışların gerektirdiği gibi, bu çalışmanın özünde olmayan tüm materyal ve sonuçları tam olarak aktardığımı ve referans gösterdiğimi belirtirim.

Tezi Hazırlayan

Büşra SAVAŞ

KILAVUZA UYGUNLUK

“Konya Babalık Gazetesi’nin Halkbilimi Açısından Değerlendirilmesi (1935-1952)”
adlı Yüksek Lisans tezi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler
Enstitüsü Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzu’na uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan

Büşra SAVAŞ

Danışman

Doç. Dr. Recep TEK

Türk Halk Bilimi Ana Bilim Dalı Başkanı
Prof. Dr. Adem ÖGER

KABUL VE ONAY SAYFASI

Doç. Dr. Recep TEK danışmanlığında Büşra SAVAŞ tarafından hazırlanan “Konya Babalık Gazetesi’nin Halkbilimi Açısından Değerlendirilmesi (1935-1952)” adlı bu çalışma, jürimiz tarafından Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Halk Bilimi Ana Bilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

06/07/2022

Jüri

İmza

Danışman : Doç. Dr. Recep TEK

Üye : Prof. Dr. Adem ÖGER

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Erol AKSOY

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun /..... / tarih ve sayılı Kararı ile onaylanmıştır.

..... /..... /2022

Dr. Öğretim Üyesi Volkan Recai ÇETİN

Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

Tez çalıőmamın başından itibaren bilgi ve tecrübelerini benimle paylaőan, ne zaman çalıőmam hakkında kendisine danıősam her daim bana zaman ayıran kıymetli danışman hocam Doç. Dr. Recep TEK'e sonsuz teőekkürlerimi sunuyorum. Ayrıca saha çalıőmalarım sırasında bilgi ve tecrübelerini aktaran tüm sözlü kaynaklarıma sonsuz teşekkür ederim.

KONYA BABALIK GAZETESİ'NİN HALKBİLİMİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ (1935-1952)

Büşra SAVAŞ

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans, Temmuz 2022

Danışman: Doç. Dr. Recep TEK

ÖZET

Yerel gazeteler bölgeyi çeşitli yönler ile tanıtan ve içerisinde birçok kültürel unsuru barındıran yayın organlarıdır. Konya’da çıkan Babalık Gazetesi de bu gazetelerden biridir. 23 Aralık 1910 yılında yayın faaliyetine başlayan Babalık Gazetesi 1952 yılına kadar çalışmalarını sürdürmüştür. Babalık Gazetesi siyasi gelişmelere göre beş döneme ayrılmıştır. Birinci dönem Osmanlı dönemi 1910-1917; ikinci dönem 1917-1918 (Türk Sözü); üçüncü dönem 1918-1930; dördüncü dönem 1930-1946; beşinci dönem ise 1946-1952 yılları arasında kapsamaktadır. 1910-1917 dönemi; Babalık Gazetesi’nin başlık yazısının altında, “Çiftçi, işçi, esnaf kardaşların ilerlemesine çalışır, her şeyden yazar, köylü gazetesidir.” ibareleri yer almıştır. 1917-1918 döneminde Babalık Gazetesi yayın hayatını “Türk Sözü” adı ile sürdürmüş ve bu isimle 11 Haziran 1917- 30 Ekim 1918 tarihleri arasında çalışmalarını yürütmüştür. Gazete kaleme alınan yazılar aracılığıyla Türklük bilincini oluşturmayı amaçlamıştır. Üçüncü dönem olarak kabul edilen 1918-1930 yılları döneminde; Babalık Gazetesi 1921 yılından itibaren milli mücadeleyi destekleyen faaliyetler yürütmüş ve bu faaliyetler ile de Mustafa Kemal Atatürk’ün övgüsüne mazhar olmuştur. 1930-1946 döneminde ise, Yusuf Mazhar’ın vefat etmesinin ardından gazetenin yayın yürütücülüğünü eşi Nedime Babalık üstlenmiştir. Gazete, 1935’ten itibaren birtakım maddi zorluklar yaşamış, ayakta kalmak için mücadelesini sürdürmeye çalışmıştır ancak o dönemde yazılar içerik olarak bir hayli zayıflamıştır. Son dönem olan 1946-1952 döneminde ise, 1949’a kadar haftada üç gün basımı yapılan Babalık Gazetesi 1949’dan sonra tekrar günlük çıkmaya başlamıştır.

Babalık Gazetesi’nde sanat, siyaset, politika, tarih, resmi duyurular, sanatsal duyurular, müzik, gibi birçok alanla alakalı yazılar yer almaktadır. Bunun yanında sözlü kültür ürünlerine ait örnekler de mevcuttur. Ayrıca gelenek ve görenekler, halk hekimliği uygulamaları, milli şuurunu besleyen yazılar gibi birçok konuda sözlü kültür ürünü bulunmaktadır. Bu bakımdan incelendiğinde Babalık Gazetesi, halkbilimi incelemeleri açısından zengin bir kaynak durumundadır. Gazetede, yayımlandığı tarihten itibaren halkbilimi konusunda yazılmış çok sayıda yazı bulunmaktadır. Çalışmamızda Babalık Gazetesi’nde 1935-1952 yılları aralığındaki yer alan halkbilimi unsurlarını içeren yazılar tespit edilmiş ve bu yazılar hakkında kısaca bilgi verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Babalık, Gazete, Halkbilimi.

AN EVALUATION OF KONYA BABALIK NEWSPAPER IN TERMS OF FOLKLORE (1935-1952)

Büşra SAVAŞ

Neveşehir Hacı Bektaş Veli University, Institute of Social Sciences

Ana Bilim Dalının İngilizce Adı, M.A. İngilizce July, 2022

Supervisor: Assoc. Prof. Recep TEK

ABSTRACT

Local newspapers are media organs that promote the region from various aspects and contain many cultural elements. Babalık newspaper published in Konya is one of these newspapers. Babalık newspaper, which started its publication activities on December 23, 1910, continued its activities until 1952. Babalık newspaper is divided into five periods according to political developments. First period Ottoman period 1910-1917; the second period 1917-1918 (Türk Sözü); the third period 1918-1930; the fourth period 1930-1946; The fifth period covers the years 1946-1952. the period of 1910-1917; Under the headline of the newspaper Babalık, "Farmers, workers, shopkeepers work for the advancement of their brothers, they write above all, it is a peasant newspaper." phrases are included. In the period 1917-1918, Babalık newspaper continued its publication life under the name "Türk Sözü" and carried out its works between 11 June 1917 and 30 October 1918 under this name. The newspaper aimed to create the consciousness of Turkishness through the articles written. In the period of 1918-1930, which is accepted as the third period; Babalık newspaper has carried out activities supporting the national struggle since 1921 and has been praised by Mustafa Kemal Atatürk with these activities. In the 1930-1946 period, after the death of Yusuf Mazhar, his wife Nedime Babalık was the editor-in-chief of the newspaper. The newspaper experienced some financial difficulties since 1935, but tried to continue its struggle to survive, but at that time, the articles were considerably weakened in content. In the last period, 1946-1952, Babalık newspaper, which was published three days a week until 1949, started to be published daily after 1949.

Babalık newspaper contains articles related to many fields such as art, politics, politics, history, official announcements, artistic announcements, music. In addition, there are examples of oral culture products. In addition, there are oral culture products on many subjects such as traditions and customs, folk medicine practices, articles that feed national consciousness. In this respect, Babalık newspaper is a rich source for folklore studies. There are many articles on folklore in the newspaper since its publication. In our study, articles containing folklore elements in the Babalık newspaper between the years 1935-1952 were identified and brief information was given about these articles.

Keywords: Babalık, Newspaper, Folklore.

İÇİNDEKİLER

Sayfa No

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK	i
KILAVUZA UYGUNLUK	ii
KABUL VE ONAY SAYFASI	iii
TEŞEKKÜR	iv
ÖZET	v
ABSTRACT	vi
İÇİNDEKİLER	vii
KISALTMALAR LİSTESİ	ix

GİRİŞ	1
--------------------	----------

BİRİNCİ BÖLÜM

TÜRK BASIN TARİHİ, TÜRK BASIN TARİHİ'NDE KONYA VE BABALIK GAZETESİ

1.1. Türk Basın Tarihi	2
1.2. Konya'da Basın	6
1.3. Babalık Gazetesi.....	14
1.4. Babalık Gazetesi ile İlgili Yapılmış Çalışmalar	18
1.4.1. Makale.....	18
1.4.2. Tez.....	19

İKİNCİ BÖLÜM

BABALIK GAZETESİNDE HALKBİLİMİ UNSURLARI

2.1. Sözlü Anlatımlar, Sözlü Gelenekler	20
2.1.1. Efsane.....	20
2.1.2. Aşık Tarzı Destan.....	22
2.1.3. Masal	23
2.1.4. Fıkra	26
2.1.5. Atasözü.....	28
2.1.6. Halk Şiiri	30

2.1.7.	Mâni	33
2.1.8.	Tekerleme.....	34
2.1.9.	Bilmece	35
2.2.	El Sanatları Geleneği.....	36
2.2.1.	Dokumacılık.....	36
2.2.2.	Saraçlık.....	36
2.3.	Gösteri Sanatları	37
2.4.	Doğa ve Evrenle İlgili Bilgi ve Uygulamalar.....	39
2.4.1.	Halk Hekimliği.....	39
2.4.2.	Tarım ve Hayvancılık.....	40
2.4.3.	Halk Mutfağı	41
2.5.	Toplumsal Uygulamalar, Ritüel ve Şölenler	42
2.5.1.	Düğün.....	42
2.5.2.	Festivaller.....	42
2.5.3.	Güreş	43
2.5.4.	Cirit	45

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BABALIK GAZETESİNDEKİ HALKBİLİMİ İLE İLGİLİ YAZILARIN ALFABETİK KÜNYESİ VE AÇIKLAMALI BİBLİYOGRAFYASI

3.1.	Babalık Gazetesi'ndeki Halkbilimi Unsurlarının Alfabetik Künyesi (Yazarlara Göre).....	47
3.2.	Babalık Gazetesi'ndeki Halkbilimi Unsurlarının Konularına Göre Açıklamalı Bibliyografyası	60

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

HALKBİLİMİ AÇISINDAN BABALIK GAZETESİ'NİN DEĞERLENDİRİLMESİ

SONUÇ.....	102
KAYNAKÇA	108
EKLER.....	126

KISALTMALAR LİSTESİ

CHF	: Cumhuriyet Halk Fırkası
CHP	: Cumhuriyet Halk Partisi
MEB	: Millî Eğitim Bakanlığı
TBMM	: Türkiye Büyük Millet Meclisi
Vb.	: Ve Benzeri
Vd.	: Ve Diğerleri

GİRİŞ

Tezin Konusu

Gazeteler, ekonomi, siyaset, kültür başta olmak üzere insanları ve toplumu ilgilendiren her türlü bilgiyi okuyucularının istifadesine sunan ve içeriğinde barındırdıkları bilgi ile okurlarını bilgilendiren bir eğitim çatısı görevi görmektedir. Babalık Gazetesi de Konya'da bulunan okurlarına çeşitli alanlarda bilgi sunmak amacıyla yayın hayatına başlamış bir gazetedir. Bu düşünceden hareketle çalışma dört bölümden oluşturulmuştur. Birinci bölümde Türk basın tarihi detaylı bir biçimde incelendikten sonra Konya'da basın tarihi ve çalışmanın konusunu oluşturan Babalık Gazetesi ile ilgili tanımlayıcı bilgilere yer verilmiştir. İkinci bölümde Babalık Gazetesi'ndeki halkbilimi unsurları tanımlanmış ve okuyucuya aktarılan söz konusu unsurların yayınlandıkları yıllar, sayılar ve ana düşünceleri hakkında açıklamalar yapılmıştır. Üçüncü bölümde Babalık Gazetesi'ndeki halkbilimi unsurlarının alfabetik ve açıklamalı bibliyografyası verilmiştir. Dördüncü bölümde ise Babalık Gazetesi'nin halkbilimi açısından değerlendirilmesi yapılmış ve sonuç bölümü ile çalışmamız tamamlanmıştır.

Tezin Amacı

Kültürlerin merkezinde dil vardır. Gazeteler ise dilin en somut ve canlı örneklerini her dönem bünyesinde barındırırlar. Bu özellikleri sebebiyle kültür aktarımında ve gelişiminde gazeteler önemli bir rol üstlenmiştir. Ülkemizde gazeteciliğin ilk dönemlerinden başlayarak günümüz gazeteciliğini/ basın hayatını kapsayan sürecin incelenmesi, bu alandaki gelişimin gözler önüne serilmesi, ülkemizdeki gazetecilik çalışmalarının geldiği noktayı anlamaya katkı sağlayacaktır. Bu minvalde bu çalışmada Konya'da 1910 yılında yayım hayatına başlamış ve bu süreci 1952 yılına kadar sürdürmüş olan Babalık Gazetesi'nin 1935-1952 yılları aralığındaki kaleme alınan yazıları halkbilimi kadrolarına göre tasnifi yapılarak incelenecektir. Bu

bağlamda Babalık Gazetesi tanıtılacak ve bu gazetenin halkbilimi açısından ve buna bağlı olarak da kültür aktarıcılığına etkisi değerlendirilecektir.

Tezin Kapsamı

Tezimiz Konya’da çıkarılan Babalık gazetesi ile ilgili genel bilgiler, gazetenin alfabetik künyesi ve açıklamalı bibliyografyası ve gazetede yer alan halkbilimi konulu yazıların incelenmesini kapsamaktadır. Çalışma dört bölümden oluşmaktadır. Çalışmanın ‘Giriş’ kısmında Türk basın tarihi, Türk basın tarihinde Konya ve Babalık Gazetesi hakkında bilgiler verilmiş, ikinci bölümde Babalık Gazetesi’nde neşredilen halkbilimi unsurlarını kapsayan yazılar hakkında bilgiler verildikten sonra üçüncü bölümde Babalık Gazetesi’ndeki halkbilimi ile ilgili yazıların alfabetik künyesi ve açıklamalı bibliyografyası verilmiştir. Son olarak Babalık Gazetesi’nin halkbilimi açısından değerlendirilmesi yapılmış ve sonuç bölümü ile çalışma tamamlanmıştır. Ele alınan yazılar genel olarak Babalık Gazetesi’nin yazar kadrosunun kaleminden çıkan yazıları içermektedir.

Tezin Yöntemi

“Konya Babalık Gazetesi’nin Halkbilimi Açısından Değerlendirilmesi (1935-1952)” adlı tezimizde kullanılacak gazetenin örnekleri, Ankara Milli Kütüphane’nin arşivinden fotoğrafı çekilerek temin edilmiş ve akabinde çalışılmaya başlanmıştır. Nitel bir araştırma olan çalışmamızda elde edilen dokümanlar “içerik analizinden ve “halkbilimi kadrolarına göre tasnif” tekniğinden yararlanılarak kaleme alınmıştır. Elde edilen yazılı dokümanlar tezimizin oluşumuna büyük oranda katkı sağlamıştır. Babalık Gazetesi’nin 1935-1952 yılları aralığındaki halkbilimi ile ilgili yayımlanan tüm yazıları” incelenecek, bu yazılar tasnif edilecek ve yazıların ortaya koyduğu ürünler ile ilgili kültür aktarıcılığı rolü üzerinde durulacaktır.

BİRİNCİ BÖLÜM

TÜRK BASIN TARİHİ, TÜRK BASIN TARİHİ'NDE KONYA VE BABALIK GAZETESİ

1.1. Türk Basın Tarihi

Osmanlı Devleti, sanayi devrimini yaşayan Avrupa ülkelerinin de zorlamasıyla Lale Devri'nde Batı ile ilişkilerini geliştirmiş ve bu bağlamda kütüphanelerin ve kütüphanelerdeki kitapların sayısını artırmıştır. Çeviri kurulu oluşturularak bazı eserlerin Türkçeye çevrilmesine başlanmıştır. Bu gelişmeler ilk Türk matbaasının açılmasına hazırlık ortamı oluşturmuştur (MEB, 2011: 5).

İlk Türk matbaasının kurucusu ve idarecisi olan İbrahim Müteferrika, Paris'e büyükelçi olarak giden Yirmisekiz Çelebi Mehmet Efendi'nin oğlu Said Çelebi ile birlikte matbaanın yararı üzerine yazdıkları risaleyi 1721 yılında sadrazama sunmuştur. 5 Temmuz 1727'de ise Padişah'ın fermanı ile İstanbul'da Türk matbaasının kurulmasına ve Türkçe kitap basımına izin verilmiştir (Abaza, 2013: 3).

Sadrazam'ın olumlu karşılaması ve Said Efendi'nin çabalarıyla Şeyhülislam'ın "matbaa kurulmasında din bakımından sakınca olmadığı" yolunda fetva vermesinin üzerine Padişah III. Ahmet de 1727 yılı Temmuz ayında din kitapları basılmaması koşuluyla matbaa açılmasına izin veren fermanını yayınlamıştır. Buna istinaden "Darü't-tıbaatü'l Amire" adı verilen ilk Türk basımevi, İbrahim Müteferrika ve Said Efendi tarafından, İbrahim Müteferrika'nın evinin alt katında 1727 yılında kurulmuştur. Ayrıca matbaaya Hollanda'dan kitap basımı için dört, harita basımı için ise iki makine getirilmesinin ardından, iki yıl kadar süren çalışmalar sonunda matbaanın ilk kitabı olan Vankulu Lügati 31 Ocak 1729'da yayınlanmıştır (MEB, 2011: 6).

Osmanlı Devleti sınırları içinde ilk gazete çıkaran kesim; dış ülkelerin Osmanlı ile yapılan ticareti geliştirme çabaları ve zayıflamakta olan Osmanlı toprakları üzerinde hâkimiyet kurma amaçları doğrultusunda yabancı devlet sefaretları ve azınlıklar olmuştur. Bu nedenle ilk gazete 1795 yılında İstanbul'daki Fransa Elçiliği'nin matbaasında Fransızca olarak basılan *Bulletins des Nouvelles* (Haberler Bülteni) gazetesidir (Çakır, 2002: 5). Daha sonraki yıllarda ülkede biri İstanbul, üçü de İzmir'de olmak üzere toplam dört farklı Fransızca gazete daha çıkarılmıştır. Türk basınının temelleri ise 1831'de Osmanlı Devleti'nin resmî gazetesi olan ve eyalet merkezlerine de gönderilen *Takvim-i Vekayi* ile atılmıştır. Gazetenin basımına zaman zaman ara verilse de varlığını Türkiye Cumhuriyeti resmî gazetesinin kuruluşuna kadar sürdürmüştür (Benek, 2016: 31).

1800'lü yıllarda yayınlanan gazetelerin genel içerikleri; padişah ile ilgili haberlerin yanı sıra yasal düzenlemeler, kamu görevlilerinin atamaları, hükümetin çalışmaları gibi konulardan oluşmaktadır. Ayrıca il merkezlerinde çıkarılan gazetelerde okul sınavları, sağlık konuları, hava durumu, törenler, et ve ekme fiyatları, doğal afetler, savaşlar, yeni buluşlar, yabancı konsolosların gezileri gibi konularda da haberler bulunmaktadır (Girgin, 2009: 83).

Osmanlıya bağlı bir paşa olan Mehmet Ali Paşa 1828 yılında, kurmuş olduğu yeni düzeni ve yenilikleri halka anlatmak amacıyla ilk Türkçe-Arapça gazete olan “*Vekay-i Mısriyye*”yi Mısır'da çıkarmıştır (Yazıcı, 1991: 267; Haytoğlu, 2010: 4). Gazetenin ilk sayısında çıkış nedeni “Toplumu asrın çağlarına getirecek tarım ve endüstri alanındaki gelişmelerin izlenmesi ve yapılan yenilikleri anlatarak yeni düzenin propagandasını yapmak.” olarak ifade edilmiştir. Mehmet Ali Paşa 1830'da Girid'i ele geçirmesiyle burada “*Vakay-i Giridiye*” adında Türkçe-Yunanca bir gazete daha çıkarmıştır (Demir, 2014: 61).

1831 yılında İstanbul'da basılan *Takvim-i Vekayi* gazetesine adını bizzat II. Mahmut vermiştir ve bu gazete ilk Osmanlı gazetesi olma özelliği taşımaktadır (Öner, 2007: 151; Çakır, 2002: 16). Habercilik, eğitim ve devlet icraatlarının herkesçe bilinip uygulanması ve böylece birliğin sağlanması amacını taşıyan gazetesinin çalışanları da devlet memurları olmuştur. Gazetesinin içeriğini zenginleştirmek için dış basından

çeviriler yapılarak Avrupa'daki yeni buluşlara, büyük yangınlara, önemli olaylara ve ölümlere de yer verilmiştir (Çakır, 2002: 16-17). Ayrıca gazete, saltanatın ve hükümetin reformlarını halka anlatmak ve reformların halk tarafından anlaşılıp benimsenmesini sağlamak amacıyla devlet matbaasında, haftalık olarak Türkçe, Fransızca, Ermenice, Arapça, Bulgarca, Rumca ve Farsça dillerinde de basılmıştır (Demir, 2015: 368).

Osmanlı Döneminin ikinci gazetesi olan Ceride-i Havadis, 1940 yılında yayımlanmaya başlayan resmi nitelikli bir gazetedir. Gazete, ilk defa özel teşebbüs aracılığıyla basılması ve kuruluşunda özel sermayenin yer almış olması bakımından önem taşımaktadır (Akbulut, 2013: 37). Gazetede ülke içinden ve dışından haberlere ve çeşitli ilanlara yer verilmesinin yanı sıra Takvim-i Vekayi'nin çıkmadığı zamanlarda devletin idare haberlerini de yayınlamıştır. Ayrıca basılan ilanlar üzerinden sağlanan gelirler, gazete için önemli bir maddi destek oluşturmuştur (Demir, 2014: 65). Ceride-i Havadis gazetesi daha sonra "Ruzname-i Ceride-i Havadis" adıyla günlük bir ek yayın daha çıkarmıştır (Güner, 1998: 89).

Takvim-i Vekayi'nin resmî; Ceride-i Havadis'in de yarı resmî bir gazete olması daha özgür bir gazeteye ihtiyaç duyulmasına neden olmuştur. Bu sebeple 1860 yılında bağımsız tartışma ve düşünce gazetesi parolasıyla Agâh Efendi kontrolünde ve Tercüman-ı Ahval adında yeni bir gazete yayınlanmıştır. Şinasi'nin de yardımıyla çıkan Tercüman-ı Ahval, özel sermayeli ilk yerli Türkçe gazete olma özelliğine sahip olmuştur (Benek, 2016: 32).

II. Meşrutiyet'in ardından Anadolu'da da basımevlerinin açılmasıyla, ilk özel gazeteler de yayımlanmaya başlamıştır. Ancak I. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla gazeteler ya kapanmış ya da iktidardaki İttihat ve Terakki Partisi'nin denetiminde yayınlanmaya devam etmiştir (Koloğlu, 2008: 107). I. Dünya Savaşı'nın başladığı 1914 yılında Osmanlı Devleti sınırlarında bulunan süreli yayın sayısı 73 iken; 1915 yılında 6; 1916 yılında 8, 1917'de ise 15 olmuştur (Girgin, 2009: 156).

Osmanlı Devleti'nin, I. Dünya Savaşı'ndan sonra 30 Ekim 1918'de Mondros Ateşkes Antlaşması'nı imzalayarak savaştan yenik çıktığını kabul etmesinin ardından yeni bir

döneme girilmiştir. İtilaf devletlerinin İstanbul'u işgal etmesi ve Anadolu'yu parçalama girişimleri karşısında, Atatürk'ün önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesi başlamıştır. Kurtuluş Savaşı'na destek verebilmek için basın da İstanbul basını ve Anadolu basını olarak iki merkezde gruplaşmıştır (MEB, 2011: 24).

Konya, İzmir, Ankara, Balıkesir, Sivas, Bursa, Kastamonu, Adana, Elazığ gibi Anadolu'nun dört bir tarafında yayınlanan gazeteler, Kuvâ-yi Milliye ruhunun güçlenmesi ve yaygınlaşması için olağanüstü çaba göstermiştir. Ancak bu dönemde Anadolu'da Kuvâ-yi Milliye karşıtı gazeteler de faaliyet göstermiş olmasının yanında azınlık basını da canlanmıştır (MEB, 2011: 28). Basın tarafından hilafetin kaldırılması, cumhurbaşkanının belirlenmesi, devletin yönetim şeklinin yasal olarak belirlenmesi, harf devrimi ve başkent seçimi gibi önemli gelişmeler yoğun bir şekilde işlenmiştir. 7 Ekim 1923 tarihinde, basınla ilgili sıkıyönetim ve sansürün kaldırılmasını öngören Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Bakanlar Kurulu Kararnamesi yürürlüğe konulmuştur. Bu kararnamenin yürürlüğe girmesinde İstanbul'un işgaline son verilmiş olması da etkili olmuştur. Cumhuriyetin ilk dönemlerinde, basına yansıyanlar dikkate alındığında, eleştirilerin çok açık ve belirgin bir biçimde dile getirilmesinin ardından yoğun bir denetim başlatılmıştır (Nalcioğlu, (BT), 274).

Milli Mücadele'yi destekleyen gazeteler arasında önde gelenler; bugünkü Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin temelini oluşturan Temsil Heyeti'nin kararlarını halka duyurmak için Sivas'ta çıkarılan İrade-i Milliye; Milli Mücadele'nin merkezinin Ankara'ya taşınmasıyla kurulan Hâkimiyet-i Milliye; İzmir'de çıkarılan ve Yunan askerine ilk kurşunu sıktıktan sonra öldürülen gazeteci Hasan Tahsin'in çalıştığı Hukuk-ı Beşer; Konya'da yayın yapan Öğüt gazeteleridir (Ayhan, 2008: 85).

Milli Mücadele döneminde basın daha çok savaş ve çatışma haberlerini, İstanbul ve Ankara merkezi yönetimlerinden gelen haber ve isteklerini halka aktarmıştır. Milli Mücadele taraftarı olan gazeteler halkı bilinçlendirmiş ve Milli Mücadelenin teşkilatlanmasını sağlamıştır. Ancak Milli Mücadele karşıtı olan gazeteler, savaşın Türk zaferiyle sonuçlanmasının ardından kısa sürede kapanmıştır (Uçak ve Erkal, 2019: 96-97).

Cumhuriyetin ilanının ardından TBMM'nin İkinci Dönem Birinci Toplantı yılının açılışında Atatürk; basının hürriyetlerini iyi kullanmasını, bir basın mensubunun ilme, ihtiyaca, kendi siyasi görüşlerine olduğu kadar vatandaşların haklarına da saygı göstermesinin manevi zorunluluk olduğunu ve bu zorunluluğun sonucunda da genel düzenin sağlanabileceğini belirtmiştir. Böylece siyasi hayatta ve Cumhuriyetin ilerleme ve gelişmesinde basının büyük bir role sahip olduğunun altını çizmiştir (Özkaya, 2008: 220).

Anadolu basını, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda, ulusal birlik ve beraberlik ilkesi bağlamında önemli görevler üstlenmiştir. Atatürk, Anadolu basınının üstlendiği bu önemli görevi başarısından dolayı, yerel basını "fazilet adaları" olarak nitelendirmiştir. Ayrıca Anadolu basını, demokrasi anlayışının benimsenip kökleşmesinde ve kalıcı demokrasinin tabana yayılmasında kamu görevi üstlenmiştir. Yerel sorunları, objektif ve doğru bir şekilde dile getirerek sağlıklı bir kamuoyu oluşmasına da katkıda bulunmuş; toplumsal, ekonomik, kültürel ve siyasi gelişmeleri yöre halkına aktarmıştır (Girgin, 2001: 173).

1946'dan sonra başlayan çok partili dönemde ise politikanın hareketlenmesine paralel olarak yerel gazete sayısının arttığı gözlemlenmektedir. 1960'tan sonra resmi ilanların belli kurallar dâhilinde dağıtılması, yerel gazetelerin sayısında artış meydana getirmişse de sayısal ilerleme, niteliğe yansımamıştır. 1970'lerde ise siyasi ve toplumsal gerginlik ortamından olumsuz etkilenmekle birlikte, yerel gazetelerin sayıca artışı devam etmiştir (Şeker, 2007: 27).

1.2. Konya'da Basın

Yerel basın, ülkenin çeşitli kesimlerinde, il, ilçe ve beldelerde; günlük, haftalık ya da daha fazla aralıklarla yayınlanan; halkın dilek ve şikâyetlerini ilgililere ulaştıran, yayımlandıkları civarın haberlerini veren ve halkın sorunlarını dile getiren yazılı basın organlarıdır (Girgin, 2001: 141).

Yerel gazetelerin en çok yayımlandığı kentlerden birisi olan Konya'da ilk matbaa, Konya Valisi Burdurlu Ahmet Tevfik Paşa zamanında 1867 yılında kurulan "Vilayet Matbaası"dır. Bu matbaada aynı yıl basılan "Konya" gazetesiyle başlayan Konya

basın serüveni, Anadolu basın tarihinde önemli bir yere sahip olmuştur. Konya yerel basını asıl gelişmesini, II. Meşrutiyet devrinde 11 gazete ve 8 dergi yayınlayarak yapmıştır. Meşrutiyetten sonra, Konya basını en gelişmiş dönemini, Milli Mücadele dönemi ve hemen sonrasındaki kısa bir zaman diliminde yaşamıştır. Bunun temel nedenlerinden biri, Konya'nın bir sürgün yeri olması ve aydınların gazetelere olan katkısıdır. Ayrıca, güvenli bölge olarak bilinen Konya'ya, dışarıdan gelen gazeteciler de basının gelişimine katkıda bulunmuşlardır. Kurtuluş Savaşı sırasında askerler tarafından desteklenen ve Batı Cephesi lehine büyük yararlılıklar gösteren “Babalık” ve “Öğüt” gazetelerinin de yayınlandığı bu dönem, Konya yerel basınının altın çağı olmuştur (Demirsoy ve Ayhan, 2005: 136).

Kurtuluş Savaşı yıllarında Konya'da yayınlanan Babalık ve Öğüt Gazeteleri önemli roller oynamış ve ülke bağımsızlığını savunmuşlardır. Babalık Gazetesi Konya'da doğmuş bir gazete olmasına karşılık Öğüt Gazetesi 2 Ocak 1918'de Afyon'da kurulmuş ancak Yunanlılar İzmir'i işgal edince Konya'ya taşınmıştır (Topuz, 2014: 133). Daha sonra Konya, İtalyan İşgaline uğramış ve gazetenin Konya'da yayınlaması sorunlu hâle gelmiştir. Bu sebeple tren vagonlarından yayınlanmaya başlanan Öğüt Gazetesi, nerede sabah olursa o şehirde basımı yapılmıştır. Bu bakımdan Öğüt Gazetesi Türkiye'nin ilk seyyar gazetesi olma özelliğini de taşımaktadır (Arabacı, Küçükbezirci, 2000: 148-149).

Milli Mücadele döneminde önemli bir yere sahip olan Öğüt, Selanikli Abdülğani Ahmed tarafından yayınlanmaya başlanmıştır. 1921 yılının Temmuz ayında, aynı zamanda Ankara'da da çıkarılmaya başlanmıştır. İlk defa bir Anadolu gazetesi Ankara ve Konya gibi iki şehirde yayınlanmıştır. Ankara'daki baskısının mesul müdürü, Ahmed Tevfik, Konya'dakinin ise Nuri Tahsin'dir (İşliyen, 2010: 184).

Öğüt Gazetesi'nin kimlik bilgilerine göre sağ üst köşede sayı numarası ve “Danesi 100 paradır” diye fiyatı verilmektedir. Hemen bu ibarenin altında “Sahib-i imtiyaz ve müdiri mes'ul A. Ahmed” ibaresi yer almaktadır. Bu ibarelerin altında ise çerçeve içerisinde Hicri, Rumi ve Miladi takvime göre tarihler verilmektedir. En altta ise “Gidişimize uyan yazılar kabul olunur” yazmaktadır. Orta kısımda gazetenin adı; isminin üst kısmında küçük harflerle “Millî” ve isminin alt kısmında ise “Halk

gazetesidir” ibaresi yer almaktadır. Sol tarafta ise gazetenin yeri “Konya’da Şems Mahallesi’nde Öğüt Evi” ve telgraf adresi “Konya Öğüt” olarak verilmektedir. Abone ve ilan şartları, çerçeve içerisinde “Yıllığı her yer için peşinen 600 kuruştur” şeklinde belirtilmiş ve “İlanlar için idare müdiri ile görüşülür” diye verilmiştir. En altta ise “Basılmayan yazılar geri verilmez” ibaresi yer almaktadır (Öğüt, 1 Mart 1920).

İngiliz politikalarını eleştirerek işgalin asıl öncüsünün İngilizler olduğunu halka fark ettiren ve İngilizler aleyhine yazılar yayınlayan Öğüt Gazetesi, İngilizlerin baskısı ve direktifleri doğrultusunda İtalyanlar tarafından 1920’de ocak ayının başlarında işgal edilmiştir (Arabacı vd., 2009: 174,175). Bunun sonucunda halk tarafından bu duruma karşı çıkmak adına Öğüt Gazetesi adına büyük bir miting düzenlenmiş ve İstanbul’daki İtilâf devletleri temsilciliklerine protesto telgrafları çekilmiştir. Bu olayların sonucunda ise matbaa işgali çok sürmemiş; kısa bir süre sonra gazete Söylemez Baba Tekkesi’ne taşınmış ve Nasihat adıyla tekrar yayına başlayarak günlük olarak toplam 23 sayı yayınlanmıştır. 29 Şubat 1921’den sonra yeniden Öğüt adıyla yayınına devam eden gazete, 2 Temmuz 1921’den sonra Mustafa Kemal’in emriyle Ankara’ya taşınmıştır. Ankara’da bir süre yayın yaptıktan sonra Ocak 1923’te kapanmıştır (Arabacı vd., 2009: 178,181).

Milli Mücadele döneminde Konya’da yayın yapan bazı önemli gazeteler arasında Babalık, İntibah ve İbret Gazeteleri de bulunmaktadır. İntibah, 25 Şubat 1919’da çıkarılmaya başlanmış ve 1920’de yayın hayatına son vermiştir. Önceleri haftada bir, daha sonra günlük çıkarılmaya başlanan gazetenin sahibi Ali Rıza Efendi; müdürü Hadimizâde Mehmed Emin; başyazarı ise Ziya Efendi’dir. Gazete (ilk sayısı hariç); İttihat yönetimi tarafından kapatılan yeni ve modern bir medrese olan İslah-ı Medaris Medresesinin matbaasında çıkartılmıştır. Yönetim yeri, aynı medrese binasıdır ve gazete nüshalarındaki başyazılarda isim yazılmamıştır (Arabacı vd., 2009: 141).

İntibah’ın birinci sayısına göre ilk kimlik bilgileri şöyledir: “Numrosu: 1, Tarih-i tesisi: 1335 (1919), Sahib-i İmtiyazı: Ali Rıza, Müdür-i mes’ulü: Hadimîzâde Mehmed Emin, İdarehanesi: Konya İstanbul Caddesi’nde daire-i mahsusadır. Telgraf adresi: Konya’da İntibah gazetesi, İlanât için ayrıca görüşülür. Abone şeraiti:

Seneliği: Altı aylığı: Konya için 70–20 kuruş, Taşra için, 75–30 kuruş, Memalik-i ecnebiye için 30–17 franktır”. Gazetenin ana başlığı altında, “Şimdilik haftada bir defa çıkar müstakilü'l-efkâr Osmanlı gazetesidir” ibaresi yer almaktadır. Bu ibareden sonra paralel iki çizgi arasında: “Nüshası 100 paradır. Fi 24 Cemaziyelevvel 1337 Pençşembe (Perşembe) Fi 25 Şubat 1335/1919 Geçmiş nüshalar 5 kuruştur” denilmektedir (İntibah, 25 Şubat 1919).

İbret Gazetesi ise 19 Mart 1919 tarihinde çıkarılmaya başlanmıştır. Gazetenin sahibi ve müdürü Hâdimizâde Mehmet Emin'dir. Gazetenin sol üst köşesinde gazetenin yönetim merkezi “İdarehanesi: Kapalı Bedesten'de 3 numaralı daire-i mahsusa” ve telgraf adresi “Konya'da İbret gazetesi” şeklinde verilmiştir. Gazetede verilecek ilanlarla ilgili olarak “İlanat için ayrıca görüşülür” ibaresi yer almıştır. Gazetenin sağ üst köşesinde “Abone Şeraiti: Konya için seneliği 120 kuruş, altı aylığı 70 kuruş; Taşra için seneliği 130 kuruş, altı aylığı 75 kuruş; Memalik-i ecnebiye için seneliği 150, altı aylığı 80” kuruş olarak belirtilmiştir. Gazetenin logosunun altında “Tarih-i tesisi 1335 (1919)” olarak verilmiş ve “Şimdilik haftada bir defa çıkar. Müstakil-ül efkâr Osmanlı gazetesi” bilgisi sunulmuştur. Bu ifadenin altında ise paralel iki çizgi arasında “Nüshası 100 paradır Fi 14 Muharrem 338 Cuma Fi 10 Teşrinievvel 1335. Geçmiş nüshalar 5 kuruştur” ifadesi yer almıştır (İbret, 10 Ekim 1919).

İlk dönem Konya basını çalışanlarını doktor, avukat, ilahiyatçı ve büyük çoğunluğunu öğretmenler oluşturmuştur. Yazarların çoğunluğu bu işten bir gelir elde etmemiş ve bu işi amatör olarak yerine getirmiştir. Bu kişiler, çok yer dolaşma imkânı bulduklarından yerel ve ulusal sorunlar üzerine çokça kafa yormuş olmaları dolayısıyla gazete sayfalarını, yerel ve ulusal sorunlar hakkındaki görüşlerini kamuoyuna duyuracakları bir platform olarak görmüştür (Demirsoy, 2003: 33-34).

Konya basınında Cumhuriyetin ilanından 1949'a kadar 13 gazete çıkarılmıştır. Bunların arasında dikkat çekenler, bugün de yayın hayatını devam ettiren Yeni Konya ve yayın hayatına iyi başlayıp daha sonra kapanan Ekekon Gazeteleridir. 1950 yılı tüm Türkiye'de olduğu gibi Konya basını için de yeni bir evre olmuş ve Yeni Konya ve Yeni Meram gazetelerinin çıkarılması yeni bir gazetecilik anlayışını ortaya çıkarmıştır. Bu dönemde, aynı zamanda Selçuk gazetesi, Mengene ve

Akyokuş gazetesi de bayrak yarışına katılan gazeteler olarak görülmektedir. 1960'lı yıllarda ise Türkiye'de ilk defa İstanbul gazeteleri ayarında bir gazete çıkarmak ve bu anlamda Konya'nın gözü ve kulağı olmak amacıyla 5 gazete bir araya gelerek yeni bir gazete çıkarmaya çalışmışlardır. Bu gazete çıkarma girişimi 30 Eylül 1966 tarihinde başyazarların gazetelerinde “Yarın birleşip tek bir gazete çıkaracağız” duyurusuyla halka ilan edilmiştir. Bu gazeteler Şehir Postası, Yeni Meram, Yeni Konya, Sabah ve Işık gazeteleridir. Ancak Işık gazetesi kapandığı için birleşmeye katılamamış ve diğer gazeteler, Yeni Konya adı altında birleşerek yayın yapmaya başlamışlardır. “Konya’da bir daha bu kuvvette gazete çıkmaz” denilirken, bu birleşmeden istenilen netice alınamamış ve gazetelerin birleşmesi 3 Şubat 1969’da sona ermiştir (Demirsoy ve Ayhan, 2005: 136-137).

Konya basınında önem taşıyan Ekekon Gazetesi’ne adını Atatürk vermiştir. 14 Mart 1935 tarihinde “Gündelik siyasal, ulusal gazete” alt başlığı ile Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) il yönetimi tarafından yayınlanmaya başlamıştır. Sahibi Şevki Ergun ve yazı işleri müdürü Ziya Çalık olan gazetenin fiyatı 3 kuruştur ve dört sayfa 5 sütundan oluşmuştur. Başlık altında kırmızı yazıyla, “Ekekon”un ilk sayısı, yurdun kurtarıcısı, ulusun en yükseği, tarihlerde geçen büyüklerin en büyüğü, eşsiz Kamal Atatürk’e özden gelen sevgi bağlarını, saygılarını sunmakla en sonsuz kıvanç duyar.” cümlesi yer almıştır. Gazetenin ilk sayısında Şevki Ergun’un “Ekekon Neden Çıkıyor?” başlıklı başmakalesinde gazetenin CHP’nin olduğuna vurgu yapılmıştır. Gazetenin üçüncü sayfasındaki “Halk Sütunu” başlıklı köşede yer alan yazıda ise “CHP, halkın haklı şikâyetlerini, dileklerini öz bir ata gibi dinler”, “Gazetemiz ulusal ve halkçı, özden ve kökten Cumhuriyet Halk Fırkasının fikir yayıcısı olduğunu ispat ederek kıvanç duymuş olur” sözleriyle gazetenin kimliğine vurgu yapılmıştır. Gazetede yer alan yazarlar arasında Şevki Ergun, Ziya Çalık, Naim Onat, Cemal Oğuz, Namık Ayas, İsmail Hakkı Konyalı, Ömer Keskin, İhsan Hınçer, Muzeffer Çankaya, Ahmet Bilge, Suat Yeşilyurt, Yusuf Akyurt gibi isimler bulunmaktadır (Arabacı vd., 2009: 227-229).

İnkılâpların yayılmasında öncülük ederek bunların toplumda yerleşmesi amacını güden Ekekon Gazetesi çok partili sisteme geçişle birlikte devletin imkânlarını kullanmayı terk edince kendi ayakları üstünde durmakta zorlanmış ve 1 Mayıs 1950

tarihinde yayınına son vermiştir. M. Fahri Nedim, “Ekekon Nasıl Kapandı?” başlıklı yazısında Ekekon’un kapanma nedenlerini şu ifadeleri ile açıklamıştır (Yeni Konya, 18 Eylül 1959):

“1946-1950 Demokrasi çekişmeleri içinde CHP yayın organı Ekekon aniden kapanıverdi. Gazete sahibi ve Neşriyat müdürü Besim Ergun matbaanın kepenklerini indirmiş ve kilidini basıp ortadan kaybolmuştur. Herkes meraklıydı. Gazete on altı seneden sonra hem de böyle nazik bir zamanda birden bire nasıl kapanabilirdi? Kimse bir şey bilmiyordu. Günün birinde Besim Ergun işin iç yüzünü dostlarına açıkladığı zaman herkes hayret etmişti. Şimdi mubah sayılan hatta bazı arkadaşlarımızın hiç çekinmeden seve seve yapacakları sen ben neşriyatı nedense o günlerde Besim Ergun tarafından ilgi görmemişti. Ekekon gazetesi vasıtasıyla zamanın Demokrat ileri gelenlerine hakaret edilmesi, aile ve şecerelerinden de bahsedilerek münakaşa ve mücadelenin çirkin ve ayıp bir mecraya dökülmesi istenmiş ve teklif Besim Ergun tarafından geri çevrilmişti. Ekekon’un hazin hikâyesi asıl bundan sonra başlamış ve parti müfettişi şimdiki Ankara milletvekili Hıfzı Oğuz Bekata Ekekon tesisi ve matbaasını Besim Ergun’un elinden alarak Babalık’çı Dürrü Şevar hanıma devir ve teslim etti. Yani sizin anlayacağınız Babalık güya bundan sonra Ekekon tesislerinde basılacaktı. Basılması mümkün olmadı. Bu olayın mesut bir neticesi de şudur: Ekekon kapanmasaydı, ateşli, heyecanlı Demokratların bir gün hücumuna uğrayacak ve matbaa ve tesisler yakılıp yıkılacaktı.”

Konya basın tarihi açısından önemli bir gazete olan Yeni Konya Gazetesi, 1 Haziran 1949 tarihinde Mustafa Naci Gücüyener tarafından kurulmuş ve günümüzde de yayın hayatını sürdüren Konya’nın en uzun ömürlü günlük gazetesidir. Gazetenin ilk sayılarında, Mehmet Önder, Celaleddin Kışmır, Ramiz Arda, Sofu Tuğrul, A. Rıdvan Bülbül, Feyzi Halıcı, Sabit Günbay, Namık Ayas, A. Metin Berberoğlu, Mithat Şakir Altan, M. Muhlis Koner, Haluk Tekmen, İbrahim Aczi Kendi, M. Şakir Ülkütaşır, Hulki Amil Keymen, Adil Gücüyener, Suad Abanazır, Selçuk Es, Afif Evren gibi Konya basınında önemli bir yer edinmiş yazarlar bulunmaktadır. İlk çıktığı dönem 5 kuruştan satılan ve küçük boy 4 sayfa olarak yayınlanan gazete, daha sonra 3 kere (1 Haziran 1950, 23 Ağustos 1960 ve 1 Ocak 1961 tarihlerinde) daha boyutlarını değiştirmiştir. 1 Ocak 1961 tarihinden itibaren bugünkü boyutlarında çıkmaya başlamıştır (Arabacı vd. 2009: 244-246).

Yeni Konya'nın ilk sayısında yer alan ve "Basına Katılırken" üst başlığıyla yayınlanan yazıda gazetenin amacı konusunda şu bilgiler verilmiştir (Yeni Konya, 1 Haziran 1949):

"Fikir ve kültür tarihi gerçekten zengin olan Konya'nın medeni hüviyet ve veçhesine lâyük, ileri anlayışlı ve kuvvetli bir basına olan ihtiyacını duymamak imkânsızdır. İşte biz, duyulan o büyük ihtiyacın samimi ve sade bir ifadesi, mahsulü olmak idrâk ve haysiyetiyle çıkmaya başlıyoruz. Yeni Konya, hadiseler, şu veya bu partinin, şu veya bu ideolojinin zaviyesinden bakmayacak, görüşlerinde ve yorumlarında dosdoğru ve objektif kalmaya çalışacaktır. Yeni cereyanlar ortasında bunu başarmanın pek kolay bir iş olmadığını bilmiyor değiliz. Vazifemiz ağır ve naziktir. Fakat memleketin kalkınma davasında Konya'nın hissesine düşen hamleyi akliselimi ve temiz hislerin emrinde, şuurla yaptıkça, hizmetimizin müessir ve müsmir olacağına inanıyoruz. Çıkışımız sırf bu inanç ve idrâkin cesareti, adımıdır. Fikri, içtimai ve bilhassa iktisadi bakımlardan kalkınmasını istediğimiz Konya'nın ana davalarını sık sık bahis mevzuu etmeğe, tahlil ve teşrihe gayret edeceğiz. Ciddi bir memleket gazetesinin meşgul olması lâzım gelen ilk belli başlı ve hayırlı vazifenin de bu olduğuna kaniiz. Sütunlarımızda şahsi kaprislerin, gelip geçici, zaman öldürücü heveslerin eseri, kokusu bulunmayacak, ileri bir zihniyetin müsbet fikir ve düşüncelerin mahsulleri yer alacaktır. Şu şeklimiz ve hüviyetimizle tam ve mükemmel bir gazete olduğumuz iddiasında değiliz. Noksanlarımız elbette vardır. Fakat her geçecek yeni bir günün, göreceğimiz alâkanın da inzimamiyle bizi daha iyiye götüreceğine, mükemmele yaklaştıracığını sanıyoruz. Öyle ümit ediyoruz ki, bu ilerleyiş ve hesaplı çalışma, (Konya'da günlük gazete yaşayamaz) yolunda hasıl olan karamsarlığı, zamanla iyimserliğe çevirecek, diğer arkadaşlarımızın da ümit ve cesaretlerini arttıracaktır."

Mehmet Muhlis Koner tarafından 6 Kasım 1945 tarihinden itibaren yayınlanmaya başlayan Konya basın tarihi açısından önemli bir yere sahip olan bir diğer gazete de Selçuk Gazetesi'dir. Gazete, "Gün aşırı çıkar siyasi gazete" alt başlığını taşımaktadır. Başlangıçta salı ve cuma günleri yayınlanmaya başlamış ve 7 kuruştan satılmıştır. Gazetenin ilk sayısında yer alan "Selçuk'un Tutacağı Yol" başlıklı yazıda aşağıdaki gibi yazılmıştır (Selçuk, 6 Kasım 1946):

“Selçuk muayyen hiçbir zümrenin malı, hiçbir menfaatin aleti olmadığı için hak bildiği her meseleyi açıkça müdafaa, münakaşa ve tenkit etmek yolunu tutacaktır. Bunun için şahsi menfaat ve hırslardan uzak her türlü şikâyetleri, dertleri dinleyeceğiz; memleket faydasını sağlayan her dileği belirtmeye çalışacağız. Selçuk’un esaslı bir tarafı mahalli olmaktadır. Bunun için sütunlarımız iç ve dış büyük siyasi işlerden ziyade Konya’nın kültürüne, ticaretine, ziraatine, ihtiyaçlarına ve nihayet dertlerine ve şikâyetlerine ait yazıları alacaktır.” ifadeleri ile gazetenin hem yayın politikası belirtilmiş hem de mahalli olduğuna ve bunun gereklerine uygun yazıların yayınlanacağına vurgu yapılmıştır.”

Sabit Günbay, Tahir Selek, Rüştü Ergen, M. N. Güntel, A. Galip Öztürkmen, Dr. Şevket Süreyya Gürsoy, M. Sami Onat, Nevzat Ayas, Nazmi Ünal, Cemal Oğuz Öcal, Muzaffer Arkan, Muammer Karabağlı gazete yazarlarından bazılarıdır. 14 Kasım 1947’de gazetenin sahipliği Ahmet Bahçivan’a geçmiş, başyazılarını Mehmet Muhsin Koner yazmaya devam etmiştir. Gazete, Ahmet Başçivan’ın 28 Ağustos 1950 tarihinde Yeni Meram’ı kurması ile yayın hayatındaki yerini bu gazeteye bırakmıştır (Arabacı vd., 2009: 234).

1960-1980 arası Konya’da genel olarak trafik kazası haberleri, fabrikalardaki işçi grevlerinin çokluğu, ekmek, yağ, et, tuz sıkıntısının çekilmesi ve sürekli yapılan zam haberleri yayınlanmıştır. Ödenek yokluğundan çalışamayan belediyeler, sürekli yapılan seçimler, yönetime gelenlerden alınan vaatler ve beklenen hizmetler de her gazetede yer almıştır. Gazetelerde, Konya’nın Türkiye’nin üvey evladı gibi muamele gördüğünden bahsedilmiş; televizyonun Konya’ya geç gelmesi, üniversite kurulmasının sürekli ertelenmesi gibi konulardan yakınılmıştır. Bunların yanı sıra gazetelerde Konya tarihinden, eser kazılarından, Konya’nın tarihi bir şehir olmasından; Mevlana’nın ölüm yıldönümü ve Âşıklar Bayramı gibi kültürel olaylardan; salgın hastalıklarla mücadeleden, hayvan ve toprak ıslahından ve çiftçi kredilerinden de bahsedilmiştir (Abaza, 2013: 8).

Konya basınının Milli Mücadele döneminde oldukça önemli bir noktada yer almasının en önemli sebebi; hitap ettiği alanın sadece Konya ile sınırlı kalmaması ve bütün Anadolu’ya seslenmiş olmasıdır. Örneğin; Milli Mücadele Döneminde yayınlanan Öğüt Gazetesi yerel değildir ve günlük olarak hem Konya’da hem de Ankara’da yayınlanmıştır. Başka bir ifade ile bu dönemin yerel basını TBMM’nin de desteğiyle ulusal basın fonksiyonlarını yerine getirmeye çalışmıştır. Ayrıca Milli

Mücadele döneminde ülkede yayınlanan 306 civarındaki gazete ve dergiden 8'i Konya'da yayınlanmıştır (Arabacı vd, 2009: 21).

Konya, Millî Mücadele açısından çok önemli bir yere sahip olmuştur. Konya, işgalci devletlerin faaliyetlerine, siyasî çatışmalara ve dönemin siyasî kuruluşlarına sözcülük yapan gazetelerin birbirlerine karşı mücadelelerine de sahne olmuştur. Millî Mücadele sürecinde Konya'da yayın yapan gazeteler, birbirlerine karşı veya birbirlerinin yanında yer alan bir tavır sergilemiştir. Gazetelerin böyle bir tavır sergilemelerine etki eden şey ise hem içinde bulunulan olağanüstü şartlar hem de sahip oldukları ideolojileridir (İşliyen, 2010: 187). İdeolojisi veya duruşu ne olursa olsun milli mücadele sürecindeki gazeteler için söylenebilecek ortak şey ise dönemin şartları dikkate alındığında en önemli haberleşme aracı olmasıdır. Ayrıca zararlı yayın yapan gazeteler ve padişah ve halife taraftarı isyancılar ve azınlıkların memleketi parçalamak için yaptıkları propagandalar halka yanlış haber sunması ve halkı yanıltması önlenmiş olacaktır. Bu nedenle Atatürk, halkın doğru haber alması, bilgilenmesi ve halkın desteğinin alınabilmesi açısından basına son derece önem vermiştir. Bunun yanı sıra dönemin şartları gereği Türk ulusunun hakları ve amaçlarını en iyi şekilde Türk kamuoyuna anlatabilecek ve alınan kararları dış dünyaya duyurabilecek en etkili kuvvet basın olmuştur (Bayat, 2015: 8).

1.3. Babalık Gazetesi

Konya'da 23 Aralık 1910 tarihinde yayınlanmaya başlanan Babalık gazetesinin sahibi, Bosnalı Nedim Bey'in oğlu Yusuf Mazhar'dır. Haftalık olarak 2-4-6 sayfa halinde yayınlanmaya başlanmış, haftada iki, üç bazı yıllarda gündelik olarak çıkmıştır (Arabacı vd. 2009: 90-91). Gazetenin fiyatı 10 kuruş olarak belirlenmiş ancak Milli Mücadele döneminde gazetenin fiyatı 5 kuruşa düşürülmüştür. Gazetenin orta kısmında iki çizgi arasına büyük harflerle "BABALIK" ismi yerleştirilmiş ve gazetenin tarihi üç farklı şekilde bu çizgilerin üstüne atılmıştır. Babalık isminin hemen altında "Her gün Çıkan Türk Gazetesidir" ifadesi yer almış; sağına gazetenin sahibi Yusuf Mazhar Bey'in ismi, matbaanın ismi gibi temel ayrıntılar; soluna ise başyazarın ismi ve abonelik bedelinin üç aylık, altı aylık ve senelik bedellerinin kaçar kuruş olduğu yazılmıştır. Gazete, haberleri üç sütun olarak sayfalarına yerleştirmiş ve yazılarını siyah mürekkeple basmıştır. Ancak bu kurallar bazı önemli

günlerde değiştirilmiştir; zaman zaman sütunların sayısının değiştiği ve önemli başlıkların kırmızı mürekkeple yazıldığı günler olmuştur (Arabacı vd., 2009: 91-92).

Konya basın tarihini kaleme alan ilk yazar olan Mehmet Önder, Babalık gazetesini siyasi gelişmelere göre beş döneme ayırmıştır (Arabacı vd., 2009: 91):

- Birinci dönem Osmanlı dönemi 1910-1917 yılları arası,
- İkinci dönem 1917-1918 yılları arası (Türk Sözü),
- Üçüncü dönem 1918-1930 yılları arası,
- Dördüncü dönem 1930-1946 yılları arası,
- Beşinci dönem ise 1946-1952 yılları arasındır.

1910-1917 dönemi; Babalık gazetesinin başlık yazısının altında, “Çiftçi, işçi, esnaf kardaşların ilerlemesine çalışır, her şeyden yazar, köylü gazetesidir.” sözleri yazmıştır. 1912 yılında yaşanan bazı kesintiler nedeniyle gazete yaklaşık 5 sayı çıkmış ancak 1913 yılında tekrar devamlı olarak çıkmaya başlamıştır. 1910-1917 yılları arasında gazetede yayınlanan yazılar son derece ateşli ve milli nitelikte olmuştur. Gazetenin bu dönemdeki daimî yazarlarından bazıları şunlardır: Darülmüallimin müdürü Ahmet Besim, Emin Hami, Hara müdürü Mehmet Kamil, Hamdizade Abdulkadir, Ispartalı Mehmet Ali, Kamil Bedri, Arabsunlu Mehmet Hilmi, Abdullah Cevdet, Mehmet Muhlis Koner, Ferid Uğur ve Bahri Kuru’dur (Arabacı vd., 2009: 91-92).

1917-1918 döneminde gazetenin adı “Türk Sözü” olmuş ve bu isimle 11 Haziran 1917- 30 Ekim 1918 tarihleri arasında yayınlanmıştır. Gazete yazıları aracılığıyla Türklük bilincini oluşturmayı amaçlamış, Haftada 3 defa çıkan gazetenin o dönemki müdürü Viyolaki adlı bir Rum, başyazarı ise Süleyman Necati’dir. Süleyman Necati, Konya İttihat ve Terakki Mektebi müdürlüğü görevini yerine getirmenin yanı sıra Konya delegesidir. Yazar kadrosu içinde yer alan isimlerden Mehmet Muhlis (Koner), Edip Raşit (Umsan), Mümtaz Bari (Kuru), Naim Hazım (Onat), Namdar Rahmi (Karatay) gibi isimler, İttihat ve Terakki Mektepleri ve daha sonra onun yerine kurulan Anadolu İntibah Mektebi’nde müdürlük ve öğretmenlik yapmışlardır (Arabacı vd., 2009: 96-98). Gazete, Konya’nın aydın gençlerini de yazı kadrosuna

dâhil etmek istemiştir. Bunu; “Gençlerimizi düşünmeye, okumaya, yazmaya sevk etmek için ‘Açık Yazılar’ unvanı ile de bir sütun bulunduracağız. Bu sütun müstesna bir serbestîyi haizdir. Gençlerin fikirlerini işgal eden herhangi bir meseleye dair yazacakları yazılar aynen derç edilecek ve tenkide şayan görülecek cihetlerin tenkidi yine gençlere bırakılacaktır. Gençlerimizin yazıcılar heyeti de icap ettiğinde ancak hakem vazifesini yapabilecektir.” şeklinde halka duyurmuştur (Demirsoy, 2008: 24).

Üçüncü dönem olarak kabul edilen 1918-1930 yılları arasına bakıldığında; Babalık 1921 yılından itibaren milli mücadeleyi desteklemeye başlamış ve bu vesile ile Mustafa Kemal Atatürk’ün takdirini kazanmıştır. Aynı zamanda inkılâpların da savunucusu olan gazete, harf inkılâbından hemen sonra 31 Aralık 1928 tarihinde yeni harflerle yayınlanmaya başlamış olmasının yanı sıra Latin harfleri komisyonunun almaya başladığı kararlarla ve yeni eğitim öğretimin nasıl olacağıyla ilgili yazılar yayınlamıştır (Demirsoy, 2008: 24). Ayrıca gazetede; günlük tarih atımı, gazetenin fiyatı ve haberlerin detaylarındaki rakamlar yazılırken de yeni Türk rakamları kullanılmıştır. Bu dönemde gazete, günlük 2-4 sayfa olarak çıkmış ve 2,5 kuruştan satılmıştır. 1918-1930 yılları arasında başyazarlık görevini Yusuf Mazhar, şehir muhabirliği görevini ise Kazım Gürel yerine getirmiş ve Muzaffer Hamid, Süreyya Berkem ve Ali Baki Hüsnü gazetenin başyazarlarını yazmıştır (Arabacı vd., 2009: 107).

1930-1946 döneminde ise, Yusuf Mazhar’ın 5 Eylül 1930 tarihinde vefat etmesinin ardından gazetenin sahipliğini eşi Nedime Babalık üstlenmiştir. 1934 yılına kadar başyazarlığını Muzaffer Hamid yapmıştır. Gazete, 1935’ten itibaren maddi zorluklar yaşamış olmasına rağmen ayakta kalmayı başararak kapanmamıştır ancak içerik olarak çok zayıf yazılar yazılmıştır. Hatta gazete yazarlarından birisi olan Afif Evren’in gazeteyi tek başına çıkardığı günler de olmuştur (Arabacı vd., 2009: 115).

Son dönem olan 1946-1952 döneminde ise, 1949’a kadar haftada 3 gün basımı yapılan Babalık gazetesi 1949’dan sonra tekrar günlük çıkmaya başlamıştır. Fiyatı 5 kuruştan satılan gazetenin yazarlarından bazıları Fakih Özlen, Afif Evren, Sofu Tuğrul, Suat Yeşilyurt ve Muzaffer Erdoğan’dır. Gazetenin 1952 yılında yayın hayatına son vermesinin nedeni, resmi ilan ve reklamlardan mahrum kalması olarak

ifade edilmiştir. Babalık, son yıllarda yandaş gazetelere imtiyaz gösteren hükümetle ters düşmesi nedeniyle mali kaynaklarından yoksun bırakılmış ve on beş günde bir çıkarılacağı duyurulsa da yayın hayatı son bulmaktan kurtulamamıştır (Arabacı vd., 2009: 117).

Babalık gazetesinin ilk sayfasında önemli gelişmelere yer verilmiştir. Genel olarak Mustafa Kemal'in Konya ziyaretleri, Haliç Konferansının gelişmeleri, İnkılâplar süreci gelişmeler gibi önemli haberler ilk sayfada yer almıştır. Arka sayfalarında ise ilanlara, şehir haberlerine, doktorların muayene günlerine, şehre yeni gelen ayakkabı, giyim gibi ürün reklamlarına yer verilmiştir. Babalık gazetesi, Sakarya Savaşı'nın zafer haberine ve zafer sonrası halkın yaşadığı sevince; Büyük Taarruz zaferine ve cephe gerisindeki askerin faaliyetlerine manşetlerinde yer vermiştir. Gazete aynı zamanda halkın sosyal yaşamlarında yardıma ihtiyacı olan konularda da bilgiler sunmuştur. Gazetenin arka sayfasında yer alan Sıhhat Yurdu köşesinde hangi gün ve saatte doktorların halka hizmet verdiği bilgisini ve hastaların hangi aralıklarla tedavi edileceği konusunu paylaşmıştır. Gazete zamanla resimli haberler de yayınlamaya başlamış, esnafın reklamlarını yapmış ve yeni açılan iş yerlerini ve ürünlerini tanıtmıştır. Gazete, ülke ile ilgili önemli toplantı ve kararları da duyurmuştur; Ankara'da Fevzi Paşa'nın katılımıyla gerçekleşen meclis toplantısı ilk sayfadan "Reis-i Cumhur hazretlerinin riyasetinde mühim bir içtimağ" başlığı ile verilmiştir. Gazete bunların yanı sıra dış dünyadan haberler de paylaşmış; Haliç konferansı gelişmeleri, Arnavutluk'taki ihtilalin ayrıntıları gibi konularda halka bilgi vermiştir (Demirsoy, 2008: 30-31).

Konya Valisi Muammer Bey'in tavsiyesiyle 11 Haziran 1917-30 Ekim 1918 tarihleri arasında yayınlanan 76 sayı Türk Sözü adı ile basılmıştır. Bu isim değişikliğinin sebebi; "Babalık isminde kimse bir samimiyet görmüyordu. Konya gibi Türklüğün iç yurtlarından birinin duygularını göğsünde saklayan bir gazetenin adı da üveylikten uzak bulunmalıdır. Babalık kelimesi esasen Türklükte öksüzlükle ikiz tanınır. Bunun için yurdumuzun özdileklerini gösterecek olan gazetemize bu vazife ile münasip bir ad vermek icap ediyordu. Muhterem valimiz "Türk Sözü" adını tavsiye ettiler. Böyle bir adla gazete çıkarmaya Konya'nın birçok yerlerden daha salahiyyetli olduğunu göz önüne alarak büyük bir hürmet ve teşekkürle bunu kabul ettik. Artık bugünden

itibaren “Babalık” yerini “Türk Sözü”ne bırakmıştır.” şeklinde belirtilmiştir (Akhan, 2020: 755).

Gazete, Vali Muammer Bey’in Sivas’a tayininden sonra tekrar Babalık adını almıştır. 31 Aralık 1928 tarihinden sonrasında ise gazetenin basımı yeni harflerle yapılmıştır. Babalık gazetesinin aktif gazetecilik anlayışı ile hareket ettiğinin en önemli kanıtı, milli mücadele fikrini destekler nitelikte yazılar yayınlamasının yanı sıra halkın sesi olduğu mesajını da vermiş olmasıdır. Mustafa Kemal tarafından da desteklenen gazete, Türk ordusu zaferler kazandıkça sabah akşam ilavelerle yayınlar yaparak halka zaferlerin müjdesini vermiştir (Akhan, 2020: 755).

1.4. Babalık Gazetesi ile İlgili Yapılmış Çalışmalar

1.4.1. Makale

Osman Akhan (2020) Cumhuriyetin İlanının Konya Basınındaki Yankıları: Babalık Gazetesi (1923-1933), 21. Yüzyılda Eğitim Ve Toplum Eğitim Bilimleri Ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, Cilt 9, Sayı 27, Sayfa 751-778.

Bünyamin Ayhan (2008) Olağanüstü Durumlarda Toplumsal Dayanışma ve Bütünleşmeye Basının Katkısı: Milli Mücadele Dönemi Türk Basını. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 19: 75-99.

Delwar Hosen, Zhanbolat Tologon (2017) Dünden Bugüne Konya’da Yerel Basın. Uluslar arası Konya’da Vuslat Sempozyumu: “Bir Başkent Eski de Olsa Başkenttir”, Konya.

Zekai Güner (1998) Millî Mücadele’de Türk Kamuoyunu Oluşturan Basın. Erdem, 11 (31): 89-104.

Rahime Hülya Öztürk (2015) 1923-1938 Yılları Arasında Yerel Basında Konya Ekonomisi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Sayı 33, Sayfa 97-105.

1.4.2. Tez

Harun Bastık (2020) Babalık Gazetesinde Eğitim Alanındaki Gelişmeler (1923-1952). Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitimin Sosyal ve Tarihi Temelleri Bilim Dalı, Ankara.

Sevgi Bayat (2015) Milli Mücadele Döneminde Konya Halkının Durumu ve Babalık Gazetesi. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, İzmir.

İKİNCİ BÖLÜM

BABALIK GAZETESİNDE HALKBİLİMİ UNSURLARI

2.1. Sözlü Anlatımlar, Sözlü Gelenekler

2.1.1. Efsane

Efsane kavramı kısaca, gerçek veya hayali olay, şahıs ya da yerler hakkında anlatılan hikâyeler olarak tanımlanmaktadır (Sakaoğlu, 1980: 4). Türk Edebiyatı sahasında önemli araştırmalara imza atan Pertev Naili Boratav'a göre anlatmaya bağlı türlerden biri olan efsanenin başlıca niteliği inanış konusu olmasıdır; yani anlattığı şeyler doğru, gerçekten olmuş gibi kabul edilmektedir. Bu niteliği ile masaldan ayrılmakta ve hikâye veya destana yaklaşmaktadır. Efsanenin başka bir niteliği ise düz konuşma diliyle ve her türlü üslup endişesinden uzak hazır kalıplara yer vermeyen kısa bir anlatı olmasıdır. Bir destan parçası karmaşık ve uzun soluklu anlatı bütününden kopup sanatsal süslemelerden uzaklaşıp olağanüstü yönleriyle bir kişiyi ya da bir olayı bildirme göreviyle sınırlanınca efsane meydana gelmektedir (Boratav, 2016: 111). Ayrıca Boratav efsaneyi, Yaratılış Efsaneleri, Tarihi Efsaneler, Olağanüstü Kişiler Varlıkları ve Güçler Üzerine Efsaneler, Dini Efsaneler olmak üzere dörde ayırmıştır (Boratav, 2016: 110).

Efsane araştırmalarında başvurulan bir başka isim olan Bilge Seyidoğlu, efsane türünün özelliklerini şu şekilde belirlemiştir (Seyidoğlu, 2005: 13-14):

- Efsaneler sözlü geleneğin ürünü olan bir anlatım türüdür.
- Temelinde inanç unsuru mutlaka vardır. Fakat diğer özelliklerin bir veya birkaçı mevcuttur.
- Efsaneler tarihî devirler içinde teşekkül etmişlerdir.
- Konusu bir olay, tarihî veya dinî bir şahsiyet yahut bir yer olabilir.

- Efsaneyi anlatanlar ve onu dinleyenler efsanenin gerçek üzerine kurulduğuna inanırlar.
- Efsaneyi nakledenler ve dinleyenler efsanedeki olayların gerçekten olmuş olduğuna inanırlar.
- Efsaneler kısa anlatı türleridir. Bir veya birkaç motif ihtiva ederler.
- Gerçeklik unsurunun yanında olağanüstülük ve kutsallık da sahip olduğu unsurlardandır.
- Efsanelerde kahramanların olağanüstü güçleri vardır; fakat tanrı veya yarı tanrı değildirler.
- Efsaneler günümüzde oluşabilir ve tarih sahnesine çıkabilirler.

Seyidoğlu, efsanenin toplum üzerindeki işlevlerini açıklamaktadır. Efsaneler, gelenek ve göreneklerin koruyucusudurlar. Efsanelerin ortaya çıktığı cami, türbe gibi yerlerde uyulması gereken bazı ritüel davranışlar bulunmaktadır. Bu tip yerler ziyaret edilirken abdest alınır, dualar edilir ve hatta namaz kılınırsa daha makbul olacağına inanılmaktadır. Efsaneler topluma yön vermekte, onlara iyi olmayı ve nelerin yapıp nelerin yapılmayacağını aşlamaktadır. Hastaların, zayıfların, yoksulların korunmaları gerektiğini belirterek insanları iyilik yapmaya teşvik etmektedir. Zayıfların, hastaların, yoksulların manevi bakımdan çok üstün olabileceklerini belirterek her insana aynı gözle bakılması düşüncesini vermeye çalışmaktadır. Efsanenin bu işlevinde toplumun bir bütün olarak kendini oluşturması istenmekte ve böylelikle toplumsal yapı arasındaki fark azaltılmaktadır. Yani zenginler yoksullara yardım ettiğinde, hastalara şifa bulmak için insanlar çabaladığında, efsanenin topluma yön veren maddesi işlevini yerine getirilmiş olmaktadır. Efsaneler, ortaya çıktıkları yerlere anlam kazandırmaktadırlar. Tarihi gerçeğin dışında halkın gerçek ve kutsal olarak belli bir yer etrafında efsane yaratması, o yerle birleşmesi anlamına gelmektedir. Böylece insanlar o yerleri kendilerinden bir parça olarak görüp sahiplenmektedirler. Efsanelerin koruyucu ve tedavi edici rolünün bulunmasının yanı sıra mekânla ilgili efsanelerin hem meydana geldikleri yerleri hem de oralara inananları koruyucu fonksiyonları da bulunmaktadır. Ayrıca efsanelerin bu işlevlerinin yanında tedavi edici işlevleri de bulunmaktadır. Halk, çeşitli rahatsızlıkları için türbeleri ve kutsal mekânları ziyaret etmekte ve buralarda şifa bulacağına inanmaktadır (Seyidoğlu, 1985: 198-199).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında Murad ılgın Karaca'nın neşrettiği iki tarihi efsane bulunmaktadır. 1938 yılında neşredilen bu efsaneler "Hasandağı Efsanesi" ve "Viranşehir Efsanesi"dir. Hasandağı Efsanesi'nde Hasan adındaki bir köylü ile bu köylünün kardeşi Ana Sultan'ın inzivaya çekildiği dağ eteklerinde evliya mertebesi kazanmaları ve öldüklerinde buraya gömülmelerinin ardından bu dağa Hasandağı adının verilmesi anlatılmaktadır. Viranşehir Efsanesi'nde ise ölümsüzlük suyu içmiş bir Papa ve bu Papa'nın yaşadığı kent olan Viranşehir hakkında bilgiler verilmektedir. Efsaneye göre; Viranşehir Şar (Kapadokyalılar) zamanında kurulmuş olup Bizansın sayılı şehirlerindedir. Bizanslılar döneminde bu şehre Nazyane adı verilmiştir. Viranşehir'in günümüzde yıkık bir harabeye döndüğü ifade edilmektedir.

2.1.2. Aşık Tarzı Destan

Destan kavramı ile farklı edebi geleneklerin çeşitli tür ve şekillerdeki metinleri ifade edilmektedir. Destan terimi ile karşılanan edebi türlerden biri de âşık tarzı edebi geleneğin hemen her ilgi çekici konuda ürettiği metinlerdir. Ahmet Özgür Güvenç'e göre âşık edebiyatındaki destan, genellikle koşma bazen de mani şeklinde ortaya konan, çoğunlukla dörder dizelik kıtalardan oluşan ancak dörtlük sayısı ele alınan konunun önemine ve kapsamına göre değişen şiir türüdür. Kendine özgü anlatım teknikleri ve ezgileri bulunmakta, saz eşliğinde ya da saz olmadan çeşitli icra ortamlarında söylenmekte ve sözlü ya da yazılı bir şekilde meydana gelmektedir. Ayrıca destan, günlük yaşama dair konulardan halkın üzerinde derin etkiler bırakan ciddi olaylara, tabiata ait unsurlardan nesnelere ve hatta fantastik olaylara kadar siyasal, sosyal, tarihsel, dinsel, iktisadi, kültürel ve sanatsal konuları içermektedir (Güvenç, 2015: 61).

Âşıklar tarafından çeşitli anlatım tutumlarıyla yazılan, söylenen metinler arasında bulunan ağıt destanlar, yas tutmaya yönelik anlatımla yazılmış olmalarının yanı sıra mizahi anlatımla da yazılabilmektedir. Önceleri ilden ile, kasabadan köye en çok habercilik işlevi ile kazanç kapısı olarak destanlarıyla dolaşan âşıklar, geleneğin dinamizmi ile sözlü kültürden, yazılı kültüre ve elektronik kültür ortamına adapte destanlar üretebilmişlerdir. Buna bağlı olarak geleneksel dinleyici topluluğu da kitleleşmektedir. Sonuçta kitlenin dikkatini çekmek önem kazanmıştır. Âşıkların kendi ifadelerinden alınan satış stratejileri; çarpıcı konular arama, cinayet

kurbanlarının fotoğraflarını destan kâğıtlarına basma, korsan destancılara karşı destan kâğıdına âşığın kendi fotoğrafını koyması, icra alanında satılacak destanın dışında ilgi çekmiş olan başka bir destanı okuma gibi stratejilerdir. Ancak bu gelişmelerin yanında âşık tarzının gelenek taşıyıcı rolünün nasihat ve öğüt verme şeklinde devam ettiği belirtilmekte ve işlenen cinayetin sorumluları, afetlerde insanın rolü vs. sorgulanmaktadır. Elektronik kültür ortamına geçişle birlikte destancılıkta gerileme görülmektedir (Çobanoğlu, 2000: 123-339).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında yedi destan kaleme alınmıştır. Sosyal hayatla ilgili destanlar kategorisinde 1936 yılında Âşık Mehmet tarafından neşredilen “Domalan Destanı”, Afif Evren tarafından kaleme alınan “Meram Destanı”, 1937 yılında Âşık Mehmet tarafından kaleme alınan “Zemherir Destanı” ve 1952 yılında Afif Evren tarafından kaleme alınan “Bir Divelek Destanı-1” ve “Bir Divelek Destanı-2” yer almaktadır. Ekonomik hayatla ilgili destanlar kategorisinde 1952 yılında Afif Evren tarafından neşredilen “Sergi Destanı” yer almaktadır. Doğal çevreyle ilgili destanlar kategorisinde ise 1937 yılında Âşık Mehmet tarafından neşredilen “Gül Destanı” yer almaktadır.

2.1.3. Masal

Masal, olayları bilinmeyen bir zamanda geçtiği halde mekânı bazen belli olan, bazen belli olmayan; kahramanlarından bazıları hayvanlar, tabiatüstü varlıklar veya insan olan, hayal ürünü olduğu halde dinleyenleri inandırıp düşündüren, anlatılan yerin sosyal hayatından izler taşıyan sözlü anlatım türüdür (Bakırcı 2006: 23).

Kâmus-ı Osmânî' ye göre masal kelimesi; halk dilinde meşhur olan, adap ve öğütleri anlatan söz anlamına gelen mesel kelimesinden gelmektedir. Buna göre mesel, atalardan kalma hikmetler, ibretli sözler anlamında Arapça bir kelimedir. Bu durum, mâni, türkü ve bilmece gibi sözlü edebiyatın ölçülü ve anlamlı değerlerine, halkın bir hikmet ve kıssa değeri vermekte olduğunu göstermektedir (Tezel, 2019: 7). Mesel kelimesinin günümüzdeki masal karşılığı olarak kullanılmaya başlandığı 19. yüzyıl öncesinde masal kelimesini karşılması için kıssa, destan, hikâyeye gibi kelimeler kullanılmıştır. Ayrıca masal kelimesinin yerine Anadolu'da metal, mesele, hekâ,

hikâ, hikiya, hekeya, oranlama, ozanlama, nagil ifadeleri de kullanılmıştır (Sakaoğlu, 2010: 3).

Masal, halk arasında yüzyıllardan beri anlatılmakta olan ve içinde olağanüstü kişilerin, olağanüstü olayların bulunduğu, bir varmış bir yokmuş gibi klişe bir anlatımla başlayan, belli bir uzunluğu olan, sonunda yedi, içti, muratlarına erdiler yahut onlar erdi muratlarına biz çikalım kerevetine, gökten üç elma düştü, biri anlatana, biri dinleyene, biri de bana gibi belirli sözlerle sona eren, zaman ve mekân kavramlarıyla kayıtlı olmayan bir sözlü anlatım türüdür (Seyidoğlu, 1986: 149).

Boratav masalı, nesirle söylenmiş, tamamıyla hayal ürünü, gerçeğe ilgisiz ve anlattıklarına inandırmak iddiası olmayan kısa bir anlatı olarak tanımlanmaktadır (Boratav, 2016: 85). Masalların hacim olarak kısa ve yoğun olmasının yanı sıra hayvan masalları asıl masallara göre daha kısadır. İcra ortamları da tıpkı fıkralar gibi bir düşünceyi güçlendirmek, örnek getirmek, ibret dersi vermek gibi gerekli hallerde anlatılmaktadır (Boratav, 2016: 90). Bunlara ek olarak masal sadece çocukların eğlenmesi veya onların eğitilmesi amacıyla ortaya konulan bir halk edebiyatı ürünü değildir. Bazen öyle masallar ortaya konur ki içinden çıkılmazlığından ve iç içeliğinden dolayı çocukların bu masalları anlamaları zorlaşabilmektedir (Sakaoğlu 1999: 2). Ayrıca masal kavramı dinleyicileri eğitmek, eğlendirmek ve öğüt vermek gibi işlevleri olan; insan, hayvan veya olağanüstü varlıkların gerçek olmayan bir zaman ve mekânda başlarından geçen olayların anlatıldığı; başında sonunda ve ortasında bazı kalıp ifadelerle yer verilen, inandırmak iddiası olmamakla birlikte, dinleyicilerin veya okuyucuların kahramanların yaşadığı olaylara acı, sevinç gibi duygularla katıldığı, kadın ve erkek anlatıcılar tarafından sözlü olarak yaratılıp aktarılan; toplumsal tecrübe ve gözlemlerin, geleceğe dair ümit ve beklentilerin yansıtıldığı; bazıları çeşitli nedenlere bağlı olarak yazıya geçirilen ve bir kısmı da yazılı olarak yaratılan halk bilgisi ürünleri olarak tanımlanmaktadır (Gültekin, 2010: 51).

Masallar kendi içerisinde şekil ve içerik yönünden çeşitli özelliklere sahiptir. Masallar şekil yönünden genellikle nesir halinde söylenmekte, ancak bazen nesir-nazım şeklinde de olabilmektedir. Bazı nazım kısımları masalın aslında var olduğu

gibi anlatıcıya bağılı olarak sonradan masala giren tekerleme, mani, ninni, koşma gibi parçalar da yer almaktadır (Bakırcı 2010: 75-77).

Masalların yaratıcıları, geçtiğı yerler ve zamanlar çoğunlukla belli değıldir. Masalların anlatımı yalın bir konuşma diliyle gerçekteşmekte ve sözlü anlatı türünün doğallığını, rahatlığını yansıtmaktadır. Buna istinaden diğere bazı edebi türlerde yer alan ve ancak yazı dilinin kalıcılığıyla saptanabilen, uzun uzun doğa betimlemeleri ve ruhsal çözümlenmeler masalda pek fazla görülmemektedir. Bu tür betimlemeler yalnızca birkaç sözle belirtilmektedir (Helimoğlu Yavuz, 2001: 2).

Masallar üç bölümden oluşmaktadır: Tekerleme veya döşeme bölümü, asıl masal veya gövde bölümü, sonuç veya üç elma bölümü. Masallar tekerleme adı verilen bölüm ile başlamakta ve bu bölümde dilsel bir kurgu içinde olmayacak olaylar dile getirilmektedir. Tekerlemenin ardından masalda yaşanan olayların yer aldığı asıl masal bölümüne geçilmektedir. Asıl masal bölümü, masalın olayları, betimlemeleri ve konuşmaları ile geliştiğı ana bölümdür. Son bölüm olan üç elma bölümü ise masalın bitiş bölümüdür. Bu bölüm bir özet niteliğı taşımasının yanı sıra dinleyenlerin ya da okurların gönlünü alma amacına yöneliktir ve herkesin bir ders çıkarması öğütlenmektedir (Dilidüzgün, 2009: 40-41).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında otuz iki masal yer almaktadır. Gazetenin, 1936 yılı 4796 sayılı çıkan yazısında Ziya Gökalp tarafından derlenen "Kurt ile Ayı Masalı"na yer verilmektedir. Masal bir genç ayının yaşlı bir kurdun tüylerini yolup yavrularına boğdurmasıyla başlamakta, kurdun öksüz kalan beş yavrusunun büyüyüp bu aylara saldırarak onları öldürmesi sonucunda "Her bugüne, var bir yarın" öğüdü ile bitmektedir. 1937 yılının 4884 sayılı çıkan yazısında Afif Evren'in derlediğı "Üç Komşunun Masalı" ise aslan, kurt ve tilkinin sabah kalkıp ormandan avlarını toplayıp akşam paylaşma düşünceleri ile başlamakta. Ceylan, tavşan ve keklik avlayan üç komşunun akşam bir araya gelmesi ve aslanın kurda avları paylaşmasını söylemesiyle devam etmektedir. Kurdun aslana "Ceylan sizin, tavşan benim, keklik ise tilkinindir." demesinin ardından aslanın kurdu öldürmesiyle devam eden masalda aslan bu kez tilkiden avları pay etmesini istemiştir. Masal, tilkinin aslana "Sabah keklığı, öğlen tavşanı, akşam ceylanı yersiniz, bize de kanı

yeter.” demesiyle bitmektedir. Ziya Gökalp’e ait Kurt ile Ayı Masalı ve Afif Evren’in kaleme aldığı Üç Komşunun Masalı eserleri hayvan masalları kategorisi içerisinde yer almaktadır.

24 Mart 1952-28 Nisan 1952 tarihleri ve 7902-7932 sayıları arasında olmak üzere otuz sayıda yayınlanmıştır. Bu masal serisi her ne kadar asıl masal kategorisi içerisinde yer almakta gibi görünse de yukarıda belirtilen masal tanımına uymamaktadır. Bu masal serisi genel olarak, İslam halifelerinden Harunürreşit’in kıyafet değiştirerek Bağdat şehrini gezdiği bir sırada dikkatini çeken üç kişiyi huzuruna çağırmasını ve bu kişilerin başlarından geçen hikâyeleri dinlemesini anlatmaktadır.

2.1.4. Fıkra

Fıkra, içinde tuhaf bir vaka, iğneli bir söz, hazırcevaplık veya cinas, kinaye ve keskin zekâ ürünü bir sonuç bulunan kısa hikâyelerdir. Bu kısacık hikâyeler az çok tarihe veya kişilere dayandığı gibi onlara atfedilmiş, büsbütün veya kısmen uydurulmuş da olabilmektedir (Karay, 2016: 143).

Yıldırım’a göre fıkra, hikâye çekirdeğini hayattan alınmış bir olay veya tam bir fikrin teşkil ettiği kısa ve yoğun anlatımlı, beşerî kusurlarla sosyal ve gündelik hayatta ortaya çıkan kötü ve gülünç hadiseleri, çarpıklıkları, eski ve yeni arasındaki çatışmaları sağduyuya dayalı ince bir mizah, hikmetli bir söz, keskin bir alay yoluyla yansıtan hikâyelerden her birine verilen isimdir (Yıldırım, 1976: 3).

Bütüncül bir bakış açısıyla fıkra, sadece antropolojik değil, aynı zamanda halkbilimi açısından bir veridir. Fıkra okuma, tarihin ve anın analiz-sentezidir. Analitik bir bakış açısıyla incelenen fıkra metni, hem bir tarih anlatısı hem de bugünün yorumudur. Nesiller öncesindeki belleği bugüne taşıyan fıkra, mikro ölçekte kişiyi ve o anı anlatırken, makro ölçekte ait olunan toplumun sosyo-kültürel hayatıyla ilgili anahtar kelimeleri ortaya çıkarmaktadır (Eker, 2009: 111).

Fıkraların hazırlık bölümünde, kısaca, olay veya ifade edilmek istenen düşünce ile ilgili bilgi verildikten sonra tez ve karşı tez ortaya çıkmaktadır. Karşılıklı konuşma

veya tartışma ile mesele değerlendirilmekte ve değerlendirme sonunda tarafların durumu bir hükme bağlanmaktadır. Hüküm, fıkranın sonuç kısmıdır. Sonuçta hükümden çıkarılacak “hisse” gizlenmektedir. Her fıkrada mutlaka bir “hisse” mevcuttur (Yıldırım, 1999: 8).

Eker, Türk fıkralarının konularını (Eker, 2003: 80);

- İnsana nesne özelliği veren davranış, nitelik ve kusurlar;
- Sosyal hayat, idare eden–idare edilenler;
- Dinî inanç ve uygulamalar;
- Ahlaki ve ailevi değerler olmak üzere dört ana başlık altında toplamıştır.

Babalık Gazetesi’nde 1935-1952 yılları arasında on fıkra yer almaktadır. 7 Nisan 1936 gazetede Yazarı belli olmayan kişiler tarafından 2 fıkra yayınlanmıştır. Bunlar; 13 Ağustos’ta Hasırcı Zade, Kendin Doldur’dur. Gazetede 1943 yılında Ekrem Ercümen Talu tarafından kaleme alınan “Bir Bekri Mustafa” fıkrası yayınlanmıştır. Babalık Gazetesi’nde 1944 yılında Yolcu mahlasıyla kaleme alınan “Bir Telkin”, “Ben Dinsiz Miyim?”, “Bu Oyunu Kadı Efendi Çıkardı”, “Peşin Namaz”, “Yuf Borusu”, ve “Öyleyse Ben de Karıştırıyorum” başlıklarını taşıyan altı fıkra yer almıştır. Gazetede 1945 yılında Yolcu mahlasıyla kaleme alınan “Bu Ayet Bugün Nazil Oldu”, başlığını taşıyan bir fıkra yer almıştır. “Bu Ayet Bugün Nazil Oldu” fıkrasında Yörük aşiretlerinden birinin Bey’i ile imam arasında geçen bir hikâye konu alınmaktadır. Fıkrada; imamın namaz esnasında Bey’den daha önde durduğu ve namazda Bey’den hiç bahsetmediği için azar işittiği ifade edilmektedir. İmamın da ismi Comuk olan Bey’in ismini her ayetten sonra ilave ettiği belirtilmektedir. Bunu fark eden cemaatin imamı uyardığı ancak imamın da ayetin bugün nazil olduğunu bildirdiği ifade edilmektedir.

1952 yılında yazarı belli olmayan kişi tarafından kaleme alınan “Fıkra” başlığını taşıyan bir fıkra yer almaktadır. Fıkra bir Sofu ve Bektaşî arasında geçmektedir. Rivayete göre Bektaşî’nin mahkemesi vardır ve sofuyu beraberinde götürür. Yolda Sofu namaz kılmak ister, Bektaşî yalvarır, namaz her zaman kılınır ancak mahkemeye yetişemezsem işim yamandır der. Bunun üzerine sofu sadece farzı kılar,

akşam olunca bir yerde uyurlar ve Sofu rüyasında Peygamberi görür. Sofu sabah kalkar kalkmaz Bektaşî'ye çatar. Peygamberin herkesin elini sıkıldığını ancak kendi elini sıkmadığını söyler. Bektaşî'de sünneti kılmadığın için peygamberi gördün. Eğer farzı da kılmaysaydın benim sayemde Allah'ı da görürdün diyerek fıkrâ bitmektedir.

2.1.5. Atasözü

Atalarımızın yüzyıllar boyunca yaşadıkları deneyimlerin sonucunda ortaya koydukları bilgece sözlere atasözü denmektedir. Bir başka ifadeyle, halk edebiyatının içinde yer alan, milletin asırlar boyunca duygu, düşünce ve bir olay karşısında söylemiş olduğu kısa, öz, yalın anlatımlı ifadelere atasözü denmektedir. Atasözlerinin genel özellikleri atalarımızdan kalmış olması, denemelere dayanması, genel ifadeler içermesi, bilgece düşünülmüş olması, kalıplaşmış söz grupları hâlinde bulunması ve herkes tarafından benimsenmiş olmasıdır (Nazlı, 2008: 381).

Atasözünün halk edebiyatı türü olarak, düz konuşmadan bağımsız bir varlığı düşünülemede ve masal ya da türkü gibi, durup dururken tek başına söylenmemektedir. Bir masal anlatacağı zaman masalcı masalını anlatmakta, bir türkü söyleneceğı zaman türkü söyleyen kimse türküsünü söylemektedir. Bir atasözünün söylenmesi için ise belli bir vesilenin çıkmış olması gerekmektedir. Atasözü bir söyleşi içerisinde ve düz konuşmadan ayrılmaz bir parça durumundadır (Boratav, 2016: 139). Ayrıca atasözlerinin en belirgin özelliğı, ele alınan konunun az söz kullanılarak, özlü bir şekilde ortaya konmasıdır (Kaya, 2014: 511).

Atasözleri her ne kadar kalıplaşmış olsalar da bazı atasözlerinde yörelere bağılı olarak kelime değışiklikleri olabilmekte ve farklı bölgelerde farklı kullanımlar karşımıza çıkabilmektedir. Bu farklılık gösteren atasözlerinin o bölgelerde kalıplaşmış özel bir biçimi de bulunabilmektedir. Atasözleri donmuş birer kalıp şeklinde olmalarına rağmen kimi atasözlerinin birkaç kalıbı bulunmaktadır. Bu kalıplardan her biri ayrı ayrı atasözü olarak tanındığından değışiklikler donmuş olma kuralına aykırılık taşımamaktadır (Aksoy, 2013: 19).

Ömer Asım Aksoy atasözünü atalarımızın, uzun denemelere dayanan yargılarını genel kural, bilgece düşünce ya da öğüt olarak düsturlaştırır ve kalıplaşmış biçimleri bulunan ve kamuca benimsenmiş özsözler şeklinde tanımlamaktadır (Aksoy, 1984: 36). Atasözlerinin kavram özelliklerini de yedi başlıkta toplamakta ve her bir başlık altında örnekler sunmaktadır (Aksoy, 1984: 21-22):

- Sosyal olayların nasıl olageldiklerini tarafsızca bildiren atasözleri,
- Tabiat olaylarının nasıl olageldiklerini belirten atasözleri,
- Sosyal olayların nasıl olageldiklerini uzun bir gözlem ve deneme sonucu bildirirken bundan ders almamızı hatırlatan atasözleri,
- Denemelere ve mantığa dayanarak doğrudan doğruya ahlâk dersi ve öğüt veren atasözleri,
- Birtakım gerçekler, felsefeler, bilgece düşüncelerle yol gösteren atasözleri,
- Töre ve gelenekleri bildiren atasözleri,
- Kimi inanışları bildiren atasözleridir.

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında seksen dört atasözü başlıklı yazı yer almıştır. Gazetede 1938 yılında Yazarı belli olmayan kişiler tarafından derlenen "Atasözleri-1" ve "Atasözleri-2"; 1942 yılında yazarı belli olmayan kişiler tarafından derlenen "Toprağa ve Ekime Dair Atasözleri" bulunmaktadır. Afif Evren tarafından derlenen "Konya'da Seçme Atasözleri" serisi, 18 Mayıs 1944-2 Eylül 1944 tarihleri ve 6327-6376 sayıları arasında olmak üzere yirmi dokuz sayıda yayınlanmıştır. Yine Afif Evren tarafından 5 Eylül 1944-19 Aralık 1944 tarihleri ve 6377-6419 sayıları arasındaki 19 sayıda bir atasözleri serisi yayınlanmıştır. Afif Evren'in üçüncü serisi 12 Ekim 1946-31 Aralık 1946 tarihleri ve 6721-6753 sayıları arasındaki 15 sayıda yayınlanmıştır. Dördüncü serisi ise 7 Ocak 1947-8 Temmuz 1947 tarihleri ve 6755-6832 sayıları arasında toplam 17 sayıda yayınlanmıştır. Söz konusu yıllarda yayınlanmış olan atasözleri serisinin konuya göre sıralandığı tespit edilmiştir. Ayrıca gazetede 1949 yılında Yolcu mahlasıyla neşredilen Birkaç Atasözü isimli bir yazı yer almaktadır.

2.1.6. Halk Şiiri

Türk halk şiirinin tarihi bir geçmişi ve bu tarihi geçmişin yaşananlara tanık olan geniş bir coğrafyası bulunmaktadır. Türklerin dünya üzerindeki en eski kavimlerinden biri olarak tarih boyunca geniş bir coğrafyaya yayıldıkları göz önüne alınırsa, bu durumun bir sonucu olduğu ortaya çıkmaktadır. Doğu bölgelerinden batıya doğru sürekli ilerleme gösteren Türk halk şiiri, doğal olarak farklı renklere bürünmekte ve tarihin belli dönemlerinde çeşitli isimlerle anılmaktadır. Hangi devirde olursa olsun bu şiirin kendine özgü ölçü, kafiye, nazım birimi ile şekillenen nazım biçimleri ile ortak duyguları ifade eden nazım türleri olmuştur. Bu açıdan bakıldığında Türk halk şiiri değişik devir ile zümreler ve kültürel etkileşimlerle bazı çeşitliliklere uğramış, buna rağmen özünü ve özgünlüğünü muhafaza ederek günümüze ulaşmayı başarabilmiş bir gelenektir (Alptekin, Güzel ve Şahin, 2018: 3).

Halk şiiri, genel anlamda halkın içinde yetişen, deyişlerini sazla icra eden, sözlü şiir geleneğine bağlı ozanların hece ölçüsüyle ve özel biçimlerle meydana getirdikleri manzum metin olarak tanımlanmaktadır. Halk şiirleri kimi zaman icracısı belli olmayan anonim ürünleri kimi zaman ise üreticisi belli ürünleri içine almaktadır. İsimleri bilinen veya bilinmeyen ya da tarihi süreç içerisinde unutulmuş şairler, belirli nazım şekilleri ve türleri içinde halkın duygu ve düşüncelerini, acılarını, özlemlerini, inançlarını belirli şekillerde dile getirmektedir. Bu durumda halk şiiri, hem şahsa ait hem de anonim metinleri içine almakta ve sözlü edebiyat içerisinde ele alınmaktadır. Halk şiirine ait bu ürünler, çalınıp söylenir veya ezberlenmek suretiyle toplum içinde belli bir dolanımına girmektedir. Dolayısıyla yapısında birtakım değişiklikler meydana gelmekte, nesilden nesile aktarılırken yeni duygu ve düşüncelerle zenginleşmektedir. Bu yönüyle halk şiiri ürünleri, çağdan çağa, mekândan mekâna değişime uğramaktadır (Sever, 2013: 9).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında altmış iki halk şiiri yer almaktadır. 1935 yılında Yazarı belli olmayan kişiler tarafından "Âşık Mustafa" şiiri neşredilmiştir. Şiirde; Âşık Mustafa ismindeki genç bir âşığın dul kız kardeşine saldıran bir adamı öldürmesi sonucu dağlarda yaşadığı sürede kendi üzerine ağıtlar yaktığı görülmektedir. 1936 yılında Aşık Mehmet tarafından neşredilen "Aşık

Mehmet Anıtlarla Konuştu” başlıklı şiir yer almıştır. Şiirde General Cemal Cahit Toydemir zamanında şehitler için dikilen bir anıt işlenmiştir.

Babalık Gazetesi’nde 1941 yılında Nusret Köymen tarafından kaleme alınmış olan “Köylü Türküsü” başlıklı bir şiir bulunmaktadır. Şiirde; Türk köylüsünün tarım, et, süt faaliyetleri yerine getirmesi durumunda köyü kalkındıracağı şiirsel bir dille ifade edilmiştir.

1942 yılına gelindiğinde ise Afif Evren tarafından 6009-6031 sayıları arasında on altı seri olarak neşredilen “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları” başlıklı on altı şiir yer almaktadır. Genel olarak şairin yaşadığı dertleri, neşeden uzak halini, servet biriktirmemesinin nedenini, zihnen çok meşgul olmasını vb. durumları şiirsel bir dille ifade ettiği belirlenmiştir.

1943 yılında Halit Bayri tarafından kaleme alınan Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-1, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-2, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-3, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-4, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-5, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-6, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-7, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-8, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-9, Konyalı Âşık Şem’i-Anadolu Saz Şairlerinden-10 şiirleri neşredilmiştir. Şiirlerde genel olarak Konya’ya özlem, Mevlana’ya sitem, Kâbe’yi ziyaret, dünya malına aldanmanın sonuçları, maddi ihtiraslar, aşk, Kur’an temaları işlenmiştir.

1944 yılına incelediğimizde Murad Süküti Karaca tarafından neşredilen “Eski Ustaları Anış”, “Aşık, Mevlanayı Ziyaret”, “Döner”, “Sılayı Ziyaret”, “Aşık Dilinde 30 Ağustos”, “Bekleyiş” başlığı ile neşrettiği altı şiiri bulunmaktadır. Şiirlerde eski şairler anılmakta, Mevlana’ya övgüler dizilmekte, aşk için dönenlerden örnek verilerek aşkın öneminden bahsedilmekte, yıllar sonra sıra dönüşünde sılanın son durumu tasvir edilmekte, 30 Ağustos Zaferi sırasında yaşanan kahramanlıklar anlatılmakta ve sevgiliye olan özlem dile getirilmektedir.

Gazetede 1945 yılına gelindiğinde Mehmet Önder tarafından neşredilen, “Köye Doğru”, “Köyleri Köyleri”, “Köyüme Yerleşirken”, “Köye Dönüş”, Murat Süküti

Karaca tarafından kaleme alınan “Bir Hemşeri Aşık Sesleniş”; Devri mahlaslı yazar tarafından neşredilen “Nevruziye” başlıklı yedi şiir yer almıştır. Nevruziye şiirinde tasavvuf konusu işlenmiştir. Köy ile ilgili şiirlerde genel olarak köye özlem ve köye yerleşmenin verdiği mutluluk temalarının ele alındığı belirlenmiştir. Murat Sukuti Karaca tarafından neşredilen şiirde ise şair, aynı zamanda hemşerisi olan şair Cenap Kendi’ye seslenmektedir.

Babalık Gazetesi’nde 1946 yılında Murad Süküti Karaca tarafından neşredilen “Aşık Dilinde Aşık”, “Tanrı’ya Sesleniş”, “Aşıklar İlinde Gördüklerim” ve “Sıla Yankısı” başlıklı dört şiir; 1947 yılında Haşmed Sezgin tarafından neşredilen “Bezginlik”, Hasan Tahsin Oğuz tarafından “Çiftçiler”; isimli şiir neşredilmiştir. “Aşık Dilinde Aşık” şiirinde aşka düşen kişilerin yaşadıkları acılar işlenmiştir. “Tanrı’ya Sesleniş” şiirinde aşıkların neden azap içerisine düşürüldüğü ve neden zorluklarla baş başa bırakıldığı ifade edilmektedir. “Aşıklar İlinde Gördüklerim” şiirinde şair, eski aşklardan eser kalmadığını özlem içeren bir dille ifade etmeye çalışmıştır. Şair “Sıla Yankısı” şiirinde ise Konya ilinin çeşitli özellikleri şiirsel bir dile kaleme almıştır. Haşmed Sezgin’inin neşrettiği “Bezginlik” şiirinde şair bezginlik durumunu konu edinmiştir. Hasan Tahsin Oğuz tarafından neşredilen “Çiftçiler”; şiirinde şair genel olarak çiftçilerin yaşamlarının nasıl geçtiğini anlatmaktadır.

Babalık Gazetesi’nde 1949 yılında Muzaffer Erdoğan tarafından neşredilen “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-1”, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-2”, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-3” başlıklı üç şiir yayımlanmıştır. Şiirlerde 1800’lü yıllarda yaşamış olan Ahmet Esad Paşa’nın Konya ili için yapmış olduğu hizmetler işlenmiştir.

1951 yılında Afif Evren tarafından neşredilen Karacaoğlan’a Dair-1, Karacaoğlan’a Dair-2, Karacaoğlan’a Dair-3, Karacaoğlan’a Dair-4, Karacaoğlan’a Dair-5, Karacaoğlan’a Dair-6, Karacaoğlan’a Dair-7, Karacaoğlan’a Dair-8, Karacaoğlan’a Dair-9, 1952 yılında Afif Evren tarafından neşredilen Emrah’a Dair-1, Emrah’a Dair-2, Emrah’a Dair-3 hikâyeleridir. Bu şiirlerde Karacaoğlan’ın başından geçen hikâyelerin neler olduğu ve bu olayların üzerine dillendirdiği şiirler konu alınmaktadır.

2.1.7. Mâni

Çoğunlukla dört mısralı olan mânilerin genellikle birinci, ikinci ve dördüncü mısraları kendi aralarında kafiyeli, üçüncü mısra diğerlerinden bağımsız olarak kafiyesizdir (Güney, 1971: 212).

Mısralardaki anlam uyumuna göre; ilk iki mısra, genellikle asıl mana ve musikiyi hazırlayan giriş niteliğindeyken üçüncü ve dördüncü mısralar anlam yükünü taşımaktadır. Bununla birlikte en güzel maniler, ilk mısralarıyla son iki mısrası arasında gizli bir bağ kurabilen ve böylece dış âlem ile iç duyguları kaynaştırmayı başaranlardır (Güzel ve Torun, 2003: 154).

Maniler, düğünlerde, bayramlarda, şenliklerde, Ramazan gecelerinde, semai kahvelerinde, imecelerde, genç kızlarla genç erkekler arasındaki söyleşmelerde ve genellikle ezgili olarak söylenmektedir. Fakat pek çok maninin günümüzde ezgisiz bir şekilde ve yazılı ortamlarda aktarıldığını da unutmamak gerekmektedir (Oğuz vd., 2017: 245).

Manilerin işlevleri arasında, öğüt verme; duygu ve düşünceleri aktarma; haberleşme; bastırılan duyguların dile getirilmesiyle rahatlama; eğlendirme, hoş vakit geçirme; gelenek görenekleri canlandırma; millet olma şuurunu kazandırma; aynı toplumun üyesi olan insanları bir arada bulunma hazzına ulaştırma gibi işlevler bulunmaktadır (Eker, 2003: 410).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında on dokuz mâni yer almıştır. Tamamı 1935 yılında yayınlanan bu maniler 4625-4664 sayıları arasında bulunmaktadır. Afif Evren tarafından 1 Mayıs ve 2 Mayıs tarihlerinde neşredilen "Maniler" başlıklı iki yazıda, aşk konulu maniler kategorisinde yer alan dört mısralık altı mâni bulunmaktadır. İlhan Varlık tarafından 1 Mayıs-6 Temmuz tarihleri arasında neşredilen "Maniler" başlıklı yazı serisinde ise aşk konulu maniler kategorisinde yer alan dört mısralık on sekiz mâni bulunmaktadır.

2.1.8. Tekerleme

Tekerleme eğlendirmek, keyiflendirmek için başvurulan bir söz cambazlığı; dinleyicinin dikkatini toplama, biraz da üstünde durulan konu hakkında bilgi verme amacı taşıyan ve daha çok çocuk geleneklerinde varlığını devam ettiren bir türdür (Sakaoğlu,1997: 348). Tekerlemeler kalıplaşmış ifadelerdir, masalların genellikle başında bulunmakta ve dinleyiciyi masala hazırlamaktadır. Tekerlemeler vezin, kafiye ve uyaktan yararlanarak, hislerin, fikirlerin, hal ve hayallerin abartma, tuhafılık, zıtlık, benzetme, güldürü, kısa tanım veya çağrışımlarla ortaya koyduğu bir kısmı ezgili olan basmakalıp sözlerin genel adıdır (Kaya, 2014: 761). Tekerlemelerin özellikleri şunlardır (Ukay, 2020: 10-12):

- Tekerlemeler genellikle masal, halk oyunu, orta oyunu gibi farklı türlerin içerisinde yer alabilmektedir.
- Tekerlemelerin yapısı genellikle dize, beyit, üçlük, dörtlük ve bentler şeklindedir.
- Tekerlemelerde; ses benzerlikleri, kelime oyunları, söz sanatları, kafiye ve redifler, karşılıklı konuşmalar sıkça kullanılmakta, kelimeler yuvarlanmakta ve böylelikle tekerlemelerde ritim ve ahenk sağlanmaktadır.
- Tekerlemelerin belirli bir konusu yoktur. Mizahi özelliklere sahiptir. Tekerlemelerin bazılarında tek bir duygu işlenirken, bazılarında duygular karışık şekilde ele alınmaktadır.
- Tekerlemeler çocukların dili doğru kullanma becerilerine katkı sağlamasından ve çocukların yaratıcılıklarını geliştirmesinden dolayı eğitim öğretim faaliyetleri için önemli bir araçtır.

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında dört tekerleme yer almıştır. 1945 yılında gazetede Perihan Evren tarafından neşredilen "Yerli Maniler Tekerlemeler-1" ve "Yerli Maniler Tekerlemeler-2" başlıklı iki tekerleme bulunmaktadır. 1950 yılında gazetede Yağıbasan mahlasıyla yer alan Tekerleme başlıklı bir yazı ile 1952 yılında ise Afif Evren tarafından neşredilen "Konya'da Tekerlemeler" başlıklı bir yazı bulunmaktadır.

2.1.9. Bilmece

Bilmecelerde sorular hem biçim hem de deyişleriyle özenilerek meydana gelmiş, özleştirilmiş söz yaratmalarıdır. Şiire özgü çağrışımlı anlatımlar onların oldukları gibi, bozulmadan saklanmasını gerektirmekte; herhangi bir sanat yaratması için duyulan bir türlü saygı onları rastgele yozlaştırılmaktan korumaktadır. İşte bilmece bu nitelikleriyle bir halk edebiyatı türü değeri taşımaktadır. Günümüzde yalnızca hoş vakit geçirmek için sorulan bilmecelerin, eski çağlarda oldukça önemli görevleri bulunmaktadır. Geçmişte silahla yapılan savaşların, ilerleyen dönemlerde söz ve bilgi yarışmalarına dönüştürülmekte, böylece bilmeceler sayesinde anlaşmazlıkların kan dökülmeden çözüme kavuşturulmaktadır. Günümüzde bilinen bilmecelerin bazılarında yer alan ve şaka yoluyla söylenen cümleler, eski gelenekten kalan izler taşımaktadır (Boratav, 2016: 128-129).

Bilmeceye ilişkin yapılan tanımların odak noktası muhatabın verilen ipuçlarından hareketle doğruyu bulmasını sağlamaktır. Verilen tanımlar ışığında bilmecelerin özellikleri şunlardır (İçel, 2010: 70):

- Bilmeceler anonimdir. Ancak söyleyeni belli olan muamma ve lugaz adı verilen bilmeceler de bulunmaktadır.
- Bilmeceler manzum ve mensur olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.
- Bilmecelerin genel olarak tek bir cevabı bulunmaktadır. Ancak birden fazla cevaba sahip olan bilmeceler de mevcuttur.
- Bilmecelerin bazılarında soru kelimesi bulunmazken bazılarında ise “ol nedir?” “bil bakalım”, “bilen bilsin”, “ne derler?” şeklinde bir soru cümlecığı bulunmaktadır.
- Bilmeceler konu bakımından oldukça zengindir; eşya, tabiat, hayvanlar, bitkiler, insan, manevi-dini unsurlar vb.
- Bilmeceler, bireylerin eğitiminde önemli bir yere sahiptir: iyi bir dil öğreticisidir; bilgi sınamak üzere hazırlandıkları için problem çözme yeteneğini geliştirirler.
- Bilmecelerde cevabı tarif etmek için çeşitli edebi sanatlardan yararlanılmaktadır.

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında üç bilmece yer almaktadır. 1935 yılında gazetede Yazarı belli olmayan kişiler tarafından derlenen "Türkçe Bilmeceler" isimli ve 4631-4633 sayıları arasında yayınlanan 24 anonim bilmece bulunmaktadır.

2.2. El Sanatları Geleneği

2.2.1. Dokumacılık

Dokuma; eğirme veya başka yollarla iplik haline sokulabilir her cins hammaddeden imal edilmiş olan, dokunan, örülen veya bu sistemlerin dışında sadece elyafı birbirine değişik metotlarla tutturarak bir bütün meydana getirme yoluyla elde edilmiş bez, kumaş, triko, döşemelik, halı, kilim, cicim, zili, sumak, battaniye, keçe vb. olarak tanımlanmaktadır. Çeşitli el tezgâhlarında, iki veya daha çok iplik grubunun çeşitli düzenlerde birbirinin arasından geçirilerek birbirlerine kenetlenmesi ile oluşturulan ürünlere de el dokuması adı verilmektedir. (Milli Eğitim Bakanlığı, 2012: 3).

İki veya daha çok iplik grubunun çeşitli düzenlerde birbiri arasından geçerek birbiriyle kenetlenmesi işlemine ve bu kenetlenme sonucu oluşan mamullere dokuma adı verilmektedir. Dokumada yapılan işler sırayla; yünün ve pamuğun atılması, çubuklanmak ya da didilmek suretiyle kabartılması, eğilmesi, yumak yapılması ve tezgâhlarda dokunması şeklinde yapılmaktadır (Aytaç, 1989: 1-2).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında dokumacılık konulu bir metin yer almaktadır. Gazetede 1944 yılında A. Göktürk tarafından neşredilen bu yazı "Konya Halıcılık ve Dokumacılığı" başlığını taşımaktadır. Yazıda halıcılık ve dokumacılık mesleğinden, ilk ödüllü halı sergisinden bahsedilmiş ve bu sanatların geliştirilmesi için neler yapılabileceğine dair fikirler öne sürülmüştür.

2.2.2. Saraçlık

Arapçada serc kökünden türeyen serrâc kelimesi; eyer ve diğer at takımı yapıp satan, meşin ve sahtiyan üzerine sırma ipekle işleyerek çeşitli eşyalar imal eden anlamına gelmekte ve saraçhane de bu işle meşgul esnafın topluca bulunduğu yeri ifade etmektedir (Tekin, 2009: 111). Türklerin ata olan tutkusu saraçlık mesleğinin

gelişimini etkilemiş ve bu mesleğin günümüze kadar ulaşmasını sağlamıştır. Ancak yaşam koşullarının değişmesiyle birlikte binek hayvanların yerini motorlu taşıtlar almış, tarımda hayvanlara olan ihtiyaç azalmıştır. Bu durum saraçlık mesleğini olumsuz yönde etkilemiştir (Orhantekin, 2019: 85).

Saraç, koşum ve eğer takımlarını yapan ve satan kimseye verilen addır. Saracın yaptığı iş ise saraçlık olarak ifade edilmektedir. Saraç, semer üreten sanatkar anlamına da gelmektedir (Yılmaz, 2010: 576). Saraçlar binek hayvanları için koşum takımı hazırlamakta, alınlık süsleri ve hamut yapmakta ya da onarmaktadır (Yemiş, 2010: 68). Bu kavram, aynı zamanda palan-dûz, palan-ger, palan yapan veya diken anlamında da kullanılmaktadır. Palan ya da semer binek hayvanına vurulan bir çeşit eyer olarak tarif edilmektedir. Saraçlar hammadde olarak deri, ağaç ve işlenmiş demir kullanmaktadır. Başta at, katır, beygir ve eşek olmak üzere her çeşit hayvanın koşum malzemelerini yapmakta ve yular, zincir ve demirden ağızlık için kullanılacak malzemelerin yapımında demircilerle ortak olarak çalışmaktadırlar. Saraçlar atlar için eyer, paldın, üzengi ve ayrıca çift sürmede kullanılan hamut denilen aleti de yapmaktadır (Merçil, 2000: 38-40).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında saraçlık konulu iki metin yer almaktadır. Gazetede 1950 yılında Afif Evren tarafından neşredilen "Eski Saraçlık-1" ve "Eski Saraçlık-2" olmak üzere iki serilik bir yazı yayınlanmıştır. Bu yazı serisinde, saraçlık mesleği hakkında genel bir bilgi verilmekte ve bu mesleği icra eden kişilerin zamanla azaldığı belirtilmektedir.

2.3. Gösteri Sanatları

Zeybek kelimesinin kökeni saybek kelimesinden gelmektedir. Kelimenin anlamı ise sağlam, koruyucu, güçlü koruyucu demektir. Bu kelime, Çağatay Türklerinde, Türkçenin ses uyumu gereği saybak (şaybak) olarak telaffuz edilmektedir. Özellikle geçen yüzyıllar içinde saybek kelimesi, önce saybak, ardından zaybak, 19.yy'dan başlamak üzere de öncelikle, imparatorluğun merkezi İstanbul dilinin nezaketi içinde önce zeybak, daha sonra zeybek şeklinde telaffuz edilmiş ve son yüzyıldır da zeybek şeklinde dilimize yerleşerek yaygınlaşmaktadır (Akdoğu, 2004: 25).

Zeybek dansının, giyimi, müziği ve kültürüyle ilgili özelliklerden bazıları aşağıdaki gibidir (Akdoğan, 2004: 1155):

- Danslar mutlaka zeybek giysileri ile yapılmaktadır. Zeybek giysileri zaman, mekân ve kurumun hiyerarşik yapısına emrinde olunan efelere göre değişiklik göstermektedir.
- Danslar efelik, kızan alma, evlenme, düğün, muhabbet gibi zeybeklik geleneğinin gereği olan törenlerde ve bu törenlerin yapıldığı mekânlarda icra edilmektedir.
- Efeler tek başına, kızanlar ise birlikte, solo veya toplu dans niteliğinde icrada bulunmaktadır. Dans süresi icracılara bağlı olarak coşku ve tatminle sınırlıdır.
- Efeler, kendilerine ait, danslarını, zeybek danslarının genel tavrı içinde, kendi stilleriyle yapmaktadır ve zeybek danslarında, parmaklar şıklatılmaktadır.
- Dansa başlamadan evvel, dansa konsantrasyonu sağlayan serbest gezilme yapılmakta ve bu sırada ezgi ve ritim de tam olarak algılanmaktadır. Oyun aracı olarak bıçak, yatağan, tüfek, tabanca vb. gibi araçlar kullanılmaktadır.
- Dans esnasında coşkuyu arttıran zeybek naraları atılmakta ve fiziksel üstünlüğü belirten, hareketler serisini yapma yeteneği sergilenmektedir. Gelenek içerisinde kalınarak hareket serisinin icrasında taklitten kaçınılmakta, yaratıcılık ve doğaçlama ön plana çıkmaktadır.
- Danslara, zeybeklerin kendi yanlarında taşıdıkları ve icra ettikleri, taşınması kolay çalgılardan olan cura, bağlama gibi çalgıların yanı sıra yöre ustaları tarafından icra edilen davul, zurna gibi çalgılar da eşlik etmektedir. Dansa kalkan zeybeklerin silahları oyun esnasında efenin gözetiminde bulunmaktadır.
- Dans icra eden kızan veya kızanlar icra alanına gelince dans öncesi ve sonrası, önce kendi liderlerini sonra da halkı selamlamaktadır. Efeler ise öncelikle diğer efeler olmak üzere halkı da selamlamaktadır.

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında gösteri sanatları konulu bir metin bulunmaktadır. 1935 yılında Mustafa Ali tarafından kaleme alınan Zeybek başlıklı bir metin yer almaktadır. Metinde, Aydın ilinde oynanan zeybek oyununun oynanış biçimi çeşitli şekillerde tasvir edilerek anlatılmaya çalışılmıştır.

2.4. Doğa ve Evrenle İlgili Bilgi ve Uygulamalar

2.4.1. Halk Hekimliği

Halk hekimliği, doktora, hastaneye gidilemediğinde, gitmeye çekinildiğinde, bazen de doktor doktor gezip çare bulunamadığında, hastalıklara aranan çarelerin yapılan tedavilerin hepsine verilen isimdir. Halk hekimliğinin çare bulduğu konular sağlıktaki normal fizikî aksamalarla sınırlandırılmamalıdır; nazar değmesinin etkisinden, cin, peri gibi varlıkların etkisine kadar pek çok şeye çare bulunabilmektedir. Çarelerin, tedavilerin kapsamında bitkilerden ilaç yapmak, türbe ziyareti, muska yaptırmak, ocaklı olan birine görünmek gibi pek çok çeşit uygulama bulunmaktadır (Güneş, 2018: 1056).

Halk hekimliği geçmişten günümüze sıkça tartışılan ve “kocakarı ilacı”, “alternatif tıp” gibi isimlerle de adlandırılan bir yöntemdir. Halkın, olanakları bulunmadığı için, ya da başka sebeplerle doktora gidemeyince veya gitmek istemeyince, başvurduğu yöntem ve işlemlerin tümü olarak tanımlanmaktadır (Boratav, 2016: 76). Özellikle kırsal kesimde halk, doktora gitmek yerine, çareyi doğada bulunan bitkilerde ya da alternatif tedavi yöntemlerinde aramaktadır. Modern tıbbın imkânlarının sınırlı olması veya ümitlerin tükenmesiyle birlikte halk hekimliği tükenen ümitleri tekrar canlandırmaktadır (Alptekin, 2011: 90).

Halk hekimliği insanlık tarihi kadar eskidir. Gözlem ve deneme yoluyla elde edilen bilgiler yüzyıllarca birikerek kültür vasıtasıyla kuşaktan kuşağa aktarılmakta ve tıp biliminin temellerini oluşturmaktadır. Hekimle temasa geçme zorluğu nedeniyle de halk kendi bilgilerini uygulamaktadır. Nitekim Anadolu’da pek çok hastalığın halk ilaçları ile tedavi olduğu bilinmektedir. Gözle görülen nedenlerle ortaya çıkan hastalıklar genellikle aynı yörede yetişen bitkilerle yapılmaktadır (Bayat, 1992: 43).

Babalık Gazetesi’nde 1935-1952 yılları arasında halk hekimliği konusu ile ilgili on beş metin bulunmaktadır. Gazetede 19 Mart 1942-18 Nisan 1942 tarihleri ve 5969-5983 sayıları arasında Afif Evren tarafından neşredilen “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri” başlıklı seri olarak yayınlanan on yazı yer almıştır. Konu ile ilgili olarak yine 1949 yılında Hafız Cemal tarafından yünlü kuşağın faydalarının anlatıldığı “Yün Kuşağın Sıhhi Faydaları” başlıklı bir yazı neşredilmiştir. 1951 yılında Yolcu

mahlaslı yazar tarafından “Köylü İlacı Katran” başlıklı bir metin yer almıştır. Metinde katranın önemi ve yararlarından bahsedilmektedir. Gazetede 1952 yılında ise Afif Evren tarafından neşredilen 13 Temmuz, 28 Temmuz ve 13 Ağustos tarihlerinde olmak üzere Konya’da Ocaklar Tekkeler başlıklı üç metin yer almıştır.

2.4.2. Tarım ve Hayvancılık

İnsanlık tarihi boyunca tarım ve hayvancılık halkın en önemli uğraş alanlarından birisi olmuştur. Hayvancılık deyince, daha çok, dört ayaklı evcil hayvanların üretim ve bakımı akla gelmektedir: at, eşek, katır, inek, öküz, deve gibi büyükbaş hayvanlar; koyun ve keçi gibi küçükbaş hayvanlar. Halk geleneklerini incelerken, koyuncuların önemli yardımcısı köpeği, Türk evlerinin kedisini, avcılarının alıcı kuşlarını ve bütün çeşitleriyle kümes hayvanlarını da dahil etmek gerekmektedir (Boratav, 2016: 140).

Bitkiler tarımla uğraşan topluluklarda önemli bir yere sahiptir. İnsanlar avcılık ve toplayıcılık dönemlerinden itibaren hayvancılık, tarım gibi bütün ekonomik faaliyetlerinde bitkilerle iç içe olmuştur. Özellikle tarımla ilgili uğraşlarda bitkileri tanımlama, sınıflandırma, bitkilerden yararlanma gibi çabalar önemli bir yer edinmektedir. Halk tarımı bu çabaları bilimsel yöntemler eşliğinde inceleyip değerlendiren bir alandır. Halkın ilgi alanına giren yabancı bitkiler dâhil her tür meyve, sebze, çiçek, ağaç halk tarımının çalışma alanı içerisinde yer almaktadır (Akın, 2018: 178).

Babalık Gazetesi’nde 1935-1952 yılları arasında tarım ve hayvancılık konusunda on metin yer almaktadır. Gazetede 1935 yılında Batu S. tarafından neşredilen “Hayvan Bakımı-Koyun Beslemesi” başlıklı bir yazı; 1937 yılında Naci Kum tarafından kaleme alınan “Kışlaktan Yaylağa” iki yazı yer almıştır.

Babalık Gazetesi’nde 1951 yılında Sami Bektaş tarafından neşredilen “Koyunculuk: Koç Katımı-1” ve “Koyunculuk: Koç Katımı-2”; Afif Evren tarafından kaleme alınan “Yayla Kokusu: Bastırık Nedir” başlıklı üç yazı, 1952 yılına gelindiğinde ise yazarı belli olmayan kişi tarafından neşredilen “Bahçelerin Bakımı” dört metin yer almıştır.

2.4.3. Halk Mutfağı

Asya ve Anadolu topraklarının sunmuş olduğu ürünlerin çeşitliliğı, tarihsel süreç boyunca diğer kültürlerle yaşanan etkileşim, Selçuklu ve Osmanlı saraylarında yeni gelişen tatların varlığı, Mezopotamya'dan kaynaklanan Anadolu mutfağının varlığı gibi etkenler Türk mutfağının renkliliğini ve çeşit zenginliğini sağlayan unsurlardır (Güler, 2010: 1-2). Türkler Orta Asya ve Anadolu'ya göç ettikten sonra, tarım ve hayvancılıkla uğraşmışlar ve bunun doğal sonucu olarak beslenme biçimleri de etkilenmiştir (Toygar, 1981: 153).

Türkiye'nin birçok yöresinde değışik yemek çeşitleri bulunmaktadır. Ancak her bölgenin kendine özgü, beslenme kültürü ve pişirme teknikleri vardır. Türkler yaşadıkları yerlerdeki faydalı şeylerden yararlanmasını bilmişlerdir. Yerleşme yerinin fiziki, beşerî ve ekonomik durumu yemeklerin lezzetini ve yaygınlığını da etkilemiştir (Maviş, 2003: 58-60).

İnsanların yaşamlarını sürdürmeleri için gerekli olan en temel ve zorunlu unsurlardan birisi olan yeme ve içme, halkbiliminin önemli dallarından birini oluşturmaktadır. Yemek ve içecek türleri geçmişten günümüze sürekli artmakta ve bu ihtiyaçların karşılanması halk mutfak kültürünün doğmasına neden olmaktadır. Türk halkının kendisine özgü çok zengin bir mutfak kültürü bulunmaktadır. Her yöre sosyal, coğrafi ve ekonomik özelliklerine göre mutfak kültürünü geliştirmektedir (Cabur, 2006: 248).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında halk mutfağı konulu tek yazı yer almıştır. 1942 yılında yazarı belli olmayan kişi tarafından "Darı-Şeker Darısından Bazı Yerlerde Pekmez Yapılıyor" başlıklı bir yazı yayınlanmıştır. Yazıda darının tarihsel gelişiminden, öneminden bahsedilmekte ve ülkemizin çeşitli yerlerinde de yetiştirilebileceğı ifade edilmektedir.

2.5. Toplumsal Uygulamalar, Ritüel ve Şölenler

2.5.1. Düğün

Düğün kelimesi düğmek mastarından gelmekte ve düğmek kelimesi de bağlamak, düğümlemek anlamında kullanılmaktadır. Anadolu ağızlarında yaşanan m/n değişmesinin düğüm kelimesinin düğün olarak kabul görmesinde ve yaygınlaşmasında etkili olmaktadır. Ayrıca bundan dokuz yüz yıl önce yazılmış olan Divânü Lügati'-Türk'te tüğün kelimesi bağlama anlamına gelen akd kelimesine karşılık gösterilmiştir. Bir nesneyi el ile bağlamak veya dil ile bir işi bağlamak da akd anlamına gelmektedir (Yakıcı, 1991: 33).

Düğün bir halkın hayat tarzını, bir toplumun hayat görüşünü, aile münasebetlerini anlamaya yardım eden en önemli törenlerden birisidir. Kökleri ile en eski çağlara uzanan düğün gelenekleri, insan hayatında önemli yere sahip olup, insanlık tarihinde bütün inançların, dinlerin izini taşımaktadır. Düğün, en eski şekliyle günümüze halk edebiyatı eserleri aracılığıyla ulaşan değerli biçilmez geleneklerden birisidir. Başka gelenekler gibi düğün gelenekleri de, insan ve doğa arası ilişkileri düzenlemeye yönelik olup, karmaşık içeriğe sahiptirler. Düğün gelenekleri ile ilgili günümüze ulaşan metinler, bize doğa kültürünü, babaların ruhuna saygı göstermenin eskimiş motiflerini de açıklamaya yardım etmektedir (Çetin, 2005: 94).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında düğün konulu bir yazı yer almıştır. Gazete sayıları incelendiğinde; 1938 yılında Murad Çılgın Karaca tarafından neşredilen "Bir Köy Düğünü" başlıklı bir yazı karşımıza çıkmaktadır. Yazıda Aksaray'a bağlı Halvadara köyünde düzenlenen bir Anadolu düğünündeki kültürel, geleneksel, örf ve adetlerin özelliklerden bahsedilmiştir.

2.5.2. Festivaller

Festivaller, insanlar ve toplumlar arasında ekonomik, sanatsal, kültürel ve sosyal açıdan bir yakınlaşma ve tanıtım sağlamak amacıyla düzenlenen etkinliklerdir (Bilgili, Yağmur ve Yazarkan, 2012: 118).

Festivalin ortaya çıkması için üç temel faktörün uyumu gerekmektedir. Bu üç faktör; etkinliğin yapılacağı yer, bölgede yaşayan yerel halk ve festivale katılmak için gelen ziyaretçilerdir. Festivalin oluşabilmesi ve eksiksiz bir şekilde yapılabilmesi için etkinlik yerinin belirlenmesi, bölge halkına etkinliğin duyurulması, halkın etkinlik için hazırlanması ve etkinliğe katılmak için gelen ziyaretçiler ile ilgili tüm hazırlıkların yapılması ön koşuldur. Etkinliğin yapıldığı yere ziyaretçilerin gelmesi destinasyon pazarlamasını ve ziyaretçiler ile bölge halkının buluşması kültür turizmini oluştururken, etkinlik yerinde ziyaretçilerin ve bölge halkının buluşması bu unsurların hepsinin bir arada olması ise festival aşamasını oluşturmaktadır. Festival bünyesinde yiyecek, içecek, müzik, dans etmek, maske takmak, alay yürüyüşü yapmak, oyun oynamak ve oynayanları izlemek gibi pek çok unsur içermektedir. Her festivalin tüm bileşenlere sahip olması gerekmemektedir (İmirgi, 2005: 32).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında festival konulu bir metin yer almaktadır. Gazetede 1948 yılında Yazarı belli olmayan kişiler tarafından neşredilen "Akşehir Festivali" başlıklı bir yazı bulunmaktadır. Yazıda Akşehirlilerin koca bir kışı geçirdikten sonra bunu kutlamak için bir festival düzenledikleri ve bu festivalde yöredeki folklorun bütün renklerinin sergilenerek Akşehir'in tanıtılmasına katkı sunulduğu ifade edilmiştir.

2.5.3. Güreş

İnsanlık tarihiyle birlikte başlayan spor tarihi, insanın kendini koruma ve güvenliğini sağlamak için sahip olduğu tek araç olan vücudunu ve adalelerini geliştirmesine kadar uzanmaktadır. İlk çağlardan günümüze ulaşan resimler, spor dallarının o çağlarda belirmeye başladığını ve doğrudan savaşa ilişkili olduğunu göstermektedir. İnsanın kendini korumak veya avlanmak için verdiği mücadele; atlama, koşma, tırmanma gibi atletizmin çeşitli dallarıyla, güreş, boks gibi sporları doğurmuştur (Yüksekkaya, 2014: 37).

Güreş, insanlık ile özdeş şekilde bugüne kadar varlığını sürdürmüş ve hemen hemen her kültürün bünyesine nüfus etmiş dünyanın en eski sporlarından bir tanesidir (İğrek, 2000). Güreşin Türk kültür tarihinde büyük yeri olması nedeniyle güreş, Türklerin örf ve geleneklerinde de yer etmiştir. Ayrıca çeşitli yörelerde farklı

şekillerde yapılmış ve yapılmaktadır (Özdamar, 1988). Ayrıca, güreş Türkler için bir spor olmaktan öte gerek düğün gerek milli törenlerde düzenlenerek, kültür simgesi olarak görülmektedir. Dolayısıyla güreş, tarihi süreç ile ortaya çıkan, yağlı, aba ve şalvar güreşleri gibi farklı formlarını da bünyesinde barındıran bir spor dalıdır. Türkiye’de yılda yaklaşık resmi olarak iki yüz, gayri resmi olarak onlarca müsabaka yapılan başka bir sporun olmadığı gibi güreş kadar sembolik yoğunluk içerisinde olan başka bir sporun olmadığı da söylenebilmektedir (Türkmen, 2017).

Babalık Gazetesi’nde 1935-1952 yılları arasında güreş konusunu ele alan yirmi dokuz yazı yer almıştır. Yazılar, Yazarı belli olmayan kişiler tarafından neşredilmiştir.1937 yılındaki “Baş Pehlivanlık” haberinde “Baş Pehlivanlık Müsabakaları ve Karamanda Heyecanlı Güreşler” başlıklı yazıda Baş Pehlivanların seçilme süreci, başvuruların taşınması gereken özellikler ile ilgili bilgilere yer verilmiştir. 1938 yılında yayınlanmış olan “Güreş Grup Birincilikleri Şehrimizde Yapılıyor” ve “Güreşte Konya Üçüncü” başlıklı yazılarda Konya’da düzenlenecek olan güreş müsabakaları ile ilgili temel bilgiler, katılımcıların kimler olduğu, müsabakalarda kimlerin hangi dereceyi aldığı konularında bilgiler verilmiştir.

Gazetede 1939 yılında “Yağlı Güreş Nizam Altına Alınıyor”, “Pehlivan Güreşleri Tekirdağlı”, “Bulgar Pehlivanını Yendi” ve “Güreş Konya Gurup Merkezi Seçildi” başlıklı dört yazının yayınladığı tespit edilmiştir. Yazılarda genel olarak Pehlivanlar için kurulan birlikten, Tekirdağlı güreşçinin birincilik alması, Konya’nın güreş merkezi olarak seçilmesinden bahsedilmiştir.

1940 ve 1942 yılında yayınlanmış olan “Şehrimizde Güreşler” ve “Şehrimizde Pehlivan Güreşleri” başlıklı yazılarda Konya illerinde söz konusu yıllarda düzenlenecek olan müsabakalar ile ilgili bilgiler verilmiştir. 1944 yılında “Güreşçiler Gittiler” ve “Spor Başlığı Altında Güreş” başlıklı iki ayrı yazı yer almıştır. 1945 yılında “Spor Başlığı Altında Güreş”, “Pazar Günkü Güreşler”, “Ankara’da Yağlı Güreşler” ve “Spor Başlığı Altında Güreş” başlıklı dört yazı yayınlanmıştır. Yazılarda söz konusu yıllarda düzenlenen müsabakalarla ilgili temel bilgiler verilmiştir. 1947 yılında yayınlanmış olan “Güreş Teşvik Müsabakaları” başlıklı yazıda güreşin teşvik edilmesi amacıyla Konya ilinde düzenlenen güreş

müسابakalarının öneminden bahsedilmiştir. 1948 yılında “Güreşçilerimize Yardım Edilecek”, “Bölge Güreş Birinciliği” ve “Güreş Birinciliği Müsabakası Yapıldı” başlıklı üç yazı yer almıştır. Yazılarda güreşçilere yapılacak sosyal yardımlara ve bölgede düzenlenecek olan birinciler arası müsabakadan bahsedilmiştir. Gazetede 1949 yılında yayınlanan “Güreşçilerimiz Gene Yengin” yazısında güreşçilerimizin galibiyetleri işlenmiştir. 1950 yılındaki “Türkiye Grekoremen (Güreşin Bir Türü) Birinciliği Bugün Başlıyor” yazısında yeni bir güreş türü olan Türkiye Grekoremen güreş müsabakalarının nerede düzenleneceği ve hangi illerden kimlerin katılabileceği belirtilmiştir. 1951 yılında yayınlanan “Güreş” isimli yazıda ise Dünya Şampiyonları olan iki güreşçi ile yapılan röportaja yer verilmiştir.

2.5.4. Cirit

Cirit, spor olarak iki şekilde karşımıza çıkmaktadır. Bunlardan ilki cirit atma ikincisi ise atlı cirittir. Cirit atmada her oyuncunun elinde ince ve hafif ağaçların filizlerinden yapılan ve cirit adı verilen 60 cm'lik bir değnek vardır. Ciritin yere vurulacak ucu, bıçakla oval hale getirilirken elin işaret parmağıyla tutulan diğer ucu düz kesilmektedir. Oyuncular ciritlerini, tepeden aşağıya doğru yerden kaydırmakta ve ciriti en uzağa giden kişi oyunu kazanmaktadır (Özdemir, 2006: 405).

Atlı ciriti ise iyi biniciler oynamakta ve at sırtındakiler ellerindeki ciritlerle rakiplerini yenmeye çalışmaktadırlar. Atın önemli bir yerinin olduğu Osmanlı Devleti'nde cirit oyunu yiğitlik, cengâverlik oyunu olarak bilinmektedir. Osmanlı'da cirit oyunu çok sert oynanmakta ve her oyunda yaralanmalar olabilmekteydi. Fakat yiğitler bu yaralara aldırış etmemekte, nağralar atarak oyuna devam etmektedir. Yaralananlar acı duymanın tam aksine yaralandıkları için onur duymakta, ölenler şehit sayılmakta ve ailesi de bundan şereflenerek gururlanmaktaydı (Bayraktar, 2013: 231).

Cirit oyununun temel kurallarından birisi rakibine kin tutmamaktır. Buna rağmen isteyerek veya istemeyerek de olsa zaman zaman yaralanmalar ve hatta ölenler dahi olmaktadır. Bu gibi olaylar eksik olmadığı halde yine de Türk geleneği olduğu için atlı cirit oyunu sultan II. Mahmud zamanına kadar Osmanlının en görkemli ve ilgi gören sporu olarak süre gelmiştir. Fakat 1231 yılında cirit oyunu esnasında Çapur

Hasan, Şuayib Ağa'ya gizli bir şekilde kin beslediği için onu habersiz şekilde atından düşürerek dizinden yaralanmasına neden olmuş ve Şuayib Ağa bu yaradan kurtulamayıp vefat etmişti. Çok sevilen Şuayib Ağa'nın ölümüne çok üzülen Sultan Mahmud o günden sonra cirit oyununu yasaklamış ve cirit oyunu unutulmaya yüz tutmuştur (Ağa ve Hızır, 1987: 36).

Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları arasında cirit konulu iki haber yer almıştır. Her ikisi de 1935 yılında yayınlanan bu metinler Yazarı belli olmayan kişiler tarafından neşredilmiştir. "Cirit Oyunu" başlıklı yazıda Oralspor kulübü binicilik kolunun Cuma günü Çamlı Bahçe'de cirit oyunu hazırlamış olduğundan ve herkesin katılabileceğinden bahsedilmiştir. "Cirit" başlıklı yazıda ise, Oralspor binicilerinin Pazar günü Şamlının Bahçesi'nde yapmış oldukları cirit denemeleri hakkında bilgiler verilmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
BABALIK GAZETESİNDEKİ HALKBİLİMİ İLE İLGİLİ
YAZILARIN ALFABETİK KÜNYESİ VE AÇIKLAMALI
BİBLİYOGRAFYASI

**3.1. Babalık Gazetesi'ndeki Halkbilimi Unsurlarının Alfabetik Künyesi
(Yazarlara Göre)**

- Ali, Mustafa, “Zeybek”, 24 Temmuz 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4674.
- Aşık Mehmet, “Aşık Mehmet Anıtla Konuştu”, 9 (İkincikanun) Ocak 1936
Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4755.
- Aşık Mehmet, “Domalan Destanı”, 14 Mayıs 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4805.
- Aşık Mehmet, “Zemherir Destanı”, 15 Ocak 1937 Cuma, Yıl: 27, Sayı: 4888.
- Aşık Mehmet, “Gül Destanı”, 27 Mayıs 1937 Perşembe, Yıl: 27, Sayı: 4941.
- Batu, S., “Hayvan Bakımı-Koyun Beslemesi”, 5 İlkteşrin (Ekim) 1935 Cumartesi,
Yıl: 25, Sayı: 4713.
- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-2”, 27 Nisan 1943
Salı, Yıl: 33, Sayı: 6164.
- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-3”, 29 Nisan 1943
Perşembe, Yıl: 33, Sayı: 6165.
- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-4”, 4 Mayıs 1943
Salı, Yıl: 33, Sayı: 6167.
- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-5”, 6 Mayıs 1943
Perşembe, Yıl: 33, Sayı: 6168.
- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-7”, 8 Mayıs 1943
Cumartesi, Yıl: 33, Sayı: 6169.
- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-8”, 11 Mayıs 1943
Salı, Yıl: 33, Sayı: 6170.

- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-9”, 13 Mayıs 1943 Perşembe, Yıl: 33, Sayı: 6171.
- Bayri, M. Halit, “Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-10”, 15 Mayıs 1943 Cumartesi, Yıl: 33, Sayı: 6172.
- Bektaş, Sami, “Koyunculuk: Koç Katımı”, 5 Ocak 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7529.
- Bektaş, Sami, “Koyunculuk: Koç Katımı-2”, 9 Ocak 1951 Salı, Yıl: 41, Sayı: 7530.
- Bilinmeyen Yazar, “Aşık Mustafa “, 13 Ocak 1935 Pazar, Yıl: 25, Sayı: 4562.
- Bilinmeyen Yazar, “Cirit Oyunu”, 13 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4631.
- Bilinmeyen Yazar, “Türkçe Bilmeceler”, 13 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4631.
- Bilinmeyen Yazar, “Türkçe Bilmeceler”, 14 Mayıs 1935 Salı, Yıl: 25, Sayı: 4632.
- Bilinmeyen Yazar, “Türkçe Bilmeceler”, 15 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4633.
- Bilinmeyen Yazar, “Cirit”, 11 Haziran 1935 Salı, Yıl: 25, Sayı: 4649.
- Bilinmeyen Yazar, “Hasırcı Zade Fıkrası”, 13 Ağustos 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4844.
- Bilinmeyen Yazar, “Kendin Doldur Fıkrası”, 13 Ağustos 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4844.
- Bilinmeyen Yazar, “Baş Pehlivanlık Haberi”, 4 Mart 1937 Çarşamba, Yıl: 27, Sayı: 4906.
- Bilinmeyen Yazar, “Baş Pehlivanlık Müsabakaları”, 25 Mayıs 1937 Salı, Yıl: 27, Sayı: 4940.
- Bilinmeyen Yazar, “Karamanda Heyecanlı Güreşler”, 27 Temmuz 1937 Salı, Yıl: 27, Sayı: 4968.
- Bilinmeyen Yazar, “Atasözleri-1”, 14 Ocak 1938 Cuma, Yıl: 28, Sayı: 5075.
- Bilinmeyen Yazar, “Atasözleri-2”, 15 Ocak 1938 Cumartesi, Yıl: 28, Sayı: 5076.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreş Grup Birincilikleri Şehrimizde Yapılıyor”, 26 Mayıs 1938 Perşembe, Yıl: 28, Sayı: 5153.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreşte Konya Üçüncü”, 7 Haziran 1938 Salı, Yıl: 28, Sayı: 5158.
- Bilinmeyen Yazar, “Pomak Ahmet Pehlivan K. Dimo’yu Çağırıyor (Mektup)”, 25 Ağustos 1938 Perşembe, Yıl: 28, Sayı: 5191.

- Bilinmeyen Yazar, “Yağlı Güreş Nizam Altına Alınıyor”, 16 Mayıs 1939 Salı, Yıl: 29, Sayı: 5288.
- Bilinmeyen Yazar, “Pehlivan Güreşleri: Tekirdağlı, Bulgar Pehlivanını Yendi”, 12 Temmuz 1939 Çarşamba, Yıl: 29, Sayı: 5330.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreş Konya Gurup Merkezi Seçildi”, 24 Ağustos 1939 Perşembe, Yıl: 29, Sayı: 5367.
- Bilinmeyen Yazar, “Şehrimizde Güreşler”, 16 Ekim 1940 Çarşamba, Yıl: 30, Sayı: 5689.
- Bilinmeyen Yazar, “Darı-Şeker Darısından Bazı Yerlerde Pekmez Yapılıyor”, 3 Mart 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 5960.
- Bilinmeyen Yazar, “Şehrimizde Pehlivan Güreşleri”, 19 Ağustos 1942 Çarşamba, Yıl: 32, Sayı: 6049.
- Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 29 İkincikanun (Ocak) 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6281.
- Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 1 Şubat 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6282.
- Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 15 Şubat 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6287.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreşçiler Gittiler”, 31 Ağustos 1944 Perşembe Yıl: 34 Sayı: 6375.
- Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 12 Nisan 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6483.
- Bilinmeyen Yazar, “Ankara’da Yağlı Güreşler”, 19 Ağustos 1945 Salı, Yıl: 35, Sayı: 6540.
- Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 22 Eylül 1945 Cumartesi, Yıl: 35, Sayı: 6554.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreş Teşvik Müsabakaları”, 11 Mart 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6782.
- Bilinmeyen Yazar, “Akşehir Festivali”, 13 Mayıs 1948 Perşembe, Yıl: 38, Sayı: 6958.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreşçilerimize Yardım Edilecek”, 19 Ağustos 1948 Perşembe, Yıl: 38, Sayı: 6998.

- Bilinmeyen Yazar, “Bölge Güreş Birinciliği”, 18 Eylül 1948 Cumartesi, Yıl: 38, Sayı: 7010.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreş Birinciliği Müsabakası Yapıldı...”, 21 Eylül 1948 Salı, Yıl: 38, Sayı: 7011.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreşçilerimiz Gene Yengin!”, 15 Mart 1949 Salı, Yıl: 39, Sayı: 7081.
- Bilinmeyen Yazar, “Türkiye Grekoremen (Güreşin Bir Türü) Birinciliği Bugün Başlıyor”, 24 Şubat 1950 Cuma, Yıl: 40, Sayı: 7327.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreşçilerimiz Galip Geldiler”, 30 Ağustos 1950 Çarşamba, Yıl: 40, Sayı: 7474.
- Bilinmeyen Yazar, “Alman-Türk Güreşçileri Bu Gece Karşılaşıyor”, 7 Ekim 1950 Cumartesi, Yıl: 40, Sayı: 7504.
- Bilinmeyen Yazar, “Güreş”, 9 Haziran 1951 Cumartesi, Yıl: 41, Sayı: 7650.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-1”, 24 Mart 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7902.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-2”, 25 Mart 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7903.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-3”, 26 Mart 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7904.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-4”, 27 Mart 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7905.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-5”, 28 Mart 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7906.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-6”, 29 Mart 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7907.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-7”, 31 Mart 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7908.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-8”, 2 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7910.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-9”, 3 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7911.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-10”, 4 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7912.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-11”, 5 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7913.
- Bilinmeyen Yazar, “Bahçelerin Bakımı”, 7 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7914.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-12”, 7 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7914.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-13”, 8 Nisan 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7915.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-14”, 9 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7916.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-15”, 10 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7917.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-16”, 11 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7918.
- Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-17”, 12 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7919.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-18”, 14 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7920.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-19”, 15 Nisan 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7921.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-20”, 16 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7922.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-21”, 17 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7923.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-22”, 18 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7924.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-23”, 19 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7925.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-24”, 21 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7926.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-25”, 22 Nisan 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7927.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-26”, 23 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7928.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-27”, 24 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7929.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-28”, 25 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7930.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-29”, 26 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7931.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-30”, 28 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7931.

Bilinmeyen Yazar, “Fıkra”, 22 Haziran 1952 Pazar, Yıl: 42, Sayı: 7945.

Bilinmeyen Yazar, “Dayanır Mı Hiç Şiiri”, 13 Ağustos 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7948.

Cemal, Hafız, “Yün Kuşağın Sıhhi Faydaları”, 8 Şubat 1949 Salı, Yıl: 39, Sayı: 7066.

Erdoğan, Muzaffer, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-1”, 14 Nisan 1949 Perşembe, Yıl: 39, Sayı: 7094.

Erdoğan, Muzaffer, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-2”, 16 Nisan 1949 Cumartesi, Yıl: 39, Sayı: 7095.

Erdoğan, Muzaffer, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-3”, 19 Nisan 1949 Salı, Yıl: 39, Sayı: 7096.

Evren, Afif, “Maniler”, 1 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4625.

Evren, Afif, “Maniler”, 2 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4626.

Evren, Afif, “Meram Destanı”, 14 Mayıs 1936 Perşembe Yıl: 26 Sayı: 4805.

Evren, Afif, “Üç Komşunun Masalı”, 1 Sonkanun (Ocak) 1937 Cuma, Yıl: 27, Sayı: 4884.

- Evren, Afif, “Koç Bekir-Kadı Paşa Vak’ası-1”, 22 Sonkanun (Ocak) 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 5939.
- Evren, Afif, “Koç Bekir-Kadı Paşa Vak’ası-2”, 24 Ocak 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 5940.
- Evren, Afif, “Koç Bekir-Kadı Paşa Vak’ası-3”, 27 Ocak 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 5941.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-1”, 19 Mart 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 5969.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-2”, 21 Mart 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 5970.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-3”, 23 Mart 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 5971.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-4”, 24 Mart 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 5972.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-5”, 31 Mart 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 5975.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-6”, 2 Nisan 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 5976.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-7”, 3 Nisan 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 5977.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-8”, 8 Nisan 1942 Çarşamba, Yıl: 32, Sayı: 5978.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-9”, 10 Nisan 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 5979.
- Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-10”, 18 Nisan 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 5983.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-1”, 18 Haziran 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6009.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-2”, 19 Haziran 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 6010.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-3”, 22 Haziran 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6011.

- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-4”, 23 Haziran 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 6012.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-5”, 25 Haziran 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6013.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-6”, 26 Haziran 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 6014.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-7”, 29 Haziran 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6016.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-8”, 2 Temmuz 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6018,
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-9”, 4 Temmuz 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 6019.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-10”, 6 Temmuz 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6020.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-11”, 8 Temmuz 1942 Çarşamba, Yıl: 32, Sayı: 6021.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-12”, 13 Temmuz 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6024.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-13”, 14 Temmuz 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 6025.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-14”, 18 Temmuz 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 6027.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-15”, 21 Temmuz 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 6029.
- Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-16”, 23 Temmuz 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6031.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 18 Mayıs 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6327.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 25 Mayıs 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6329.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 27 Mayıs 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6330.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 30 Mayıs 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6331.

- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 6 Haziran 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6335.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 7 Haziran 1944 Çarşamba, Yıl: 34, Sayı: 6336.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 8 Haziran 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6337.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 10 Haziran 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6338.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 23 Haziran 1944 Cuma, Yıl: 34, Sayı: 6345.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 24 Haziran 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6346.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 29 Haziran 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6348.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 1 Temmuz 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6349.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 4 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6350.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 6 Temmuz 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6351.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 8 Temmuz 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6352.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 11 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6353.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 13 Temmuz 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6354.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 25 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6359.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 1 Ağustos 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6362.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 5 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6363.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 7 Ağustos 1944 Pazartesi, Yıl: 34, Sayı: 6364.

- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 10 Ağustos 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6366.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 12 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6367.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 17 Ağustos 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6369.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 19 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6370.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 22 Ağustos 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6371.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 26 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6373.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 29 Ağustos 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6374.
- Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 2 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6376.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 5 Eylül 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6377.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 7 Eylül 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6378.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 9 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6379.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 12 Eylül 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6380.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 14 Eylül 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6381.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 16 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6382.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 20 Eylül 1944 Çarşamba, Yıl: 34, Sayı: 6383.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 23 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6384.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 26 Eylül 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6385.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 3 Birinciteşrin (Ekim) 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6388.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 5 Ekim 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6389.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 28 Ekim 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6399.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 31 Ekim 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6400.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 7 İkinciteşrin (Kasım) 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6403.
- Evren, Afif, “Atasözleri”, 11 Kasım 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6405.
- Evren, Afif, “Atasözleri-1”, 12 Ekim 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6721.
- Evren, Afif, “Atasözleri-2”, 15 Ekim 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6722.

Evren, Afif, "Atasözleri-3", 19 Ekim 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6724.
Evren, Afif, "Atasözleri-4", 24 Ekim 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6726.
Evren, Afif, "Atasözleri-5", 26 Ekim 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6727.
Evren, Afif, "Atasözleri-6", 31 Ekim 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6729.
Evren, Afif, "Atasözleri-7", 9 Kasım 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6731.
Evren, Afif, "Atasözleri-8", 12 Kasım 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6732.
Evren, Afif, "Atasözleri-9", 23 Kasım 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6737.
Evren, Afif, "Atasözleri-10", 28 Kasım 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6739.
Evren, Afif, "Atasözleri-11", 14 Aralık 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6746.
Evren, Afif, "Atasözleri-12", 19 Aralık 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6748.
Evren, Afif, "Atasözleri-13", 24 Aralık 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6750.
Evren, Afif, "Atasözleri-14", 26 Aralık 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6751.
Evren, Afif, "Atasözleri-15", 31 Aralık 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6753.
Evren, Afif, "Atasözleri-16", 7 Ocak 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6755.
Evren, Afif, "Atasözleri-17", 1 Şubat 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6766.
Evren, Afif, "Atasözleri-18", 22 Şubat 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6775.
Evren, Afif, "Atasözleri-19", 27 Şubat 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6777.
Evren, Afif, "Atasözleri-20", 1 Mart 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6778.
Evren, Afif, "Atasözleri-21", 6 Mart 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6780.
Evren, Afif, "Atasözleri-22", 18 Mart 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6785.
Evren, Afif, "Atasözleri-23", 20 Mart 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6786.
Evren, Afif, "Atasözleri-24", 25 Mart 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6788.
Evren, Afif, "Atasözleri-25", 27 Mart 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6789.
Evren, Afif, "Atasözleri-26", 29 Mart 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6790.
Evren, Afif, "Atasözleri-27", 17 Nisan 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6798.
Evren, Afif, "Atasözleri-28", 24 Nisan 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6801.
Evren, Afif, "Atasözleri-29", 29 Nisan 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6803.
Evren, Afif, "Atasözleri-30", 1 Mayıs 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6804.
Evren, Afif, "Atasözleri-31", 24 Mayıs 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6818.
Evren, Afif, "Atasözleri-32", 8 Temmuz 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6832.
Evren, Afif, "Eski Saraçlık-1", 4 Temmuz 1950 Salı, Yıl: 40, Sayı: 7429.
Evren, Afif, "Eski Saraçlık-2", 7 Temmuz 1950 Cuma, Yıl: 40, Sayı: 7432.

- Evren, Afif, “Bir Etüd: Konya’nın Külfetsiz Nimetleri”, 30 Ocak 1951 Salı, Yıl: 41, Sayı: 7536.
- Evren, Afif, “Yayla Kokusu Bastırık Nedir?”, 27 Temmuz 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7695.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-1”, 14 Kasım 1951 Çarşamba, Yıl: 41, Sayı: 7793
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-2”, 15 Kasım 1951 Perşembe, Yıl: 41, Sayı: 7794.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-3”, 16 Kasım 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7795.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-4”, 17 Kasım 1951 Cumartesi, Yıl: 41, Sayı: 7796.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-5”, 19 Kasım 1951 Pazartesi, Yıl: 41, Sayı: 7797.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-6”, 20 Kasım 1951 Salı, Yıl: 41, Sayı: 7798.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-7”, 21 Kasım 1951 Çarşamba, Yıl: 41, Sayı: 7799.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-8”, 22 Kasım 1951 Perşembe, Yıl: 41, Sayı: 7800.
- Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-9”, 23 Kasım 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7801.
- Evren, Afif, “Emrah’a Dair-1”, 29 Ocak 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7855.
- Evren, Afif, “Emrah’a Dair-2”, 30 Ocak 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7856.
- Evren, Afif, “Emrah’a Dair-3”, 31 Ocak 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7857.
- Evren, Afif, “Konya’da Ocaklar Tekkeler-1” 13 Temmuz 1952 Pazar, Yıl: 42, Sayı: 7946.
- Evren, Afif, “Konya’da Ocaklar Tekkeler-2” 28 Temmuz 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7947.
- Evren, Afif, “Bir Divelek Destanı-1”, 28 Eylül 1952 Pazar, Yıl: 42, Sayı: 7951.
- Evren, Afif, “Bir Divelek Destanı-2” 28 Kasım 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7952.
- Evren, Afif, “Sergi Destanı” 28 Kasım 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7952.
- Evren, Afif, “Konya’da Tekerlemeler”, 28 Kasım 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7952.
- Evren, Perihan, “Yerli Maniler Tekerlemeler-1”, 24 Temmuz 1945 Salı, Yıl: 35, Sayı: 6527.
- Evren, Perihan, “Yerli Maniler Tekerlemeler-2”, 28 Temmuz 1945 Cumartesi, Yıl: 35, Sayı: 6530.
- Gökalp, Ziya, “Kurt ile Ayı Masalı”, 23 Nisan 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4796.
- Gürtürk, A., “Konya Halıcılık ve Dokumacılığı”, 15 Nisan 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6313.

- Karaca, Murad ılğın, “Bir Köy Düğünü”, 10 Ocak 1938 Pazartesi, Yıl: 28, Sayı: 5071.
- Karaca, Murad ılğın, “Sonbaharda Sen”, 11 Ocak 1938 Salı, Yıl: 28, Sayı: 5072.
- Karaca, Murad ılğın, “Hasandağ’ının Efsanesi”, 23 Şubat 1938 Cuma, Yıl: 28 Sayı: 5100.
- Karaca, Murad ılğın, “Viranşehir Efsanesi”, 12 Nisan 1938 Salı, Yıl: 28, Sayı: 5134.
- Karaca, Murad Skti, “Eski Ustaları Anış”, 27 Nisan 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6318.
- Karaca, Murad Skti, “Aşık şiiri”, 27 Mayıs 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6330.
- Karaca, Murad Skti, “Mevlana’yı Ziyaret şiiri”, 10 Haziran 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6338.
- Karaca, Murad Skti, “Döner şiiri”, 25 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6359.
- Karaca, Murad Skti, “Sılayı Ziyaret”, 29 Temmuz 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6361.
- Karaca, Murad Skti, “Aşık Dilinde 30 Ağustos”, 2 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6376.
- Karaca, Murad Skti, “Bekleyiş”, 25 Kasım 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6411.
- Karaca, Murad Skti, “Bir Hemşeri Âşıka Sesleniş”, 27 Eylül 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6556.
- Karaca, Murad Skti, “Âşık Dilinde Aşık”, 27 Ağustos 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6702.
- Karaca, Murad Skti, “Tanrı’ya Sesleniş”, 3 Eylül 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6704.
- Karaca, Murad Skti, “Âşıklar İlinde Gördüklerimiz”, 7 Eylül 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6706.
- Karaca, Murad Skti, “Sıla Yankısı”, 12 Kasım 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6732.
- Köymen, Nusret, “Köylü Türküsü”, 9 Aralık 1941 Salı, Yıl: 31, Sayı: 5916.
- Kum, Naci, “Kışlaktan Yaylağa”, 22 Haziran 1937 Perşembe, Yıl: 27, Sayı: 4954.
- Oğuz, Hasan Tahsin, “Çiftçiler”, 8 Nisan 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6794.
- nder, Mehmet, “Köye Doğru”, 5 Mayıs 1945 Cumartesi, Yıl: 35, Sayı: 6493.
- nder, Mehmet, “Köyleri Köyleri”, 10 Mayıs 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6495.
- nder, Mehmet, “Kyme Yerleşirken”, 12 Mayıs 1945 Cumartesi, Yıl: 35, Sayı: 6496.

Önder, Mehmet, “Köye Dönüş”, 27 Eylül 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6556.
Sezgin, Haşmed, “Bezginlik”, 1 Şubat 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6766.
Talu,ERCÜMEND EKREM, “Bekri Mustafa Fıkrası”, 10 Temmuz 1943 Cumartesi, Yıl: 33, Sayı: 6198.
Varlık, İlhan, “Maniler-1”, 1 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4625.
Varlık, İlhan, “Maniler-2”, 2 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4626.
Varlık, İlhan, “Maniler-3”, 6 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4628.
Varlık, İlhan, “Maniler-4”, 9 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4629.
Varlık, İlhan, “Maniler-5”, 12 Mayıs 1935 Pazar, Yıl: 25, Sayı: 4630.
Varlık, İlhan, “Maniler-6”, 15 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4633.
Varlık, İlhan, “Maniler-7”, 16 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4634.
Varlık, İlhan, “Maniler-8”, 19 Mayıs 1935 Pazar, Yıl: 25, Sayı: 4635.
Varlık, İlhan, “Maniler-9”, 20 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4636.
Varlık, İlhan, “Maniler-10”, 22 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4637.
Varlık, İlhan, “Maniler-12”, 14 Haziran 1935 Cuma, Yıl: 25, Sayı: 4651.
Varlık, İlhan, “Maniler-13”, 15 Haziran 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4652.
Varlık, İlhan, “Maniler-14”, 19 Haziran 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4654.
Varlık, İlhan, “Maniler-15”, 22 Haziran 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4656.
Varlık, İlhan, “Maniler-16”, 29 Haziran 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4660.
Varlık, İlhan, “Maniler-17”, 2 Temmuz 1935 Salı, Yıl: 25, Sayı: 4661.
Varlık, İlhan, “Maniler-18”, 6 Temmuz 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4664.
Yağıbasan, “Tekerleme”, 15 Eylül 1950 Cuma, Yıl: 40, Sayı: 7488.
Yolcu, “Bir Telkin”, 18 Mayıs 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6327.
Yolcu, “Ben Dinsiz Miyim?”, 27 Mayıs 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6330.
Yolcu, “Bu Oyunu Kadı Efendi Çıkardı”, 30 Mayıs 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6331.
Yolcu, “Peşin Namaz”, 1 Haziran 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6332.
Yolcu, “Yuf Borusu”, 6 Haziran 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6335.
Yolcu, “Öyleyse Ben De Karıştırıyorum”, 16 Aralık 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6418.
Yolcu, “Bu Ayet Bugün Nazil Oldu”, 8 Ocak 1945 Pazartesi, Yıl: 35, Sayı: 6428.
Yolcu, “Birkaç Atasözü”, 22 Ekim 1949 Cumartesi, Yıl: 39, Sayı: 7222.
Yolcu, “Köylü İlacı Katran”, 5 Eylül 1951 Çarşamba, Yıl: 41, Sayı: 7735.

3.2. Babalık Gazetesi'ndeki Halkbilimi Unsurlarının Konularına Göre Açıklamalı Bibliyografyası

Ali, Mustafa, “Zeybek”, 24 Temmuz 1935 Çarşamba, Yıl:25, Sayı: 4674: Yazar, Aydın ilinin Menderes ilçesine özgü olan Zeybeğin önemini vurgulamak için bir şiir kaleme almıştır. Şiirde, Zeybeklerin yapmış oldukları her hareketin neyi temsil ettiğini şiirsel bir dille ifade etmeye çalışmıştır.

Âşık Mehmet, “Âşık Mehmet Anıtlı Konuştu”, 9 (İkincikanun) Ocak 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4755: Şair, vatan uğruna şehit olan bir Mehmetçik üzerine şiir yazmıştır. Şiirde şehitlerin ölümsüz oldukları ve bir vatanın vatan olmasında bedel ödeyen kişiler oldukları vurgulanmaktadır.

Âşık Mehmet, “Domalan Destanı”, 14 Mayıs 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4805: Yazar, tarihsel süreç içerisinde Domalan denilen yerin birçok kesimin ilgi duyduğu ve ele geçirmeye çalıştığı bir yer olduğundan bahsederek, günümüzde bile çevredeki birçok yerleşim alanına örnek teşkil ettiğini belirtmiştir.

Âşık Mehmet, “Gül Destanı”, 27 Mayıs 1937 Perşembe, Yıl: 27, Sayı: 4941: Gül bitkisinin yetişme şekli, gülün işlenmesi sonucunda elde edilen gül suyunun öneminden bahsedildiği gibi, gülün insanlar için taşımış olduğu çeşitli anlamları destansı bir dille okuyucuya sunmuştur.

Âşık Mehmet, “Zemheri Destanı”, 15 Ocak 1937 Cuma, Yıl: 27, Sayı: 4888: Zemheri ayının zorlukları, kış şartları ve bu şartların insanlarda yaratmış olduğu kişisel, ekonomik vb. sorunları destanda ifade etmeye çalışmıştır.

Batu, S., “Hayvan Bakımı-Koyun Beslemesi”, 5 İlkteşrin (Ekim) 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4713: Batu, hayvan bakımının nasıl olması gerektiği üzerinde durduktan sonra, Özellikle bozkırın hakim olduğu Konya'da koyun beslemenin zorlukları ve dikkat edilmesi gereken hususların neler olduğunu kaleme almıştır.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i- Anadolu Saz Şairlerinden-1”, 22 Nisan 1943 Perşembe, Yıl: 33, Sayı: 6163: Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i - Anadolu Saz Şairlerinden-3”, 29 Nisan 1943 Perşembe, Yıl:33, Sayı:6165. Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i - Anadolu Saz Şairlerinden-4”, 4 Mayıs 1943 Salı, Yıl:33, Sayı:6167. Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i - Anadolu Saz Şairlerinden-5”, 6 Mayıs 1943 Perşembe, Yıl:33, Sayı:6168. Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i - Anadolu Saz Şairlerinden-7”, 8 Mayıs 1943 Cumartesi, Yıl:33, Sayı:6169. Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i - Anadolu Saz Şairlerinden-8”, 11 Mayıs 1943 Salı, Yıl:33, Sayı:6170. Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i - Anadolu Saz Şairlerinden-9”, 13 Mayıs 1943 Perşembe, Yıl:33, Sayı:6171. Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bayri, M. Halit, “Konyalı Âşık Şem’i - Anadolu Saz Şairlerinden-10”, 15 Mayıs 1943 Cumartesi, Yıl:33, Sayı:6172. Yazar, yazıda Âşık Şem’i’nin hayatı hakkında bilgi vermektedir.

Bektaş, Sami, “Koyunculuk: Koç Katımı”, 5 Ocak 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7529: Bektaş, Anadolu’nun pek çok yerinde koç katımının farklı zamanlarda

yapıldığını belirterek, Anadolu’da koç katımının nasıl yapıldığını 2 sayıda (Sayı: 7529-7530) kaleme almıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Âşık Mustafa “, 13 Ocak 1935 Pazar, Yıl: 25, Sayı: 4562: Bu yazı da yazar, Hoca Köy nahiyesine bağlı bir köy olan Beyboğan’ın derebeylik döneminde yaşamış olduğu sıkıntılar içerisinde büyümüş olan Mustafa adındaki kişinin ıstırap içerisinde geçen hayat hikayesini anlatmaktadır. Ayrıca Mustafa’nın nasıl Âşık olmaya başladığını ele almıştır. Hocam merhaba karıştırmamamız adına sayfa 47'ye kadar biraz düzenleme yaptım çıkarılacak fıkraları sarı renge boyadım.

Bilinmeyen Yazar, “Cirit Oyunu”, 13 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4631: Yazar, dönemin yeni bir kulübü olan Oralspor’un bir kolu olan binicilik bölümünün düzenleyeceği cirit oyununa kimlerin katılabileceğini belirten duyuru niteliğinde bir yazı kaleme almıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Türkçe Bilmeceler”, 13 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4631: Yazar, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 14 bilmecelyi derlemiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Türkçe Bilmeceler”, 14 Mayıs 1935 Salı, Yıl: 25, Sayı: 4632: Yazar, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılmakta olan 5 bilmecelyi derleyerek okuyuculara sunmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Türkçe Bilmeceler”, 15 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4633: Konya yöresinde yaygın olarak kullanılmakta olan 5 bilmece yazar tarafından derlenerek okuyucuya sunulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Cirit”, 11 Haziran 1935 Salı, Yıl: 25, Sayı: 4649: Dönemin Oralspor kulübünün “Şamlının Bahçesinde” düzenlemiş olduğu cirit sporunun geniş kitlelere tanıtılması için yapılan düzenleme konusunda okuyucuya bilgi verilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Hasırcı Zade Fıkrası”, 13 Ağustos 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4844: Yazar, Antep’li Hasırcı zade Mehmet Efendi ile Keçecizade Fuat Paşa arasında geçen bir görüşmeyi aktarmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Kendin Doldur Fıkrası”, 13 Ağustos 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4844. Yazar, Bektaşî ve içki içen bir kişi arasında şarap içme konusunda geçen bir diyalogu okuyucuyla paylaşmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Baş Pehlivanlık Haberi”, 4 Mart 1937 Çarşamba, Yıl: 27, Sayı: 4906: Yazıda, Çocuk Esirgeme Kurumu Umumi Merkezi tarafından her yıl düzenlenen Türkiye Baş Pehlivanını seçme müsabakasının Ankara’da düzenleneceği ve dereceye girecek olan adaylara verilecek ödüllerle ilgili olarak okuyuculara ilan niteliğinde bir haber kaleme alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Baş Pehlivanlık Müsabakaları”, 25 Mayıs 1937 Salı, Yıl: 27, Sayı: 4940: Yazıda, Ankara’da düzenlenmiş olan Baş Pehlivan müsabakalarının düzenlendiği saat, yarışan kişi sayısı ve derece alan kişilerin kimler olduğu belirtilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Karaman’da Heyecanlı Güreşler”, 27 Temmuz 1937 Salı, Yıl: 27, Sayı: 4968: Yazıda, Karaman’da düzenlenen güreşlerde Konya’dan olmak üzere Türkiye’nin farklı yerlerinde hangi rakiplerin güreştiği belirtildikten sonra müsabakalar sırasında yaşanan kavga kaleme alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Atasözleri-1”, 14 Ocak 1938 Cuma, Yıl: 28, Sayı: 5075: Yazar, bu sayıda 12 adet atasözü paylaşmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Atasözleri-2”, 15 Ocak 1938 Cumartesi, Yıl: 28, Sayı: 5076: Yazar, serinin devamı olarak bu sayıda da 18 adet atasözü paylaşmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Güreş Grup Birincilikleri Şehrimizde Yapılıyor”, 26 Mayıs 1938 Perşembe, Yıl: 28, Sayı: 5153: Yazıda, önceki müsabakalarda çeşitli illerden birinci seçilmiş olan grupların Konya’da güreşecekleri okuyuculara duyurulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Güreşte Konya Üçüncü”, 7 Haziran 1938 Salı, Yıl: 28, Sayı: 5158: Ankara’da ön elemeleri yapılan güreş müsabakalarında Ankara’nın birinci, İstanbul’un ikinci ve Konya’nın üçüncü olduğu okuyuculara duyurulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Yağlı Güreş Nizam Altına Alınıyor”, 16 Mayıs 1939 Salı, Yıl: 29, Sayı: 5288: Kırkpınar güreşleri münasebetiyle Edirne’ye giden ve burada teftişlerde bulunan Beden Terbiyesi Genel Direktörü Tümgeneral Cemil Taner’in teklifi üzerine bütün pehlivanların bir birlik çatısı altında toplatılması için birlik çalışmalarına başlandığı yazıda ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Pehlivan Güreşleri: Tekirdağlı, Bulgar Pehlivanını Yendi”, 12 Temmuz 1939 Çarşamba, Yıl: 29, Sayı: 5330: Yazıda, Başpehlivanımız Tekirdağlı Hüseyin ile Bulgar pehlivanı Kiro’nun Burhaniye’de güreştiği ve Tekirdağlı pehlivanımızın rakibini yendiği kaleme alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Güreş Konya Gurup Merkezi Seçildi”, 24 Ağustos 1939 Perşembe, Yıl: 29, Sayı: 5367: Yazıda, 1939 yılında Türkiye Serbest Güreş Merkezlerinin seçilmiş olduğu ve Konya’nın da bu seçilmiş olan merkezler arasında olduğu belirtilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Şehrimizde Güreşler”, 16 Ekim 1940 Çarşamba, Yıl: 30, Sayı: 5689: Bu yazıda Konya’da düzenlenmiş olan güreşlerde kimlerin galip geldiği okuyucularla paylaşılmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Darı-Şeker Darısından Bazı Yerlerde Pekmez Yapılıyor”, 3 Mart 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 5960: Dünyada farklı alanlarda değerlendirilen Darı bitkisinin Anadolu bölgesinde hangi amaçlarla kullanıldığını kaleme almıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Şehrimizde Pehlivan Güreşleri”, 19 Ağustos 1942 Çarşamba, Yıl: 32, Sayı: 6049: Konya Spor sahasında Kızılay Cemiyeti Konya Merkezi tarafından düzenlenecek olan güreşlere kimlerin katılacağı okuyuculara duyurulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 29 İkincikanun (Ocak) 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6281: Yazıda, Beden Terbiyesi Konya Bölgesi güreş ajanlığı tarafından amatör güreşçilerin katılacağı bir müsabakanın düzenleneceği belirtilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 1 Şubat 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6282: Önceki sayıda (Sayı: 6281) belirtilmiş olan güreş müsabakalarının düzenlenmeye başlandığı okuyuculara duyurulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 15 Şubat 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6287: Önceki sayılarda (Sayı: 6281-6282) belirtilmiş olan güreş müsabakalarının sona erdiği ve hangi takımların sıralamaya girdiği okuyuculara duyurulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Güreşçiler Gittiler”, 31 Ağustos 1944 Perşembe Yıl: 34 Sayı: 6375: Yazıda, Konya, Adana, Mersin ve Malatya takımlarının katıldığı elemelerde sıralamaya giren güreşçilerin güreş müsabakasına katılmak için İstanbul’a hareket ettikleri belirtilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 12 Nisan 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6483: Yazıda, Greko Romen bölge birinciliği müsabakalarının düzenlediği ve müsabakalarda kimlerin sıralamaya girdiği kaleme alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Ankara’da Yağlı Güreşler”, 19 Ağustos 1945 Salı, Yıl: 35, Sayı: 6540: Yazıda, Zafer Bayramı ve Havacılık haftası nedeniyle Türk Hava Kurumu Ankara Şubesi tarafından düzenlenecek olan yağlı güreş müsabakası için hazırlıkların başlandığı okuyuculara duyurulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Spor Başlığı Altında Güreş”, 22 Eylül 1945 Cumartesi, Yıl: 35, Sayı: 6554: Güreş antrenörü olan Faruk Bakıcı’nın, Güreş Federasyonu tarafından ödüllendirilmesi için bir tebrik yazısı kaleme alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Güreş Teşvik Müsabakaları”, 11 Mart 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6782: Yazıda, lise öğrencilerinin katılımı ile Halkevi bahçesinde düzenlenmiş olan güreş müsabakalarında sıralamaya giren öğrencilerin isimleri okuyuculara duyurulmuştur.

Bilinmeyen Yazar, “Akşehir Festivali”, 13 Mayıs 1948 Perşembe, Yıl: 38, Sayı: 6958: Yazar, Akşehirliler tarafından üç adet festivalin düzenlendiği, bu festivallerin

Konya'nın tanıtılmasında önemli rolleri olmakla birlikte söz konusu festivallere Hoca Nasreddin isminin koyulması gerektiğini kaleme almıştır.

Bilinmeyen Yazar, "Güreşçilerimize Yardım Edilecek", 19 Ağustos 1948 Perşembe, Yıl: 38, Sayı: 6998: Yazıda, amatör güreşçilere yardım yapılması için bir kanun tasarısının meclise sunulmak üzere hazırlandığı ifade edilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, "Bölge Güreş Birinciliği", 18 Eylül 1948 Cumartesi, Yıl: 38, Sayı: 7010: Kültür Park tenis kortlarında bölge güreş birincilikleri müsabakalarının yapılacağı yazıda kaleme alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, "Güreş Birinciliği Müsabakası Yapıldı...", 21 Eylül 1948 Salı, Yıl: 38, Sayı: 7011: Kültür Park tenis kortlarında düzenlenmiş olan bölge güreş birincilikleri müsabakalarında kimlerin sıralamaya girdiği okuyucularla paylaşılmıştır.

Bilinmeyen Yazar, "Güreşçilerimiz Gene Yengin!", 15 Mart 1949 Salı, Yıl: 39, Sayı: 7081: Yazıda, İtalya'dan İsviçre'ye geçen ve Zürih şehrinde karşılaşmalara katılan güreşçilerimizin çoğunun rakiplerini yendikleri belirtilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, "Türkiye Grekoremen (Güreşin Bir Türü) Birinciliği Bugün Başlıyor", 24 Şubat 1950 Cuma, Yıl: 40, Sayı: 7327: Türkiye Greko Romen birincilikleri müsabakaları için İstanbul'da güreşlerin yapılacağı ve bu müsabakalara üniversite takımlarının yanı sıra 16 bölgeden toplam 116 güreşçinin katılacağı yazıda belirtilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, "Güreşçilerimiz Galip Geldiler", 30 Ağustos 1950 Çarşamba, Yıl: 40, Sayı: 7474: Yazıda, Hatay'da düzenlenmiş olan müsabakalarda Konya'dan katılan güreşçilerin galip geldiği okuyucularla paylaşılmıştır.

Bilinmeyen Yazar, "Alman-Türk Güreşçileri Bu Gece Karşılaşıyor", 7 Ekim 1950 Cumartesi, Yıl: 40, Sayı: 7504: Yazıda, Alman güreş takımının katılımıyla İstanbul'da güreş müsabakasının düzenleneceği belirtilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Güreş”, 9 Haziran 1951 Cumartesi, Yıl: 41, Sayı: 7650: Ankara’dan Konya’ya gelen güreşçiler arasında bir müsabakanın olduğu, ancak kadro eksiliği nedeniyle müsabakanın bir oyundan çok bir gösteri niteliği taşıdığı yazıda kaleme alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-1”, 24 Mart 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7902: Yazar, İslam’ın önemli halifelerinden biri olan Harun Reşid’in başından geçen üç ders dolu olayı hikâye etmiştir. Toplam 30 bölüm şeklinde yayınlanmış olan yazılarda; başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen, atına işkence yaparak koşmasını sağlayan ve döneme göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamı ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-2”, 25 Mart 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7903: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-3”, 26 Mart 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7904: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-4”, 27 Mart 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7905: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-5”, 28 Mart 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7906: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-6”, 29 Mart 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7907: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-7”, 31 Mart 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7908: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-8”, 2 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7910: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt -9”, 3 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7911: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt -10”, 4 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7912: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen başına yumruk geçirmelerini istedikten sonra sadaka dilenen kişi hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt -11”, 5 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7913: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-12”, 7 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7914: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-13”, 8 Nisan 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7915: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-14”, 9 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7916: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-15”, 10 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7917: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-16”, 11 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7918: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-17”, 12 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7919: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-18”, 14 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7920: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-19”, 15 Nisan 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7921: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-20”, 16 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7922: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve atına vurarak koşmasını sağlayan kişinin hikayesini anlatmaktadır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-21”, 17 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7923: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-22”, 18 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7924: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-23”, 19 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7925: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-24”, 21 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7926: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-25”, 22 Nisan 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7927: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-26”, 23 Nisan 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7928: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-27”, 24 Nisan 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7929: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-28”, 25 Nisan 1952 Cuma, Yıl: 42, Sayı: 7930: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-29”, 26 Nisan 1952 Cumartesi, Yıl: 42, Sayı: 7931: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Üç Sergüzeşt-30”, 28 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7932: Yazar, Harun Reşid’in başından geçen ve dönemine göre çok büyük binalara sahip olan bir iplikçinin ders niteliğindeki yaşamını ele alınmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Bahçelerin Bakımı”, 7 Nisan 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7914: Yazıda; yabancı otların bahçe bitkilerine verdiği zararların üzerine bahçe bakımı yapılırken nelere dikkat edilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Bilinmeyen Yazar, “Fıkra”, 22 Haziran 1952 Pazar, Yıl: 42, Sayı: 7945: Yazar bu sayıda, farklı zamanlara ait üç farklı fıkrayı okuyucularla paylaşmıştır.

Bilinmeyen Yazar, “Dayanır Mı Hiç Şiiri”, 13 Ağustos 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7948: Şair, şansızlık ve bahtsızlık gibi olumsuz durumlara karşı insan bünyesinin dayanılmaz bir durum yaşadığını şiirsel bir dille ifade etmeye çalışmıştır.

Cemal, Hafız, “Yün Kuşağın Sıhhi Faydaları”, 8 Şubat 1949 Salı, Yıl: 39, Sayı: 7066: Yazar, yün kuşağın tarihsel gelişimi üzerinde detaylı bir araştırma yapmıştır. Yapılan araştırmaya göre; Anadolu’da, Rumeli’de ve Kıbrıs gibi bazı yerlerde yün kuşağın kullanıldığı belirtilmiştir. Bu bölgelerde yaşayan insanların yün kuşağı; soğuk alınganlığı, romatizma ve böbreklerin üşümesini önlemek amacıyla tercih edildiği ifade edilmiştir.

Devri, “Nevruziye”, 1 Mart 1945 Cuma, Yıl: 35, Sayı: 6475: Şiirde Nevruz bayramının önemi şiirsel bir dille kaleme alınmıştır.

Erdoğan, Muzaffer, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-1”, 14 Nisan 1949 Perşembe, Yıl: 39, Sayı: 7094: Şiir, üç sayıda (Sayı: 7094-7096) seri olarak yayınlanmıştır. Erdoğan, Osmanlı Devletinde pek çok görevlerde bulunan ve en son Konya’ya vali olarak atanan Sakızlı Ahmet Esad Paşa’nın 1800’lü yıllarda yaşanan bir kıtlık döneminde yapmış olduğu faaliyetleri şiirsel bir dille ifade etmiştir.

Erdoğan, Muzaffer, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-2”, 16 Nisan 1949 Cumartesi, Yıl: 39, Sayı: 7095: Erdoğan, bu sayıda da Sakızlı Ahmet Esad Paşa’nın kıtlık döneminde yapmış olduğu faaliyetleri şiirsel bir dille ifade etmiştir.

Erdoğan, Muzaffer, “Sakızlı Ahmet Esad Paşa-3”, 19 Nisan 1949 Salı, Yıl: 39, Sayı: 7096: Erdoğan, bu sayıda da Sakızlı Ahmet Esad Paşa’nın kıtlık döneminde yapmış olduğu faaliyetleri şiirsel bir dille ifade etmiştir.

Evren, Afif, “Maniler”, 1 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4625: Evren, Türk kültüründe önemli bir yeri olan (kelebek, ölçülü, sırnaşık, emel, ırmak, kaynak) 6 mani derleyerek okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Maniler”, 2 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4626: Evren, gazetenin önceki sayısında derlemiş olduğu manilere (gelin, kaşlar, köylü, kucak, çapkın, ferman) olmak üzere 6 tane ekleyerek okuyucuyla buluşmalarını sağlamıştır.

Evren, Afif, “Meram Destanı”, 14 Mayıs 1936 Perşembe Yıl: 26, Sayı: 4805: Evren, Meram’ın iklim yapısını, doğal güzelliklerini, yetiştirmiş olduğu aşıkları destansı bir dille ifade etmeye çalışmıştır.

Evren, Afif, “Üç Komşunun Masalı”, 1 Sonkanun (Ocak) 1937 Cuma, Yıl: 27, Sayı: 4884: Evren, masalda komşu olan tilki, kurt ve aslanın birlikte avlamış oldukları ceylanı, kekliği ve tavşanı yemek için düzenlemiş oldukları şölende, aslanın gücü sayesinde adaletli bir dağılım yapmadığını, av arkadaşlarına karşı haksızlık yaptığını anlatmıştır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-1”, 19 Mart 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 5969: Evren, 1900’lü yılların başlarına kadar Konya yöresinde meydana gelen çeşitli hastalıklar için adak verdiklerini anlatmaktadır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-2”, 21 Mart 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 5970: Evren bu yazıda ağrısı, sızısı ve çıbanı olan kişilerin iyileşmek için tekkenin penceresine bez parçası bağladığını ifade etmiştir.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-3”, 23 Mart 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 5971: Yazar, bu sayıda Kurdşen, Fındıkçıbanı ve Tatarca hastalıklarının neler olduğu ve tedavilerinde nasıl bir yöntem izlendiğini anlatmıştır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-4”, 24 Mart 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 5972: Yazar, bu sayıda İtdirseği, Kan Çıbanı, Köpek Memesi ve Küpleme hastalıklarına karşı hangi yöntemlere başvurulduğunu el almıştır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-5”, 31 Mart 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 5975: Yazar, bu sayıda Kanlı Buru ve Sarılık hastalığı için hangi yöntemlere başvurulduğunu anlatmıştır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-6”, 2 Nisan 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 5976: Yazar, bu sayıda Temreyi, Siyil, Uçuk, Alazlama ve Kızılyel hastalıkları için Konya yöresindeki iyileşme metotları konu edinmiştir.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-7”, 3 Nisan 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 5977: Yazar, bu sayıda Çıbık veya Çubuk, Parpi, Yanma, Kırk Basması gibi hastalıkların tedavilerinde nasıl bir yöntem izlendiğini anlatmıştır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-8”, 8 Nisan 1942 Çarşamba, Yıl: 32, Sayı: 5978: Yazar, bu sayıda Sütü Kesilenler, Tabak, Çıkık ve Kırıklar, Sara tedavisinde hangi yöntemlerin izlendiğini anlatmıştır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-9”, 10 Nisan 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 5979: Yazar, bu sayıda Fitik, Ağrı ve Sızılar, Cin, Şeytan Çarpması gibi hastalıklarının neler olduğu ve tedavilerinde nasıl bir yöntem izlendiğini anlatmıştır.

Evren, Afif, “Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-10”, 18 Nisan 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 5983: Evren, ilk 9 sayıda belirtmiş olduğu hastalıklar için izlenen yöntemleri İslamiyet’e göre değerlendirmiş ve bu yöntemlerin yasak olduğunu ifade etmiştir.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-1”, 18 Haziran 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6009: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün yazmış olduğu ve daha önce yayınlanmamış olan bazı kıtalarını 16 sayıda bir seri şeklinde paylaşmıştır. Bu çerçevede bu sayıda iki kıta paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-2”, 19 Haziran 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 6010: Bu sayıda Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün 4 kıtası paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-3”, 22 Haziran 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6011: Bu sayıda Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün 4 kıtası paylaşılmıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-4”, 23 Haziran 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 6012: Bu sayıda Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün 3 kıtası paylaşılmıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-5”, 25 Haziran 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6013: Bu sayıda Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün 3 kıtası kaleme alınmıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-6”, 26 Haziran 1942 Cuma, Yıl: 32, Sayı: 6014: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün 4 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-7”, 29 Haziran 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6016: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün 3 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-8”, 2 Temmuz 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6018: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün farklı zamanlarda yazmış olduğu 3 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-9”, 4 Temmuz 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 6019: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün farklı zamanlarda yazmış olduğu 3 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-10”, 6 Temmuz 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6020: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün farklı zamanlarda yazmış olduğu 2 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-11”, 8 Temmuz 1942 Çarşamba, Yıl: 32, Sayı: 6021: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün farklı zamanlarda yazmış olduğu 2 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-12”, 13 Temmuz 1942 Pazartesi, Yıl: 32, Sayı: 6024: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün farklı zamanlarda yazmış olduğu 3 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-13”, 14 Temmuz 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 6025: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün farklı zamanlarda yazmış olduğu 3 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-14”, 18 Temmuz 1942 Cumartesi, Yıl: 32, Sayı: 6027: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün farklı zamanlarda yazmış olduğu 1 kıtasını kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-15”, 21 Temmuz 1942 Salı, Yıl: 32, Sayı: 6029: Evren, Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün hayatı ile ilgili kısa bir bilgi vermiştir.

Evren, Afif, “Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü’nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-16”, 23 Temmuz 1942 Perşembe, Yıl: 32, Sayı: 6031: Evren, bu sayıda da Ermenekli Şair Hasan Rüştü’nün hayatı ile ilgili kısa bir bilgi vermiştir.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 18 Mayıs 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6327. Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 6 atasözünü okuyucularıyla paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 25 Mayıs 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6329: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 7 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 27 Mayıs 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6330: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 17 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 30 Mayıs 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6331: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 36 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 6 Haziran 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6335: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 10 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 7 Haziran 1944 Çarşamba, Yıl: 34, Sayı: 6336: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 30 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 8 Haziran 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6337: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 32 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 10 Haziran 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6338: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 28 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 23 Haziran 1944 Cuma, Yıl: 34, Sayı: 6345: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 9 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 24 Haziran 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6346: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 10 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 29 Haziran 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6348: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 42 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 1 Temmuz 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6349: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 16 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 4 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6350: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 42 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 6 Temmuz 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6351: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 15 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 8 Temmuz 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6352: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 7 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 11 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6353: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 17 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 13 Temmuz 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6354: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 8 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 25 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6359: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 21 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 1 Ağustos 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6362: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 29 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 5 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6363: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 22 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 7 Ağustos 1944 Pazartesi, Yıl: 34, Sayı: 6364: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 31 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 10 Ağustos 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6366: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 54 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 12 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6367: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 1 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 17 Ağustos 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6369: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 16 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 19 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6370: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 12 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 22 Ağustos 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6371: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 4 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 26 Ağustos 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6373: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 29 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 29 Ağustos 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6374: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 31 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Seçme Atasözleri”, 2 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6376: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 6 atasözünü kaleme almıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 5 Eylül 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6377: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılmakta olan toplam 228 atasözünü 19 sayıda paylaşmıştır. Bu sayıda 12 seçme atasözü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 7 Eylül 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6378: Bu sayıda Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 6 adet atasözü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 9 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6379: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 13 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 12 Eylül 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6380: Bu sayıda Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 4 adet atasözü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 14 Eylül 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6381: Bu sayıda Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 4 adet atasözü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 16 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6382: Bu sayıda Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 14 adet atasözü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 20 Eylül 1944 Çarşamba, Yıl: 34, Sayı: 6383: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 54 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 23 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6384: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 47 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 26 Eylül 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6385: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 8 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 3 Ekim 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6388: Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 5 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 5 Ekim 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6389: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 7 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 28 Ekim 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6399: Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 12 adet atasözü bu sayıda verilmiştir.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 31 Ekim 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6400: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 11 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 7 Kasım 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6403: Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 10 adet atasözü bu sayıda bulunmaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri”, 11 Kasım 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6405: Evren, Anadolu’da yaygın olarak kullanılan 9 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri-1”, 12 Ekim 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6721: Evren, “A” harfi ile başlayan 34 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri-2”, 15 Ekim 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6722: Evren, “A” harfi ile başlayan 25 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri-3”, 19 Ekim 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6724: Evren, “A” harfi ile başlayan 50 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri-4”, 24 Ekim 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6726: Bu sayıda, “A” harfi ile başlayan 36 adet atasözü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri-5”, 26 Ekim 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6727: Evren, “B” harfi ile başlayan 35 adet atasözünü paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri 6”, 31 Ekim 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6729: Evren, “B” harfi ile başlayan 22 adet atasözünü derlemiştir.

Evren, Afif, “Atasözleri -7”, 9 Kasım 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6731: Evren, “B” harfi ile başlayan 14 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri 8”, 12 Kasım 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6732: Bu sayıda, “B” harfi ile başlayan 12 adet atasözü derlenmiştir.

Evren, Afif, “Atasözleri 9”, 23 Kasım 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6737: Evren, bu sayıda “B” harfi ile başlayan 18 adet, “C” harfi ile başlayan 15 adet, “Ç” harfi ile başlayan 16 adet ve “D” harfi ile başlayan 17 adet olmak üzere toplam 66 atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -10”, 28 Kasım 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6739: Bu sayıda “D” harfi ile başlayan 30 adet atasözü bulunmaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri -11”, 14 Aralık 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6746: Evren, “D” harfi ile başlayan 57 adet atasözünü bu sayıda derlemiştir.

Evren, Afif, “Atasözleri -12”, 19 Aralık 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6748: Evren, bu sayıda “D” harfi ile başlayan 6 adet ve “E” harfi ile başlayan 19 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -13”, 24 Aralık 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6750: Bu sayıda “E” harfi ile başlayan 33 adet atasözü okuyucuya aktarılmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri -14”, 26 Aralık 1946 Perşembe, Yıl: 36, Sayı: 6751: Evren, bu sayıda “E” harfi ile başlayan 22 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -15”, 31 Aralık 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6753: Evren, bu sayıda “E” harfi ile başlayan 19 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -16”, 7 Ocak 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6755: Evren, 1944 yılından itibaren başlamış olduğu atasözleri serisini 1947 yılında tamamlamıştır. 1947 yılında yayınlanmış olan 17 sayıda toplam 532 adet atasözünü alfabetik sıraya göre derleyerek okuyucularla paylaştığı tespit edilmiştir. Yazar, “F” harfi ile başlayan 19 atasözünü bu sayıda yayınlamıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri -17”, 1 Şubat 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6766: Evren, bu sayıda “G” harfi ile başlayan 26 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -18”, 22 Şubat 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6775: Evren, bu sayıda “G” harfi ile başlayan 5 adet ve “H” harfi ile başlayan 29 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -19”, 27 Şubat 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6777: Evren, bu sayıda “H” harfi ile başlayan 17 adet, “I” harfi ile başlayan 4 adet ve “İ” harfi ile başlayan 12 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -20”, 1 Mart 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6778: Evren, bu sayıda “İ” harfi ile başlayan 26 adet ve “K” harfi ile başlayan 11 adet olmak üzere toplam 37 atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -21”, 6 Mart 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6780: Bu sayıda “K” harfi ile başlayan 47 adet atasözünü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri -22”, 18 Mart 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6785: Bu sayıda “K” harfi ile başlayan 41 adet atasözünü yer almaktadır.

Evren, Afif, “Atasözleri -23”, 20 Mart 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6786: Evren, bu sayıda “K” harfi ile başlayan 48 adet, “L” harfi ile başlayan 9 adet ve “M” harfi ile başlayan 10 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -24”, 25 Mart 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6788: Evren, bu sayıda “M” harfi ile başlayan 12 adet, “N” harfi ile başlayan 22 adet ve “O” harfi ile başlayan 7 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -25”, 27 Mart 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6789: Bu sayıda “O” harfi ile başlayan 10 adet, “Ö” harfi ile başlayan 19 adet ve “P” harfi ile başlayan 13 adet atasözü yer almıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri -26”, 29 Mart 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6790: Bu sayıda “R” harfi ile başlayan 7 adet ve “S” harfi ile başlayan 33 adet atasözü yer almıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri -27”, 17 Nisan 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6798: Bu sayıda “S” harfi ile başlayan 18 adet, “Ş” harfi ile başlayan 6 adet ve “T” harfi ile başlayan 5 adet atasözü yer almıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri -28”, 24 Nisan 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6801: Evren, bu sayıda “T” harfi ile başlayan 28 adet ve “U” harfi ile başlayan 9 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -29”, 29 Nisan 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6803: Evren, bu sayıda “U” harfi ile başlayan 22 adet “V” harfi ile başlayan 12 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -30”, 1 Mayıs 1947 Perşembe, Yıl: 37, Sayı: 6804: Bu sayıda “V” harfi ile başlayan 7 adet, “Y” harfi ile başlayan 27 adet olmak üzere toplam 34 adet atasözü paylaşılmıştır.

Evren, Afif, “Atasözleri -31”, 24 Mayıs 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6818: Evren, bu sayıda “Y” harfi ile başlayan 21 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Atasözleri -32”, 8 Temmuz 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6832: Evren, bu sayıda “Y” harfi ile başlayan 13 adet ve “Z” harfi ile başlayan 11 adet atasözünü okuyucuya sunmuştur.

Evren, Afif, “Eski Saraçlık-1”, 4 Temmuz 1950 Salı, Yıl: 40, Sayı: 7429: Evren, saraçlık konusunu iki sayıda yazmıştır. Bu çerçevede bu yazıda, saraçlık geleneğinin Anadolu’daki tarihi gelişimini açıklamıştır.

Evren, Afif, “Eski Saraçlık-2”, 7 Temmuz 1950 Cuma, Yıl: 40, Sayı: 7432: Önceki sayının devamı olarak bu sayıda; günümüzde saraçlığın unutulmaya yüz tuttuğu ve geliştirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Evren, Afif, “Bir Etüd: Konya’nın Külfetsiz Nimetleri”, 30 Ocak 1951 Salı, Yıl: 41, Sayı: 7536: Evren, bu yazıda Konya’nın yöresel yemeklerini tanıtmıştır.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-1”, 14 Kasım 1951 Çarşamba, Yıl: 41, Sayı: 7793: Evren, Karacaoğlan ile ilgili geniş bir araştırma yapan Ali Rıza isimindeki bir araştırmacının, Karacaoğlan’ın yaşamış olduğu yer olan Cebelibereket’te yerel halktan dinlemiş olduğu hayatını ve şiirlerini okuyucuyla buluşturmuştur. Karacaoğlan’ın hayatı ve şiirlerini yayınlanmıştır.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-2”, 15 Kasım 1951 Perşembe, Yıl: 41, Sayı: 7794: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-3”, 16 Kasım 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7795: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-4”, 17 Kasım 1951 Cumartesi, Yıl: 41, Sayı: 7796: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-5”, 19 Kasım 1951 Pazartesi, Yıl: 41, Sayı: 7797: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-6”, 20 Kasım 1951 Salı, Yıl: 41, Sayı: 7798: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-7”, 21 Kasım 1951 Çarşamba, Yıl: 41, Sayı: 7799: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-8”, 22 Kasım 1951 Perşembe, Yıl: 41, Sayı: 7800: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Karacaoğlan’a Dair-9”, 23 Kasım 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7801: Evren, Karacaoğlan’ın hayatından ve şiirlerinden bazı kesitleri okuyucuyla buluşturmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Emrah’a Dair-1”, 29 Ocak 1952 Salı, Yıl: 42, Sayı: 7855. 19. yüzyılın halk ve tasavvuf edebiyatının önde gelen isimlerinden biri Âşık Emrah’tır. Nakşibendi tarikatının Halidiye koluna mensup olan Emrah, Erzurum’da doğmuş ve Niksar’da ölmüştür. Bu saz ve halk şairinin birçok şiiri bulunmaktadır. Evren, şairin hayatı ve şiirlerinden bir kıta paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Emrah’a Dair-2”, 30 Ocak 1952 Çarşamba, Yıl: 42, Sayı: 7856: Evren, Âşık Emrah’ın hayatı ve şiirlerinden bir kıta paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Emrah’a Dair-3”, 31 Ocak 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7857: Evren, Âşık Emrah’ın hayatı ve şiirlerinden bir kıta paylaşmıştır.

Evren, Afif, “Konya’da Ocaklar Tekkeler-1” 13 Temmuz 1952 Pazar, Yıl: 42, Sayı: 7946: Evren, eski tarihlerde Konya’da faaliyet gösteren Ocaklar ve Tekkeler

ile bunların yürütmüş oldukları çalışmaları seri halde 2 sayıda yayınlanmıştır. Bu sayıda Ocak ve Tekkelerin kuruluşu ile ilgili kısa bilgi vermiştir.

Evren, Afif, “Konya’da Ocaklar Tekkeler-2” 28 Temmuz 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7947: Bu sayıda; Uçuk, Alazlama, Parpı ve Südükesilenler gibi rahatsızlıkların Ocak ve Tekkelerde nasıl iyileştirildiği ile ilgili bilgiler verilmiştir.

Evren, Afif, “Yayla Kokusu: Bastırık Nedir?”, 27 Temmuz 1951 Cuma, Yıl: 41, Sayı: 7695: Yazar, Türklerin ve Yörüklerin yaylalarda, obalarda ve köylerde kurmuş oldukları ve soğuk hava deposu olarak değerlendirilen Bastırık’ın ne olduğu ne için kullanıldığını ele almıştır.

Evren, Afif, “Bir Divelek Destanı-1”, 28 Eylül 1952 Pazar, Yıl: 42, Sayı: 7951: Evren, Konya’da meşhur olan Divelek Tatlısı’nın özelliklerini, Konya için önemini iki bölüm şeklinde destansı bir dille okuyucuya aktarmıştır.

Evren, Afif, “Bir Divelek Destanı-2” 28 Kasım 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7952: Evren, önceki sayının devamı olarak bu sayıda da Divelek Tatlısı’nı destansı bir dille anlatmaya devam etmiştir.

Evren, Afif, “Konya’da Tekerlemeler”, 28 Kasım 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7952: Evren, Orta Anadolu’ya özgü olup Konya ilinde yaygın olarak kullanılan 39 tekerlemeyi sıralamıştır.

Evren, Afif, “Sergi Destanı” 28 Kasım 1952 Pazartesi, Yıl: 42, Sayı: 7952: Evren, Ermenekli Tahsin Efendi’nin Konya’da ilk defa düzenlenen yerli mallar sergisi ile ilgili yazmış olduğu 52 mısralık destanına yer vermiştir.

Evren, Perihan, “Yerli Maniler Tekerlemeler-1”, 24 Temmuz 1945 Salı, Yıl: 35, Sayı: 6527: Evren, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan tekerlemeleri toplam 2 sayıda bir seri şeklinde okuyucularla paylaşmıştır. Bu sayıda 12 adet yerli mani paylaşmıştır.

Evren, Perihan, “Yerli Maniler Tekerlemeler-2”, 28 Temmuz 1945 Cumartesi, Yıl: 35, Sayı: 6530: Bu sayıda, Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan 6 tekerleme yer almıştır.

Ziya, Gökalp, “Kurt ile Ayı Masalı”, 23 Nisan 1936 Perşembe, Yıl: 26, Sayı: 4796: Gökalp’in masalında gelecek nesillere ders niteliği taşıyan bir yön bulunmaktadır. Masal, yaşlanmış bir kurdun ayılar tarafından öldürölüp kurdun mekanını zapt ettiklerini ancak kurdun yetim kalan beş yavrusunun büyüyüp babalarının mekanını zapt eden o ayıları tekrar oradan çıkardıkları anlatılmaktadır.

Gürtürk, A., “Konya Halıcılık ve Dokumacılığı”, 15 Nisan 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6313: Yazar, Konya’da halıcılığın ve dokumacılığın başlama tarihi ile ilgili olarak kısa bir bilgi verdikten sonra, halıcılık ve dokumacılık sanatlarının unutulmaması için üzerinde durulması gerektiğini ifade etmiştir.

Karaca, Murad Çılgın, “Bir Köy Düğünü”, 10 Ocak 1938 Pazartesi Yıl: 28 Sayı: 5071: Karaca, Aksaray’a bağı Halvadara köyüne yapmış olduğı bir gezi sırasında karşılaşmış olduğı bir köy düğünü, düğünde sergilenen gelenek ve görenekleri kaleme almıştır.

Karaca, Murad Çılgın, “Hasandağının Efsanesi”, 23 Şubat 1938 Cuma Yıl: 28 Sayı: 5100: Karaca, yıllardan beri Hasandağı isminin nerden geldiğı konusundaki merakını gidermek için yapmış olduğı çalışmada, Hasandağı ile ilgili halk arasında geçen iki rivayeti kaleme almıştır.

Karaca, Murad Çılgın, “Viranşehir Efsanesi”, 12 Nisan 1938 Salı, Yıl: 28, Sayı: 5134: Karaca, Aksaray’ın Hasandağı eteklerinde bulunan Viranşehir isimli yer hakkında yapılmış olan bir araştırma sırasında şehrin tarihi ile ilgili yöre halkının söylemiş olduğı rivayetleri bir gezi yazısı niteliğinde okuyuculara sunmuştur.

Karaca, Murad Süküti, “Eski Ustaları Anış Şiiri”, 27 Nisan 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6318: Karaca, bu şiirinde kendisinden önce yaşamış olan halk şairlerini özlem ve minnetle yad etmiştir.

Karaca, Murad Süküti, “Aşık Şiiri”, 27 Mayıs 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6330: Aşık şiirinde, aşığın gün yüzü görmeden ve kendi arzularını gerçekleştirmeden hayata veda ettiği belirtilmeye çalışılmıştır.

Karaca, Murad Süküti, “Mevlanayı Ziyaret Şiiri”, 10 Haziran 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6338: Şair, Mevlana'nın türbesini ziyaret ettiği sırada yaşamış olduğu duyguları ifade etmeye çalışmıştır.

Karaca, Murad Süküti, “Döner Şiiri”, 25 Temmuz 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6359: Şair, içindeki aşkın Semazenler gibi içinde döndüğünü vurgulamaya çalışmıştır.

Karaca, Murad Süküti, “Sılayı Ziyaret Şiiri”, 29 Temmuz 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6361: Şair, eski dostunun zaman içerisindeki değişimini ve bundan duyduğu rahatsızlığı şiirsel bir dille ifade etmiştir.

Karaca, Murad Süküti, “Aşık Dilinde 30 Ağustos Şiiri”, 2 Eylül 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6376. Şair, 30 Ağustos Zafer Bayramı anısına söz konusu şiiri yazmıştır. Ancak yayın tarihi açısından bir zamanlama hatası yapıldığı görülmektedir.

Karaca, Murad Süküti, “Bekleyiş Şiiri”, 25 Kasım 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6411: Bekleyiş şiirinde şair, sevdiği kıza olan özlemini Konya'da konuşulan eski yerel Türkçe ile ifade etmeye çalışmıştır.

Karaca, Murad Süküti, “Bir Hemşeri Aşıka Sesleniş Şiiri”, 27 Eylül 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6556: Karaca, önceki sayıda Cenap Kendi tarafından kendisine ithaf edilen şiire cevap niteliği taşıyan bir şiirle karşılık vermiştir.

Karaca, Murad Süküti, “Aşık Dilinde Aşık Şiiri”, 27 Ağustos 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6702: Karaca, bir aşığın gözünden aşıkların nasıl oldukları ve nasıl bir ruh haline sahip olduklarını şiirinde ifade etmeye çalışmıştır.

Karaca, Murad Süküti, “Tanrı’ya Sesleniş Şiiri”, 3 Eylül 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6704: Karaca, şiirinde neden aşkın yaratıldığını, aşk acısı yaşayan kişilerin neden hep bir çile içerisinde olduklarını Tanrı’ya sitem edercesine sorular sormuştur.

Karaca, Murad Süküti, “Aşıklar İlinde Gördüklerim Şiiri”, 7 Eylül 1946 Cumartesi, Yıl: 36, Sayı: 6706: Şiirde, bir aşık diyarı olan Konya’da eskiden eser kalmadığı ifade edilmeye çalışılmıştır.

Karaca, Murad Süküti, “Sıla Yankısı Şiiri”, 12 Kasım 1946 Salı, Yıl: 36, Sayı: 6732: Karaca, şiiri arkadaşı ve aynı zamanda hemşerisi olan Mesud Konan’a ithafen kaleme almıştır.

Kendi, Cenap, “Konya’dan Selam Şiiri”, 16 Ağustos 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6538: Şair, şiiri değer verdiği anlaşılan Murat Sükuti Karaca adındaki bir arkadaşı için kaleme almıştır.

Köymen, Nusret, “Köylü Türküsü Şiiri”, 9 Aralık 1941 Salı, Yıl: 31, Sayı: 5916: Köymen şiirinde, Türk köylüsünün yıllık faaliyetleri üzerinde durmuştur. Başka bir deyişle köylünün ekip biçmesi, kışın tezek yakması gibi özellikleri vurgulanmıştır.

Kum, Naci, “Kışlaktan Yaylağa”, 22 Haziran 1937 Perşembe, Yıl: 27, Sayı: 4954: Kum, yazısında Akdeniz bölgesinde geçmiş tarihlerden günümüze kadar bölgede yaşayan kişilerin kışın ve yazın konakladıkları yerleri ve buralarda nasıl hayat sürdürdüklerini okuyuculara aktarmaya çalışmıştır.

Oğuz, Hasan Tahsin, “Çiftçiler Şiiri”, 8 Nisan 1947 Salı, Yıl: 37, Sayı: 6794: Şiirden anlaşıldığı kadarıyla Oğuz’un çiftçilikle uğraşan bir kişi olduğu anlaşılmaktadır. Şiirde, çiftçilerin yaşam tarzı işlenmiştir.

Oran, Salih, “Paraya Doymaz İnsan Fıkrası”, 27 Aralık 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6594: Oran, M.Ö. 600 yıl önce Asya’nın kraliçesi olarak nitelendirilen Babil’de geçen bir hadiseyi okuyuculara sunmuştur. Rivayete göre Babil hükümdarı ölünce kent, Semiramis ve Nitokris isimli kraliçelere kalmıştır. Nitokris ölmeden önce bir vasiyet yazdırmış ve öldükten sonra mezarının içine koyulmasını istemiştir.

Nitokris öldükten sonra Babil, Dara tarafından işgal edilmiştir. Dara, gömülen paranın yer altında bir işe yaramayacağını belirterek paranın çıkarılması için emir vermiştir. Fıkra, mezar açıldığında; Dara'nın hayatında gördüğü en ağır sözü görmesiyle son bulmaktadır.

Önder, Mehmet, “Köyleri Köyleri Şiiri”, 10 Mayıs 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6495: Önder, köyüne olan özlemini şiire dökmüştür.

Önder, Mehmet, “Köyüme Yerleşirken Şiiri”, 12 Mayıs 1945 Cumartesi, Yıl: 35, Sayı: 6496: Önder, yurtdışında yaşamış olduğu yıllardan sonra, köyüne geri dönüşünü ve tekrar köye yerleştiği sırada duymuş olduğu duyguları şiire dökmüştür.

Önder, Mehmet, “Köye Dönüş Şiiri”, 27 Eylül 1945 Perşembe, Yıl: 35, Sayı: 6556: Daha önce yurtdışında yaşadığı “Köyüme Yerleşirken” şiirinden anlaşılan Önder'in bu şiirini köye döndüğü sırada yaşamış olduğu ilk duyguları dile getirmek için kaleme aldığı söylenebilir.

Rüşdi, Hasan, “İzmir İçin Destanı”, 28 Ağustos 1952 Perşembe, Yıl: 42, Sayı: 7949: Ermenekli bir şair olan Hasan Rüşdi tarafından yazılmış olan bu eser; İzmir'in işgali ve istilasını konu almaktadır. İstibdat döneminde İzmir'de sürgün hayatı yaşayan şair üzüntülerini milli duygulara tercüman olacak şekilde destanda işlemiştir.

Sezgin, Haşmed, “Bezginlik Şiiri”, 1 Şubat 1947 Cumartesi, Yıl: 37, Sayı: 6766: Sezgin, hayata karşı duymuş olduğu bezginlik durumunu şiirde ifade etmiştir. Bu çerçevede dünyadaki bütün güzelliklerin bir araya gelseler dahi gönlünü eğlendiremeyeceğini vurgulamıştır.

Talu, Ercümen Ekrem, “Bekri Mustafa Fıkrası”, 10 Temmuz 1943 Cumartesi, Yıl: 33, Sayı: 6198: Talu, silah taşımanın yasak olduğu bir devirde Bekri Mustafa ile Kolbaşı arasında geçen iğneleyici diyalogu aktarmıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-1”, 1 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4625: Varlık, aşıkların sevgililerine karşı kullanmış olduğu özlü bir mani kaleme almıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-2”, 2 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4626: Varlık, hayatında olup onu terk eden diğer insanlar gibi sevdiği kızın da kendisini terk etmesini konu alan bir mani kaleme almıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-3”, 6 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4628: Varlık, bu manisinde, sevdiği kişiye yalvarması durumunda onu affedip affetmeyeceğini dile getirmektedir.

Varlık, İlhan, “Maniler-4”, 9 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4629: Varlık, bu manisinde, kendisini üzenlerin yüzünden düştüğü durumu tasvir ederek, başına gelenlerin kendisi ile ilgili empati kurabildiğini, bilmeyenlerin ise gülüp geçtiğinden dem vurmaktadır.

Varlık, İlhan, “Maniler-5”, 12 Mayıs 1935 Pazar, Yıl: 25, Sayı: 4630: Varlık, bu manisinde, sevgilisine olan özlemi dile getirmiştir.

Varlık, İlhan, “Maniler-6”, 15 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4633: Varlık, bu sayıdaki manisinde, sevgilisinin bütün dertlerine ilaç olabilecek yegane kişi olduğunu belirtmek istemiştir.

Varlık, İlhan, “Maniler-7”, 16 Mayıs 1935 Perşembe, Yıl: 25, Sayı: 4634: Varlık, 4630 sayıdaki manisinde olduğu gibi sevgilisine olan özlemini mani ile ifade etmeye çalışmıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-8”, 19 Mayıs 1935 Pazar, Yıl: 25, Sayı: 4635: Varlık, kendisine karşılık vermeyen sevgilisine sitemkâr bir dil kullanarak beklentisini dile getirmiştir.

Varlık, İlhan, “Maniler-9”, 20 Mayıs 1935 Pazartesi, Yıl: 25, Sayı: 4636: Varlık, sevilisini gök cisimlerinin özelliklerinden yola çıkarak betimlemeye çalışmıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-10”, 22 Mayıs 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4637: Varlık, evhamlı bir sevgilinin hareket tarzından şikâyet edercesine söz konusu maniyi kaleme almıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-12”, 14 Haziran 1935 Cuma, Yıl: 25, Sayı: 4651: Bu manide Varlık, sevgiliye karşı beslediği duyguların kendisini nasıl bir duruma düşürdüğünü ve sevgilisinden yana olan beklentisini üstü kapalı bir biçimde ifade etmeye çalışmıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-13”, 15 Haziran 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4652: Varlık, gurbette geçirmiş olduğu uzun süre nedeniyle sevilisine olan özlemi mani biçiminde kaleme almıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-14”, 19 Haziran 1935 Çarşamba, Yıl: 25, Sayı: 4654: Varlık, içinde yanıp tutuşan sevginin ölünceye kadar devam edeceğini mani şeklinde dile getirmiştir.

Varlık, İlhan, “Maniler-15”, 22 Haziran 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4656: Bu manide; birçok kızı tanıdığı halde kalbinin yalnızca sevdiği kıza açıldığı yazar tarafından vurgulanmaktadır.

Varlık, İlhan, “Maniler-16”, 29 Haziran 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4660: Varlık, kalbinin sevgi konusunda nasıl bir özelliğe sahip olduğunu ifade etmek istemiştir.

Varlık, İlhan, “Maniler-17”, 2 Temmuz 1935 Salı, Yıl: 25, Sayı: 4661: Varlık, kendisi ve sevgilisi arasındaki ilişkiyi bülbül ile güle benzeterek sevdiği kişiye olan özlemi ele almıştır.

Varlık, İlhan, “Maniler-18”, 6 Temmuz 1935 Cumartesi, Yıl: 25, Sayı: 4664: Sevdiği kızın giyimini Ay’ın tek olması ile eş değer tutarak sevgilisinin cezbedici güzelliğini vurgulamaya çalışmıştır.

Yağbasan, “Tekerleme”, 15 Eylül 1950 Cuma, Yıl: 40, Sayı: 7488: Yağbasan, sıkı ilişki içerisinde olduğu bir köylünün bir köylü ağzıyla kendisine naklettiği bir tekerlemeyi Babalık Gazetesi okuyucularıyla paylaşmıştır.

Yolcu, “Bir Telkin Fıkrası”, 18 Mayıs 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6327: Fıkra, başı sarıklı, molla kılıklı cahil kişinin yaptığı yolculuk sırasında bir Yörük köyüne rast gelmesi ve köylülerin defnedemediği bir kişiyi defnetmesi sırasında yapmış olduğu komik ve küfürlü telkini konu almaktadır.

Yolcu, “Ben Dinsiz Miyim? Fıkrası”, 27 Mayıs 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6330: Fıkra bir Bektaşî ve cami cemaati arasında geçmektedir. Hikâye; camiye giden bir Bektaşî'nin meraktan dolayı camideki kişilerin isimlerini sormasıyla başlamaktadır. Camidekilerin isimlerinin son harfinin din eki ile bitmesinden dolayı kendi isminin de Aliddin olduğunu söylemesi üzerine cemaatle Bektaşî arasında geçen ilginç diyalog yazar tarafından aktarılmıştır.

Yolcu, “Bu Oyunu Kadı Efendi Çıkardı Fıkrası”, 30 Mayıs 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6331: Zamanın birinde buğday taşıyan iki Yörük'ten birinin şehirde bir suç işlemesinden dolayı ceza olarak kent meydanında teşhir edilirken o sırada halk arasından bulunan diğer arkadaşı ile suçlu kişi arasında geçen diyalog yazar tarafından okuyucuya ulaştırılmaya çalışılmıştır.

Yolcu, “Peşin Namaz Fıkrası”, 1 Haziran 1944 Perşembe, Yıl: 34, Sayı: 6332: Fıkra bir Bektaşî ve bir hoca arasında geçmektedir. Buna göre zamanın birinde yolculuk yapan bu iki arkadaş mola verdikleri sırada hoca namaz kılmış ve namazı epeyce sürmüştür. Bektaşî, namazın uzadığını merak ederek hocaya sormuş ve kazanın kılındığı için uzun sürdüğü cevabını almıştır. Diğer gün Bektaşî namazı kılmış ve epeyce uzun sürmüştür. Bunu merak eden hoca sormuş ve yarın ki namazların kılındığına yönelik bir cevap almıştır. Hocanın böyle olmaz demesi üzerine Bektaşî'nin senin oluyor da benim niye olmuyor demesi ile fıkra son bulmaktadır. Yazar bu fıkrada, sadece kendi inşa ettiğimiz değerlerin doğru olduğuna inanmanın yanlış olduğunu vurgulamak istemiştir.

Yolcu, “Yuf Borusu Fıkrası”, 6 Haziran 1944 Salı, Yıl: 34, Sayı: 6335: Fıkra hastalanan ve ölmek üzere olan bir Bektaşî ile komşuları arasında geçmektedir. Fıkrada, Bektaşî'nin öldüğü zaman komşularından yerine getirmelerini istediği şeylerin olduğunu ve bunu diğer dünyada keyif çatmak için istediği belirtilmektedir.

Yolcu, “Öyleyse Ben De Karıştırıyorum Fıkrası”, 16 Aralık 1944 Cumartesi, Yıl: 34, Sayı: 6418. Fıkroda, bir hoca ile Bektaşî arasında geçen diyalog anlatılmaktadır. Rivayete göre; hoca sarhoşluk veren içkilerin haram olduğunu söylemiş, buna karşılık Bektaş da hocaya giymiş olduğu ipekli entarinin haram olup olmadığını sormuştur. Hoca bu entarinin pamukla karışık olduğu için haram olmadığını söylemesi üzerine Bektaş da rakıya su kattığı için haram olamayacağını söylemesiyle fıkra son bulmuştur.

Yolcu, “Bu Ayet Bugün Nazil Oldu Fıkrası”, 8 Ocak 1945 Pazartesi, Yıl: 35, Sayı: 6428. Zamanın birinde Yörük aşiretlerinin beyi olan Comuk Bey, köy imamını yanına çağırır. Kendisine namazda önde durduğu ve namaz esnasında adını hiç anmadığı için çok kızdığını söyleyerek imamı tehdit eder. İmam korkudan namaz sırasında okuduğu her ayetin sonuna Comuk ismini ekler. Bunun üzerine cemaatten biri namazdan sonra böyle bir ayetin olmadığını hocaya söylediğinde; hoca cevap olarak ayetin bugün indiğini belirterek fıkra biter.

Yolcu, “Birkaç Atasözü”, 22 Ekim 1949 Cumartesi, Yıl: 39, Sayı: 7222: Yolcu mahlasını kullanan yazar, dönemin Konya’sında yaşanan siyasi sorunlar nedeniyle hatırlamış olduğu 6 atasözünü okuyucularıyla paylaşmıştır.

Yolcu, “Köylü İlacı Katran”, 5 Eylül 1951 Çarşamba, Yıl: 41, Sayı: 7735: Yolcu mahlasını kullanan yazar, katranın kültürümüzdeki yeri üzerinde durduktan sonra, Konya’nın bir köyü olan Çayırbağı’nda gezinirken gençlerin gözlerini korumak için kaşlarına katran çektiklerini tespit etmiştir. Yazar çalışmanın sonucunda pek çok kişinin bu yanlış uygulama yüzünden gözlerini kaybettiğini belirtmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

HALKBİLİMİ AÇISINDAN BABALIK GAZETESİ'NİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Babalık Gazetesi 1910-1952 yılları aralığında Konya'da faaliyet gösteren bir gazetedir. Bu çalışma kapsamında 1935-1952 yılları aralığındaki yayınlanan sayılar ele alınmıştır.

1935-1952 yılları aralığında Babalık Gazetesi'nde halkbiliminin inceleme alanına giren toplam iki yüz doksan yazı yer almıştır. Bu çerçevede 1935'te 27, 1936'da 6, 1937'de 7, 1938'de 8, 1939'da 6, 1940'ta 2, 1941'de 1, 1942'de 32, 1943'te 9, 1944'te 71, 1945'te 10, 1946'da 19, 1947'de 19, 1948'de 4 ve 1949'da 6 halkbiliminin inceleme alanına giren yazı yayınlanmıştır. 1950 yılında yayınlanan halkbilimi yazılarının sayısı 6, 1951'de 14 ve 1952'de 43'tür.

1935-1945 yılları aralığında toplam iki yüz doksan halkbilimi ile ilgili yazı yer almaktadır. Bu yıllar aralığında yayınlanan yazılar Ali Mustafa, S. Batu, Afif Evren, İlhan Varlık, Ziya Gökalp, Âşık Mehmet, Naci Kum, Murad Çılgın Karaca, Nusret Köymen, İsmail Hakkı Baltacıoğlu, Ercümend Ekrem, Halit Bayri, Osman Atilla, Sadri Usta, Murad Süküti Karaca, Cenap Kendi, N. Yıldırım Kemal, Perihan Evren, Mehmet Önder, Fıkracı, Yolcu, Y.K., A. Göktürk, Yurtyolu ve Devri mahlasını kullanan yazarlar tarafından kaleme alınmıştır. Bunlara ek olarak Yazarı belli olmayan kişiler tarafından yazılan yazılar da gazetede yer almıştır.

Halkbiliminin inceleme alanına giren yazılar Babalık gazetesinde en çok 1944 yılında olduğu görülmektedir. 1946-1952 yılları aralığındaki dönemde ise Babalık Gazetesi'nde halkbilim ile ilgili toplam 111 yazı kaleme alınmıştır. Bu yazılar; Murad

Süküti Karaca, Afif Evren, Haşmed Sezgin, Hasan Tahsin Oğuz, Cemal Kaynak Hafız Cemal, Muzaffer Erdoğan, Cevdet Baykal, Yağıbasan, Sami Bektaş, Âşık Gamlı, Mucip Avni, Hasan Ruşdi, Yolcu mahlaslı yazarlar ve yazarı belli olmayan kişiler tarafından yazılmıştır.

1935-1952 yılları aralığında en çok yazı kaleme alan yazarlara bakıldığında; Afif Evren, Yazarı belli olmayan kişiler, İlhan Varlık, M. Halit Bayri, Mehmet Önder, Muzaffer Erdoğan yazı kaleme alarak bu dönemin öne çıkan isimleri olmuşlardır. Bu yıllar aralığında Afif Evren yazı yoğunluğu ile ön plana çıkmaktadır.

Babalık gazetesinde, halkbiliminin şu alanlarında yazılar görülmektedir: Efsane, destan, masal, fıkra, atasözü, halk şiiri, mâni, tekerleme, bilmece, dokumacılık, saraçlık, zeybek, halk hekimliği, tarım ve hayvancılık, halk mutfağı, düğün, festivaller, güreş ve cirit.

Efsaneler, gerçek veya hayali, olay veya yer hakkında anlatılan hikayelerdir. Gazetede yayınlanan efsane sayısı iki olup bu yazılar Murad Çılgın Karaca tarafından kaleme alınmıştır. Babalık Gazetesi'nde kaleme alınan Hasandağı ve Viranşehir isimlerinin nereden geldikleri hangi efsaneye dayanarak bu isimleri aldıkları anlatılmıştır.

Destanlar toplum vicdanının sesi, milli şuuru güçlendirme, milli birlik ve beraberliği sağlayan önemli eserlerdir. Ortak bilinçle oluşan ülkü ve gelenek gibi milleti ayakta tutan unsurlar bu yönüyle bakıldığında o milletin soy özellikleri, sosyal yapıları, milli değerleri, gelenekleri ve görenekleri hakkında okuyucuya bilgi vermektedir. Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları aralığında on destan yer almıştır. Babalık Gazetesi'nde yer alan aşık tarzı destanlar sosyal, ekonomik ve çevreyle ilgili olan destan kategorisini oluşturmaktadır. Bu bağlamda incelendiğinde gazetede yer alan aşık tarzı destanların Konya ve civarını ilgilendiren yöresel içerikli destanlar olduğu tespit edilmiştir. Bu yazılar Afif Evren, Aşık Mehmed, Murat Çılgın Karaca, Hasan Ruşdi tarafından yazılmıştır.

Masallar, halkın yaratısı olan ve kuşaktan kuşağa sürüp aktarılan, olağanüstü durum ve olayları yine olağanüstü varlıklara dayandırarak anlatan sözlü anlatım türüdür.

Babalık Gazetesi'nde yayınlanan masal sayısı ikidir. Masallar Ziya Gökalp ve Afif Evren tarafından kaleme alınmıştır. Ayrıca yazarı belli olmayan kişiler tarafından 30 seride kaleme alınmış “Üç Sergüzeşt” isimli yazı yer almaktadır. Ziya Gökalp ve Afif Evren tarafından yazılan masallar hayvan masalları kategorisi içerisinde yer almaktadır. Üç sergüzeşt masal serisi her ne kadar asıl masal kategorisinde yer alıyor gibi görünse de masal tanımını bünyesinde bulundurmamaktadır.

Fıkra, içinde tuhaf bir vaka, iğneli bir söz, hazırcevaplık veya cinas, kinaye ve keskin zekâ ürünü bir sonuç bulunan kısa hikâyelerdir. Bu kısacık hikâyeler az çok tarihe veya kişilere dayandığı gibi onlara atfedilmiş, büsbütün veya kısmen uydurulmuş da olabilmektedir. Gazetede on fıkra yer almaktadır. Bu fıkralarda ortaya konulan sorunlar kısa ve akıcı bir üslupla anlatılmıştır. Babalık Gazetesi'nde fıkralar Türk boyları arasında halkın ve zümrelerin ortak unsurlarının birleşmesinden doğan Bektaşi, Yörük, Keçecizade İzzet Molla gibi tiplerin etrafında şekillenerek okuyucunun istifadesine sunulduğunu görmekteyiz. Gazetenin 1935-1952 yılları aralığında fıkra türünü kaleme alan yazarlar Yolcu mahlası ile tanınan yazar ve Yazarı belli olmayan kişiler olarak bildiğimiz yazarlardır. Yolcu mahlası ve Yazarı belli olmayan kişiler tarafından kaleme alınmıştır. Gazete halkbilimi açısından incelendiğinde fıkra türünün gazetede oldukça sınırlı olduğu görülmektedir.

Atasözü, geçmişten günümüze kadar süre gelen, ataların deneyim ve tecrübelerini bilge bir üslupla kısa ve öz olarak anlattıkları öğüt verici nitelikteki kalıplaşmış sözleridir. Babalık Gazetesi'nde sözlü anlatım geleneğinin önemli bir türü olan atasözlerini içerik olarak incelediğimizde toprağa ve ekime dair atasözleri, Konya'da en çok bilinen atasözleri, dönemin siyasi ve medeni durumunu ifade etmek için yazıların yayınlandığını görmekteyiz. Yazılar alfabetik sıralama ile okuyucuyla buluşturulmuştur. Ayrıca gazetede atasözü türünü en çok işleyen yazar Afif Evren olmuştur. Babalık Gazetesi'nde seksen dört “Atasözü” başlıklı yazı yer almıştır. Yazarı belli olmayan kişiler tarafından seri olarak ayrı ayrı kaleme alınmıştır. Afif Evren tarafından sayıda harf sırasına göre atasözleri serisi paylaşılmıştır. Ayrıca Yolcu mahlasıyla yazı yer almıştır.

Halk şiiri oluşum, gelişim ve şekilleniş bakımından yüzlerce yıllık bir sürenin sonunda farklı dönem ve değişen ve gelişen koşullardan da beslenerek günümüze kadar gelmeyi başarmış sözlü anlatım geleneğinin bir türüdür. Değişen dünya şartları ve kültürel atmosferle birlikte birtakım değişiklikler göstermişse de büyük oranda özünü korumuştur. Babalık Gazetesi'nde kaleme alınan halk şiirleri temaları bakımından ayrılık, sevgiliye özlem, toplumsal olaylar, yiğitlik ve ölüm ile ilgili bir çerçeveyi kapsamaktadır. Gazetenin ilgili yıllarında altmış iki halk şiiri yer almıştır. Bu şiirler Afif Evren, Murat Sukuti Karaca, M. Halit Bayri , Mehmet Önder , Hasan Tahsin Oğuz , Muzaffer Erdoğan, Haşmed Sezgin, Nusret Köymen, Aşık Mehmet, Yazarı belli olmayan kişi tarafından ve Devri mahlasıyla yazı yer almıştır.

Mâni, söylendikleri bölgenin ve yörenin kültürel ve sosyal yapısının izlerini taşıyan, kuşaktan kuşağa aktarılarak günümüze kadar ulaşan halen canlı olarak yaşayan bir sözlü anlatım geleneğidir. Babalık Gazetesi'nde yer alan manilerin konusunu aşk oluşturmaktadır. Ayrıca bu türde gazetede en fazla yazı kaleme alan yazar İlhan Varlık'tır. Gazetede yayınlanan mâni sayısı on dokuzdur. Bu yazılar Afif Evren, İlhan Varlık tarafından derlenmiştir.

Tekerleme, mantık ve anlamlılık temeline bağlı kalmadan eğlendirme ve keyiflendirme temeline bağlı kalarak özellikle ses ve ritimden beslenen üründür. Babalık Gazetesi'nde yayınlanan tekerleme sayısı dördüttür. Babalık Gazetesi'nde kaleme alınan tekerlemeler, yerli tekerlemeler ve Konya'da tekerlemeler başlıklarından anlaşılacağı üzere Konya yöresinde bilinen tekerlemeler okuyucu ile buluşturulmuştur. Bu tekerlemeler Perihan Evren, Afif Evren, Yağıbasan mahlasını kullanan yazar tarafından kaleme alınmıştır.

Bilmece, bir şeyin ismini anmadan, cevaba götüren ipuçlarını karşıdaki kişiye üstü kapalı bir biçimde söyleyerek ya da belirterek o şeyin ne olduğunu bilmeyi okuyana ya da dinleyene bulduran oyundur. Gazetede kaleme alınan bilmece Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan bilmece olduğu tespit edilmiştir. Babalık Gazetesi'nde yayınlanan bilmece bakıldığında; yalnızca üç seri halinde toplam yirmi dört anonim bilmece Yazarı belli olmayan kişiler tarafından derlendiği tespit edilmiştir.

Dokumacılık el sanatları geleneği ilk kez Orta Asya Türklerinin buldukları bölgelerde ortaya çıkmakla birlikte iplerin dik bir açı olacak biçimde birbirlerinin altından ve üstünden geçirilerek elde edilen ürünlere verilen isimdir. Gazetede, geleneksel mesleklerden dokumacılık ile ilgili tek bir yazı yer almaktadır. Bu yazıda, Konya'da halıcılığın ve dokumacılığın başlama tarihi hakkında kısa bir bilgi verildikten sonra, halıcılık ve dokumacılık sanatlarının unutulmaması için üzerinde durulması gerektiğini ifade etmiştir. Dokumacılık el sanatları geleneği ile ilgili tek yazı A. Göktürk tarafından kaleme alınmıştır.

Saraçlık el sanatları geleneği binek veya çeki at takımları, semer, eyer gibi bütün takımların deri ve meşinden olan kısımlarını yapma ve tamir etme zanaatine verilen isimdir. Gazetede bir diğer geleneksel mesleklerden olan saraçlık ile ilgili olarak da yayınlanmış olan yazıların sınırlı sayıda olduğu belirlenmiştir. Gazetede saraçlık geleneğinin Anadolu'daki tarihi gelişimi hakkında bilgi veren ve sonrasında yazının devamı niteliğinde ikinci yazı yazılmıştır. O dönemde dahi saraçlık geleneğinin unutulmaya yüz tuttuğunu ve geliştirilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Bu bağlamda Afif Evren'in seri şeklindeki yazısı dikkate değerdir.

Gösteri sanatlarından zeybek, Batı Anadolu yöresinde oynanan bir halk oyunudur. Babalık Gazetesi'nde gösteri sanatları ile ilgili olarak zeybek isimli bir şiir bulunmaktadır. Bu şiirde Aydın ilinin Menderes ilçesine has olan zeybek oyununun önemi vurgulanmakla birlikte zeybekte yapılan her hareketin hangi anlama geldiğini şiirsel bir üslupla yazar, okuyucu ile buluşturmuştur. Zeybek hakkında yayınlanmış olan tek yazının Ali Mustafa tarafından kaleme alındığı görülmektedir.

Halk Hekimliği, tıbbın gelişmediği çağlarda, insanların kendi özel çabalarıyla ve merkezinde inanç unsurunun yer aldığı hastalıkları tedavi etme yöntemine verilen isimdir. Babalık Gazetesi'nde halk hekimliği ile ilgili 15 yazı yayınlanmıştır Halk hekimliği yazılarında Konya yöresinde çeşitli hastalıklar ve bu hastalıkların tedavi yöntemleri, hastalar için uygulanacak yöntemlerin faydalı ve zararlı yönleri okuyucuların bilgisine sunulmuştur. Bu yazılardan Afif Evren, Hafız Cemal ve Yolcu mahlaslı yazar tarafından yazı kaleme alınmıştır. Bu konu hakkında dönemin önemli yazarlarından olan Afif Evren'in yazıları ön planda görülmektedir.

Tarım ve hayvancılık konusunda yayınlanmış olan yazıların sayısı ondur. S. Batu S., Naci Kum, Sami Bektaş, Afif Evren, Yazarı belli olmayan kişiler tarafından yazı kaleme alınmıştır.

Babalık Gazetesi'nde tarım ve hayvancılık konusunda kaleme alınan yazıların hayvan bakımı, bahçe bakımı, koyunculuk, konaklama hakkında bilgiler verilmiştir. Hayvan bakımı hakkında kaleme alınan yazılarda hayvan bakımının nasıl olması gerektiği ve özellikle bozkırın hâkim olduğu Konya'da hayvan beslemenin zorlukları ve dikkat edilmesi gereken hususlar açıklanmıştır. Bahçe bakımı hakkında yazılan yazılar da yazar, yabancı otların bitkilere verdiği zararların üzerine dikkatle eğilmiş, bahçe bakımı yapılırken nelere dikkat edilmesi gerektiği okuyucuların bilgisine sunulmuştur. Koyunculuk hakkında kaleme alınan yazılarda yazar, Anadolu'nun pek çok yerinde koç katımının farklı zamanlarda yapıldığını belirterek, Anadolu'da koç katımının nasıl yapıldığını iki sayı şeklinde okuyucu ile buluşturmuştur. Konaklama hakkında kaleme alınan yazılarda ise yazar, Akdeniz bölgesinde geçmiş tarihlerden günümüze kadar bölgede yaşayan kişilerin kışın ve yazın konakladıkları yerleri buralarda nasıl hayat sürdürdüklerini okuyuculara aktarmıştır. Bu yazılar Afif Evren , Sami Bektaş , Batu S ve Yazarı belli olmayan kişiler tarafından yazılmıştır.

Halk mutfağı, bir bölgedeki halkın günlük veya uzun süreli yiyecek ve içecek ürünlerinin hazırlanışı, tüketildiği mekanları, kullanılan araç ve gereçleri temelinde inanç ve değer yargılarını içeren geniş bir alanı kapsamaktadır. Babalık Gazetesi'nde halk mutfağı ile ilgili olarak bir yazı yayınlanmıştır. Bu yazıda dünyada farklı alanlarda kullanılan darının Anadolu bölgesinde pekmez yapımında kullandığı bilgisini aktarmıştır. Söz konusu yazı Yazarı belli olmayan kişiler tarafından kaleme alınmıştır.

Toplumsal uygulamalar, ritüeller ve festivaller açısından bakıldığında; Babalık Gazetesi'nde Konya yöresinde düğün ve festivalleri ele alan yazıların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir. Kaleme alınan yazıda, Aksaray'a bağlı Halvadara köyünde uygulanan gelenek, görenek, örf ve adetler hakkında bilgi verilmiştir. Düğünlerle ilgili olan tek yazı Murad Çılgin Karaca tarafından kaleme alınmıştır. Babalık Gazetesi'nde festivallerle ilgili bir yazı ele alınmıştır. Yazıda, kış mevsimini

bitirdikten sonra yazı karşılamak mahiyetiyle Akşehir halkının bir festival düzenlediklerini ve bu festivalin yörenin tanıtılmasına büyük oranda katkı sağladığını ifade edilmiştir. Festivallerle ilgili bu yazının ise Yazarı belli olmayan kişiler tarafından kaleme alındığı görülmektedir.

Gazetede halk sporlarından olan güreş konusunda 1935-1952 yılları aralığında yirmi dokuz yazı ele alınmıştır. Bu yazılar, Konya’da düzenlenmiş ve düzenlenecek olan müsabakalar hakkında bilgiler vermekle birlikte aynı zamanda sporcuların seçilme aşamaları ve bir pehlivanın taşınması gereken özellikler anlatılmıştır. Söz konusu yazıların tümü yazarı belli olmayan kişiler tarafından kaleme alınmıştır. Gazetede bir diğer halk sporu olan cirit ile ilgili iki yazı bulunmaktadır. Bu yazıların konusu, binicilerin cirit denemesine ve oynanan oyuna herkesin katılabileceğinin duyurusu yapılmıştır. Cirit ile ilgili olan yazılar, yazarı belli olmayan kişiler tarafından ele alınmıştır.

Babalık Gazetesi’nde halkbilimi unsuru taşıyan yazılar genel itibarıyla Konya sözlü kültürünün gelişimine ve aktarılmasına hizmet etmiştir. Babalık Gazetesi’nde incelenen halkbilimi unsurları Konya’nın mahalli özelliklerini yansıttığı görülmektedir. Gazete halk şiirleriyle, manilerle, atasözleriyle, tekerlemelerle, bilmecelele, halk mutfağı ve halk hekimliğı gelenekleriyle, Konya yöresindeki sözlü kültür zenginliğini ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Bu yönden bakıldığında Babalık Gazetesi’nin halkbilimi unsurlarının halkı bilgilendirmek ve var olan kültürü ortaya çıkarmak için kültür aktarımı rolünde bulunduğu görülmektedir.

SONUÇ

Konya’da yerel bir gazete olarak çıkan Babalık gazetesi, 23 Aralık 1910 tarihinde yayın hayatına başlamıştır. Çeşitli adlar ile çıkan siyasi, ekonomik, kültürel vb. gibi konularda çok sayıda yazı içermektedir. Hemen hemen her alanda yazılar kaleme alarak halkı bilinçlendirmeyi amaçlayan gazete; Millî Mücadele döneminde basılan bildirilerle Batı Cephesi'nin en büyük destekçilerinden olmuştur. Cepheden gelen zafer haberlerini, Ankara'dan alınan emir ve görüşleri kamuoyuna duyurmuştur.

Babalık gazetesinde 1935-1952 yılları arasında kaleme alınan ve neşredilen yazılarda sade ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Türk Yurdu'nun yayın ilkelerinde de bu maddeye yer verilmiştir. Babalık gazetesi, gençleri düşünmeye, okumaya, yazmaya sevk etmek için “Açık Yazılar” unvanı ile bir yazı bulunduracaklarını halka ilan etmiş ve sade bir dil anlayışını sürdürmüştür. Buradaki amaç, halkın okuyup bilgilenebileceği ve her kesimden kişiye hitap edebilecek bir gazete olmaktır.

Babalık gazetesinin 1935 yılında halkbilimi alanıyla ilgili ürünlerin sayısı oldukça az olmakla beraber bu sayı zaman zaman artmış ancak en fazla halkbilimi unsurlarının neşredildiği ve kaleme alındığı yazılar 1944 yılında okuyucuların istifadesine sunulmuştur. Babalık gazetesinin 1935-1952 yılları aralığında çıkan sayılarında iki yüz doksan halkbilimi ile ilgili yazı tespit edilmiştir. Bu yıllar aralığında yayınlanan yazılar Ali Mustafa, S. Batu, Afif Evren, İlhan Varlık, Ziya Gökalp, Âşık Mehmet, Naci Kum, Murad Çılgın Karaca, Nusret Köymen, İsmail Hakkı Baltacıoğlu,ERCÜMEND EKREM, Halit Bayri, Osman Atilla, Sadri Usta, Murad Süküti Karaca, Cenap Kendi, N. Yıldırım Kemal, Perihan Evren, Mehmet Önder, Fıkracı, Yolcu, Y.K, A. Göktürk, Haşmed Sezgin, Hasan Tahsin Oğuz, Cemal Kaynak Hafız Cemal, Muzaffer Erdoğan, Cevdet Baykal, Yağbasan, Sami Bektaş, Âşık Gamalı, Mucip Avni, Hasan Ruşdi, Yolcu ve Devri mahlaslı yazarlar ve Yazarı belli olmayan kişiler

tarafından neşredilmiş ve kaleme alınmıştır. Neşredilen ve kaleme alınan bu yazılar; sözlü gelenek ve anlatımlardan efsane, masal, destan, fıkra, atasözü, halk şiiri, mâni, tekerleme, bilmece, el sanatları geleneğinden dokumacılık ve saraçlık, doğa ve evrenle ilgili bilgi ve uygulamalardan halk hekimliği, tarım ve hayvancılık, halk mutfağı, toplumsal uygulamalar, ritüeller ve şölenlerden düğün, festivaller, güreş, cirit ile ilgili yazılar oluşturmaktadır.

Babalık Gazetesi'nde kaleme alınan iki efsane bulunmaktadır. Hasandağı ve Viranşehir isimlerinin nereden geldikleri hangi efsaneye dayanarak bu isimleri aldıkları okuyucunun bilgisine sunulmuştur. Gazetede yedi aşık tarzı destan bulunmaktadır. Neşredilen aşık tarzı destanların konusu; sosyal, ekonomik ve çevreyle ilgilidir. Gazete bu açıdan değerlendirildiğinde gazetede neşredilen aşık tarzı destanların Konya ve çevresi hakkında bilgiler sunan yöresel içerikli destanlar olduğu görülmektedir. Babalık Gazetesi'nde yayınlanan masal sayısı ikidir. Gazetede okuyucuya sunulan masallar hayvan masalları kategorisi içerisinde yer almaktadır. Üç sergüzeşt masal serisi her ne kadar asıl masal kategorisinde yer alıyor gibi görünse de masal tanımını içerik olarak tamamlamamaktadır. Yazılar, yazarı belli olmayan kişiler tarafından kaleme alınmıştır. Bu konunun üzerine gazetenin ilgili yıllarında çok fazla değinilmemesi konunun gazete tarafından göz ardı edildiğini göstermektedir. Gazetede on fıkra yer almaktadır. Fıkralarda asıl amaç güldürürken düşündürmeye de sevk etmektir. Gazetede fıkraların büyük bir çoğunluğu da bu zemin üzerinde işlenmiştir. Gazetede fıkra konusunda sınırlı sayıda yazı bulunmaktadır.

Babalık Gazetesi'nde seksen dört atasözü okuyucu ile buluşturulmuştur. Sözlü anlatım geleneğinin önemli bir türü olan atasözlerini içerik olarak incelediğimizde toprağa ve ekime dair atasözleri, Konya'da en çok bilinen atasözleri, dönemin siyasi ve medeni durumunu ifade etmek için yazıların yayınlandığını görmekteyiz. Yazılar alfabetik sıralama ile okuyucuya sunulmuştur. Gazetede sözlü anlatım geleneklerinden atasözünün yoğun olarak ve Konya yöresine ait atasözlerini okuyucu ile buluşturması, gazetenin kültür aktarıcılığı görevini üstlendiğini düşündürmektedir. Buna karşın 1935-1952 yılları aralığında atasözü, halk arasında yoğunlukla kullanılan bir kültür olması dolayısıyla atasözü konusuna daha fazla

değnilmesi gerektiği düşünölmektedir. Babalık Gazetesi'nde 1935-1952 yılları aralığında altmış iki halk şiiri bulunmaktadır. Neşredilen ve kaleme alınan bu yazılar temaları bakımından ayrılık, sevgiliye özlem, toplumsal olaylar, yiğitlik ve ölüm ile ilgili konuları kapsamaktadır. Gazetenin Milli mücadele dönemini desteklemesi ve halkın sesi olduğu mesajını vermesi yönünde çalışmalar düzenlemesine rağmen, gazetenin halk şiiri sözlü geleneği noktasında okuyucu ile daha fazla yayının paylaşılması gerektiği düşünölmektedir. Gazetede yayınlanan mâni sayısı on dokuzdur. Gazetede kaleme alınan manilerin konusunu aşk oluşturmaktadır. Mâni'nin aşk konusunun dışında özlem ve hasret gibi konularda da yazılan, sözlü kültür geleneği olmasına karşın yalnızca aşk üzerinde durulması konunun sınırlı olarak okuyucu ile buluşturulduğunu ortaya koymaktadır. Gazetede bir diğer sözlü anlatım ürünlerinden olan tekerleme sayısı dördttür. Babalık Gazetesi'nde kaleme alınan tekerlemeler, yerli tekerlemeler ve Konya'da tekerlemeler başlıklarından anlaşılacağı üzere Konya yöresinde bilinen tekerlemelerin okuyucu ile buluşturulduğu gözlemlenmektedir. Neşredilen ve kaleme alınan yazı sayısı az olmasına karşın Konya yöresine ait tekerlemelerin gazetede verilmesi sözlü kültürün aktarılma için çaba gösterildiğini düşündürmektedir.

Babalık Gazetesi'nde yayınlanan bilmeceler yalnızca üç seri halinde toplam yirmi dört anonim bilmecenin yazarı belli olmayan kişiler tarafından neşredildiği tespit edilmiştir. Gazetede kaleme alınan bilmeceler Konya yöresinde yaygın olarak kullanılan bilmeceler olduğu anlaşılmaktadır.

Gazetede, geleneksel mesleklerden dokumacılık ve saraçlık ile ilgili üç yazı yer almaktadır. Dokumacılık ile ilgili yazıda, Konya'da halıcılığın ve dokumacılığın başlama tarihi hakkında kısa bir bilgi verilmiş yazının devamında halıcılık ve dokumacılık sanatlarının unutulmaması için üzerinde durulması gerektiği ifade edilmiştir. Saraçlık geleneği hakkında yazılan yazı sayısı ikidir. Bu yazıları incelediğimizde, yazar, saraçlık geleneğinin Anadolu'daki tarihi gelişimi hakkında bilgi verdikten sonra önceki sayının devamı olarak diğer yazısında günümüzde saraçlık geleneğinin unutulmaya yüz tuttuğunu ve geliştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Gazetede el sanatları geleneklerinden saraçlık ve dokumacılık konularına değnilmesi bu geleneklerin okuyucuya hatırlatma veya unutturmama için bir

gayret edildiğini göstermektedir. Babalık Gazetesi'nde gösteri sanatlarından zeybek isimli bir şiir bulunmaktadır. Bu şiirde yazar, Aydın ilinin Menderes ilçesine ait olan zeybeğin önemini vurgulamakla birlikte zeybekte yapılan her hareketin hangi anlama geldiğini şiirsel bir üslupla okuyucu ile buluşturmuştur. Gazetede zeybek oyunu ve diğer halk oyunları hakkında daha fazla yazının olması ve halkın bu oyunlar hakkında daha fazla bilgilendirilmesi gerektiği azımsanamayacak bir gerçektir.

Babalık Gazetesi'nde halk hekimliği ile ilgili kaleme alınan yazı on beştir. Bu yazılar, Konya yöresinde çeşitli hastalıklar ve bu hastalıkların tedavi yöntemleri, hastalar için uygulanacak yöntemlerin faydalı ve zararlı yönleri okuyucuların bilgisine sunulmuştur. Gazetede halk hekimliği hakkında yayınlanan yazıların hem okuyucu bilgilendirme hem de bu kültürün kuşaktan kuşağa aktarılması yönünde bilgilerin okuyucunun istifadesine sunulduğu görülmektedir.

Babalık Gazetesi'nde tarım ve hayvancılık konusunda kaleme alınan yazı sayısı ondur. Bu yazıların konusu; hayvan bakımı, bahçe bakımı, koyunculuk, konaklamadır. Hayvan bakımı hakkında kaleme alınan yazılarda hayvan bakımının nasıl olması gerektiği ve özellikle bozkırın hâkim olduğu Konya'da hayvan beslemenin zorlukları ve dikkat edilmesi gereken hususlar açıklanmıştır. Bahçe bakımı yazısında yazar, yabancı otların bitkilere verdiği zararların üzerine dikkatle eğilmiş, bahçe bakımı yapılırken nelere dikkat edilmesi gerektiği okuyucuların bilgisine sunulmuştur. Koyunculuk hakkında kaleme alınan yazılarda yazar, Anadolu'nun pek çok yerinde koç katımının farklı zamanlarda yapıldığını belirterek, Anadolu'da koç katımının nasıl yapıldığını 2 sayı şeklinde okuyucu ile buluşturmuştur. Konaklama hakkında kaleme alınan yazılarda ise yazar, Akdeniz bölgesinde geçmiş tarihlerden günümüze kadar bölgede yaşayan kişilerin kışın ve yazın konakladıkları yerleri buralarda nasıl hayat sürdürdüklerini okuyuculara aktarmıştır. Yayınlanan yazılarda Konya halkının hayvancılık ve toprağa önem verildiği ifade edilebilir.

Babalık Gazetesi'nde halk mutfağı ile ilgili olarak bir yazı yayınlanmıştır. Söz konusu yazı, yazarı belli olmayan kişiler tarafından kaleme alınmıştır. Yazar, bu yazıda dünyada farklı alanlarda kullanılan darının Anadolu bölgesinde pekmez

yapımında kullandığı bilgisini aktarmıştır. Halk mutfağı kültürü zengin bir kültür olmasına karşın gazetede bu konu hakkında bir yazının kaleme alınması Konya ili veya yöresi hakkında sınırlı bilginin okuyucuya sunulması, okuyucunun bilgi sahibi olması konusunda yeterli olmadığı düşünülmektedir.

Toplumsal uygulamalar, ritüeller ve festivaller açısından Babalık Gazetesi'ne baktığımızda; Konya yöresinde düğün ve festivalleri ele alan yazılar sınırlıdır. Yazarı belli olmayan kişiler tarafından neşredilen yazıda Aksaray'a bağlı bir köyde uygulanan gelenek, görenek, örf ve adetler hakkında bilgi vermiştir. Festivallerle ilgili kaleme alınan yazının içeriği ise, kış mevsimini bitirdikten sonra Akşehir halkının yazı karşılamak için bir festival düzenlediklerini ve bu festivalin yörenin tanıtılmasına büyük oranda katkı sağladığını ifade edilmiştir. Yazar neşrettiği yazısında yörenin tanıtılmasına katkı sağladığını ifade etse de bu konu hakkında yazının sınırlı olması dikkat çekmektedir.

Gazetede güreş konusunu ele alan yazıların sayısı yirmi dokuzdur. Babalık Gazetesi'nde kaleme alınan güreş haberleri, Konya'da düzenlenmiş ve düzenlenecek olan müsabakalar hakkında bilgiler vermekle birlikte aynı zamanda sporcuların seçilme aşamaları ve bir pehlivanın taşınması gereken özellikler anlatılmıştır. Babalık Gazetesi'nde cirit ile ilgili kaleme alınan yazı sayısı ikidir. Bu yazılar, binicilerin cirit denemesine katılabileceklerini ve oynanan oyuna herkesin katılabileceğinin duyurusu yapılmıştır. Buradan anlaşılacağı üzere Babalık Gazetesi halk sporlarından güreş sporunu cirit sporuna oranla daha fazla ön planda tuttuğu görülmektedir.

Sonuç olarak Babalık gazetesinde kaleme alınan kültürel, siyasi ve ekonomik yazıların yanı sıra halkbiliminde de yazılan yazılara rastlanmıştır. İncelenen bu yazılar yerel halk hakkında birçok kültürel olguyu okuyucularına sunmakta ve Konya'nın mahalli özelliklerini yansıttığı görülmektedir. Bu bağlamda öznel olarak Konya'nın kültürünü genel olarak ise Türk kültürünü tanıtan Babalık Gazetesi, döneminde halkbilimi unsurlarını örtük bir şekilde derlemiş ve bunların yayınlanmasıyla ile Türk halkbilimi tarihinde önemli bir yer edinmiştir. Gazete 1935-1952 yılları aralığından neşrettiği yazılar ile Konya yöresindeki sözlü kültür zenginliğini ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Bu yönden değerlendirildiğinde; Babalık

Gazetesi'nin halkbilimi unsurlarının halkı bilgilendirmek ve var olan kùltürü ortaya çıkarmak için kùltür aktarımı rolünde önemli bir yerinin olduğu ifade edilebilir.

KAYNAKÇA

- Abaza H (2013) Konya basın tarihine katkı: Selçuk Es ve dönemi üzerine. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Ana Bilim Dalı, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Bilim Dalı, Konya.
- Ağa İ, Hızır H (1987) *Tarih-i Enderûn Letaif- Enderûn*, çev. Cahit Kayra. (Güneş Yayınları, İstanbul).
- Akbulut U (2013) Osmanlı basın tarihine bir katkı: gazetelerin yayınlanma amaçları üzerine (1831-1876). *Turkish Studies –International Periodical For The Languages, Literature And History of Turkish Or Turkic* 8(5): 31-57.
- Akdoğu O (2004) *Bir Başkaldırı Öyküsü Zeybekler* (Sade Matbaa, İzmir).
- Akhan O (2020) Cumhuriyetin ilanının Konya basınındaki yankıları: Babalık gazetesi (1923-1933). *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum* 9(27): 751-778.
- Akın E (2018) Talip Apaydın romanlarında halk bilimi unsurları. Yüksek Lisans Tezi, Siirt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siirt.
- Aksoy ÖA (1984) *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü 1* (TDK Yayınları, Ankara).
- Aksoy ÖA (2013) *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü 1* (İnkılâp Yayınları, İstanbul).
- Akşehir Festivali, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6958, Konya 13 Mayıs 1948.
- Alman-Türk Güreşçileri Bu Gece Karşılaşıyor, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7504, Konya 7 Ekim 1950.
- Alptekin AB (2011) *Halk Bilimi Araştırmaları* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Alptekin AB (2016) *Halk Hikâyelerinin Motif Yapısı* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Alptekin AB Güzel A, Şahin Hİ (2018) *Türk Halk Şiiri* (Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları, Eskişehir).
- Ankara'da Yağlı Güreşler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6540, Konya 19 Ağustos 1945.
- Arabacı C, Ayhan B, Demirsoy A ve Aydın H (2009) *Konya Basın Tarihi*. 2. Baskı (Palet Yayınları, Konya).
- Arabacı C, Küçükbezirci S (2000) Konya basın tarihi üstüne Seyit Küçükbezirci ile söyleyişi. *Selçuk İletişim* 1(2): 147-161.
- Artun E (2018) *Türk Halkbilimi* (Karahan Kitabevi, Adana).
- Aşık Mehmet Anıtlı Konuştu, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4755, Konya 9 Ocak 1936.
- Aşık Mustafa, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4562, Konya 13 Ocak 1935.
- Atasözleri-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5075, Konya 14 Ocak 1938.
- Atasözleri-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5076, Konya 15 Ocak 1938.

- Atlı O (2011) Kemal Tahir'in eserlerinde halk bilimi unsurları. Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- Ayhan B (2008) Olağanüstü durumlarda toplumsal dayanışma ve bütünleşmeye basının katkısı: Millî mücadele dönemi Türk basını. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19: 75-99.
- Aytaç Ç (1989) *El Dokumacılığı* (Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları, Ankara).
- Ayverdi İ (2011) *Kubbealtı Lugatı Misalli Büyük Türkçe Sözlük* (Kubbealtı Neşriyatı Yayıncılık 2. Baskı), İstanbul).
- Bahçelerin Bakımı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7914, Konya 7 Nisan 1952.
- Bakırcı N (2006) *Niğde Masalları* (Niğde Yüksek Öğretim Vakfı Yayınları, Niğde).
- Bakırcı N (2010) *Türk Dünyası Coğrafyasında Tespit Edilmiş Hayvan Masalları*
- Baş Pehlivanlık Haberi, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4906, Konya 4 Mart 1937.
- Baş Pehlivanlık Müsabakaları, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4940, Konya 25 Mayıs 1937.
- Bayat AH (1992) Anadolu tıbbi folklorunda göz hastalıkları. *Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Bildirileri*. Kültür Bakanlığı Türk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü, Cilt: IV, Ankara.
- Bayat S (2015) Millî mücadele döneminde Konya halkının durumu ve Babalık gazetesi. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, İzmir.
- Bayraktar G (2013) Türk spor kültüründe çevgan. 2. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi*, Antalya.
- Benek MK (2016) Osmanlı'da basının doğuşu ve II. Meşrutiyete kadarki gelişimi. *Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 7: 27-39.
- Bilgili B, Yağmur Ö, Yazarkan H (2012) Turistik ürün olarak festivallerin etkinlik ve verimliliği üzerine bir araştırma (Erzurum-Oltu Kırdag festivali örneği). *Uluslararası Sosyal ve Ekonomik Bilimler Dergisi* 2(2): 117-124.
- Boratav PN (2001) *Masallar 1 Uçar Leyli*, Ed. Muhsine Helimoğlu Yavuz. (Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı, İstanbul).
- Boratav PN (2016) *100 Soruda Türk Halk Edebiyatı* (Bilgesu Yayınları, Ankara).
- Bölge Güreş Birinciliği, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7010, Konya 18 Eylül 1948.
- Cabur Kılınç A (2006) Tarık Buğra'nın romanlarındaki halk bilimi unsurları üzerine bir inceleme. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- Cemal H, Yün Kuşanın Sıhhi Faydaları, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7066, Konya 8 Şubat 1949.
- Cirit Oyunu, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4631, Konya 13 Mayıs 1935.
- Cirit, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4649, Konya 11 Haziran 1935.
- Çakır H (2002) *Osmanlıda Basın İktidar İlişkileri* (Azınlık Basını, Türkçe Basın, Dış Basın), (Siyasal Kitabevi, Ankara).
- Çetin ÇZ (2005) Tatar Türklerinin düğün geleneği, *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi* 2(3): 92-119.
- Çobanoğlu Ö (2000) *Âşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Darı-Şeker Darısından Bazı Yerlerde Pekmez Yapılıyor, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5960, Konya 3 Mart 1942.
- Darı-Şeker Darısından Bazı Yerlerde Pekmez Yapılıyor, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5960, Konya 3 Mart 1942.
- Dayanır Mı Hiç Şiiri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7948, Konya 13 Ağustos 1952.
- Demir K (2014) Osmanlı'da basının doğuşu ve gazeteler. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* (5): 7-88.
- Demir Ş (2015) İktidar-basın ilişkilerinin Osmanlı Devletinde görünümü (1831-1918). *The Journal of Academic Social Science Studies*, (33): 367-377.
- Demirsoy A (2003) Konya'da basının gelişmesi ve Yeni Konya Gazetesi. Yüksek Lisans Tezi, S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Demirsoy A, Ayhan B (2005) 1960'dan günümüze Konya'da yerel gazetecilik. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (14): 131-155.
- Dilidüzgün S (2009) *İlköğretimde Çocuk Edebiyatı*, Ed. Z. Güneş. (Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları, Eskişehir).
- Domalan Destanı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4805, Konya 14 Mayıs 1936.
- Duymaz A (2014) 120. yılında halk hikâyesi araştırmaları tarihine bir bakış. *Akademik Kaynak* 2(3): 1-23.
- Eker GÖ (2003) *Türk Dünyası Ortak Edebiyatı Türk Dünyası Edebiyat Tarihi* (Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara).
- Eker GÖ (2009) *İnsan Kültür Mizah Eğlence Endüstrisinde Tüketim Nesnesi Olarak Mizah* (Grafiker Yayınları, Ankara).

- Ekici M (2013) Türkü incelemelerinin yöntemi üzerinde bir değerlendirme. *Kültürümüzde Türkü Sempozyumu Bildirileri I*, Es Ofset Matbaacılık, Sivas.
- Erdoğan M, Sakızlı Ahmet Esad Paşa-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7094, Konya 14 Nisan 1949.
- Erdoğan M, Sakızlı Ahmet Esad Paşa-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7095, Konya 16 Nisan 1949.
- Erdoğan M, Sakızlı Ahmet Esad Paşa-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7096, Konya 19 Nisan 1949.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6377, Konya 5 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6378, Konya 7 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6379, Konya 9 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6380, Konya 12 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6381, Konya 14 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6382, Konya 16 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6383, Konya 20 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6384, Konya 23 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6385, Konya 26 Eylül 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6388, Konya 3 Ekim 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6389, Konya 5 Ekim 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6399, Konya 28 Ekim 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6400, Konya 31 Ekim 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6403, Konya 7 Kasım 1944.
- Evren A, Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6405, Konya 11 Kasım 1944.
- Evren A, Atasözleri-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6721, Konya 12 Ekim 1946.
- Evren A, Atasözleri-10, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6739, Konya 28 Kasım 1946.
- Evren A, Atasözleri-11, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6746, Konya 14 Aralık 1946.
- Evren A, Atasözleri-12, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6748, Konya 19 Aralık 1946.
- Evren A, Atasözleri-13, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6750, Konya 24 Aralık 1946.
- Evren A, Atasözleri-14, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6751, Konya 26 Aralık 1946.
- Evren A, Atasözleri-15, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6753, Konya 31 Aralık 1946.
- Evren A, Atasözleri-16, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6755, Konya 7 Ocak 1947.
- Evren A, Atasözleri-17, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6766, Konya 1 Şubat 1947.
- Evren A, Atasözleri-18, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6775, Konya 22 Şubat 1947.

- Evren A, Atasözleri-19, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6777, Konya 27 Şubat 1947.
- Evren A, Atasözleri-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6722, Konya 15 Ekim 1946.
- Evren A, Atasözleri-20, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6778, Konya 1 Mart 1947.
- Evren A, Atasözleri-21, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6780, Konya 6 Mart 1947.
- Evren A, Atasözleri-22, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6785, Konya 18 Mart 1947.
- Evren A, Atasözleri-23, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6786, Konya 20 Mart 1947.
- Evren A, Atasözleri-24, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6788, Konya 25 Mart 1947.
- Evren A, Atasözleri-25, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6789, Konya 27 Mart 1947.
- Evren A, Atasözleri-26, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6790, Konya 29 Mart 1947.
- Evren A, Atasözleri-27, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6798, Konya 17 Nisan 1947.
- Evren A, Atasözleri-28, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6801, Konya 24 Nisan 1947.
- Evren A, Atasözleri-29, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6803, Konya 29 Nisan 1947.
- Evren A, Atasözleri-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6724, Konya 19 Ekim 1946.
- Evren A, Atasözleri-30, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6804, Konya 1 Mayıs 1947.
- Evren A, Atasözleri-31, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6818, Konya 24 Mayıs 1947.
- Evren A, Atasözleri-32, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6832, Konya 8 Temmuz 1947.
- Evren A, Atasözleri-4, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6726, Konya 24 Ekim 1946.
- Evren A, Atasözleri-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6727, Konya 26 Ekim 1946.
- Evren A, Atasözleri-6, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6729, Konya 31 Ekim 1946.
- Evren A, Atasözleri-7, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6731, Konya 9 Kasım 1946.
- Evren A, Atasözleri-8, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6732, Konya 12 Kasım 1946.
- Evren A, Atasözleri-9, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6737, Konya 23 Kasım 1946.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5969, Konya
19 Mart 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-10, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5983,
Konya 18 Nisan 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5970, Konya
21 Mart 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5971, Konya
23 Mart 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-4, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5972, Konya
24 Mart 1942.

- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5975, Konya 31 Mart 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-6, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5976, Konya 2 Nisan 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-7, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5977, Konya 3 Nisan 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-8, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5978, Konya 8 Nisan 1942.
- Evren A, Bazı Hastalıklar ve Tedavi Usulleri-9, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5979, Konya 10 Nisan 1942.
- Evren A, Bir Divelek Destanı-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7951, Konya 28 Eylül 1952.
- Evren A, Bir Divelek Destanı-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7952, Konya 28 Kasım 1952.
- Evren A, Bir Etüd: Konya'nın Külfetsiz Nimetleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7536, Konya 30 Ocak 1951.
- Evren A, Emrah'a Dair-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7855, Konya 29 Ocak 1952.
- Evren A, Emrah'a Dair-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7856, Konya 30 Ocak 1952.
- Evren A, Emrah'a Dair-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7857, Konya 31 Ocak 1952.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6009, Konya 18 Haziran 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6010, Konya 19 Haziran 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6011, Konya 22 Haziran 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-4, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6012, Konya 23 Haziran 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6013, Konya 25 Haziran 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-6, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6014, Konya 26 Haziran 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-7, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6016, Konya 29 Haziran 1942.

- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-8, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6018, Konya 2 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-9, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6019, Konya 4 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-10, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6020, Konya 6 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-11, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6021, Konya 8 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-12, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6024, Konya 13 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-13, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6025, Konya 14 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-14, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6027, Konya 18 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-15, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6029, Konya 21 Temmuz 1942.
- Evren A, Ermenekli Şair, Rahmetli Hasan Rüştü'nün Başka Yerde Çıkmamış Kıtaları-16, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6031, Konya 23 Temmuz 1942.
- Evren A, Eski Saraçlık-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7429, Konya 4 Temmuz 1950.
- Evren A, Eski Saraçlık-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7432, Konya 7 Temmuz 1950.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7793, Konya 14 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7794, Konya 15 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7795, Konya 16 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-4, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7796, Konya 17 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7797, Konya 19 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-6, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7798, Konya 20 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-7, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7799, Konya 21 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-8, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7800, Konya 22 Kasım 1951.
- Evren A, Karacaoğlan'a Dair-9, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7801, Konya 23 Kasım 1951.
- Evren A, Koç Bekir-Kadı Paşa Vak'ası-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5939, Konya 22 Ocak 1942.
- Evren A, Koç Bekir-Kadı Paşa Vak'ası-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5940, Konya 24 Ocak 1942.

- Evren A, Koç Bekir-Kadı Paşa Vak'ası-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5941, Konya 27 Ocak 1942.
- Evren A, Konya'da Ocaklar Tekkeler-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7946, Konya 13 Temmuz 1952.
- Evren A, Konya'da Ocaklar Tekkeler-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7947, Konya 28 Temmuz 1952.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6327, Konya 18 Mayıs 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6329, Konya 25 Mayıs 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6330, Konya 27 Mayıs 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6331, Konya 30 Mayıs 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6335, Konya 6 Haziran 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6336, Konya 7 Haziran 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6337, Konya 8 Haziran 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6338, Konya 10 Haziran 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6345, Konya 23 Haziran 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6346, Konya 24 Haziran 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6348, Konya 29 Haziran 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6349, Konya 1 Temmuz 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6350, Konya 4 Temmuz 1944.

- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6351, Konya 6 Temmuz 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6352, Konya 8 Temmuz 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6353, Konya 11 Temmuz 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6354, Konya 13 Temmuz 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6359, Konya 25 Temmuz 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6362, Konya 1 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6363, Konya 5 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6364, Konya 7 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6366, Konya 10 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6367, Konya 12 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6369, Konya 17 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6370, Konya 19 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6371, Konya 22 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6373, Konya 26 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6374, Konya 29 Ağustos 1944.
- Evren A, Konya'da Seçme Atasözleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6376, Konya 2 Eylül 1944.

- Evren A, Konya'da Tekerlemeler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7952, Konya 28 Kasım 1952.
- Evren A, Maniler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4625, Konya 1 Mayıs 1935.
- Evren A, Maniler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4626, Konya 2 Mayıs 1935.
- Evren A, Meram Destanı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4805, Konya 14 Mayıs 1936.
- Evren A, Sergi Destanı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7952, Konya 28 Kasım 1952.
- Evren A, Üç Komşunun Masalı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4884, Konya 1 Ocak 1937.
- Evren A, Yayla Kokusu Bastırık Nedir?, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7695, Konya 27 Temmuz 1951.
- Evren P, Yerli Maniler Tekerlemeler-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6527, Konya 24 Temmuz 1945.
- Evren P, Yerli Maniler Tekerlemeler-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6530, Konya 28 Temmuz 1945.
- Fıkra, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7945, Konya 22 Haziran 1952.
- Girgin A (2001) *Türk Basın Tarihinde Yerel Gazetecili*. (İnkılâp Kitabevi, İstanbul).
- Girgin A (2009) *Türkiye'de Yerel Basın* (Der Yayınları, İstanbul).
- Gökalp Z, Kurt ile Ayı Masalı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4796, Konya 23 Nisan 1936.
- Gül Destanı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4941, Konya 27 Mayıs 1937.
- Güler S (2010) Türk mutfak kültürü ve yeme içme alışkanlıkları. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 26(7): 24-30.
- Gültekin M (2010) Tataristan masalları üzerinde bir araştırma. Doktora Tezi, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Güner Z (1998) Millî Mücadele'de Türk kamuoyunu oluşturan basın. *Erdem* 11(31): 89-104.
- Güneş B (2018) Halk hekimliğine ilgi çekici bir adlandırma: Türk'e çare. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi* 7(2): 1055-1067.
- Güney EC (1971) *Folklor ve Halk Edebiyatı* (Millî Eğitim Basımevi, İstanbul).
- Güreş Birinciliği Müsabakası Yapıldı..., *Babalık Gazetesi*, Sayı 7011, Konya 21 Eylül 1948.
- Güreş Grup Birincilikleri Şehrimizde Yapılıyor, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5153, Konya 26 Mayıs 1938.
- Güreş Konya Gurup Merkezi Seçildi, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5367, Konya 24 Ağustos 1939.

- Güreş Teşvik Müsabakaları, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6782, Konya 11 Mart 1947.
- Güreş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7650, Konya 9 Haziran 1951.
- Güreşçiler Gittiler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6375, Konya 31 Ağustos 1944.
- Güreşçilerimiz Galip Geldiler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7474, Konya 30 Ağustos 1950.
- Güreşçilerimize Yardım Edilecek, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6998, Konya 19 Ağustos 1948.
- Güreşte Konya Üçüncü, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5158, Konya 7 Haziran 1938.
- Gürtürk A, Konya Halıcılık ve Dokumacılığı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6313, Konya 15 Nisan 1944.
- Güvenç AÖ (2015) *Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Mizahi Destanlar* (Gece Kitaplığı (1. Baskı), Ankara).
- Güzel A, Torun A (2003) *Türk Halk Edebiyatı El Kitabı* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Hasırcı Zade Fıkrası, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4844, Konya 13 Ağustos 1936.
- Haytoğlu E (2010) *Denizli Basın Tarihi (1909-2009)* (Pamukkale Üniversitesi Yayınları, Denizli).
- Hayvan Bakımı-Koyun Beslemesi, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4713, Konya 5 Ekim 1935.
- Hayvan Bakımı-Koyun Beslemesi, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4713, Konya 5 Ekim 1935.
- İçel H (2010) *Türk Bilmecelerinin Şiirsel Yapısı* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- İğrek M M, Karataş A (2000) *Son Yüzyılda Türk Güreşi* (Step Yayınları, İstanbul).
- İmirgi A (2005) Festival kavramı üzerine düşünceler. *Milli Folklor Dergisi*, 9(65): 29-36.
- İşliyen M (2010) Yerel basında ideolojik söylem (1919–1920 Konya basımı örneği). *Aksaray İletişim Dergisi* 1(2): 181-207.
- Karaca M Ç, Bir Köy Düğünü, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5071, Konya 10 Ocak 1938.
- Karaca M Ç, Hasandağı'nın Efsanesi, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5100, Konya 23 Şubat 1938.
- Karaca M Ç, Sonbaharda Sen, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5072, Konya 11 Ocak 1938.
- Karaca M Ç, Viranşehir Efsanesi, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5134, Konya 12 Nisan 1938.
- Karaca M S, Âşık Dilinde Aşık, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6702, Konya 27 Ağustos 1946.

- Karaca M S, Aşık Şiiri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6330, Konya 27 Mayıs 1944.
- Karaca M S, Âşıklar İlinde Gördüklerim, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6706, Konya 7 Eylül 1946.
- Karaca M S, Bekleyiş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6411, Konya 25 Kasım 1944.
- Karaca M S, Bir Hemşeri Âşık Sesleniş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6556, Konya 27 Eylül 1945.
- Karaca M S, Döner Şiiri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6359, Konya 25 Temmuz 1944.
- Karaca M S, Eski Ustaları Anış, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6318, Konya 27 Nisan 1944.
- Karaca M S, Mevlana'yı Ziyaret Şiiri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6338, Konya 10 Haziran 1944.
- Karaca M S, Sıla Yankısı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6732, Konya 12 Kasım 1946.
- Karaca M S, Sılayı Ziyaret, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6361, Konya 29 Temmuz 1944.
- Karaca M S, Tanrı'ya Sesleniş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6704, Konya 3 Eylül 1946.
- Karaca, M S, Aşık Dilinde 30 Ağustos, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6376, Konya 2 Eylül 1944.
- Karaman'da Heyecanlı Güreşler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4968, Konya 27 Temmuz 1937.
- Karay RH (2016) *Karga Bana Dedi ki: Mizah Yazıları*, Haz. Tuncay Birkan. (İnkılâp Kitabevi, İstanbul).
- Kaya D (2014) *Anonim Halk Şiiri* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Kendin Doldur Fıkrası, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4844, Konya 13 Ağustos 1936.
- Kolektif (1986) *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi Devirler-İsimler-Eserler-Terimler* (Dergâh Yayınları, İstanbul).
- Koloğlu O (2008) *Osmanlı'dan 21. Yüzyıla Basın Tarihi* (Pozitif Yayınları, İstanbul).
- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-10, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6172, Konya 15 Mayıs 1943.
- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6164, Konya 27 Nisan 1943.
- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6165, Konya 29 Nisan 1943.
- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-4, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6167, Konya 4 Mayıs 1943.

- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6168, Konya 6 Mayıs 1943.
- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-7, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6169, Konya 8 Mayıs 1943.
- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-8, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6170, Konya 11 Mayıs 1943.
- Konyalı Aşık Semi-Anadolu Saz Şairlerinden-9, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6171, Konya 13 Mayıs 1943.
- Koyunculuk: Koç Katımı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7529, Konya 5 Ocak 1951.
- Koyunculuk: Koç Katımı-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7530, Konya 9 Ocak 1951.
- Köymen N, Köylü Türküsü, *Babalık Gazetesi*, Sayı 9 Aralık 1941 Salı, Yıl: 31, Sayı: 5916.
- Kum N, Kışlaktan Yaylağa, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4954, Konya 22 Haziran 1937.
- Maviş F (2003) *Endüstriyel Yiyecek Üretimi* (Detay Yayınları, Ankara).
- MEB (2011) *Türk Basınının Doğuşu ve Gelişimi*, Ankara.
- Memiş E (2020) *Türkülerde yeryüzü unsurları ile ilgili mitolojik öğeler*. Yüksek Lisans Tezi, Çağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı, Mersin.
- Merçil E (2000) *Türkiye Selçuklularında Meslekler* (Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara).
- Milli Eğitim Bakanlığı (2012) *Geleneksel Türk Dokuma Sanatları* (Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, Ankara).
- Nalcıoğlu Ulusoy B (BT) *Türk Basın Tarihi*. İstanbul Üniversitesi Açık ve Uzaktan Eğitim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü, http://auzefkitap.istanbul.edu.tr/kitap/gazetecilik_ue/turkbasintarihi.pdf.
- Nazlı A (2008) Divânü Lugâti't-Türk'ten günümüze süzülen atasözleri. *Merhaba Akademik Sayfalar* 8(23): 380-384.
- Oğuz H T, Çiftçiler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6794, Konya 8 Nisan 1947.
- Oğuz MÖ (2008) *Halk Hikâyeleri* (T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğü, Ankara).
- Oğuz Ö, Ekici M, Aça M, Düzgün D, Akarpınar R B, Arslan M, Yılmaz AM, Eker G Ö, Özkan T (2017) *Türk Halk Edebiyatı El Kitabı* (Grafiker Yayınları, Ankara).

- Orhantekin G (2019) Uşak'taki geleneksel meslekler üzerine halk bilimsel bir inceleme. Yüksek Lisans Tezi, Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Halkbilim Bilim Dalı, Uşak.
- Önder M, Köye Doğru, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6493, Konya 5 Mayıs 1945.
- Önder M, Köyleri Köyleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6495, Konya 10 Mayıs 1945.
- Önder M, Köyüme Yerleşirken, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6496, Konya 12 Mayıs 1945.
- Öner S (2007) Türk basınının ilk resmi gazetesi Takvim-i Vekayi'de padişah portresine ilişkin haberler. *Yıldız Teknik Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 29.
- Örnek SV (1995) Türk Halk Bilimi, Ankara.
- Özdamar M (1988) Namazgâhlar. *Vakıflar Dergisi*, 2: 230-233.
- Özdemir N (2006) *Türk Çocuk Oyunları* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Özkaya Y (2008) *Cumhuriyet Döneminde Görsel ve Yazılı Basın* (Türkiye Cumhuriyeti Tarihi II, AKDITYK Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara).
- Özkırımlı A (2004) *Türk Edebiyatı Tarihi* (İnkılâp Kitabevi, İstanbul).
- Özön MN (1941) *Son Asır Türk Edebiyatı Tarihi* (Maarif Matbaası, İstanbul).
- Pehlivan Güreşleri: Tekirdağlı, Bulgar Pehlivanını Yendi, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5330, Konya 12 Temmuz 1939.
- Rüşdi H, İzmir İçin Destanı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7949, Konya 28 Ağustos 1952.
- Sakaoğlu S (1980) *Anadolu-Türk Efsanelerinde Taş Kesilme Motifi ve Bu Efsanelerin Tip Kataloğu* (Millî Folklor Araştırma Dairesi Yayınları, Ankara).
- Sakaoğlu S (1997) *Halk Edebiyatı*, Türkiye Diyanet İslam Ansiklopedisi, Cilt:15.
- Sakaoğlu S (1999) *Masal Araştırmaları* (Akçağ Basım Yayın, Ankara).
- Sakaoğlu S (2010) *Masal Araştırmaları* (Akçağ Yayınları (4. Baskı), Ankara).
- Sever M (2013) *Türk Halk Şiiri* (Ankara Üniversitesi Yayınevi, Ankara).
- Seyidoğlu B (1985) *Erzurum Efsaneleri (Erzurum'da Belli Yerlere Bağlı Olarak Derlenmiş Efsaneler)*, (Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara).
- Seyidoğlu B (2005) *Erzurum Efsaneleri* (Erzurum Kitaplığı, İstanbul).
- Sezgin H, Bezginlik, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6766, Konya 1 Şubat 1947.
- Spor Başlığı Altında Güreş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6281, Konya 29 Ocak 1944.
- Spor Başlığı Altında Güreş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6282, Konya 1 Şubat 1944.
- Spor Başlığı Altında Güreş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6287, Konya 15 Şubat 1944.

- Spor Başlığı Altında Güreş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6483, Konya 12 Nisan 1945.
- Spor Başlığı Altında Güreş, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6554, Konya 22 Eylül 1945.
- şehrimizde Güreşler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5689, Konya 16 Ekim 1940.
- şehrimizde Pehlivan Güreşleri, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6094, Konya 19 Ağustos 1942.
- şeker M (2007) *Tekniği, İçeriği, Çalışan Profili, Haber Kaynakları, Ekonomi Politikası, Gücü ve Sorunlarıyla Yerel Gazeteler* (Tablet Kitabevi, Konya).
- Talu EE, Bekri Mustafa Fıkrası, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6198, Konya 10 Temmuz 1943.
- Tezel N (2019) *Türk Masalları* (Alfa Yayınları, İstanbul).
- Topaloğlu B (2021) Kıyamet, *DİA*, XXV, 516-522. <http://islam-portal.com/ansiklopedi/dia/pdf/c25/c250336.pdf> (2 Ağustos 2021).
- Topuz H (2014) *II. Mahmut'tan Holdinglere Türk Basın Tarihi* (Remzi Kitabevi, İstanbul).
- Toygar K (1981) Değişen Türk mutfağı. *Türk Mutfağı Sempozyumu Bildirileri*, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara.
- Türkçe Bilmeceler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4631, Konya 13 Mayıs 1935.
- Türkçe Bilmeceler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4632, Konya 14 Mayıs 1935.
- Türkçe Bilmeceler, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4633, Konya 15 Mayıs 1935.
- Türkiye Grekoremen (Güreşin Bir Türü) Birinciliği Bugün Başlıyor, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7327, Konya 24 şubat 1950.
- Türkmen M (2017) Türklerde spor ve oyun kültürü. *Türk Halkları Geleneksel Oyunlar Sporlar Sempozyum Kitapcığı*, Kahramanmaraş.
- Uçak O, Erkal A (2019) Osmanlı'dan günümüze Türkiye'de yerel basının gelişim süreci. *Selçuk İletişim* 12(1): 92-122.
- Ukay EG (2020) Okul ncesi eğitimde tekerleme ve sayışmacaların kullanımının incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Uşak Üniversitesi, Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Temel Eğitim Ana Bilim Dalı, Uşak.
- Üç Sergzeş-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7902, Konya 24 Mart 1952.
- Üç Sergzeş-10, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7912, Konya 4 Nisan 1952.
- Üç Sergzeş-11, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7913, Konya 5 Nisan 1952.
- Üç Sergzeş-12, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7914, Konya 7 Nisan 1952.
- Üç Sergzeş-13, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7915, Konya 8 Nisan 1952.

Üç Sergüzeşt-14, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7916, Konya 9 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-15, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7917, Konya 10 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-16, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7918, Konya 11 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-17, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7919, Konya 12 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-18, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7920, Konya 14 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-19, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7921, Konya 15 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7903, Konya 25 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7903, Konya 25 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-20, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7922, Konya 16 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-21, *Babalık Gazetesi*, Sayı, 7923, Konya 17 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-22, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7924, Konya 18 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-23, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7925, Konya 19 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-24, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7926, Konya 21 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-25, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7927, Konya 22 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-26, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7928, Konya 23 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-27, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7929, Konya 24 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-28, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7930, Konya 25 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-29, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7931, Konya 26 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7904, Konya 26 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-30, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7931, Konya 28 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-4, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7905, Konya 27 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7906, Konya 28 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7906, Konya 28 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-6, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7907, Konya 29 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-7, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7908, Konya 31 Mart 1952.
Üç Sergüzeşt-8, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7910, Konya 2 Nisan 1952.
Üç Sergüzeşt-9, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7911, Konya 3 Nisan 1952.
Varlık İ, Maniler-1, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4625, Konya 1 Mayıs 1935.
Varlık İ, Maniler-10, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4637, Konya 22 Mayıs 1935.
Varlık İ, Maniler-12, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4651, Konya 14 Haziran 1935.
Varlık İ, Maniler-13, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4652, Konya 15 Haziran 1935.
Varlık İ, Maniler-14, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4654, Konya 19 Haziran 1935.
Varlık İ, Maniler-15, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4656, Konya 22 Haziran 1935.

- Varlık İ, Maniler-16, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4660, Konya 29 Haziran 1935.
- Varlık İ, Maniler-17, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4661, Konya 2 Temmuz 1935.
- Varlık İ, Maniler-18, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4664, Konya 6 Temmuz 1935.
- Varlık İ, Maniler-2, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4626, Konya 2 Mayıs 1935.
- Varlık İ, Maniler-3, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4628, Konya 6 Mayıs 1935.
- Varlık İ, Maniler-4, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4629, Konya 9 Mayıs 1935.
- Varlık İ, Maniler-5, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4630, Konya 12 Mayıs 1935.
- Varlık İ, Maniler-6, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4633, Konya 15 Mayıs 1935.
- Varlık İ, Maniler-7, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4634, Konya 16 Mayıs 1935.
- Varlık İ, Maniler-8, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4635, Konya 19 Mayıs 1935.
- Varlık İ, Maniler-9, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4636, Konya 20 Mayıs 1935.
- Yağbasan, Tekerleme, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7488, Konya 15 Eylül 1950.
- Yağlı Güreş Nizam Altına Alınıyor, *Babalık Gazetesi*, Sayı 5288, Konya 16 Mayıs 1939.
- Yakıcı A (1991) Dügün kelimesi ve kültürümüzdeki yeri üzerine. *Milli Folklor Dergisi*, 11: 33-36.
- Yazıcı N (1991) Vakayi-i Mısıriye üzerine birkaç söz. *Osmanlı Tarihi Araştırmaları Merkezi (OTAM)* Sayı: 2, Ankara.
- Yemiş B (2010) Hayatın ustaları: Saraç Hasan Günaştı. *İmarat Dergisi*, Sayı 1: 68-71.
- Yıldırım D (1976) *Türk Edebiyatında Bektaşî Tipine Bağlı Fıkralar* (Millî Folklor Araştırma Dairesi Yayınları, Ankara).
- Yıldırım D (1999) *Türk Edebiyatında Bektaşî Fıkraları* (Akçağ Yayınevi, Ankara).
- Yılmaz F (2010) *Osmanlı Tarih Sözlüğü* (Bilimevi Basım Yayın, İstanbul).
- Yolcu, Ben Dinsiz Miyim? , *Babalık Gazetesi*, Sayı 6330, Konya 27 Mayıs 1944.
- Yolcu, Bir Telkin, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6327, Konya 18 Mayıs 1944.
- Yolcu, Birkaç Atasözü, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7222, Konya 22 Ekim 1949.
- Yolcu, Bu Ayet Bugün Nazil Oldu, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6428, Konya 8 Ocak 1945.
- Yolcu, Bu Oyunu Kadı Efendi Çıkardı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6331, Konya 30 Mayıs 1944.
- Yolcu, Köylü İlacı Katran, *Babalık Gazetesi*, Sayı 7735, Konya 5 Eylül 1951.

Yolcu, Öyleyse Ben De Karıştırıyorum, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6418, Konya 16 Aralık 1944.

Yolcu, Peşin Namaz, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6332, Konya 1 Haziran 1944.

Yolcu, Yuf Borusu, *Babalık Gazetesi*, Sayı 6335, Konya 6 Haziran 1944.

Yüksekkaya SG (2014) Geleneksel Türk Sporlarının Destanlardaki Yansımaları.
Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları Uluslararası Sempozyumu,
Kırgızistan.

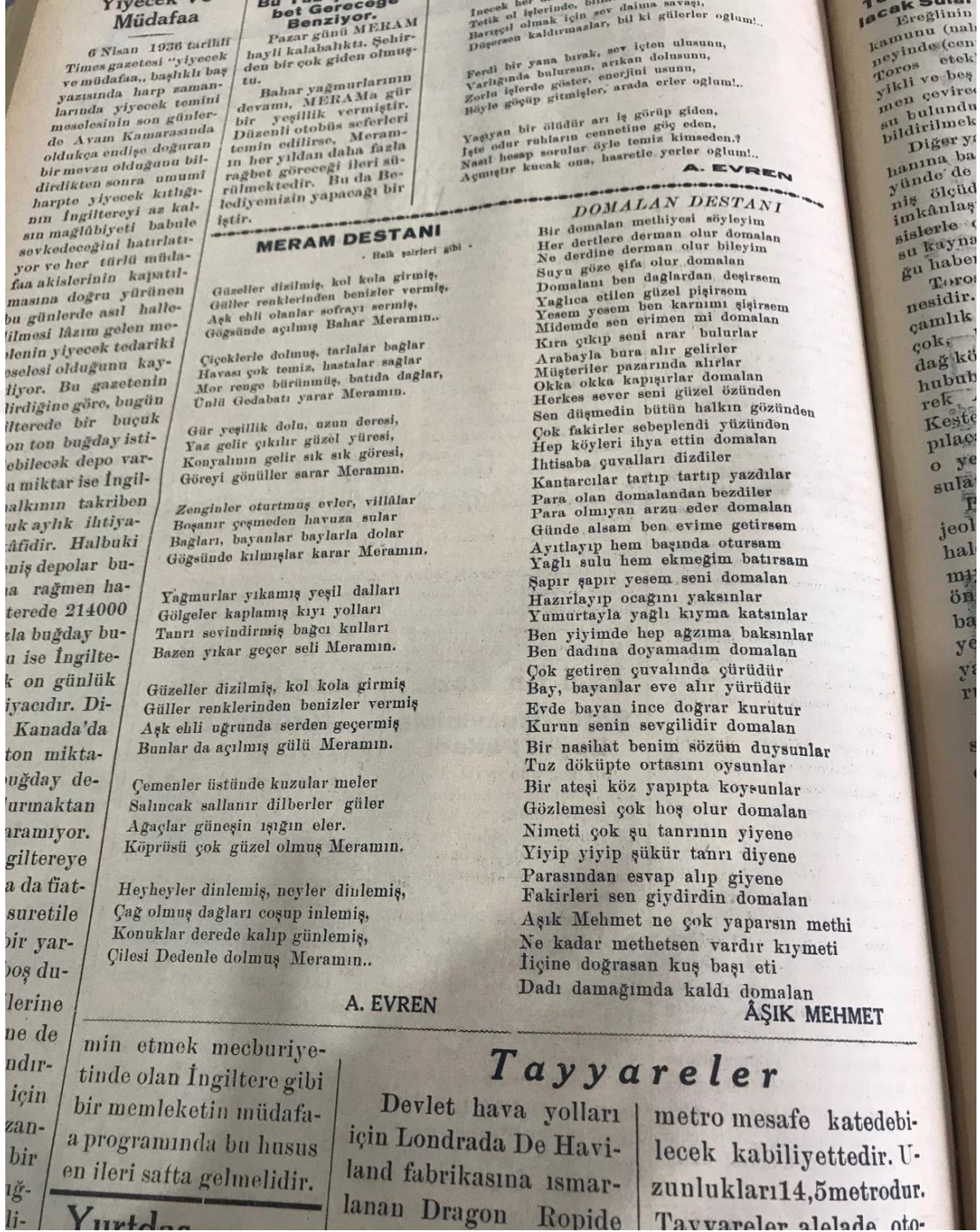
Zemherir Destanı, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4888, Konya 15 Ocak 1937.

Zeybek, *Babalık Gazetesi*, Sayı 4674, Konya 24 Temmuz 1935.

EKLER

Ek 1

PAZARTESİ
28 KASIM 1952
YIL: 42 SAYI: 7952
KONYA
Babalık Basmevi

BABALIK

MÜSTAKİL-SİYASİ MEMLEKET GAZETESİ

Devlet Nüshası

Sabiti : N. BABALIK
Yazılı Md. AFIF EVREN
Telefon : 1220
Nüshası : 5 Kuruş

Sıtkı dede efendi

Sıtkı dede Fihristlerdir. Fihristte mektep ve medreselerde tahsil ederek icazetname aldıktan sonra İstanbula gelmiş Konyamızın eskik müftüsü Kadimhanlı Hacı Hüseyin Fezai efendi ile birlikte İstanbul hocalarından meşhur Şakir efendinin dersinde hane olarak bu zattan bir icazetname alarak Konya'ya gelmiştir. Mülga Mevlevi dergâhı Çelebi Sadrettin efendi zamanında irak vevir Mevlevi derişleri arasında karişmış, 1001 gün cilleyi ikmal ettikten sonra fenni musikideki behresine binan ayınhan olmuştur. Daha sonra yine Sadrettin Çelebi efendi zamanında tarikati ve Mesneviyan olan Eyüp Çelebinin vefatı üzerine, ilim ve fazl, ehliyet, dirayeti olduğundan, dergâhın Mesneviyanlığına geçirilmiştir. Tekyelerin lügvine kadar bu vazifeyi ifa etmiştir. Üç defa Mesneviyi hatmettiği söylenir.

Türkçe, Arapça, Farsça, Fransızca, Bulgarca bildirdi. Tasavvuf ilmine aşina idi. Tabiatı şirriyesi, hattat, hakikâklığı da vardı. Şiirleri doğma olmayıp, ilim kuvvetiyle söylendiğinden tatsızdır. Fransızca, burada bir marif müdürüne farisi okutarak ondan öğrenmiştir.

Almanyanın İstanbul elçisi dergâhı ziyaret etmiş, Çelebi Abdülvahit efendinin emri üzerine Sıtkı dede efendile görüşmüştü. Çelebi efendi fazla hürmet olmak üzere gurup götürmelerini emretmiş. Şurup gelince (güya Almanya'da şurup ikram edilirse istiklal sayılır. Elçi tercüman; fevkalâde hürmet gördüğümüz halde bu nedir ? diye Fransızca sormuş. Sıtkı dede bunun anlayacağı Fransızca, hürmet ettiği mevzu ikram ederiz. deyince memnun olarak kalkmış, lisan bilen Sıtkı dedenin elini öpmüştü.)

Sıtkı dede 303 de evlenmiş ve Selimiye camisine de hatip olmuştur. Okuduğu hutbeleri zamana münasip olarak kendi yapar, okurdu. Hocaların dedikodusuna bakmayıp Konyada cesaret göstererek ilk defa aygına lâstikli ve çivilî mest giyen odur.

Doksan yaşını geçtikten bu zat, son iki üç yılında evinden dışarı çıkamıyacak bir derecede hasta olmuştur. Yanına gelenleri seçmez bir hale gelmiştir. 72 gün biçaklı ermez bir halde yatarak 10/7/933 de vefat etmiştir.

M. Zeki

Bir «Divlek» Destanı

Yazarı: AFIF EVREN

— 2 —

Divlek, peynir, pilâv canımın yârî
Daim verse Rabbim bunları bâri
Pek çok eylemezdim şâh ile zârî
Canım fedâ olsun tatlı divleğe!

Hatunsaray malî her yerden makbûl
Kâçuk Ömer cinsi çekerden mamûl
Yakında mideme girmesi me'mûl
Feda olsun cânım tatlı divleğe!

Takkeli dağ (•) gibi bir divlek olsa
Meydan sinisi'ne kesilse dolsa
Yanmezdüm servetim nihayet bulsa
Canım fedâ olsun tatlı divleğe!

Divlek deyüp şük uzun ağladı
Ateşi hasretle gözünü dağıladı
Destanın şu sözle k şüp başı'adı:
Cânım fedâ olsun tatlı divleğe!

Gönül istedi ve isterdi ki, gerek dış, gerekse iç turizm mevzuunda Konyayı tanıttacak, propagandasını yapacak eserlere, hem Türkçe ve hem de yabancı bir dille buna benzer manzum yazılar da alınır. (Konya'nın Külfetsiz Nimetleri) isimli destan, turistik rehberlere girecek mahiyet ve kıymette bir manzumdir. Bizde, hatırlatmak...

(*) Konya'nın batısında ve yakınında meşhur bir dağıdır.

Sergi Destanı

Yazarı: AFIF EVREN

— 1 —

"Türk Folklor Araştırmaları", mecmuanın (37) üci sayısında Ermenekli Tahsin efendiden bahsetmiş; bir (Divlet destanı) nakletmişim. Sonradan bir destanına da bu rastladım. Konya'da ilk (Yerli Malvar Sergisi) açıldığı sırada, Sergi komitesinde ben de âz bulunsuyordum. Meğer, bizim Tahsin efendi, sergiye biğâne kalmamış; hemen kalkıp kaleme sarılmış ve (Serginin Destanı) nı yazıp çıkarmış.

Olgun ş-yeleri seven Tahsin (Hoca) nın epice ileri bir zihniyet taşıdığı, aşağıdaki destanından anlaşılıyor. Rahmetli ve nurlu soybahımız Evliya Çelebi'nin kaleminde tatlı, tatlı dile gelen; çağlıyanları hayat suyu veren, aydınları eren, Ermenek'in, yağın göğsünde; kim bilir, daha nice biğünler, düşmüşürler, yanıklar yaşayıp geçmiştir. Olsaydı, zamana zaman bahsetmek kaydıyla, destana gelelim:

— Serginin Destanı —
Açılan sergiyi sayarsa heman
Herkes gibi ben de oldum şıtâbân
Yerli mallarını gördüğüm zaman
Duydum son derece bir zevk u vicdân!
Nammız dağıldı bütün âfâka
Türkte kasbilyet başkadır başka
Rehberlik edile güzelce halka
Feyizli hünerler gösterir her'ân!
Sergide seyrettim halkın hâlini
Hevesle ahyor yerli mâlini
Görmedim bu mâli ben emsâlini
Deyip de oluyor mesur u şâdân!
Milli san'atlarla yerlimalları
Az vakitte gitmiş pek çok ileri
Enebi mahalî bırakmış geri
Der isem sözüme, şüphesiz inâ!
Sergideki mallar hakkiyle parak
İnanmazsan bana, kendinde git, bak
Mal alıp muhabil bir para bırak
Şu tasvirim olsun sana da ayıl!
Dahilî metâlar harice nisbet
Değil mi ey millet, cevheri cenâet?
Varsa eğer sende hissi milliyet
Enebi mahalî alma bir zamân!
Her san'atbaeden gelip bir çok mâl
Yayılmış sergiye süreyâ mîsal
Bu nurlu pazarı görünce derhal
Kaplada gözümü bir hissi şütürân!
Her malî hem ucuz, hem de pek zarif
İpekli mendiller, hele çok lâtif
Birer birer etsem malları tasvir
Olurdu şu destan bir büyük divân!
Bütün halk şevk ile serâyne daldı
Parası olanlar ucuz mal aldı
Züğürtler ye's ile bakıpta kaldı
Çünkü alamadı bir adet fiücân!
Yerli malımızın kıymeti derkâr
Fazlasına yoksa eğer iktidâr
Ufak bir mal alıp eder iftihar
Her gören kendinde kıl kadar iz'ân!
Geldi aygına şu büyük nimet
Her vakit bulunmaz böyle bir fırsat
Sen de bu fırsatı bilip ganimet
Sergi mahalline koş doğur hemân!
Bahlımsuz bu lütfu etmişen atâ
Bilmemek kadrini büyük bir hatâ
Kaygısız, kaytız; dormak âdetâ
Olmasın vatanıdaş nimete küfrân!
Verip sözlüme dikikle kulak
Hiç olmazsa sen de git al bir çıkak
Duymazsan sözümlü sonunda mutlak
(Devamı var)

Konya'da Te-kerlemeler

Orta Anadolu'da, bil-hassa Konya ilinde yaşıyagelen ataşözlerle karışık te-kerlemelerden bazılarını yazıyorum:

— A —

Allahı bir bil, Peygamberi hak bil; pekmexi kara, yagurdu ak bil.

Ağâ bizden, bayrak bezden olur.
At alıp satan nam sahibi dere alıp satan gön sahibi olur.

Alçık, balçık; aradan evvel sen çik.

Ayva kavından çıkınca gör; kızı ombıne girince gör.

Alanla satan bilir, ak kızla yatan bilir.
Akin adı, karanın tadı var.

Ali dedenin abâsı, kâh giyer, kâh babası.
Ağır çalıyı il kaldırır, yeğni çalıyı ye kaldırır.

Akşam kavil, sabah savul Ateşir ekmeği pişiren; erdir avradı şişiren.
Ali evlendi, güllü gelin oldu.

— B —

Beni beğenmeyen Meştan, yüzü görünmez pastan.
Bağ alma bağlanın, eğlenme evlenin; al koyunu, çektiir deveyi ülenin.

Bir abam var atarım, erede olsa yatarım.
Böyle olur böyle kışın navruzu!

Bey almaz, paşa almaz; delikli taş yerde kalmaz.
Bülbül güldü, egek küldü, camız gölde yazgır.

— C —

Cebimizde akçemiz, her yer bizim bahçemiz.

— Ç —

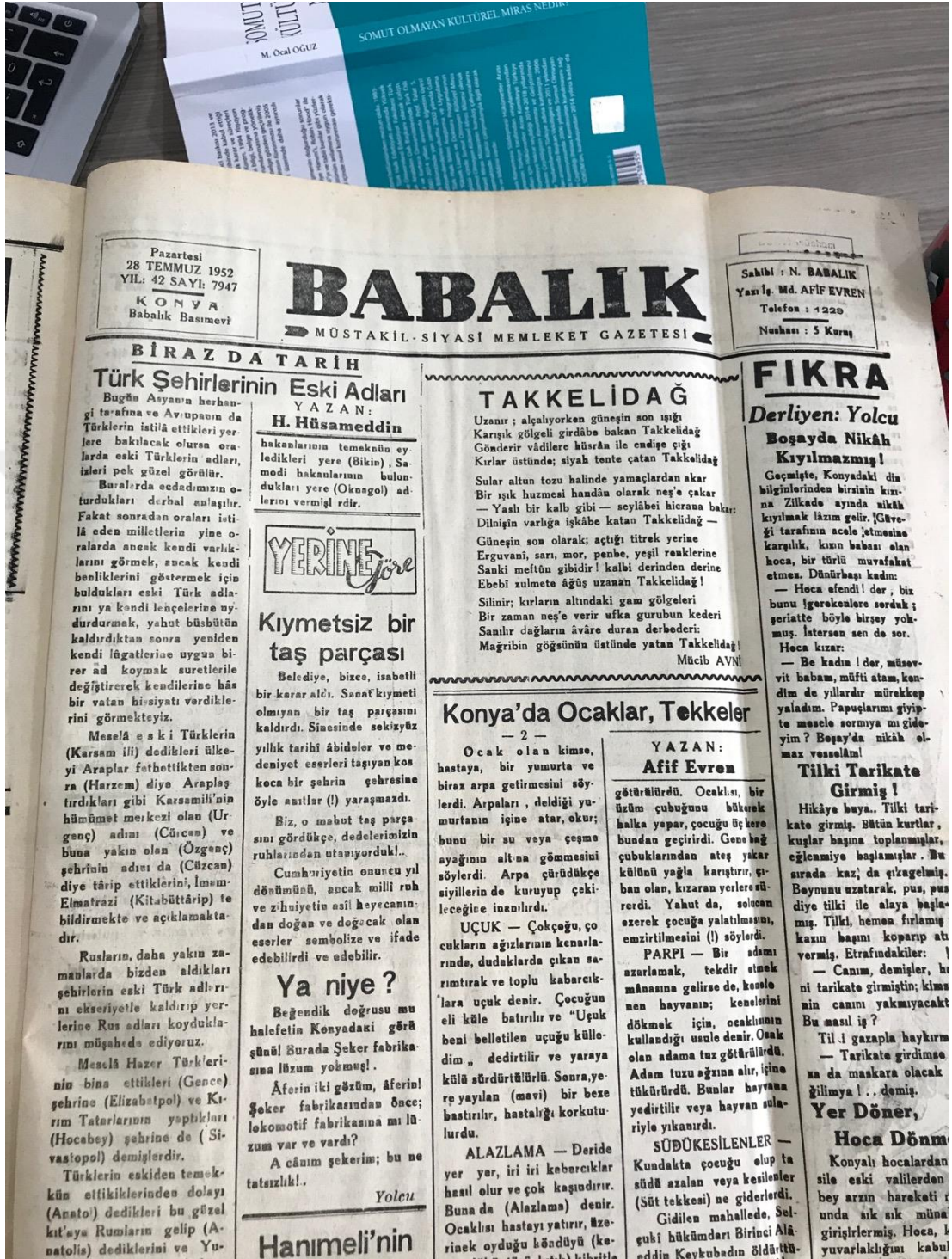
Çayır vaktinde attan harman vaktinde Türkten, zemheride Kurt'tan korkulur.

Çok dazlıyan daza düşer, kel başlı bir kızı düşer.
Çift ile koyun, geri yanı oyun.

— D —

Dağda deli döleği, belâsı bize buluşur.
Deve, büyük, ot yer; şahin küçük, et yer.

Darbesine göre hovesi, (Devamı var)

Pazartesi
28 TEMMUZ 1952
YIL: 42 SAYI: 7947
KONYA
Babalık Basımevi

BABALIK

MÜSTAKİL SİYASİ MEMLEKET GAZETESİ

Sahibi : N. BABALIK
Yanılış Md. AFİF EVREN
Telefon : 1229
Nüshası : 5 Kuruş

BİRAZ DA TARİH

Türk Şehirlerinin Eski Adları

Bugün Asya'nın herhangi tarafına ve Avrupa'nın da Türklerin istila ettikleri yerlere bakılacak olursa oralarda eski Türklerin adları, izleri pek güzel görülür. Buralarda ecdadımızın oturdukları derhal anlaşılır. Fakat sonradan oraları istila eden milletlerin yine oralarda aneak kendi varlıklarını görmek, aneak kendi benliklerini göstermek için buldukları eski Türk adlarını ya kendi lehçelerine uydurdurmak, yahut büsbütün kaldırdıktan sonra yeniden kendi lehçelerine uygun birer ad koymak suretleriyle değiştirerek kendilerine hâs bir vatan hissiyatı verdiklerini görmekteyiz.

Mesela eski Türklerin (Karsam ili) dedikleri ülkeyi Araplar fethettikten sonra (Harzem) diye Araplaştırdıkları gibi Karsam ilinin hükümet merkezi olan (Urgenç) adını (Çüçen) ve buna yakın olan (Özgenç) şehrinin adını da (Çüçen) diye tahrir ettiklerini, İsmail Elmatrazi (Kitabüttarih) te bildirmekte ve açıklamaktadır.

Rusların, daha yakın zamanlarda bizden aldıkları şehirlerin eski Türk adlarını ekseriyetle kaldırıp yerlerine Rus adları koyduklarını müşahade ediyorsuz.

Mesela Hazer Türklerinin bina ettikleri (Gençe) şehrinin (Elizabetpol) ve Kırım Tatarlarının yaptıkları (Hocabey) şehrine de (Sivastopol) demişlerdir.

Türklerin eskiden temeklün ettiklerinde dolay (Anato) dedikleri bu güzel kıtaya Rumların gelip (Anatolia) dediklerini ve Yu-

YAZAN: H. Hüsameddin

hakanlarının temeklün ettikleri yere (Bikin), Samodi hakanlarının buldukları yere (Oknagol) adlarını vermişlerdir.

YERİNE

Kıymetsiz bir taş parçası

Belediye, bize, isabetli bir karar aldı. Sanat kıymeti olmayan bir taş parçasını kaldırdı. Sinesinde sekizyüz yıllık tarihi âbideler ve medeniyet eserleri taşıyan koca bir şehrin çehresine böyle anıtlar (!) yerleştirdi.

Biz, o mahut taş parçasını gördükçe, dedelerimizin ruhlarından utanıyorduk!

Cumhuriyetin onuncu yıl dönümünü, ancak milli ruh ve zihniyetin asil heyecanından doğan ve doğacak olan eserler sembolize ve ifade edebilirdi ve edebilir.

Ya niye ?

Beğendik doğrusu mu halefetin Konyadaki görüştüğü Şurada Şeker fabrikasına lüzum yokmuş!

Aferin iki gözüm, aferin! Şeker fabrikasından önce; lokomotif fabrikasına mı lüzum var ve vardı?

A canım şekerim; bu ne tatsızlık!

Yolcu

Hanımeli'nin

TAKKELİDAĞ

Uzanır; alçalyorken güneşin son ışığı
Karışık gölgeli girdäbe bakan Takkelidağ
Gönderir vâdilere küsrân ile endişe çığı
Kırlar üstünde; siyah tente çatan Takkelidağ
Sular altın tozu halinde yamaçlardan akar
Bir ışık huzmesi handân olarak neğ'e çıkar
— Yash bir kalb gibi — seylâbeci hicrana bakar:
Dilnişin varlığa işkâbe katan Takkelidağ —
Güneşin son olarak; açığı; titrek yerine
Erguvani, sarı, mor, pembe, yeşil renklerine
Sanki meftün gibidir! kalbi derinden derine
Ebebi zulmete âğuş uzanan Takkelidağ!
Silinir; kırların altındaki gam gölgeleri
Bir zaman neğ'e verir ufka gurubun kederi
Sanılır dağların avâre duran derbederi:
Mağribin göğsünün üstünde yatan Takkelidağ!
Müci AVNİ

Konya'da Ocaklar, Tökkeler

Ocak olan kimsede, hastaya, bir yumurta ve biraz arpa getirmesini söylerdi. Arpaları, deldiği yumurtanın içine atar, okur; bunu bir su veya çeşme suyunun altına gömmesini söylerdi. Arpa çürüdükçe siyilleri de kuruyup çeki-
leceğine inanılırdı.

UÇUK — Çok çoğu, çocukların ağızlarına kenarlarında, dudaklarda çıkan sarımtırak ve topuk kabarcıklarına uçuk denir. Çocuğun eli küle batırılır ve "Uçuk beni belletilen uçuğu küledim," dedirtilir ve yaraya küle sürülür. Sonra, yere yayılan (mavi) bir bez bastırılır, hastalığı korkuturlurdu.

ALAZLAMA — Deride yer yer, iri iri kabarcıklar heval olur ve çok kaşındırır. Buna da (Alazlama) denir. Ocaklı hastayı yatırır, ezerek oydugu kündüyü (ke-

YAZAN: Afif Evren

götürülürdü. Ocaklısı, bir üzüm çubuğunu bükerek halka yapar, çocuğu bu halka budaan geçirir. Gene baş çubuklarından ateş yakar küllünü yağla karıştırır, çaban olan, kızaran yerlere sürerdi. Yahut da, solcaan ezerek çocuğa yalattırması, emzirtilmesini (!) söylerdi.

PARPI — Bir adamı azarlamak, tekdir etmek mânâsına gelirse de, kenselen hayvanı; kenselerini dökmek için, ocaklıların kullandığı usule denir. Ocak olan adama tuz götürülürdü. Adam tuzu süngüne alır, içine tükürürdü. Bunlar hayvana yedirtilir veya hayvan süngüyle yakanırdı.

SÜBÜKESİLENLER — Kundakta çocuğu olup ta südü azalan veya kesilenler (Süt tekkesi) ne giderlerdi. Gidilen mahallede, Selçukî hükümdarı Birinci Alaeddin Keykubadın öldürül-

FIKRA

Derliyen: Yolcu

Boşayda Nikâh Kıyılmazmış!

Geçmişte, Konyadaki din bilginlerinden birisinin kızına Zilkade ayında nikâh kıyılmak lâzım gelir. Çitveği tarafının acele istemesine karşılık, kızın babası olan hoca, bir türlü muvafakat etmez. Dinîrâbaş kadim: — Hoca efendi! der, bu bunu işarekâlece sorduk; şeriatte böyle birşey yokmuş. İstersen sen de sor. Hoca kızar: — Be kadın! der, müsevvit babam, müftî atam, kendim de yıllardır mürekkep yaladım. Papaçılarımı giyipte mesele sormıya mı gidiyim? Boşayda nikâh olmaz vassallâ!

Tilki Tarikate Girmiş!

Hikâye haya. Tilki tarikate girmiş. Bütün kurtlar, kuşlar başına toplanmışlar, eğlenceye başlamışlar. Bu sırada kaz; da çıkagelmış. Böynünü uzatarak, pus, pus diye tilki ile alaya başlamış. Tilki, hemen fırlamış kaxın başını koparıp atmış. Etrafındakiler: — Canım, demişler, bu ni tarikate girmişti; kimsenin canını yakmayacaktı! Bu nasıl iş?

Tilki gazapla haykırmış — Tarikate girdimse ne da maskara olacak giliyâ! .. demiş.

Yer Döner,

Hoca Dönm

Konyalı hocalardan sile eski valilerden bey arzın harekati runda sık sık münâ girizlermiş. Hoca, l yuvaklığına kabul

№ 5076
YIL. 28

TANESİ 100 PARA
CUMARTESİ

BABALIK

CUMHURİYETÇİ, MİLLİYETÇİ, HALKÇI, İNKILÂBÇI, DEVLETÇİ, LÂİK
PAZARDAN MADA HER GÜN ÖÖLE SONU ÇIKAR GÜNLÜK GAZETE

15 EKİMİNİN 1938

K O N Y A

KURULUŞU 1910

ATATÜRK ve İNKILÂBİ yalnız Almanca ve Fransızca 630 Küsur Eser Çıktı

Elâzığ ve Diyarbakır

Elâzığ belediye adını Elâzığ ve Diyarbakır olarak değiştirmesi İcaz Vakıfları hey'etininin 10-12-1937 tarihli toplantısında onandığı Dahiliye Vakâletininin 31-12-1937 gün ve 11063 sayılı emriyle vilâyetlere bildirilmiştir.

Ankara — Ulus gazetesinin yazdığına göre Atatürk ve inkılâbî hakkında yabancı dillerde neşrolunan eserlerin sayısı yalnız Almanca ve Fransızca olmak üzere 630 küsura çıkmıştır. Gündelik gazeteler, mecmualar ve broşürlerdeki sayısız neşriyat bunun haricindedir.

Hava Kuvvetlerimiz

Yeniden 7 Milyon Liralık Taahhüde Girişilecektir

Ankara — Hava kuvvetleri için 21 milyon liralık taahhüde girişilmesi hakkındaki kanun ek kanun lâyihasının encümenlerce müzakeresi bitmiş ve lâyiha Meclis ruznamesine alınmıştır. Yeni lâyiha ile hükûmete hava kuvvetlerimiz için yeniden 7 milyon liralık taahhüdata girişilmesi salâhiyeti verilmektedir.

D. Encümen Baş sekreterliği

Vilâyet Daimî encümeni Baş sekreterliğine terfian Nafia Baş sekreteri Bay Muzaffer Çankaya tayin edilmiştir.

Seylâzedelere Kızılay yardımı

Kızılay, Konya seyilâzedelerine müfettişinin raporu üzerine 4800 küsur liralık ikinci bir yardım daha yapmıştır.

Yardım komitesi Vali muavini Bay Feridun Çayırın başkanlığı altında toplanarak gönderilen parayı sel felâketi görenlere dağıtmıştır.

Bir Zina

Muslu karısı Fatma adında bir kadınla Talât oğlu Şükrü adlı birisi gayri meşru münasebette bulunduğları için Adliyyeye verilmişlerdir.

İpliklerin Gümrük Resminde Tenzilât

Yapılan tenzilât yüzde 25-60 nisbetindedir

Ankara — Gümrük tarifesi 366, 367, 368, 369 ve 370 inci maddelerine göre ipliklerin 10 numaraya kadar olanlarına (10 dahil) mevzu gümrük resminin yüzde altmış, 10 dan 20 numaraya kadar olanlarının (20 dahil) mevzu gümrük resminin yüzde yirmi beş, 20 den yukarı olanlarına mevzu gümrük resminin yüzde yirmisi nisbetinde tenzili Vekiller hey'etince kararlaştırılmıştır.

Bundan başka yine gümrük tarifesi 366 A ve B maddelerine giren ipliklerin 10 numaraya kadar olanlarına (10 dahil) mevzu tenzilâtten evvelki gümrük resminin yüzde doksan, 10 dan 20 numaraya kadar olanlarına (20 dahil) mevzu tenzilâtten evvelki gümrük resminin yüzde elli, 20 den 24 numaraya kadar (24 dahil) olanlarına mevzu tenzilâtten evvelki gümrük resminin yüzde 30 nisbetinde tenzili ve daha yukarı numaralarla 367, 368, 369 ve 370 inci maddelere dahil iplikler için 6500 numaralı kararname ile kabul edilen tenzilât nisbetlerinin muhafazasına da Vekiller hey'etince karar verilmiştir.

Ulus'u Tebrik

Ankarada çıkan Ulus

Ata Sözleri

- 2 -

- At ölü meydan kalır, yiğit ölü şan kalır.
- Altı zapteden gemdir.
- Açılan solar, ağlayan güler.
- Altın ateşte, insan mihnette tecrübe olunur.
- Et kanlı gerek, yiğit canlı gerek.
- Ahmak gelin yengeyi halayığı usuz.
- İyiden kötülük gelmez.
- Bir fıçı sirkeden ziyade bir damla balla sinek tutulur.
- Çivisiz tehtayı yel alır.
- Saygı sayana, terbiye alana göredir.
- Taşkınlığın sonu başkınıktır.
- Ar gözden, kâr yüzdenden anlaşılır.
- Arife günü yalan söyleyenin bayram günü yüzü kara çıkar.
- Akıllı düşman, akılsız dosttan yektir.
- Gurbette eğünme hamamda türkü çağırmağa benzer.
- Kalp kıyasfette adam, adam olmaz.
- Meyva, ağacından uzak düşmez.
- Bakarsan bağ, bahmazsan dağ olur.

refikimiz 19 yaşına basmıştır. Kıymetli arkadaşımızı hararetle tebrik ederiz.

YERİNE GÖRE :

Hademesiz Okullar

Çumra ya gittiğimde dinledim. İlk okulun hademesi yokmuş. Okulun temizliğini talebeler yapıyorlarmış. Bunun bazı nahiyeye ve köy okullarında da böyle devam edip gittiğini işittik. Bu okullara on, onbeş lira aylıkla birer hademe tutulamadığına doğrusu biraz da hayret ettik. Aklımıza ilk gelen şu oldu: Aceb çocuklara hayat bilgisindeki derslerden birininin amelî mi veriliyor? . Sonra buna da ihtimal veremedik. Çünkü bunun umumi olması ve bütün ilk okullarda tatbik edilmesi icab ederdi. Halbuki vilâyet merkezlerindeki okullarda hademeler var..

Vilâyet hususî bütçesine bu işler için kâfi tahsisat konulmuyorsa ilçe ve köy okullarında temizlik işinin keyfe veya zora bağli bir iş olduğunu kabul etmek icab eder.

GÜRTÖRK

5r1ügünden
nebilgi için yapılı
-938 Çuşamba
-938 yazılmış oldu
n olatur.

rlüğünden
na borolu Çakaloklu
apının Mayıs 390
re Coğlakı mevk
tarlası açık arttı

at 14 de Aksaray
rtırma ile satıla
ründen itibaren
Müzayedeyle iş
nı teymetin iş
ya bir banka
kadarların bir
baren 20 gün
memuriyetin
Aksi halde
satış bedelinin
nayyen günün
an sonra en
arma teklif
75 şini bul
ki kalmak
on beşin
ii aynı sa

eslim gibi
iye aittir
memn
tır bu
88 - 652

n:

eden
desi
pscil

al
PR
si

№ 5075

YIL. 28

TANESİ 100 PARA
CUMA

BABALIK

CUMHURİYETÇİ, MİLLİYETÇİ, HALKÇI, İNKILÂBÇI, DEVLETÇİ, LAİK
PAZARDAN MADA HER GÜN OĞLE SONU ÇIKAR GÜNLÜK GAZETE

14 İKİNCİ KANUN 1938

K O N Y A

KURULUŞU 1910

Babalık Eger Temiz ve Dürüst Kalmasaydı..

Yükünü Çoktan Tutmuş O l a c a k t ı ! Seneler Çok Şey Öğretti..

Mesnedimiz, İyman ve Enerjimizdir!
Şunun Bunun Kesesi Değildir.

27 Yıldır hükümetinin, mil-
letinin yüksek hayiyet ve ge-
refine hürmet eden BABALIK
bu uzun ömrünü temiz ve dür-
üst neşriyatına ve kalışına
borçludur. Şehirde değil bir
tane, y 0 z tane arkadaşının
çıkmasını ister. Zaman zaman
işçilerimizi bile kandırmak gibi
meslek terbiye ve nezahetine
yazdıramadığımız hareketler
karşısında dahi daima sabırla,
sakinlikle mukabele etmiş, va-
zifesini yapmakta devam et-
miştir.

Eger BABALIK dünkü
devirdeki neşriyat hayatında
maddi istifade ve menfaatlere
riini gözemiş, hâdiselerden
faydalanmış, hayâşılığa, şan-
teja, çöpleneğe tenezzül et-
miş olsaydı şimdi böyle değil,
bambaşka şekilde çıkmış ola-
cağı yükünü tutmuş bulun-
cağıdır.

Kanunî mevzuatın çerçe-
vesi içinde yaptığı mahalli ve
mezil tenkidler, bu alışımı-
yan muhitte hoş gelmedi. Bazı
güzel hatırlar için, bunu
yapmasyayık elbette iyi ola-
cağıdır.

Şu kaldırım bozuk, şu çöpe
yapılmalıdır, şehir ışıkız kal-
di, odun pahalı... gibi vilâyet
ve şehir işlerini mevzuubah-
setmemiz ve ısrarla üzerinde
durmamız iyi karşılanmadı, si-
nileri gerdi.

Bununla beraber biz vazife-
femizi yapmakta olduğumuza
kaniiz. Ne Alinin düdüğü, ne
Velinin güdüğü bizi ilgilend-
irmez. Niyetlerimiz ve hare-
ketlerimiz temizdir. Kuru laf-
ların, yüksek perdeden atış-
ların, fırlayırların nazarımızda
hiç bir değeri, hiç bir ehem-
miyeti yoktur..

Bu zamana kadar yaptığ-
mız neşriyat ortadadır. Bu

yazılar, dürüstlüğü, açık ko-
nuşmanın ifadeleridir.

Yazıyı bugün yazmadık,
gazeteciliğe dün başlamadık.
Yazılıp gelen eser, uzun
yılların çalışmaları, uzun süren
mesleki tecrübeler ve kabili-
yetlerin verimidir. Mesnedi-
miz kendi imanımız ve enerjili
kaynagımızdır. Şunun bunun
parası, kesesi değildir. Fera-
ğatin ve yurdseverliğin kesesi-
dir, kuvvetidir.

Bu uzun yıllar bize çok
çetin imtahanlar geçirtti. Türlü
türü karakterler ve insanlar
tanıttı. Çok şeyler öğretti.
Artık basın hayatında da ya-
şımızı, başımızı almış bulun-
yoruz.

Bugün bizimle dost olup
erlesi gün yüz çeviren; bu-
gün bizi teyid ve teçci edenin
başka bir gün yan çizdiğini..

Bugün uzanan samimiyetle
sıktığınız elin, bir gün sonra
gevşediğini ve söğüdüğünü..

Daha neler ve neler..

Geçen uzun yılların her
günü, bir tiyatroun değişip
duran oyunları gibi çeşitli,
kahramanları da aktörleri gibi
makyajlılardır.

Hülasa, yazılarımız sırf
memleket sevgisi, memleket
kaygusundan mülhem ve mü-
tevellididir. Neşriyatımızda da-
ima açık sözlü, ciddi ve sam-
mimi olduk.

Mesleki nezahet ve terbi-
yemizi, yazılarımızı kaçırma-
dan takib eden ve iyi anlı-
yanlar takdir ederler.

"Daima iyiye, güzele ve
doğruya.." diyen Kemalist re-
jim in yolundayız. El işte, gö-
nül ülküde !..

BABALIK

Ata Sözleri

- 1 -

- Karakterizin tınasına har-
man savrulmaz.
- Çikofe tay'atına örtün
aşırar.
- Alışmış kudurmuştan beter-
dir.
- Dört ali kara, dört yüzü
kara.
- Yavuz hırız o v sabibini
baştırır.
- Anasına bak kızını al, ka-
narına bak bezini al.
- Ağ tavuk kendini buğday
pazarında görür.
- Tavşana kaç tavşana tut.
- Dinimize küfreden b a r i
müslüman olsa.
- Meyvalı ağaca taş atarlar.
- Çizmeden yukarı çıkma.
- İt ürür, kervan yürür.

Devam edecek

37 Halkedici

C. H. Partisi grupun,
37 y e r d e Halkedileri
açılımasını kararlaştır-
miştir.

Yeni evlerin açılış töre-
nleri 20 şubatıa yapıla-
cağıdır.

Meyvalı
Ağaçların
Kesilme zamanı

Ziraat Vekâleti vilâ-
yetlere gönderdiği bir
tamimde, meyvalı ağaç-
ların 15 İkteşinden 15
Marta kadar kesilebile-
ceğini bu devre dışında
kesime müsaade ve mey-
dan verilmesini bil-
dirmiştir.

Dr. M. Süvey

Takdir Edildi

Metodlu ve bilgili ça-
lışmalarını evvelce yaz-
dığımız Bölge Sitma
Mücadele Hey'eti reisi
Dr. Bay Mithat Süvey
ahiren Sağlık Bakanlı-
ğınca takdir edilmiştir.

Değerli iş ve bilgi a-
damını b i z d e tebrik
eder, başarılarının de-
vamını arzularız.

Unutma-
yınız!

Konya da resmî ve hususî ilânları
en ucuz kabul ve neşreden gazete
yalnız Babalık tır. Unutmayınız!

Bir Köy Düğünü

Aksaraydan : Halvadara köyü sokaklarında geziyordum. Bir evin damında yeşil ve kırmızı bezlerden yapılmış bir bayrağın dalgalandığını gördüm. Yanımda bulunan köy bekçisine bu bayrağın buraya için takıldığını sorunca :

— Bu evin bu hafta düğünü vardı ondan taktılar. Bizim burada Adettir. Düğün olacak yani gelin gelecek evin damına gelin gelmeden önce böyle allı yeşilli bayrak asılır, dedi.

Biraz sonra damında bayrak asılı evin yanına vardık. İçeriden türkü söyleyenlerin sesleri geliyordu. Bekçiye yine sordum :

— İçeride ne yapıyorlar ?
— Halay çekiyorlar.

Merak ettim, bekçi ile birlikte içeriye girdik. Ezelden beri misafirperverliği kendilerine şiar edinen köylülerimiz bize umduğumuzdan ziyade ikramda bulundular. Bize gösterilen bu çok samimi hürmet ve muhabbet karşısında kendi kendime düşündüm. Biz şehirliler, köylüler şehre geldikleri zaman evimizde onları konuk almağa yüksünürüz. Lâkin bir şehirlî köye vardığı vakit en fakarasının evine konuk olsa biçare adamceğiz ne yapacağımızı şaşırır. Diğinden, tırnağinden artıran evinin bir bucağına konuk için sakladığı varıyla, yeğünle bizi memnun etmeye çalışır.

Doğrusu köylülerin bana karşı gösterdikleri bu sıcak muhabbet ve hürmet karşısın-

da şehirlî bulunmam münasebetiyle kendi payıma mahcup oldum.

Düğün halkına oyunlarına devam etmelerini rica ettim. Beni kırmadılar. (Halay) denilen ulu al bir oyunu oynamaya başladılar. Baş on kişi birbirinin elinden tutarak baş tarafta bulunanlar ellerine birer çevre aldılar. Oyun yavaşta başlayıp gittikçe bir daire teşkil ederek hızlanıyordu. Baş tarafta bulunanlar ellerindeki çevreleri kuvvetle sallıyorlardı. Oyun arasında bilmem unutkanlık perdesi altında kalan hangi coşkun gönüllü Halk şairinin söylediği şu türküyü kendisine mahsus bir beste ile okuyorlardı :

Kal'anın başına taş ben olaydım
Elâ göz üstüne kaş ben olaydım
Yalnız yatana eş ben olaydım
Türkün kızı Türkün kızı
Sen allar gey ben kırmızı
Kal'anın başına pancar olaydım
Yığıtlar beline hançer olaydım
Güzeller koluna mercan olaydım.

Türkün kızı, Türkün kızı
Sen allar gey ben kırmızı

Coşkun gönülle bu türküyü söyleyen bahtiyar köy delikanlılarının oyununu Hayranlıkla seyrederken, ulusal varlığımızda ulusal benliğimizi aramak için çok geç kaldığımızı düşünerek gözlerim yarıyordu. Köylülerimizin kolunu kanadını açtırmıyan istibdada burada bir daha lânet okudum.

M. Ç. KARACA

Bükülü ve Bükümsüz

İpliklerden yapılan kumaşlarda Tenzilât

İtîdai maddeler tenzilât cedvelinin ipek sanayii grubunda, bükümlü iplikten mamul kumaşlar için yüzde elli ve bükümsüz iplikten yapılan-

lı ve bükümsüz imalâta kârırlık imalâta ait vergilerin tenzilâtsiz olarak tahakkuk ettirildiği haber alınmıştır. Bükümlü ve bükümsüz

FİKİRLER

Yazan : Maurice Maeterlinck
Bir riyaziyecinin, bir fizikçinin, bir kimyacı, bir tarihçinin, bir mühendisin, bir hekimin bana verdiği bilgi ve öğütleri hürmetle dinlerim; fakat bir din adamınıninkileri değil, çünkü o da tanrı hakkında benden fazla bir şey bilmez.

Hududlarımızı bilmiş olsaydık, tanımını kendisini tanıdığından iyi kendimizi tanırdık.

Tarıyı ararken onu yaratıyorum : ve onu yaratmakla, tanrılaşıyorum.

Kendisine yaratmamız icab eden tanrı, başkalarının değil, kendi içimizdeki olmalıdır.

Eğer ölümlü mevcud olmasaydı, hayattan nefret etmemek için onu yaratmak icab ederdi.

Yoksa o da tanrı gibi bir insan icadı mıdır?

Bize ıstırap veren ölümlü gelışı değil, hayatın gidişidir. Eger hayat ölümlü önünde uykunun önünde eğildiği gibi eğilsen, biz, uykuya daldığımız gibi, tebessüm ederek ölürdük.

Bize söyleyecek bir şeyleri olan muharrir hemen zararı olarak klâsik şekli alırsın söyleyecek hiç bir şeyi olmayan ise romantik tarzda bürünür.

ULUS

B. İsmail Işık

Vilâyet daimi encümeni baş sekreterliğini otuz altı yıldanberi yapmata olan Bay İsmail Işık emekliye ayrılmış-

B. A. Atina

İstanbul eserleri ni hemşeridir Erdoğan'ın tensit etinin ka miştir.

B. A. naki müz eserlerini

Beled Muha C. Müc liği

Beledi hesap kâti med Erol' çektirildiği sib vekilli ki C. M verilmiş b

Tahkil sib Vekilli B. Ali ve berleri olan emirlerini serek istih yi almıştı

KON' Mu Şai Ha Ç

Hükümet Yeni K

Yalnız rını ve fol kuyan ve yahıları ilgi özlü, sade çük bir es

KOYUNCULUK : KOÇ KATIMI

YAZAN:
S. Sami BEKTAŞ

Öğütücü usul: Bu usulde sifate elde yaptırılır. Koça gelmiş olan koyunlar tecrübe koçları ile aynı tefrik olunurlar. Kıyın koyunların tefrik karın altına boyalı bezlerle bağlanmış tecrübe koçları vasıtasıyla olur. Bu koçlar tarafından alınan koyunların sırtlarına a r a boyası sürülmesi olacağından koça gelmiş koyunlar kolayca bulunur. Bu tecrübe koçlarının karın altına bağlanmış bezler hasas olan erkeklik uzularını tahrib etmekte beraber tatmin olmamaya bu koçlar gün geçtikçe yorgun düştüklerinden koça gelen koyunların hepsini arayıp bulamazlar. Bu sebepten bir ameliye ile tohumunu harice aktarmaya sunu surette akim bir hale (Vasectamie) getirilmiş tecrübe koçları vasıtasıyla koça gelmiş koyunları buldurup ayırmak daha iyi bir usuldür.

Tecrübe koçları vasıtasıyla ayırılmış olan bu gibi kıyın koyunların kıyınlik-ları geçmeden hemen elde mataları yapılmalıdır. Bu usulde genç koçlara 50, kâhil koçlara da 80 kadar koyun tahsis edilebilir.

İki defa olarak koça gelmiş dişi tokulular ilk koçlu-ğu yapacak genç koçların verilmesi doğru değildir. Bu gibi toklu koyunlara yaşlı koçlar verilir. Genç koçlar anaç koyunlara tahsis edil-ir.

Sürüye katılan koçların çalışmaları ilk günlerde iyice takip edilmelidir. Eğer çalışmayan koçlar bulunursa bunları derhal sürüden almak doğru değildir. Bilâkis aşına alıştırmak lâzımdır. Uzun müddet bir arada bulunmuş koçlar pederasti denilen gayri tabii hale alıştıklarından sürüye katıldıklarında koynlara karşı bir alâka göstermezler. Bu gibi koçları koça gelmiş bir koyuna bir yere kapayarak koçluk heveslerini uyandırmak lâzımdır. Böyle bir koyuna da aşınmakta ısrar ederse yazına diğer bir koç getirilerek sıfadi gözü önünde yaptırmak suretinde de denemek lâzımdır. Bir defa aşmağa alıştıktan sonra normal olarak sıfatlarını yapmakta devam ederler.

Sürüye katılan koçlara sürüde 1,5 ay bakiyetikten sonra koç katımına son verilmelidir. Koç katımı uzun sürdüğünde kuzulama da uzun süreceğinden sürü-nün bakım ve idaresi güçleşir. Yetiştirmede aksaklık-lar husule gelir. Koç katımı

kısa bir zamanda bitirilmesi daha iyidir. 45 gün normal bir müddettir. Daha uzun devam ettirilirse gebelik nisbeti bir parça fazla olabilir. Fakat kuzulama müddetini uzatacağından doğru bir usul değildir.

Hastalanan, ölen veya aşınmayan koçların yerlerine konulmak üzere sürüye ka-bilan koçlardan mada yedek olarak mevcut koçların onda bir nispetinde koç bulundur-mak icabeder.

Yerli koçlarımız iki yaşında Alman Merinos koçları gibi erken gelişen prokos olan koçlar da 15 yaşında damızlık kullanıma-ğa elverişlidir. Yerli koçları-mızın 7—8 yaşlarında damız-lıktan çıkarmak icabeder. Yetiştirme bakımından çok kıymetli olan koçların sıh-hatlerini muhafaza etmek şartlı da uzun bir zaman damızlık kullanılmaları ca-izdir.

Sürüye nasıl bir koç katılmalıdır?

Koç hariçten satın alınacak ise çok eski bir zaman-dan beri saf olarak yetiştir-me yapan ve aynı ırktan bulunan en yakın sürülerden alınmalıdır. Bu sürülerin yetiştirme gayeleri idare ve bakımları koç katılacak sürüle-rinkine uygun olmalıdır. Ya-kın yerlerden alınan koç a-şağı yukarı kendi sürüsünün malı demektir. Yakın yerler-de koç tedarik edilmediği ve uzak yerlerden satın alınmağa mecbur kalmış olduğu takdirde oraların iklim ve yetiştirme şartları iyici tet-kik edilerek koçu katılacağı sürünün bu şartlarına uygun olduğuna kanaat getirilmeli-dir. Hariçten tedarik edilecek koçların verimleri yük-sek, veraseti belli bir famil-yeden gelmiş olması da çok ehemmiyetlidir. Yabancı ka-nı taşıyan ve kanları bilin-meyen koçları sürüye kat-mak doğru değildir.

Buadan sonra sıra koçun muayenesine gelir. Koç koç-luk tipini göstermelidir. Baş koyun başı olmalıdır. Ense kuvvetli, göğüsü geniş ve derin, sırt düz, bel geniş olmalıdır. Sağrı biraz mail olmalıdır. Sağrı makla beraber pek düşük olmamalı, butları iyi teşekkül etmiş bulunmalıdır. Bacaklar kısa, tırnaklar kuvvetli olmalıdır.

Bu sürüye katılacak koçları-nın hepsinin birbirlerine benzemeleri, mütecanis olmaları ve sürünün yetiştirme gaye-

Yunanistan'a canlı hayvan ihraç ediliyor

İzmir — Geçen hafta 101-102 dolardan Yunanistana gönderilmek üzere Trakyada 400 baş sığır partisi hazırlanmış bulunmaktadır. Bu sı-raat hayvanlarımızın bu güşler de sevkiyatı yapılmaktadır.

Cenup mntakasından da Suriyeye ve Filistine canlı hayvan ihraçatı yapılmakta olduğu haber alınmıştır.

KALAY

İstanbul — Dış piyasalar-da kalay fiatı müphemdiyen yükselmektedir. Londradan alınan bir telgrafta, peşin a-hci fiyatlarının lirasınının 1-130 ve satıcı 1135 starline çıktığı bildirilmektedir.

Mesne memleketlerde yük-selmekte olan fiyatlara muvazi olarak piyasamızda da fiyat fırlamaktadır. Piyasa-mızda çubuk kalaylar 12 li-ra 50 kuruşa çıkmıştır. Ke-na künye kalay fiyatı da 12 lira 25 kuruştan aşağı bir durumdadır.

Diğer taraftan İzmirden piyasamıza gelen haberlerde çubuk kalay fiyatlarının 15 liradan muamele görüldüğü bildirilmektedir.

Söylendiğine göre mesne memleketleri siparişleri çok geç vermekte ve böylece ka-lay ithal güçlükleri kendini göstermektedir.

sine tamamlı uygun olma-rı lâzımdır. Meselâ yapışı yetiştirme maksadıyla ko-yun beslenirse koçların yapışı evsafının mükemmel olması, süt için yetiştirme yapılsa koçların sütü lı-fabilyelerden yetmiş olması i-cabeder.

Memleketimizde koyun-larda umumiyetle üç taraflı yetiştirme gayesi güdüldü-ğünden, yani aynı zamanda et, süt ve yününden istifade edilmek istenildiğinden ya-lınz et veya yalnız süt gibi tek gayeli yetiştirme yapı-lmamaktadır. Fazla randıman alınmak istenilirse yetiştir-menin yalnız bir vechesine ehemmiyet vererek o yolda yürümek sürülerin istenilen evsafıta ve gayede yetişme-lerini sağlar ve yüksek bir yetiştirmeye ulaştırır. Meselâ Merinos yetiştirmesinde baş-lica gaye yapışı olursa hem yapışının verimi fazla olur, hem de evsafı çok güzel olur. Fakat koyunlarda et verimi de ihmal edilemeyeceğinden yetiştirmekte olduğumuz me-ri noslar hem yapışı ve hem de et vermek bakımından elverişlidirler. Yerli koyun-larımızda da durum aynıdır.

Sümerbankta satış sekli değişiyor Bu ay içinde zam mı?

İzmir — Bazı mamuller, eyya ve emtia üzerine piya-sada hissedilir bir alâka mev-cut olduğu halde giyim eş-yası üzerinde en küçük bir hareket yoktur. Haftalardan-beri manifatura piyasasında devam eden durgunluk, bu mevzu ile ilgili edenleri hayretler içinde bırakmakta ve böyle bir yıla rastlanma-mış olduğuna işaret edilme-ktedir. Halbuki, pamuk ve yapak fiatlarının devamlı yükselişine rağmen giyim eşyası fiatlarında bugünkü bir fiat yükselmesi yoktur.

Diğer taraftan Sümerbank ötedenberi dağıtım yapma-k suretiyle piyasaya mal ver-mekte idi. Yeni alınan bir emirle şimdi her tezir, bir balya'dan aşağı olmaksızın üzere Sümerbank satış de-polarından mal alınabilecektir. Söylendiğine göre, Sümer-bank mamullerine bu ay i-çinde zam beklenebilir.

Diğer yerli fabrikaların da yeni maliyetleri tesbit e-derak, önümüzdeki günlerde gayak, nezaket ve çulaki fi-atlarına zam yapacakları a-lâkâhlar tarafından bildiril-mektedir.

Mısır da bizden fasulye istiyor

Yunanistandan sonra Mi-sırlılar da fasulyelerimize ta-lip olmuşlardır. Mısrırlar mallarımızı beğendikleri ve fiat üstünde mutabık kalmı-dığı takdirde fasulyelerimiz için yeni bir mahrec açılmış olacaktır.

Paçavra fiatı

İstanbul — Son günlerde yün döküntüleri üzerinde ha-raretili işler olmaktadır. Bu maddeler üzerine bugüne kadar hiç bir zaman bu ka-dar istekli durum görülme-miştir.

Çorp eskileri fiyatları yüksek olup 220—230 ku-ruş arasındadır. Kazmir (ye-ni) parçaları 350—360 ve Milili Müdafaa kıruntuları da 120—130 kuruş arasında fi-yat bulmaktadır.

Göçmenler

Şehrimize 12 aileden iba-ret 53 göçmen daha gelmiş-tir.

Kendilerine istasyonda, Aksinne M.h. Şerife Ünlü 250 Kş. luk ekmek, Polis Ali Rıza Yiğit 300 kş. luk simit, kunduracı Süleyman Öztapak 100 kş. luk simit, iki doktorumuz 530 kş. luk çay ikram etmişlerdir.

Hayat PAHALILIĞI İstanbul Ticaret odasının tanzim ettiği geçimne endeksi

İstanbul Ticaret ve Sa-nayi odasının neğrettiği ay-lık geçimne endeksinde göre üç çocuklu, beş nüfuslu bir ailenin kasım ayına ait ge-çimne endeksi 359 lira 10 kuruştur.

Ekim ayının toptan eyya fiatleri ve geçimne endeksi-ne nispetle kasım ayında yükselme vardır. Meselâ toptan eyya fiatlerinde du-rum şöyledir: 1938 fiatleri 100 olarak kabul edilirse, ekim ayında 487.9 olan za-hire ve hububat toptan fi-atleri 514.7 ye, ekimde 484.5 olan hayvani gıda maddeleri toptan fiatleri 466.1 e yükselmiştir.

Göçmenlere yardım

Şehrimizde Göçmenlere yardım devam etmektedir. Son yardım tutarı 7209 lira 9 kuruşa bulmuştur.

Bu arada gebrimize göç-menler gelmeğe de devam etmektedirler. Şehrimize gelen göçmenlere istasyonda, Aksinneli Ayşe 40 lira, Na-dir Çelik 5 lira, Biâl Kırmızı 5 lira, Rağit 4 lira değerinde ekmek ve yiyecek dağıt-mışlardır.

Şehrimizde dün sabah t-ronle yeni göçmen grupları gelmiştir.

Korede düşmana atılacak uçak bombaları, depodan katarlarla hava meydanına götürülüyor.

KOYUNCULUK: KOÇ KATIMI

Koç katımı mevsimi Türkiye'nin pek değişik olan iklimlerinin tesiri altında bulunan her yerde aynı zamanda gelmez. Bu, iklimle göre değiştiği gibi iktisadi şartlara göre de ileri veya geri alınmaktadır. Mes. k. ile geri bulunan yerlerde tarlada kuzu yetiştirmek tarlanın sığırlerine koçları satıyolar olarak haziran, çok erken olarak haziran, hatta mayıs aylarında katılmaktadırlar.

Bir sürü sahibi sürüsüne ne zaman koç katmalıdır? Evvelâ kuzuları doğduktan sonra vitaminleri bol yeşil otları havi çayır veya merayı bulabilecek bir surette koç katımı ayardır. Erken bir mevsime yani kışa geçildiği takdirde ağıl yakularında yetiştirilecek hayvanların yeşil gıda temin edilmezdir. Yeşil gıda ana koyunların sütlerini çoğaltmak suretiyle de kuzuların büyümesini sağlar.

Koç katımından evvel koç ve koyunları hazırlamak lazımdır. Kuzular analarından ayırdıktan ve sağılmış bitikten sonra ana koyunlar umumiyetle zayıf düğümleridir. Ve bu zamanlarda meralar da kurduğundan umumiyetle iyi beslenmezler. Koç katımı yaklaşınca koça verilerek koyunların kuvvetli bir surette beslenmeleri lazımdır. Daha iyi meralarda otlatılmaları yonca, tıfıl gibi proteinden zengin otlarla ve bu gibi çayır liklar bulunmadığı zamanlarda mera tediyesine ek olarak bir miktar dane ve küpelele beslenmeleri lazımdır. Koç katımından evvel koyunların zengin gıdalarını beslenmeleri kızgınlıklarını hızlandırdığı ve kolaylaştırıldığı için kuzulamaın kısa bir zamanda bitmesine yardımcı eder.

Koyunların kızgınlıkları kısarak, inek gibi büyük hayvanlarda olduğu gibi pek aşikâr olmaz. Büyük hayvanlar gayri tabii hareketlerle, bağırsaklarla koyunlara nispetle bu hallerini daha ziyade açık gösterirler. Bilhassa sürüde koç bulunmadığı vakit koç gelmiş koyunları anlamak güçtür. Koçlar bu gibi koyunları kolayca bulur. Kızgın koyunlar çokmelerler, dâima koç ararlar ve yanlarına sokulurlar; ferçleri şişer ve koçları çekecek muhali yapıpışın bir madde akar.

Koyunlarda kızgınlık pek kısa sürer. Vasatı olarak 36 saat devam eder. Gebe kal-

YAZAN:

S. Sami BEKTAŞ

mıyan koyunlar bu kızgınlığı 14—21 günde tekrar gösterirler. Her iki kızgınlık arasındaki vassal müddet 17 gündür. Gebe kalmıyan koyunlarda bu kızgınlık koç katımının devam ettiği müddet zarfında 2—3 defa tekrar eder.

Koyunların koça gelmelerini kolaylaştırmak için İngilterede Rovett enstitüsü koyunculuk mübessası Alan Fraser evvelâ koyunları zayıf meralarda otlatmak suretiyle kondisyonlarını düştürdükten sonra koç katımına bir hafta kala kuvvetli ve tenbih edici gıdalarla besleyerek kondisyonlarını birden birde yükseltmeyi tavsiye etmektedir. Bu suretle koyunların daha çabuk ve kolayca koça geldikleri ve kuzu doğumunun uzun sürmüyerek kısa bir zamanda bitişigini tecrübelerine istinaden bildirmektedir.

Bu usul ancak iyi bakımlı sürülerde tatbik olunabilir. Meraları zayıf yerlerde ve kısırlı zayıf otlatılmayan koyunlara tatbik edilirse kısırlık nisbetinin çoğalmasına sebep olur. Böyle zayıf koyunları koç katımından bir hafta evvel değil, asgari bir ay evvel beslenmeye başlanmalıdır. Koç katımından evvel bilhassa koçların tağdiesine çok itina etmelidir. Bir koç sürüsünü yarısı demektir. Asgari bir ay önce den ve günde iki yüz elli gramdan başlamak ve gittikçe 1 kiloya çıkarmak üzere arpa, yulaf, yağlı tohumlar küşbesi gibi kesif gıdalarla beslemek lazımdır. Yulaf diğer danelerden tercih edilmelidir. Bu kesif gıdanın mera tağdiesine ilâ veten verilmesi icabeder.

Kaç koyuna bir koç verilmelidir?

Bu, koç katımında takip edilecek sisteme ve koçun yaşına bağlıdır. Genç ve ihtiyar koçlara, kâbil koçlara nispetle daha za koyun verilmelidir.

Koç katımı 3 usulde yapılır: Birinci usulde koçlar sürülere katılarak tabii sifati yaptırılır. Ve koçlar daim surette sürüde kalırlar. Yine bu usulde koç gelen koyunların bir kaç defa aşılması neticesi koçların fazla yorgun düşmeleri ve birbirleriyle dövüşmeleri gibi mahzurları varsa da yurdumuzda en ziyade tatbik olunan usul budur. Bu usulde genç

Romatizmayı teşhis

Birleşik Amerikada bir doktor romatizmayı laboratuvar tahliili ile (teşhis) keşfetmiştir. İçine konulan kimyevi bir madde, kas seruminu bulandırır, bu hastalığın olduğunu göstermektedir.

Bu tecrübe, hastalığın seyri ve iyileşme derecesini tesbit için de kullanılabilir.

Kendir fiati

Taplıöprü — Kendir fiyatları son günlerde çok düşüktü. Bu hafta talebin fazla olması dolayısıyla fiyatlar biraz yükselmis ve 85 ile 100 kuruş arasında satış oluyor.

Kepek ihracı devam ediyor

İstanbul — Dış memleketlere kepek ihracı devam etmektedir.

Geçen hafta içinde 75 bin kilo kepek ihracı edilmiştir. Bu miktardan 60 bin kilosu Hollanda'ya ve 25 bin kilosu da Yunanistana sevk edilmiştir.

Sevkiyatın devam ettiği söylenmektedir.

ve ihtiyar koçlara 20, kâbil koçlara da 30 başkoyun hesap edilmektedir.

Bazı memleketlerde koçlar dinlendirilmek maksadıyla gece veya gündüz sürüden alınır. Bu suretle sürüden zorla alınan koçların aşım istahları kaybolur ve tekrar sürüye katılcaya kadar hıçlaşarak zahatsız olmur.

İkinci usulde sürüyü, bir veya iki küçük partiye ayrılarak her bir partiye birer veya ikiye koç katılır. Damızlık yetiştirmek üzere yükeek yetiştirme yapılan sürülerde beher partiye bir koç katılma suretiyle tabii bir koç katımı yapmak, yetiştirme kuzularının seçmelerini tutmak ve tınımak bakımından çok iyi bir usuldür. Bu usulde genç koçlara 30, yaşlı koçlara 50—60 koyun tahsis edilmelidir.

— Bitmedi —

Kadroya alınacak stajyer köy öğretmenleri

Ankara (ANKA) — Milli Eğitim Bakanlığı Sömürdeki yıl içinde stajyer köy öğretmenlerinden 4000 inin kadroya alınmasına karar vermiştir. Bunun için bütçeye olan 6 milyon lira bütçe-yi konulmuştur. Ayrıca köy enstitüsü mezunu başöğretmen sayısı da iki bin artırılmak suretiyle, 10750 ye çıkarılacaktır. Haber verilmişine göre, Milli Eğitim Bakanlığı Köy Enstitüsü öğretmenlerinin aylıklarını kabaca tahmin için bir marttan itibaren beş yüz öğretmenin tasfiyesi cihetine gidecektir.

Erik kuru su

İzmir — Erik kurusu su alıcılı durumu devam ediyor. 60 — 70 kuruş arasında mübayaalar yapılmaktadır. Diğer memleketlerden taleplerin artması, mal azlığı, bu maddeyi daima sıkı tutulmaktadır. Vigne fiyatları ise 40 — 45 kuruşa ismen duruyor.

Koredeki Amerikan kuvvetleri başkomutan Tümgeneral William F. Dean.

General Dean, Kore harbiden evvel Korede 24 üncü Amerikan Piyade Tümeni Komutanı ve Kore Cumhuriyetinin ilâından evvel Güney Korede son Amerikan Askeri Valisi olmuştur.

İkinci Cihan Harbinde General Dean Avrupada 44 üncü Amerikan Piyade Tümenin komutanı idi.

Hayvan ihracatı

Kıbrıs fazla miktarda hayvan alıyor

Mersin — Canlı hayvan ihracına devam edilmektedir. Kıbrıs fazla miktarda hayvan çekmeğe başlamıştır. Son günlerde 2538 koyun, 4726 keçi, 251 sığır, 120 manda ihracı edilmiştir. Diğer taraftan bazı maddelerin fiyatlarında artış görülmektedir. Fasulye, mercimek, kimyon, yerli fındık, balımsu, barut, tatlıp, susam ve keten tahminen fiyatları birden yükselmiştir.

Bununla beraber Mersin piyasasında külliyyatlı miktarda az derileri bulunmakta, fakat müşteri çıkmamaktadır.

Dünyada Yün Ticareti

1949 senesinde dünyada ham yün ticareti, Birleşik Amerika Harici Ziraat İşleri Dairesi tarafından 1.080.000.000 kilo tahmin ediliyor. Bu miktar 1948 yılıkütünden daha az olmakla beraber 1935 — 1939 ticaretinin aydır.

1949'da Birleşik Amerika, evvelki seneden daha az, fakat harpen evvelki miktarının bir misli olmak üzere 198.415.800 kilo yün ithal etmiştir. Aynı senede 70.452.000 kilo olan Birleşik Amerikanın yün ihracatı 1935—1939 veya 1948 senelerinin ihracatından çok daha fazladır.

Mezkür daire, dünya ticaretine dahil olan yünün % 90'ını yetiştiren başlıca memleketlerin 1950—1951 senesi yün istihsalını 1.035.000.000 kilo tahmin ediyor. Bu miktar 1935 — 1939 istihsalından 45.000.000 kilo fazladır. Masmafih, bugün yün yetiştiren memleketler harpen evvelki senelere nisbeten daha fazla yün kullandığından halihazırda istihsalın ihracı edilecek kısmı harpen evvelki senelere kıyasen daha azdır.

Ay çiçeği de kıymetleniyor

Amerikan ilim adamları, ay çiçeği tohumlarının margarin, salata yağı gibi yenilebilen yağların menşei olarak kullanıldığını ve domuz yağı ve diğer bazı maddelerin yerini tutacağını bildirmektedir. Bazı cins ay çiçeği tohumlarının yüzde otuzunu yağ teşkil etmektedir.

HARPTEN RESİMLER

Dikkat
Olanıtlı...
çinde bile, g...
trilerle bu...
tapu ve...
çok ucuz...
to ve b...
mi ve y...
hususi te...
ni göz...
ve fiat...
katlanma...

Babalık
Sahibi : N. B...
Negriyat Müdürü...
DOLU
Yılığ...
iltihaylı...
nü geçmi...
BASILDIĞI...
ABALIK...
şkanlığı...
daki 710...
ası açık...
le plâni...
edeli (521...
(391) ...
Mart 94...
nya beledi...
in bulund...

şi yapı...
retten mu...
eri lâzım...
ve zemin...
te komis...
19. 2...
ğında...
lerin il...
(0) lin...
ilecek...
urup...
lesi...
kte...
151

SAYISI 100 PARA
No: 5970 YIL 32
TELEFON NUMARASI 45

BABALIK

KONYA KURULUŞ TARİHİ 1940

CUMARTESİ 21 MART 1942

Piyasada satılan çaylara dair

Bugün piyasada satılan çayların çoğu ahali çay değil; ayırdılmış, denilen yabancı çaydır. Ayırdılmış (Vaccinium arctostaphylos) Kara deniz ve Marmara kıyılarında ormanlar içinde bo'ca bulunur. Köylüler, bunları toplayıp gölgede kuruturlar. Sana kılona 80 kuruştan itibaren satılır. Daha üstün olanı 400 kuruşa satılan çay ıfta bu olur. Ayırdılmış çayın terkibinde tannen vardır. Kokusu da eğri yukarı tabii çaya benzer. Mazarasına bakıp çaydan ayrılması da mümkün değildir. Bu su ancak mikroskop incelemesi meydana çıkarabilir. Ayırdılmış çay idrar getirme hassas olduğundan hekimlikte ilaç olarak kullanılır.

Okullarda ziraat, iktisat dersleri

İlk okullarda hâlen tetkik edilmekte olan müfredat programı beş yıl sonunda gözden geçirilerek üzerinde işçp eden değişimler yapılacaktır. Vekillik programı talim terbiye hayatına tetkik ettirmiştir. Muhtelif vilayetlerde tetkikinden alınan neticelere ait raporlar gözden geçirildikten sonra lüzum görülen kısımlar değiştirilecektir.

Öğrendiğimiz göre: müfredat programına ilâve edilmesi istenen dersler, ziraat iktisat dersidir.

Halkevinde komite seçimleri

Halkevimizin (1942) yılı komite seçimlerinde çoğunluk hâsıl olmuştur. Bundan dolayı komite üyeleri yapılmıştır. Halkevi teşkilatı dokuz bölün üyelerini, komitelerini seçmek üzere ikinci defa çağırılmaktadır. Seçimler bu gün ve yarın yapılacaktır.

Bu derslere ait müfredat hazırlanan programa eklenecek ve 942 943 ders yılı başından itibaren okutulmaya başlanacaktır.

Gölde

Su otuz yıldanberi görülmemiş derecede yükseldi

Sürekli ve bol kârla arandırmaya yağmurların da yağması, Konya ovasına su veren Beyşehir gölünün suyunu, su otuz yıldanberi görülmemiş bir şekilde çoğaltmış ve kabarmış; kıyılarında ve dibinde yerlerde bulunan bir takım köyleri sular basmıştır. Bu köyleri boşaltmak zoru yapılmıştır.

Başarı kapaklarından yedisinin açıldığı ve sular müttemadiyen aktığı halde gölün suyu yine azalmamıştır. Bu defa da kanallardan geçen ve taşın sular ova köylerinin bazı köylerinde ekimleri basmış, tahliki bir durum yaratmıştır.

Çevresindeki dağlardan eriyip inen kar ve sel suları, gölün düzeyini durmadan yükseltmekte ve beklemedir. Suların, Beyşehir barajını yıkmasından da korkuluyor.

Dğer taraftan, Seydişehir'deki Karaviran gölleri de taşmış, bir kısım araziyi sular basmış, bir kaç köy boğaltmıştır. Bozkır'ın ırmağı da kabarmıştır. İkibahar yağmurları da sürekli yağacak olursa daha bazı bölgelerdeki köylerin ve ekilmiş yerlerin sık, sık su baskınları görmeleri ihtimal içindedir.

Olan üstü şartlar içinde büyük yorgunluklarla ekilen ve umut bağlanan toprakların su altında kalması, mahsul alınmaması, buğün için, acındırıcı bir yoksunluk sayılır.

Fakat eldeki vasıtaların tabii hâdiselerin tehlikeleri önlenemediği zaman, malden ziyade canı düşümemek gerekir.

H A L K B İ L G İ S İ

Bazı hastahklar ve tedavi usulleri

Araştıran : A. E.

- 2 -

Tekke ve türbelerin pencere demirlerine, tellerine her geleni (niyaz sahibi) nin bir bez parçası bağladığı görüldü. Tekke ve türbe işlerine bakana para vesaire verenler oldu. Hasta bulunmuş, ağrı, sıvı ve çibon olmaları okutulur, bezlenir, tekkesine götürülürdü. Nüsha tekier, tekkenin çamurunu yüzüne sürer veya toprağını yalardı.

Başında ağrı varsa, ölüen üzerine ötlümüş yem:ği başına sarardı.

Bazı hastahkların da (kötü - gök) gözü adamların bakmasından (nazar değmesinden) ileri geldiği sanılırdı. Halk: gök gözlülerden geçinir, böyleri (nuşum) sayılırdı.

İrmasalar: Kurdegen, tatarca, küpleme, uçuk, slazime, çibık, şıyl ve parpi gibi çokçoğu deri hastahklarının, tedavi yeri, şekil ve usulleri idi.

K. Aksaray Halk iktisat bankasından:

Bankamızın 941 yılı hesabatının tetkiki zımında adı içtimal mukarrer olan işbu 1942 yılı Mart ayının 31 inci Salı günü saat onbirde bankanın Aksaray'daki merkezinde ortaklardan haklarında ticaret kanununun 413 ve 414 üncü maddeleri hükmü icra edilenlerden maadasının hisse nakbuzlarla içtimadan bir hafta evvel idaremize müracaatla duhuliy kartı almaları ve aşağıdaki ruzaâmenin müzakeresi için müzakereye iştirakleri ilân olunur.

R U Z N A M E

- 1— Meclisi idare ve mürakip raporlarının okunması.
- 2— 1941 yılı bilanço ve kâr ve zarar hesabatının tetkik ve tasdikile idare meclisinin ibrası.
- 3— Müddetleri hitam bulan idare azalarını yeniden intihabı.

Dikkat
Olanüstü hal
çinde bile, g-zeteleri
irelerle bu arada
tapu ve icranın ilânı
çok ucuz fiatlarla ka
te ve b a s m a k i t e d e
111 mi ve yarı resmî d
146 hususî teğekkül ve
140 HAZINE ve zati mal
50 ni gözdünde bulund
2 ve fiat öğrenmek za
kattırmaların rica ed
2

Babalık
Sahibi : N. BABALIK
Neşriyat Müdürü: F. A. DOLU
Yılığ 500 K.
Albaylığı 300 K.
Günü geçmiş mışalar
BASILDIĞI YER
BABALIK MATBAASI
İğindan.
r özen kısmen hall
leyman karagöz garben
nuben kaldırım yolu
zcan kısmen yol garben
Mustafa topçı cenanbun
i yol.
ş şimalen Mustafa bay
seyin ve Yılmaz, kısmen
yılmaz ve kısmen İbrahim
u Rıza köçek şimalen
li yılmaz garben sarı
ci, kısmen Ahmet büyük
yılmaz
n büyükteley cenubun
Veli köçükköleyle garben
nuben Mehmet çeşme
rife garben halî C. pa
lmal oğlu Haydar ve
tal ettiklerinden 'ahak
i yukarda evsah yaz
tayını ve tesbiti iç
nden bu gayri mal
de mahallinde mem
gına muracaat olma
omasyon unu
tır,
üzerinden
güçen gün
bulunmaları

SAYISI 100 PARA
No: 5969 YIL 32
TELEFON NUMARASI 43
PERŞEMBE 19 MART 1942

BABALIK

KONYA TARİHİNDE YAPRAKLAR KURULUŞ TARİHİ 1910

Millî Şef

Çok önemli bir konuşma yaptı

İzmiri gerektirmiş bu'nan Millî Şefimiz İsmet İnönü'nün çok önemli bir konuşma yapmıştır.
Sayın İsmet, sözleri arasında, okullardaki çalışmaların umumiyetle iyi olduğunu söylemiş, memleketin ahlak ve karakterleri gerçerden faydalanabileceklerini, vatanseverliğin ahlakın başında geldiğini belirtmiş, böylelikle gençliğe yeni ve pek önemli direktifler vermişlerdir.

Millî Şef ekimin, Ege bölgesinde umut verici olduğunu söyledikten sonra dış politikamıza da temas etmişlerdir. Harbe girişmiş olan devletlerin çoğu ile ahdi müahazebeler idame etmekte bulunduğumuz, yakın ufaklarda bizim için bir tehlike görünmemsile beraber her türlü ihtimalleridaima göz önünde tutarak bütün milletçe daima hazır ve uyanık olduğumuz, harbin çok süreceğini tahmin ettiğini söylediğini söylemişlerdir.
Sayın İsmet, vatanseverlerin d. vletin idaresini ellerinde bulunduranlara karşı güvenmelerini ve yardımcı olmaları gerektiğine de ısrarla buyurmuşlardır. Az s-afimiz, eğer bir gün, savaşmış zorunda kelimiz, vatan borcunu haysiyetle gerefile ödeyeceğimizi söylemişlerdir.

Türkiyeye harp malzemesi

Vaşington'dan bildirildiğine göre, Amerika büyük elçimiz Münir Eteğün, Birleşik Amerika hariciye müsteşarı B. Vels'e görüşmüştür. B. Vels gazetecilere, Türkiye'nin, harp malzemesini şimdiye kadar peşin para ile satın aldığı, arada bir anlaşma mevcut olmamasıyla beraber bundan böyle ödünç verme ve kiralama kanunu gereğince Türkiyeye harp malzemesi veriliminin artırılacağını söylemiştir.

Konya surlarına dair

Özellik Konya'nın surlarının, o çağlarda doğrudan gelen saldırılara, bilhassa Moğol hücumlarını önlemek için yapıldığı, yani fâmîsân askerî mülahazalara dayandığı görülmüştür.
Şehir, o çağdaki mimarî ve teknik ve lütüfü ile surun ortasında pek küçük kalmıştı.
Kaleler, çöğlarının M. İsmet ve Zeyneli müessesinde birer müstakken müvki idi. Surlardan şehir dışına çıkılabilen yeraltı yolları bulunması da ihtimalden uzak değildir. Böyle yolları, sonra Karaman surlarının bile Karaman'da yapmış oldukları gibi kalınlardan yapıyor. Bunlar gibi diğer bazı küçük beyliklerde de Selçuk yapıldığına ve sanatının geliştiğine müstakir olduğu görülmüştür.
Neticcede, Konya suru da yine Moğolların mütevali ahkırı sonunda kivan harap olmuştu.
Selçuk vezirlerinden R. Y. K. İzzeddin'in bulunduğu ve şehit olduğu harp ve hususiyetinde sora (Hicri 654 = M. 1256) da Moğol kuvvetlerinin Konya surlarının iç ve dış burçlarını yıktırılmaya zorlamış, yalnız, iç kaleyi, yani Alâeddin tepesi etrafındaki ilk sur — kaleyi bundan istisna etmiştir. İşte Surların İkbal devrindeki ömürşüm ve meşhûr eser, İdrar devrinde böyle gelişmiş ve çokluluğun derin resmî duyulmuştu.

Halk Bilgisi

Bazı hastalıklar ve tedavi usulleri

Araştıran : A. EVREN
Burda otur, kırk yıl önceye gelinceye kadar, hastalıkların, her hangi bir derde tutulanlar arasında, hükmediği, ancak ve tek kelere gidenler görülmüştü. Hastalıkların çoğu tedavî usul ve şekilleriyle giderilebileceğine inanılmıyordu. Bu güne kadar ve insanlığın (folklor — halk bilgisi) bakımından önemli vardır.
Bu husule ve insanlık, geçmiş bir devrin malidir. Artık, bu gün, böyle şeylere inanılmamış, modern tababet, cemiyetimizde ve güzel vurdumuzda da yerini almıştır.
Bz, bu usul ve insanları, görüş, soruş ve araştırmalarla tesbit ederek zaman zaman neşre edeceğiz.
Konya'da, belden aşağı giden hastalıklara KENGİ ve belden yukarıda bulunan hastalıklara da KENGİ derler. İkisi de öz Türkçedir ve bir çok hastalık adlarının da hep öz Türkçe olduğu görülmüştür. Yanma, bulgurcuuk, alsızlık, sırt, sarkık, kurdegen gibi.
Hastalıkların ayrı ayrı ocak ve tekkeleri ve tedavî şekilleri vardır. Fakat önce, her hangi bir hastalığı, hangi ocak veya tekkelye gidileceğini belirleyebileceğini öğrenmek ve bilmek gerekmektedir. Bunun dışı başka bir usulü vardır.
Algesi arasında MEHMET adlı bir kimsenin yedi erden, yedi biçik almıştı. Buoların aslarına, tekkelerden yedi tashihini adları yazmış, uçları suya batılmış. Biçikler üç gün üç gece suya, sonra çıkarılarak gözden geçirilirdi. Bundan hangisinin ağz, diline çok pıslanmışsa, hastalığın da o biçikçe s-pında adı yazılı tekkelye gidilecek ve gereği yapılması gerektirebilirdiğine inanılırdı.
Tedavî vasıteleri, usul ve insanları arasında, ırsas, ocak, tekke, bezemeler vardır.
Ocak: dededen ve babadan öğünün tedavî edegelen, sürekli olarak bu işle uğraşanlara derlerdi.
Tekke: Balandakları yerlerde diti ve ya tasavvufî tesislerde bulunmuş (evliya, dede, şeyh ve hoc) gibi başka tarikat kutup ve şâliklerinin oturdukları, yaptıkları yerler ve yözeleri idi. Bir kısım halk böyle yerlere gider, dua eder, ADAK adardı.

Çay ve kahveye zam yapıldı.

Başvuru ektilikten bildirildiğine göre çay fiyatına kilo başında yediyük ellik, kahveye 300 kuruş zam yapılmış, her iki maddenin satış 19 Mart 1942 Perşembe (bugün) den itibaren serbet bırakılmıdır.

Vilâyet ve Şehir HABERLERİ

Ceyhan'dan, şehrimize iki vagon pirinç gelmektedir. Ş. Terakki Kanun 422 kila mukabilde yazılmıştır. Yağın. Yusuf Tarla babası Osman Tura sîit olduğu anlatılmıdır. Yağın, hada Hümet Büyükkavcı adına bir balıklı bulunduruyor ve yüksek fiatla ve gizli olarak satılıyor. Tahkikat gerçekleştirilmiştir.
Ş. Şehrimizde bir Ticarî İstasyon ile bir kız sanat enstitüsü açılacaktır. Önce bir haber vermiştik. Hatırla bu melek okullarına mühtek olduğumuzu zaman zaman yazmış ve üzerinde düşünmüştük. Mesrif ve kılığı, bu iki melek okulu için, arsa satın alınmasını enzim ve yerler de bulunmalıdır. Ş. İlin alınışına başlamak üzere.

Bağrı köyleri sular bastı

Bu yıl için çok karlı ve yağınun gelmesinden ve her son günlerde kulların emmesinden Beyşehir ve Seydişehir kazaları bölgelerinde bazı köylerini su baskınına uğradıkları görülmüştür. Tahlikenin önlenmesi için bazı köylerin boşaltılması zarurîti hasıl olmuştu.
Yakın köylere yardım edemeyenler için Vilâyetli İstisna Ankara Kızılay merkezinden 100 kadar gönderilmişti.
Bu şadırlar Beyşehir ve Seydişehir gönderilmiştir. Diğer taraftan ova köylerinin bazı bölgelerinde de ekimler su baskını tehlikesine mazur kalmıştır. Sakayatanlılar Vailigo muracaat etmişlerdir.

önce o
sevinc-
ki Lá-
lisi alıp
nra da
namış.

mitaiz
ni bi-
ledi-
i de :
lüyü
stik
aşk
olu
ten
un
in

Konyayı ağaç- landırmalıyız

Sayfa Birden Artan
Yüzyıl eski zamanlarda
bu ova üzerinde yağayan Türk-
ler ve diğer milletler yağmur-
lar bol olduğu senelerde zen-
gin olmuşlar, bu devam ettikçe
araziler yağışsız ve iyi za-
manlar da geçirmişlerdir. Fa-
kat kurak seneler birbirini
takip ettikçe vaziyetlerin bo-
zulduğu, bundan müteessirlen-
mişler, harplerden ziyaden
kuraklıklar sebebiyle vuku bul-
duğu anlaşılıyor. Konyamızda
on sene bolluk; üç sene kurak
ve yirmi beş sene vasat dere-
ce yağmur; beş sene kurak
ve otuz altı sene bolluk; on
sene kurak ve yetmiş altı se-
nede pek giddetli dört sene
kurak; 365 senede yedi sene
kurak; 750 senede yirmi beş
sene vasat kurak; on asırda
bir kırk elli sene kurak de-
vam etmiş olduğu burada ya-
şayan yerli halkın ağzından
işidiliyor. Biz kuraklığın daha
sonra ne gibi tesirler bırak-
abileceğini düşünürsek şöyle
buluruz:

Tekirdağlı Gene Kazandı

Ankara — Çocuk Esirgeme
Kurumu tarafından tertip edil-
miş olan Türkiye alaturka
güreş baş pehlivanlığı müs-
abakasının son maçları bugün
10 bin kişilik bir kalabalık
önünde yapılmıştır.

Geçen sene Türkiye baş
pehlivani olan Tekirdağlı Hü-
seyin pehlivan bu sefer de ba-
riz bir kolaylık ve harikulâde
bir kuvvetle bütün rakiplerini
birer birer yene yene, pes et-
tire, ettire, yeniden aynı şeref
sıfatını kazanmıştır.

Bir kaç defalar çok güzel
güreşlerini gördüğümüz Mülâ-
yim ikinci ve Adapazarlı Arif
pehlivan üçüncüdür.

Diğer taraftan başaltında
Gönenli Hamdi birinci ve Sın-
dırgılı Şerif ve Babaeskili ikisi
berabere ikinci gelmişlerdir.

Küçük ortada Hayrebolulu
mükemmel bir güreşten sonra
birinciliği kazanmıştır

Gül Destanı

Bahçede gül ağacı
Her dertlerin ilacı
Gülünden bir koklasam
Ben olurum salacı

Yapmış gül dalına
Gül koparmış eline
Her yanına gül sokmuş
Bak şu güzel geline

Gül dibinde oturdum
Gölgesinde yatırdım.
Gülü ben koparırsen
Ele diken batırdım.

Sarı gülün sarısı
Çiçek açmış yarısı
Hep güleri koparmış
Güzel kızın birisi

Gül bahçesi konağı
Maverde gül yanağı
O gülün bir koklasam
Tak, tak eder damağı

Gül biter dallerinde
Bülbül var güllerinde
Deste, deste gezdirir
Güzeller ellerinde.

Bir gül gördüm kırmızı
Rengi beyaz nekisi
Bir gül kopardım verdim
Sevindirdim bir kıızı.

Gül ağacı gülyümez
Bülbül aşık uyumaz.
Gülün bir reçel yaptım
Onu koysam kim yemez.

Gülün dibinde kuyu
Pek yüksek değil boyu
Ne güzeldir kokusu
Ondan çıkar gül suyu

Gül bahçesin gezelim
Çiğneyip te ezelim
Gül yunu çıkarıp
Tülberlerden süzelim

Şafak vakti açılır
Bundan vaz mı geçilir
Seher yeli esince
Güzel koku saçılır.

Aşık Mehmet bir dilden
Bu kadar gelir elden
Gözümde hayali
Ayrılmamben o gülден

ÂŞIK MEHMET

Milyarder Rokfeller öldü

Bu Beşeriyet Hâdi- mi 97 yaşında idi

Newyork, 24 (A.A.)—
John Davison Rokfeller,
bu sabah Ormond'deki
malikânesinde ölmüştür.

Dr. Merriman, 97 ya-
şında olan müteveffanın
gece yarısına kadar akli
melekâtını muhafaza et-
miş ve gece yarısı ilti-
zar haline gelerek kalb
adalesi iltihabından öl-
müş olduğunu söylemiş-
tir.

Rokfeller, geçen cuma
günü hafifçe rahatsız-
lanmış ve uykusuzluk-
tan şikâyet etmiştir.
Ailesi erkânından ya-
mında hiç kimse bulun-
muyordu.

Cesedi, Newyork'a gö-
türülecektir. Cenaze tö-
renine ait tertibat he-
nüz tamamiyle bitiril-
miş değildir.

Rokfeller kimdi?

Rokfeller, Birleşik
Amerika'nın efsanevi
bir siması ve her hal ve
hareketi gazeteleri, mec-
muaları dolduran bir
nevi millî kahramanı
idi.

Müteveffa, hayatının

Akşehir Asliye Hukuk Mahkeme- sinden :

Akşehirin Çimenli
mahallesinden Hasan
kızı Hatice'nin serki e-
vinda Sarı oğlu Mehmet
Ekrem aleyhinde boğun-
ma hakkında istihlal
etmiş olduğu 26-2-936

gün ve 76 sayılı ilâmn
sureti mahkûmünaleyh
Mehmet Ekrem'in ika-
metgâhi meclul katlı-
ğundan dolayı ilânen
tebligat icrasına karar
verilmiş olduğundan
mezkûr hüküm hakkın-
da ve on beş gün zar-
fında kanun yollarına
müracaat etmesi için
tebligat makamına kaim
olmak üzere keyfiyet il-
lân olunur.

ilk kısmını para kazan-
makla geçirmiştir. 31
sene içinde ilmi müess-
lerle hayır müessesel-
rine yarım milyar dol-
ar vermiştir. Bu parayı
iki milyondan fazla
Paris üniversite ma-
lesine vermiştir.

Öte taraftan,
John Junior, Rem-
lisesinin yeniden i-
çin iki buçuk n-
dolar verdiği gib-
say şatosunun tec-
imarına geniş
yardımda bulun-

Konya Memleket hastanesi t kimliğinden :

Memleket hastanesinin 937 senesi ma-
olan (16) kalem erzakı açık eksiltmeye-
tur.

Talip olanların, ihale günü olarak ta-
15—6—937 günü saat (15) de vilâye
odasına ve şeraiti öğrenmek isteyenle-
taue baş tababetine müracaatları ilân

27.

Konya Defterdarlığından :

Vata
K

ÜÇ KOMŞUNUN MASALI YILBAŞI Hİ

Afif EVREN

Üçü; Arslan, Kurt, Tilki, bir dağda komşulardı
Sabah kalkıp ormana, sözleştiler, çirdiler.
Akşama birer avla dönmeğe söz verdiler.
Serin bir sabah idi, sakın bir hava vardı.

Düzlüklerden geçtiler, dere tepe aştılar.
Akşam söleni için bir hayli uğraştılar.
Gün batarken dondüler dağdaki koca ine,
Ve kurdular sofrayı genç Arslanın keyfine.
Arslan geçti köşeye burarak bıyığını
Bir lokmada atarım, der gibiydi yağını.
Ceylân, Tavşanla Keklik duruyordu ortada.
Tilki anladı birden; yanamazdı vartada.
Gerileyip yavaşça çıktı inden dışarı,
Dedi şöyle içinden: " Arslan gene haşarı.. "

Arslan titreten sesle gürlledi birden kurda:
" — Nasıl paylaşacağız, paylaşır haydi durma! ..
Yansı sadası geldi, geniş inde derinden,
Korkusundan titredi Kurt hopladı yerinden.
Yavaşça geriledi, yutkunarak dedi ki:
" — Zoru yok ki a başım.. paylaşmanın burada,
Her şey kudrete göre.. paylar işte şurada.
Yiyelim, bitirelim, kurumasın kanları,
Yarın gene tararız av için ormanları . .
Ceylân zaten sizindir; Tavşan da benim payım.
Tilki komşumuza da Kekliği ayırayım. ,,
Arslan fırladı birden, humurdandı, gürlledi.
" Böyle paylaşılmaz, bu paylar benim!, dedi.
İlk pençede öldürdü ve kurdu serdi yere.
Hakkı tanımyarak çiğnemmişti bir kere...
Dışarıda dinliyen Tilki girdi içeri
Kurdu yatır görünce çekildi geri geri..
Arslan burdu bıyığı, humurdandı, gürlledi.
" — Kurt paylaşma bilmedi, haydi paylaşır.., dedi.
Tilki durumu zaten anlamıştı evelden.
" Çıkarmak lâzım., dedi, Tavşan, Kekliği elden..,
Toplanarak büzüldü, şöyle başladı söze:
" — Çıkmıştı sayenizde, şanlı başım, kurt yüze,
Geri kalanlarımız duacı ömrünüze..
Erken Keklik yersiniz, öğleyin de Tavşanı,
Ceylân akşam yemeği... sapahtır geri yanı,
Geçiniriz gideriz.. yalarsak biz dekanı.. "

Atlıspor klübüne; Üye sayısı
ve İngiliz atları.
Konyadaki spor klüplerine: P
saitini, levazımını câmi ve
kurag.

Belediyemize: Geliri az, efrad
ze ve fakirlere dağıtılmak üz
mür.

Konya Ticaret ve sanayi ods
den ve yarayışlı olagelişinde
dirname.

Sokakları Kışın gamur için
kına: Lâstikten çizme ve ell
Halkevimize: Bütün konforu
azdan on iki temsil verdirel
zımatı ve makineden aktörl
İtfaiye efradına: Son sistem
ları ve rehberi.

Kendisi sedirinde ve eşi mi
de olanlara: Altan'ın [Yan
tevi [BABALIK] nüshak:
Anadoluda gazete çıkarana
dı, merdane tutkalı, basın
vergilerden muafiyet ruhs:
Konya gazetecilerine: Bel
me varakası.

Bayanlarımıza: Zarif bire
rer küçük teslim bayrağı

Başyazar Altan'a: Gelece
lik sigara.

Architekt Şehabettin'e: S
rılma ve korunması için
Üstat A. Erdoğan'a: bal
Dr. F. Nafiz'e: Modern
Neşriyat direktörümüz
İbâyımıza: Karlı haval
leri için bir kızak.

Avukat Hulki Karagül
tımın, tayyare.

Arkadaşımız Rüştü'ye:
sı.

Hava kurumunda Nâz
Arkadaşımız A. Ş. Çi
sağlık raporu.

Muhittü'e: Teleskop.

K. Akçaya: Çam dalı

S. A. Taşbaş'a: Balon

hassür havası.

Bedri İzol'a: Hanıme

İdare direktörümüz İ

rı dolaşması için bol

Cemal M. Kaynak'a:

Yazı İşleri direktörü

ları kurumu x azölz

ARŞİV nedir?

ne Şartları
mis nüshalar 25
Altı aylığı 5
alar ucuz basılır
nhanı Tahsin eği
Akı, Kadınlar eği
eğitmeni
Ladik sını
Ladik Kadim
eni M. Ali Em
eğitmeni H. İ.
bir Kara ağa
Dülec, Akseki
Kamil Uyar
tmeni Mustafa
İhrli eği
İlyaman, Boku
ileyman eği
tır Kayacak
ker.

1 lık.
de1024
3)

tır.

Nüshası [3] Kuruş

No. 6327 YIL : 34

Telefon : 45 Konya

PERŞEMBE 18 Mayıs 1944

KONYA

KURULUŞ TARİHİ 1910

BABALIK

Yeni barem kanunu Ücretliler de maaşa alınacak

Ankara — Memurları alı kadar eden barem kanunu ile ücretlilerin baremegerimesi hakkındaki kanunlar yakında Meclise girecektir. Yeni barem kanununun başlıca yenilikleri arasında, üçüncü çocuktan itibaren çocuk başına 5 lira zam vardır. Yalnız bu zammın bütçeye 7 milyon lira kadar bir tesiri olacağı anlaşılmaktadır.

Diğer taraftan kadrosuzluk yüzünden terfi edemeyenler de otomatik terfi tabii olacaklardır. Bunun için de bütçeye yeniden 14 milyon lira kadar tahsisat koymak icabedecektir.

Yeni barem kanunu yakında kati şeklini alacaktır. Ücretli memurların bareme girebilmelerini temin edecek kanundaki hükümlere göre ücretli memurlar bugün buldukları memurluktan bir derece aşağı indirilerek bareme nakledileceklerdir. Fakat aradaki maaş farkını alacaklardır.

Yine yeni bir hükme göre ücretli memurlar için devlet iktisadi teşekküllerinde veya buna benzer memuriyette bulunmuş olan ücretli memurların 10 senelik tekaüt müddeti müktesep hak olarak tanınacaktır. Hükümet diğer taraftan memurlara aynı yardımda bulunmakta devam edecek ve bu yardım her hususta genişletmeğe çalışacaktır.

Normal zamanlar avdet eder etmez memur adedinin azaltılması ve daha az memur fakat daha bol maaşlı ve kıymetli memur kullanma prensip güdülecektir.

Yağış var

İlk baharın zamanında yağmakta olan feyizli yağmurları pek faydalı olmakta ve hepimizi sevindirmektedir.

Geçen gün, nohut büyüklüğünde dolu ile karışık yağın yağmur, ertesi ikindi üzeri sağanak halinde gelmiş ve topırağa bol nem vermiştir.

Mazot deposu

Elektrik şirketi, Deredeki santralının yakınında ve yer altında iki mazot deposu yaptıracaktır.

2691 lira olan bu işin ek-siltmesi bu ayın 26 ncı Cuma günü yapılacaktır.

Anti-Faşistler, İtalyadaki 5. Amerikan ordusu komutanı General Clark'a Napoli üniversitesinin fahri doktorluğunu tevahhüt etmişlerdir. General, ilmi üniformasıyla görülmektedir.

YERİNE GÖRE :

Ağaçların gök kaatilleri

Bir bahçe ve içinde beş on tane genç meyva ağacı var. Geçen yıl, Malatya şeftalisinin ağacına yeşil bir bit sürüldü. Filizleri yiyip bitiriyor; yaprakların ardına gök bir çamur gibi sıvıyordu. Kutuya konulan bir yaprak Ziraat dairesine gönderildi. Arap sabununu, tütün suyu gibi şeyler tavsiye edildi. Yaptı; fakat hastalığın önu alınmadı. Dalları şeftali dolu olan kıvrıldı, meyvaları büzüldü gitti. Şunun bunun salık verdiği ilâçlar da fayda vermedi.

Bu yıl da meyva ağaçlarının yapraklarında yapışkan bir is-laklık var. Yapraklar kıvrılıp büzülüyor. Şeftali ağacının başına belâ kesilen gök bitler, gene üreyip türemeye başladılar.

Acaba, Ziraat dairesi gene öyle bir tavsiye ile mi kalacak, yoksa ağaçlara, doktorunu veya sağlık memurunu gönderip bahkirtacak mı ?

Bir ağacın derdini ve değerini bizden daha iyi bilen bir organ, gök kaatillerin hakkından gelebilecek mi ? ..

ÜLKÜDAŞ

32 Yıl önceki Konya piyasası

Şu fiyat listesini 23 Nisan 1328 tarih ve 129 sayılı BABALIK nüshasından naklediyoruz :

Merkez Ticaret ve Sanayi odası rıyasetinden bildiriliyor : Sert kundulu buğday beher kilesi 152, beyaz buğday 150, çavdarlı sert 130, beyaz çavdarlı 140, çavdar 95, nohut 155, fink 132, burçak 144, siyah üzüm okkası 2,5, kızıl üzüm 3,5, pirinç 3,5, patates 0,75, kuru soğan 1, beyaz tiftik 10, sarı tiftik 8, yaprak 6, güz yünü 9, koyun eti 8, keçi eti 7, sığır eti 6 sade yağı 16, kuyruk yağı 11, iç yağı 8, yoğurt 3 kuruş. Tabii, gümüş ve altın para . . .

Çekirge çıktı

Bazı vilâyetlerimizde ve bu arada, bize komşu olan Antalya ile Niğde'nin Ulukışla kazası sınırları içinde çekirge çıkmıştır. Bu bölgelerde mücadeleye geçilmiştir. Ekinlerin baş düşmanlarından biri olan çekirgeye karşı, hazırlıklı olalım.

Er yoklaması

315 — 336 Doğumlu ihtiyat erlerin yoklamasına başlanmıştır. Yoklama 1 Temmuz 944 e kadar sürecektir.

Kibrit bayilere verildi

Bir müddettenberi, halka mahalle mümessilleri, memurlara da dairelerinin ellerile dağıtılmakta olan kibrit, yine, eskisi gibi İhhar bayilerince satılmaya başlanmıştır.

Mal Satışı

Ticaret ofisinin elinde bulunan ve İstanbul varlık vergisi mükelleflerinden satın alınan külliyetli miktarda eşyanın satışı için Ticaret vekâletince yeni bir plân hazırlanmıştır.

F İ K R A

Bir telkin

Bu şarkılı, molla lalklı c'ül bir a tam, yolculuğu arada bir büyük çadrına rastlar. Yörükler, konuğu görür görmez, getirin kazamı l. derler. Adamcağaz şaşırır ve kazamı ne yapacaklarını sorar. Yörükler, imam bulunmadığı için iki gündür kaldırılmayan cenazeyi kendisine yakatracaklarını söylerler.

Yolcu, cenaze yıkamasını bilmediği cevabını verir; fakat lâl anlatamaz. Çaresiz, yıklar, namazını kıldırır. Cenaze defnedilir.

Yörükler telkin de vererek işi tamamlamasını isterler. Adam, bunu yapamayacağını söyler. Yörükler : "Cenazeyi yikarsın da telkin vermesini neden bilmezsin ? .. diye, misafiri ıslatırlar. Yolcu buna da peki der ve kabrin ortasına durarak şöyle bir telkin verir :

Ya Memiş in İbîş !

" Dağda yersin erigi ..

" Bağda yersin keruğu ..

" Neye sıkıldın da öldün ..

" Hey kabhenin Yörügü ! ..

Telkin Yörüklerin çok hoşuna gider. Hocayı kuca'lı-yarak : " Hey canına lurban olduğumuz hoca l böyle güzel dualar bilirsın, bir de cahilim diye bizi kandırırsın ! ? .. derler ve gönüllü olarak kendisini ağırılarlar. YOLCU

KONYA'DA

SEÇME ATA SÖZLERİ

Derilleyen : A. E.

Zengin arabasın dağdan aşırır, zükürt düz ovada yolun şaşırır.

Ş Sona kalan dona kahr.

Ş Degirmen iki taştan, muhabbet iki baştan.

Ş Yaz gününün kışına, hayvanın yavaşına, yılanın başına, kırık dölünün işine güvenilmez.

Ş İlk önce bol bol yiyen, sonunda bel bel bakar.

Ş Yaz çıkardık danayı, beğenmez oldu anayı.

İthalât eşyası

Ticaret vekâleti, gerek Ticaret ofisinin elinde, gerek kendi emrinde bulunan bütün ithalât mallarını bir an evvel satışa çıkarmak ve müstchlikline eline geçmesini temin etmek için bazı tedbirler düşünmektedir. Bu arada mevcut kalaylar da derhal piyasaya çıkarılacaktır.

F İ K R A

Ben dinsiz miyim ?

Bektaşın biri, bir meclise gitmiş. Orada bir çok adamlar varmış. Merak buya .. birer, birer adlarını sormuş ..

Onlar da: Nureddin, Şemsüddin, Sücaeddin, Rükneddin, Cemaleddin .. olduğunu söylemişler ve bektaşiden de adını sormuşlar.

— Aliddin .. cevabını vermiş.

Hazır olanlar: — Canım, hiç, Aliddin diye ad olur mu ? demişler.

Bektaş: — Neden olmasın. Siz hep dikkatinizde ben dinsiz miyim ? .. demiş.

Beni tahkir mi ediyorsun ?

Kurtla keçi, arkadaş olmuşlar. Kurt, bir gün avlanamamış; açılmış. Keçi'yi parçalayıp yemeyi aklına koymuş; fakat tasarruflarını gizlemiş ve bir sebep bulmak gerekmiş.

Keçi geviş getirirken: "Beni tahkir mi ediyorsun ? .." der durmuş. Keçi de "Etağfulullah .." diye mukabele edermiş. Kurt, nihayet buna dayanamayacağına söylemiş.

Keçi de demiş ki: — Anladım, anladım; beni öldürüp yemek istiyorsun. Bari, aklı yakın bir sebep bul da ondan sonra yapacağımı yap ki kimsenin bir şey demeye hakkı kalmasın ..

YOLCU

KONYA'DA SEÇME ATA SÖZLERİ

Derliyan: A. E.

§ Devesi olanın kapısı büyük olur.

§ Öküz yam yiyince çifte gidecek belli olur.

§ Ev bağda, bağ dağda, tavla delik, iş yağda.

§ Un uçar, kepçik kaçar.

§ Unuyolksa başlana, yağın yoksa gözleme.

§ Ömü kavurca kavurur, arakası harman savurur.

§ İli delisiz, yol çalsız olmaz.

§ Ayağında kör mılı yok, yamaca yamaca gider.

§ Bağı bak üzün o'sun yemeğe yüzün o'sun.

§ Gönül unduğuna küser,

§ İnsanın söylemezinden, suyun harlamazından kork.

§ Dost için ö'meli, düşman için yaşama.

§ Yağmuru yel azdırır, insanı il azdırır.

§ Kabaktan terazisi olanın, tezekten dihemisi olur.

§ İnsanın don derisi, gömlek yarısı.

§ Bin tase, bir keseyi ödemez.

§ Görgülü kuşlar gördüğün işler, görmiyen nişler ? (ac yapar)

Takkeli Dağ'la yarenlik

— SADRI USA —

Ben de bir Mecurum, ben de bir Kerem, Dile gel hey Takkeli dağ dile gel, Benim de saçımı ağırtı elem, Dile gel hey Takkeli dağ dile gel ! ..

Dert dökmeye gelcim eteklerine, Vuruldum şu baygın çiçeklerine, Cevap ver Aşığı dileklerime, Dile gel hey Takkeli dağ dile gel ! ..

Kaç yüreği dağıtı tepeden ? Kaç hicran esiri yol sordun senden ? Yoksa senin derdin aşkın mı benden ? Dile gel hey Takkeli dağ dile gel ! ..

Mehtaptan süzlümü; şarabın vardır, Bahar adlı şiir kitabın vardır, Ruh çeken bir mavi mikabın vardır, Dile gel hey Takkeli dağ dile gel ! ..

Sende mi vurgunsun güzel Havzan'a ? Ne baygın hakarsın Meram'dan yana ? Ağrın dinmiyor mu dert yana yana ? Dile gel hey Takkeli dağ dile gel ! ..

(Sükûti) çevrende dolanıp gezer, Gözleri hasretle sulanıp gezer, Yüreği mihnete bönüp gezer, Dile gel hey Takkeli dağ dile gel ! ..

Â Ş İ K

Ya han köyesinde, ya bir bucakta, Hasret yumacaktır gözünü aşık. Unutkanlık denen korkunç ocakta, Hüsrân eritecek özünü aşık ! ..

Bu sevgi bilmem ki kime yar olmuş ? Ne içli Yunus'un çilesi dolmuş ? Ne Karacaoğlan bahtiyar olmuş ? Kimlerin güldürmüş yüzünü aşık ! ..

Ne devrana inan, ne bahta inan, Bir yıkık gönüldür sana yar kalan, Arzu çiçeği açtığı zaman, Oynarmış talih son kozunu aşık ! ..

Günülde yar denen bir hayal yadır, O hayal dert o'up kalbi sıztırır, Ömür kitabını Felek kapatır, Yazmadan sen son sözünü aşık ! ..

Yolun düştü geçit vermez bellere, Derdini dök yürü vahşi güllere, Yalvar da götürsün esen yellere, Canâne kabrinin tozunu aşık ! ..

Murad SÜKÜTİ KARACA

Konya Ereğlisi Sulh Hukuk mahkemesinden :

Müddei Ereğlinin Akhöyük köyünden Mavi Atyarın müddei aleyh Ereğli hazinesi maliyesi aleyhine açtığı tarla teşçili dâvasının cari muhakemesinde :

Teşçili istenilen Ereğlinin Akhöyük köyü civarında Ada mevkiinde şarhın Sarı Mehmet vereseleri tarlası, garben Ömer hoca vereseleri tarlası, şimalen Ada harkı, cenuben yol ile mahdut 200 lira değerinde ve 8 dönüm miktardaki tarlaya mülkiyet iddia edenler varsa bir ay zarfında mahkemeye muracaatları lüzumu ilân olunur. (944/418)

Hasta bakıcı ve hademe alınacak

Memleket Hastanesinden :

Hastanemizde, münhal hademe ve hasta bakıcılık vardır. Bir kaç gün sonra 944 mali yılı Haziranından itibaren hademe başka günde üç öğün işçileri, banyoları ve traşları hastanemizde yapılacaktır.

Bu hizmetlere talip kimselerin hemen hastane baştabahetine müracaat etmeleri.

«Demir spor» Kulübünün Konya kolu çalışıyor

D. Demiryolları idaresinin ünü bir gençlik ve spor teşekkülü olan "Demir spor" Konya kolu tekrar faaliyete geçirilmiştir.

İhya edilen kulübün reisliğini, D. Demiryolları Ş. 75 Şefi B. Necmi üzerine almıştır. Kulübün yeni teşkil edilmiş futbol takımı, ekzerislerine başlamış bulunmaktadır.

Demir sporcular, ilk hususi maçlarını yakınlarda yapmak için hazırlanmaktadır. Konya spor hayatına tekrar canlı ve seyyal bir varlık olarak katılan, feragatli ve fedakar demiryolcularımızı sinesinde toplanan bu teşekkülün mensuplarına özden ve sürekli başarılar dileriz.

Bahçedekiler talebe değilmiş

Bundan evvelki nüshamızda ve (Yerine Göre) sütunumuzda, arkadaşlarımızdan birinin (Bilardo ve lüstitikli sapan) başlıklı bir müşahade yazısı çıkmıştı. Bunda, Dede bahçesinde, orta tahsil çağında beş altı çocuğun da görüldüğünden bahsedilmişti. Yazının hitaşı günkü alâkalı makamın yapıldığı tahkike göre, çocukların (talebe olmadıkları) anlaşılır. Keşif, bu suretle çıkarılır.

Tayın ve Terfiler

Konya grubu Tapu sicil müdürlüğüne İzmir grubu Tapu sicil müdürü B. Fevzi Özin, İzmir grubu Tapu sicil müdürlüğüne Konya grubu Tapu sicil müdürü B. Fuat Işıkdeniz masafarile ve naklen tayin edilmişlerdir.

× Kadıköy Akşam Kız Sanat okulu biçki—dikış stajyeri Bayan Nuriye Özyaykut, sebrimiz Akşam Sanat okuluna, aynı vazife ile tayin edilmiştir.

Bayan Özyaykut, 81 numaralı köy kadımları gezici biçki—dikış kursunun da öğretmeniğini yapacaktır.

Yiyecekler

Adana ve Hatay bölgelelerinden, bol miktarda kabak, salatalık, fasulye, erik, yeni dünya gelmektedir. Et, oldukça çoğalmıştır. Yoğurt pek bol ve ucuzdur. 40 Kuruş marka kurşuk, kilosu 30 kuruş kadar yoğurt satılmaktadır.

Kabak 10—12,5, fasulye 30—35, yeni dünya 40—45, yerli semizotu ve bakla 50 kuruşta satılmaktadır.

Üzüm alınacak

İnhisarlar, yeni istihsal mevsiminde Karaman bölgesinden bir milyon kilo kuru üzüm alınacaktır.

Atletizm kaları

Geçen Park Sahasın Rif Mükafatı kalarından şunlardır :

100 Metre 111,3 S. 1 tadan Zait 1 liden Cevce

400 Metre 1 tadan Recep liden Fehri

800 M. : 10, 1/ 10 d. İbrahim 10. liden Ken

200 : 1 birinci, Ku

Ş. ikinci, I

S. üçüncü

Sırıkla

Liseden 2

Kuleliden

ci, Kemal

Diks at

dan Niba

liden Ren

Turan 25

Üç ad

Nihat 12.

Haldun 1

li'den Yu

Gülled

11.46 m.

79 m. ik

üçüncü.

Tek a

suf 5.94

80 m. ik

Fikret 6

4×100

Kuleli

keri Or

1 S. üçü

Tak

birinci,

ya Lise

Fin

yine ay

Muv

da yap

arif m

çağırılı

14

plan t

diş gel

Ge

35 dah

başı, A

Mustaf

yu ile,

le
ayının
ükler
zel]—
günü
incü
açı-
aza-
lak
eri
ret
ar-
e-
n
r-
e

§ Nazilli fabrikasının temel atma merasimi 20 Mayıs'ta, İzmir fabrikasının montajı da önümüzdeki ay içinde tamamlanacaktır. Kayseri fabrikasının montajı bir aya kadar bitirilecektir.

§ Zonguldak Sömikok fabrikasının yapı işi ilerlemektedir. Fabrika yılda elli beş bin ton sun'i antrasit, beş yüz ton da muhtelif yağ istihsal edecektir.

Aynı zamanda kimyevi mahrukat fabrikası olan müessesesi şimdilik yirmi fırın üzerine yapılmaktadır.

§ Sovyet Sağlık Bakanlığı tarafından İstanbul Üniversitesine hediye edilen iki sandık dolusu ve muhtelif hastalıkları canlı olarak gösteren mulajlar Tıp Fakültesine verilmiştir. Üniversite, bu armağanından dolayı Sovyet Bakanlığına bir teşekkürname göndermiştir.

İç İşleri Bakanımız Faal hukuk teşkilâtile olarak bu günkü teüülüne vâsıl olduğuna az zamanda memte pek çok faydalık büyük işler görünü ve ulusumuzun ahlak ve halifelîğın at ve zulmünden rılarak pek büyük lar meydana geşini, medeniyet ve yolunda sür'atle lîğini ve bunların ürk ün işaretile a geldiğini hülâk:

vetle Cumhuri-

Türlü Duyumlar

§ Kaya Isparta hâdisesinin mahdut ehemmiyetli bir zabıta vakası olduğunu söylemiştir.

§ Aksarayda üç yüz kilometroyu geçen telefon hattı yapılmıştır.

Nevşehir Aksaraydan elektrik almağa karar vermiştir. Sümer bankın mühendisi bu işin tetkikine memur edilmiştir. Elli bin lira harcanacaktır.

Aksaray memleket hastanesi üç bin lira harcanarak genişletilecektir. Yatak sayısı otuz beşe çıkarılacaktır.

§ Eskişehirde tren, yol üzerinde durmakta olan bir arabaya çarparak içinde bulunanlardan bir kadını altı aylık çocuğu parçalamış ve diğer iki çocuk ta ağır surette yaralanmışlardır.

§ Aksaray Belediye meclisi Belediye reis vekilinin tatbika başladığı ve müzakereye sunduğu imar programını ekseriyetle reddetmiştir. Çarşının modern bir şekle sokulmasını ihtiva eden bu programın reddi keyfiyeti teessürle karşılanmıştır.

§ Ankarada açılacak tıp fakültesi için Almanyadan beş profesör doktor daha getirilecektir.

Cirit Oyunu

Faaliyete geçen ve yakınlarda teşekkül eden «Oralspor» kulübünün binicilik kolu bu Cuma için bir cirit oyunu

Türkçe Bilmeceler

Gökten iplendi
Yerde bitlendi
Karşılığı: Yağmur

Sıra sıra söğütler
Birbirini öğütler
Karşılığı: Dişler

İri gözler ufak gözler
Eli gözler bizi gözler
Karşılığı: Pencere kafesi.

Üstü çayır, biçilir
Altı pınar, içilir
Karşılığı: Koyun.

Tangır elek tangır aş
Elim hamur karnım aş
Karşılığı: Ramazan

Boynunda yular
İşsiz adam arar
Karşılığı: Nargile

El kara yonga
Dağdan dumuz indirir
Karşılığı: Tarak

Tarıdan geldi bir konuk
Önüne yemini koduk
Neyeminin kemiği var
Ne konuğun dişi var.
Karşılığı: Çocuk, meme

Annesi yaprak
Kızı toprak
Karşılığı: Ev

Anası yayma kadın
Babası büküm hoca
Kızı güzellerden güzel
Ulu sohbetlerde gezer
Karşılığı: Asma - şarap

Ah umutlar umutlar
Kevser nurunda bulutlar
Ayağından emer
Tepeciğinden yumurtlar
Karşılığı: Buğday

Dedem deve girmez eve
Kesbaşını girsin eve
Karşılığı: Şemsiye

Parmak parmak yapısı
Göğe bakar kapısı
Karşılığı: Sepet

Dam üstünde kadı gibi
Gözleri var cadı gibi
Karşılığı: Baca

Maş Cüzdanı

Konya emvalinden almakta olduğumuz maşa ait cüzdanımızı gaybettik. Yenisini çıkaracağımızdan eskisinin

Ereğli dokuma fabrikası

Temel kısmı bitti, demir malzeme gelmeğe başladı

Ereğli — Sümer bank tarafından burada yaptırılmakta olan pamuklu dokuma fabrikasının temel kısımları bitmiştir. Fabrikanın demir ve nakine kısımlarını yapan olan Alman şirketinin mühendis ve ustaları Ereğliye gelerek işe başlamışlardır. Bu hafta da 20 vagon demir malzeme gelmiştir. Fabrika elektrikle işlenmektedir. Elektrik Enerjisi üç saat uzaklıkta (Köyünde bulunan) köyünden istifade edilecektir. Bir kırk yıllık bir kuvvetle edileceği ve bu fabrikayı fazlasıyla karşılayacaktır.

Bank bu fabrikasında memleketimize

Maniler

Kelebek

Kelebek gibi yenli
Kamuyla serli benli
Dudağının yakını
Minicik kara benli...

Ölçülü

Gözleri iri iri
Burnundan başka yeri
Ölçülüp yaratılmış
Elle tutulur peri...

Sırnaşık

Ne inimsin, ne tinim
Güzeli sevmek dinim
Sırnaşık olma öyle!
Sana yok, sevgim, kinim.

Emel

Kıvrak beden, ince bel
Sıkamıyor hiç bir el
Onu kollara almak
Çoğuna olmuş emel...

İrmak

İstiyorum ben ırmak;
Çıktığın yere varmak
Ayaz suyun içip te:
Dileyorum haykırmak!

Kaynak

Öyle hoş, öyle kıvrak
Benzi duru, teni ak
İçmeden geçilir mi?
Güzellikte bir kaynak...

A. Evren

Osmanlı Karşılı

Bedel — Karşılık - F
Örnek: Senin verdi
kılıç veriyorum.

Bedel (Esman anlamın
Mübadil — Değişmen
Mübadele — Değiş

Örnek; Mübadele,
lıcalarından biridir
bağların başlıcaları

Tebdil etmek — Değ
Tebeddül etmek — D
Tebeddül — Değişim

Tebdil — Değiştirme
Mütebeddil — Değiş

Örnek: Bugün ha
ğişken

Tebadül — Değişki
Örnek; (B) ile (P)
olabilir.

Bedel olarak — Ye
cement de

Beden — Beden (T
Bedeni — Bedensel

Örnek: Bedeni iti
nefsine değil. b
sel özenlerle ken

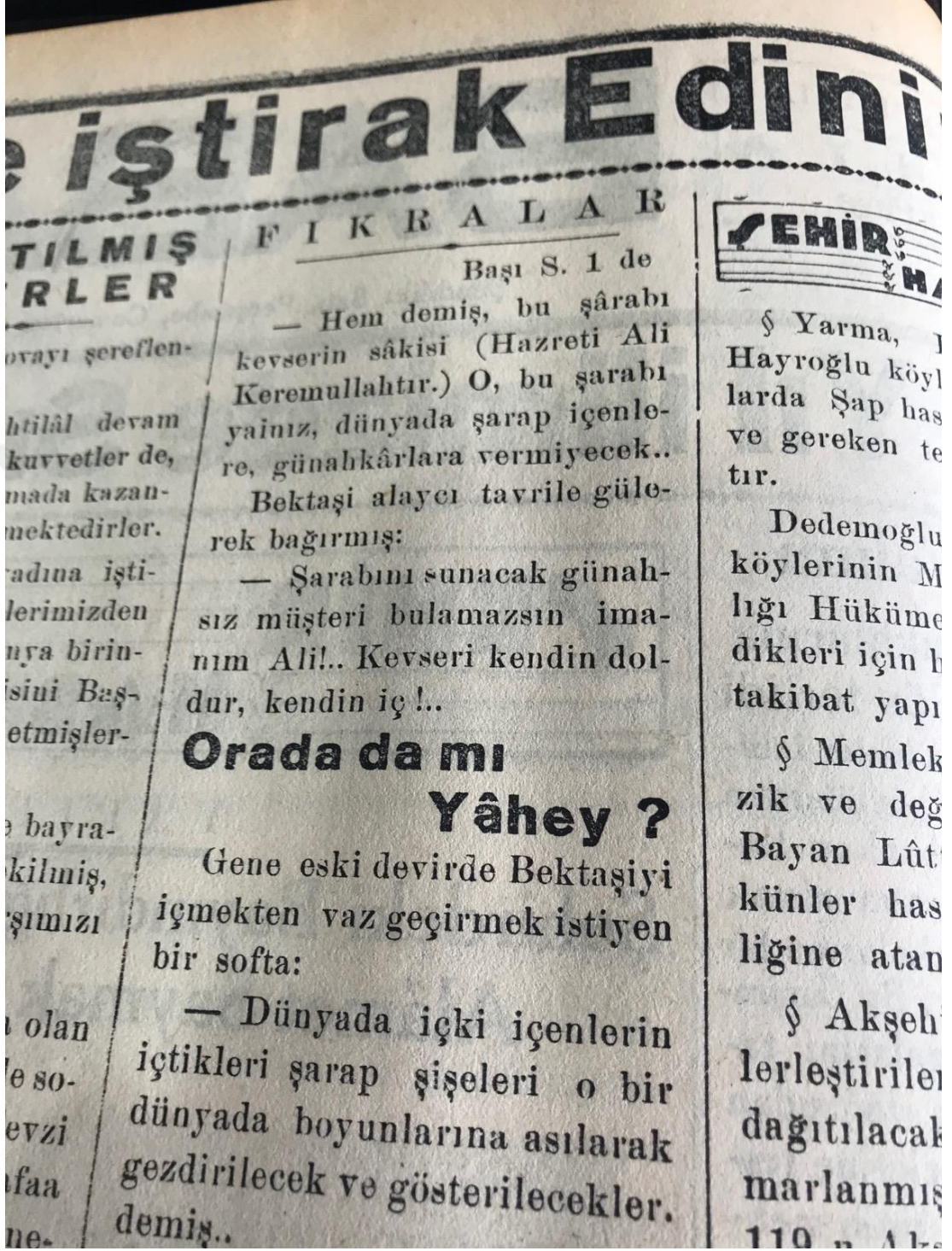
gil, bütün yurda
Bed' etmek — Başl

Bedi — Başlama
Bedevi — Göçer,

Bedhah — Kötücü
Örnek; Bedhah

tücüt olan insar
Bedahlık — Kötü

Örnek: Bedahl
eden, kendine e

26 İNCİ YIL
KONYA
 100 Para

BABALIK

Sayı 4844
Şimdiki: Salı, Perşembe, Cumartesi Çıkar
Perşembe 13 Ağustos 1936

Bu Yıl İlimizde Sıtma Fazla.

Afyon alımı

İstihsal Mümfakalarına Bir Tamim Gönderildi

Üyştürücü maddeler ihtisarı yetiştirici köylerinden afyonlarını Ziraat bankası teşkilatı vasıtasıyla satın almak üzere istihsal mümfakalarına bir tamim göndermiştir. Bu tamimde, köylülerin afyonlarını tacirilere vermeyerek doğrudan doğruya banka şubelerine teslim etmeleri kendilerinin menfaatlerine uygun olduğu bildirilmiştir.

Banka umumî müdürlüğü afyon toplanması için şubelerine emir vermiştir.

Mübayaas bedelleri iki ay sonra tayin edilebilecektir.

ŞEHİR HABERLERİ
 YAPIFAALİYETİ

Şehirdeki Bayındırlığı Hayırlı Bir Alâmet Saymak Gerekir.

İki Yanı Yeni Kuraglarla Dolan Caddenin Alâdedinden Görünüşü.

Bernar Şovun MÜNÂKKİTLİĞİ

Meşhur İngiliz muharriiri Bernard Şov bir zamanlar tiyatro münekkittliği yapmıştı. Bir gün, bir toplantıda tiyatro münekkittliğinden bahseden Şov şu sözleri söylemişti:

— Bir tiyatro münekkittinin tam insaf ve hakkaniyet göstermesine imkân yoktur. Bir münekkitt hoşlanmadığı aktörlerin oynadığı oyunlara gitmemeli. Meselâ ben meşhur Sara Bernardi, hiç hoşlanmadığım halama benzettiğim için kat'iyyen sevmezdim ve bu yüzden oynadığı eserleri görmek istemezdim!

Legion d'onneur

Meşhur Fransız aktörü Sacha Guitryye Legion d'honneur nişanı verildi.

Napolyonun dostu aktör Talmaya Napolyon bir türlü bu nişanı verememişti.

Aktörlerin payesi ikinci ipmatorluk zamanında arttı ve o zaman sanatçılara nişan verilmeğe başlandı.

Sanat Eseri

Geçen hafta Londrada eski ressamların birçok eserleri müzayede ile satıldı.

Bu arada müzayede, Leonard de Vinci'nin, sol el ile kâğıt parçasına çizmiş olduğu bir resim de çıktı.

Resmin ebadı 12×13 santimetredir. Bu küçük eser 310,000 franga satıldı. Bir santimetre murabba 2,000 frank ediyor demektir.

Kendin Doldur.

Eski devirde Bektaşînin birini çakır keyf halinde gören bir softa, kendisine içkinin dünyada ve ölüktan sonra getireceği belâ ve fenalıkları anlatmış ve öğüt vermek istemiş. Obir dünyada cennet bahçelerinde (şarabı kevsir) içileceğini (!) bunun ne kadar zevkli olacağını tasvir ederek:

Arđ 2. ci S. de

miştir. Birinci sekiz, Halk ekmeği 6,5 tan satılmaktadır.

§ Geçenlerde inen et fiatlarına tekrar zam yapılmıştır. Erkek keçi etinin kilosunu 17,5, Dana, Sığır ve Dişi Koyun etleri de 15 kuruştan satılıyor.

§ Kadastro hâkimi H. Avni Ürümce Trakya Tapu yazını kurulları hükümenliğine, Bursa Kadastro hâkimi M. Lütfi de Konya Kadastro hükümenliğine atanmışlardır.

§ Konya Doğumvevi asistanlığına Ermenekli Dr. Nâzır atanmıştır. Dr. bu ödevde evvelce de bulunmuştu.

Arđ 2 ci S. c

F İ K R A L A R

Hasırcı (Zade)

Antepli Hasırcı (Zade) Mehmet (aga) hoş sözlü, inco zekâlı bir adammış. Eski devirde İstanbul'a gitmiş. Hemşerilerine:

— Keçeci (Zade) Fuat (paşa) yı gölüp bir görmeliyim... demeyi onlar da:

— Tanışıklığınız var mı?... Diye sormuşlar.

— Tanışıklığımız yok, fakat münasebetimiz var... — Münasebetiniz mi? — Evet, ne taaccüp ediyorsunuz? O Keçeci, ben Hasırcı (zade)... Keçe ile Hasır arasında az münasebet mi var?.

Filhakika Fuat (paşa) nın ziyaretine gitmiş, yanına kabul olunması için bir kâğıda yazdığı şu beyti (paşa) ya göndermiş:

Hâkîpâyı ferî rü etmekte âmadeyim. Muktezâyı lıyettimdir ben Hasırcı zâdeyim.

(Paşa) Hasırcı (Zade) yi kabul ve iltifat etmiş, konuşma sırasında Mehmet (aga):

— (Paşam) siz Keçeci sandan çıkardınız. Bizim Hasır hâlâ ayaklar altında eziliyor... demiş.

§ Bu yıl, İlimiz içinde Sıtma hastalığının fazla olduğu anlaşılmaktadır. Vilâyet, Sağlık Bakanlığından 20 kilo Devlet Kinini istemiştir.

§ Ekmeğe yeni nark veril-

